

การวิจัยจิตวิญญาณวัฒนธรรมภาพวาดชิงหมิงริมหน้าต่างเพื่อสร้างสรรค์ผลงานภาพวาด "ทะเลเมฆ"

LI YALIN

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การวิจัยจิตวิญญาณวัฒนธรรมภาพวาดชิงหมิงริมที่เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาด "ทะเลเมฆ"

LI YALIN

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Researching the cultural spirit of "Riverside Scene Qingming Festival" paintings for the creation of the "Sea of Clouds" painting.

LI YALIN

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN VISUAL ARTS AND DESIGN
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ LI YALIN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิพนธ์
บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภานุ สรวัยสุวรรณ)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกภูมิวงศา)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภานุ สรวัยสุวรรณ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภฤกษ์ คณิตวานันท์)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหวัธ แจ่มเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

62810046: สาขาวิชา: ทัศนศิลป์และการออกแบบ; ปร.ด. (ทัศนศิลป์และการออกแบบ)

คำสำคัญ: ภาพวาดชิงหมิงริมินที, จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม, การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม, เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา

LI YALIN : การวิจัยจิตวิญญาณวัฒนธรรมภาพวาดชิงหมิงริมินทีเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาด "ทะเลเมฆ". (Researching the cultural spirit of "Riverside Scene Qingming Festival" paintings for the creation of the "Sea of Clouds" painting.) คณะกรรมการควบคุมดัชนีพนธ์: ปิติวรรณ สมไทย, ภาณุ สรวายสุวรรณ ปี พ.ศ. 2567.

การศึกษาเกี่ยวกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในภาพวาดชิงหมิงริมินทีซึ่งเป็นหนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศจีนและได้รับการสืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณจวบจนปัจจุบัน วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อศึกษาภาพวาดชิงหมิงริมินทีและแปลเนื้อหาของภาพวาดที่เข้าใจยากให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจได้ง่ายขึ้นและเพื่อสืบทอดจิตวิญญาณของวัฒนธรรมดั้งเดิมให้ยังคงอยู่ในสังคมสมัยใหม่ต่อไป การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจภาพวาดชิงหมิงริมินทีผ่านวิธีการวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ การวิจัยเอกสารวรรณกรรม การวิจัยภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปเนื้อหาภาพวาดโดยการอธิบายถึงวิธีการชื่นชมภาพวาด การวิเคราะห์จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม ตลอดจนการนำเสนอแนวคิดในการตีความกับภาพวาดชิงหมิงริมินทีและภาพวาดจีนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน จากการศึกษาสรุปได้ว่า ภาพวาดชิงหมิงริมินทีคือจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของมนุษย์ที่สอดคล้องกับสำนวนที่ว่า “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ซึ่งถือเป็นปรัชญาที่ยิ่งใหญ่และยังคงความเป็นอมตะในสังคมยุคใหม่ กล่าวคือ เป็นคำสอนให้มนุษย์ทุกคนตั้งตนอยู่บนความไม่ประมาทและเตรียมพร้อมรับมือกับอันตรายในช่วงเวลาแห่งความสงบสุขและในขณะที่เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดทะเลเมฆที่ผสมผสานสำนวนจีนเข้ากับฉากเมืองเยียนไถ ประเทศจีน เป็นผลงานจิตรกรรมที่ผสมผสานระหว่างสมัยโบราณและสมัยใหม่และสามารถรวบรวมแนวคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ไว้ได้เป็นอย่างดี

62810046: MAJOR: VISUAL ARTS AND DESIGN; Ph.D. (VISUAL ARTS AND DESIGN)

KEYWORDS: Riverside Scene at Qingming Festival, Cultural spirit, Creative Painting, When the moon is full it will be concave. When the glass is full it will overflow

LI YALIN : RESEARCHING THE CULTURAL SPIRIT OF "RIVERSIDE SCENE QINGMING FESTIVAL" PAINTINGS FOR THE CREATION OF THE "SEA OF CLOUDS" PAINTING. . ADVISORY COMMITTEE: PITIWAT SOMTHAI, PANU SUAYSUWAN, Ph.D. 2024.

The study of the cultural spirit contained in the Riverside Scene at Qingming Festival, which is one of the top ten most famous paintings in China and has been passed down from ancient times until the present. The purpose of this study is to study the Riverside Scene at Qingming Festival painting and translate the contents of the difficult paintings to make them easier for the general public to understand and to continue the spirit of traditional culture to remain in modern society. This study the researcher has surveyed the Riverside Scene at Qingming Festival through various research methods, including literary document research, field research, data analysis and summarizing the content of the painting by explaining how to appreciate the painting, cultural spiritual analysis, As well as presenting the idea of immersing yourself in the Riverside Scene at Qingming Festival painting and other similar Chinese paintings. From the study it was concluded that the Riverside Scene at Qingming Festival is the human cultural spirit that corresponds to the metaphor “When the moon is full, it will be concave. When the glass is full, it will overflow” which is considered a great philosophy that remains immortal in modern society. That is, it is a teaching for all humans not to be careless, be prepared for danger during happy times and while the economy, science and technology are developing rapidly. The creation of “Yan Yun Hai Yu” that combines Chinese expressions with scenes from Yantai City in China. It is a painting that combines ancient and modern times and captures the concept of “When the moon is full, it becomes concave. When the glass is full, it will overflow” very well.

กิตติกรรมประกาศ

เมื่อมองย้อนกลับไป เส้นทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยบูรพาทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ มากมาย นับตั้งแต่เข้าศึกษาจนสำเร็จการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาและคำแนะนำในการศึกษาที่มีประโยชน์จากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน

ก่อนอื่น ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ปิติวราธรณ์ สมไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบสัมภาษณ์ในการสอบเข้าศึกษา ในตอนนั้นอาจารย์ได้สร้างความประทับใจอันลึกซึ้งให้แก่ผู้วิจัยด้วยบทสนทนาที่ตกลงขบขัน ทศนคติที่ดีและความเข้าใจในเอกลักษณ์ทางศิลปะ ตลอดระยะเวลาการศึกษา 5 ปี ในช่วงเวลาที่สำคัญๆ อาจารย์ได้ให้คำแนะนำและขยายขอบเขตความรู้ ตลอดจนในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์และสร้างสรรค์ผลงาน อาจารย์ยังได้ให้คำชี้แนะแนวทางทางวิชาการแก่ผู้วิจัยทั้งในด้านแนวคิด การเลือกหัวข้อและการเขียนวิทยานิพนธ์ อาจารย์ช่วยให้ผู้วิจัยได้ทบทวนความรู้และสอนแนวคิดอย่างพิถีพิถันจนทำให้ผู้วิจัยรู้สึกอึ้งจรวยใจในความรู้ทางวิชาการ สำหรับผู้วิจัย อาจารย์คือแบบอย่างที่ดีมาโดยตลอด ข้อมูลเชิงลึกทางวิชาการระดับสูง จิตวิญญาณทางวิชาการที่เข้มงวดและแนวคิดการออกแบบที่ล้ำหน้ามีอิทธิพลต่อผู้วิจัยและเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยตลอดชีวิต

ขอขอบคุณศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวษา เรืองชีวิน ศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาณุ สรวายสุวรรณ ในการสัมมนาหลายๆ ครั้ง อาจารย์ทุกท่านได้ให้คำแนะนำที่สำคัญมากมายเกี่ยวกับกรอบและโครงสร้างของวิทยานิพนธ์ ช่วยให้ผู้วิจัยหลีกเลี่ยงอคติและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการวิจัยในภายหลัง ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านจากใจจริงสำหรับความคิดเห็นอันมีค่า

ขอขอบคุณครูสอนภาษาที่ช่วยในการสอนภาษาให้แก่ผู้วิจัย โดยเฉพาะคุณแสนญากร วริศกิตติวรกุล คุณนันทิตา กัณธธรรม คุณชนิตา บุญสิทธิ์ Miss.Yinzi Qi นายสาธิต รัศมีพัฒนานุกูล นายदनุพล วรกิจบำรุง นางสาวชลิตา เคียงสุวรรณ Mr.Wang Yufeng, Miss.Xie Meiling และ Mrs.Zhao Mi ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างจริงใจที่ช่วยฉันในเรื่องการเรียนและการใช้ชีวิตแม้ว่าตารางงานจะยุ่งก็ตาม ตลอดจนขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นสำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจในหลายๆ ครั้ง

ขอขอบคุณบิดา มารดา ครอบครัวและแฟนของผู้วิจัย กำลังใจและการสนับสนุนของทุกท่าน เป็นแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการมาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่ต่างประเทศของผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกขอบคุณบิดามารดาที่อดทนกับผู้วิจัยอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ท่านคือผู้สนับสนุนที่แข็งแกร่งของผู้วิจัย

สุดท้าย ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยบูรพาสำหรับการฝึกอบรมให้ความรู้และทุกท่านที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในระหว่างเรียนที่นี่ ผู้วิจัยขอให้ทุกท่านมีความสุขในชีวิตและพบเจอแต่สิ่งดีๆ ชีวิตในอนาคตของ

ผู้วิจัย ผู้วิจัยจะยึดมั่นในความตั้งใจเดิม ขยันหมั่นเพียรและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ การเติบโตที่ผู้วิจัยได้รับที่มหาวิทยาลัยบูรพาจะเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยทำงานและก้าวไปข้างหน้าได้อย่างราบรื่น

LI YALIN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์.....	10
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	12
ราชวงศ์ช่งเหนือ.....	13
1. ประวัติโดยย่อของราชวงศ์ช่งเหนือ.....	13
2. อาณาจักรโดยรอบ.....	14
3. สรูป.....	15
จิตรกรรมในสมัยราชวงศ์ช่งเหนือ.....	16
1. ความเจริญรุ่งเรืองของจิตรกรรมในสมัยราชวงศ์ช่ง.....	16

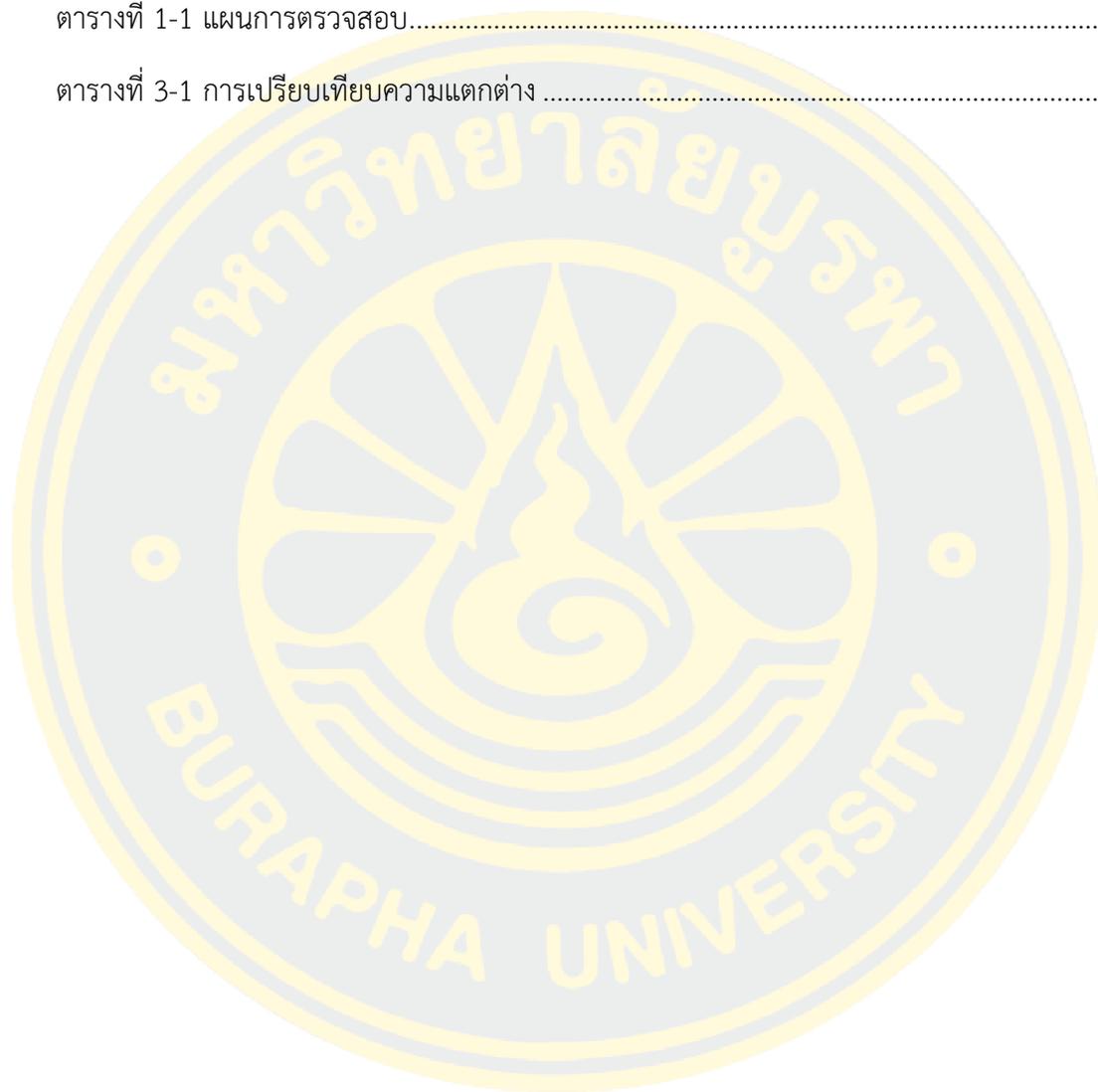
2. ภาพวาดบุคคลในสมัยราชวงศ์ซ่ง	18
3. ภาพวาดภูเขาและแม่น้ำในสมัยราชวงศ์ซ่ง	18
4. ภาพดอกไม้และนกในสมัยราชวงศ์ซ่ง	19
5. สรุป	19
ความคิดของราชวงศ์ซ่งเหนือ	20
จิตรกรรมจีนสมัยใหม่	21
1. ภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่	21
2. การจำแนกภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่	23
3. สรุป	24
ภาพวาดชิงหมิงริมินที่	24
1. ตงจิง	24
2. ภาพวาดชิงหมิงริมินที่	30
3. สรุป	42
เมืองเยียนไถ	43
1. ประวัติศาสตร์เมืองเยียนไถ	43
2. ภูมิศาสตร์ของเมืองเยียนไถ	43
3. ภูมิอากาศของเมืองเยียนไถ	43
4. ผลิตภัณฑ์ของเมืองเยียนไถ	44
5. สถาปัตยกรรม	44
6. แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	47
7. เทศกาลเซ็งเม้ง	50
บทสรุป	53
บทที่ 3 การวิเคราะห์ “ภาพชิงหมิงริมินที่”	54
การวิเคราะห์ฉากภาพวาดชิงหมิงริมินที่	54

1. การควบคุมจังหวะของภาพ.....	54
2. การวาดภาพที่สมจริง	66
3. การวิเคราะห์จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม	77
คุณค่าของการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ของภาพชิงหมิงริมที่	79
การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองตงจิงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเยียนไถสมัยใหม่	81
บทสรุป.....	85
บทที่ 4 ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงาน	86
พื้นฐานสำหรับการเลือกหัวข้อ	87
แนวทางสร้างสรรค์	87
การจัดวางเค้าโครงภาพวาดทะเลเมฆ	89
แบบร่างการจัดวางองค์ประกอบภาพทะเลเมฆ	91
ออกแบบลวดลาย	93
1. การออกแบบลวดลายการตกแต่งลายนก.....	95
2. การออกแบบลวดลายการตกแต่งลายดอกไม้และหญ้า	96
3. การออกแบบลวดลายการตกแต่งลาย	100
4. การออกแบบลวดลายปลา แนวปะการัง และลวดลายอื่นๆ.....	102
การสร้างสรรค์ภาพวาด “ทะเลเมฆ”	112
1. การปรับเค้าโครงภาพ.....	112
2. การวาดรายละเอียด	118
ผลงานสมบูรณ์ภาพวาดทะเลเมฆ	133
บทที่ 5 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	141
การวิเคราะห์ภาพวาด	141
1. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง	141

2. การวิเคราะห์เค้าโครงและจังหวะภาพ.....	147
3. การวิเคราะห์ความสมจริงของภาพ.....	159
4. การสะท้อนเรื่อง “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา”	163
การวิเคราะห์แนวคิดสร้างสรรค์	169
1.การสืบทอดวัฒนธรรม	170
2.ความสำคัญในทางปฏิบัติของการออกแบบจิตรกรรมสร้างสรรค์.....	171
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย.....	173
สรุปผลการวิจัย.....	173
ปัญหาในการวิจัย.....	175
ข้อเสนอแนะ.....	176
บรรณานุกรม.....	178
ภาคผนวก.....	182
ภาคผนวก ก.....	183
ภาคผนวก ข.....	187
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	189

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1-1 แผนการตรวจสอบ.....	8
ตารางที่ 3-1 การเปรียบเทียบความแตกต่าง	82

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิด.....	10
ภาพที่ 2-1 พื้นที่ของราชวงศ์ซ่งเหนือในช่วงกู่คินแผ่นดินจีน.....	13
ภาพที่ 2-2 ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของราชวงศ์ซ่งเหนือ.....	14
ภาพที่ 2-3 ประเทศเพื่อนบ้านของราชวงศ์ซ่งเหนือ.....	15
ภาพที่ 2-4 ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเมืองตงจิง.....	24
ภาพที่ 2-5 เมืองตงจิง.....	27
ภาพที่ 2-6 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	31
ภาพที่ 2-7 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	31
ภาพที่ 2-8 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	32
ภาพที่ 2-9 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	33
ภาพที่ 2-10 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	34
ภาพที่ 2-11 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	34
ภาพที่ 2-12 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	35
ภาพที่ 2-13 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	36
ภาพที่ 2-14 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	36
ภาพที่ 2-15 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	37
ภาพที่ 2-16 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	38
ภาพที่ 2-17 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ.....	38
ภาพที่ 2-18 สถานีรถไฟสถานเยียนไถ.....	45
ภาพที่ 2-19 สถานีรถไฟสถานเยียนไถ.....	45
ภาพที่ 2-20 ห้างต้าเยว่เฉิง.....	46

ภาพที่ 2-21 หอเมืองหลายเกอ	48
ภาพที่ 2-22 อ่าวพระจันทร์	48
ภาพที่ 2-23 สะพานเทียนหมา	50
ภาพที่ 3-1 ส่วนแรกและส่วนที่สองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	55
ภาพที่ 3-2 ส่วนที่สามของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	56
ภาพที่ 3-3 ส่วนที่สี่ของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	56
ภาพที่ 3-4 ส่วนที่ห้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	57
ภาพที่ 3-5 ส่วนที่หกของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	58
ภาพที่ 3-6 ส่วนที่เจ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	60
ภาพที่ 3-7 ส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	61
ภาพที่ 3-8 ส่วนที่เก้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	62
ภาพที่ 3-9 ส่วนที่สิบของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	62
ภาพที่ 3-10 ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	64
ภาพที่ 3-11 การเปรียบเทียบขนาดบ้านในส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	65
ภาพที่ 3-12 การเปรียบเทียบขนาดของตัวละครในส่วนที่สามของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	65
ภาพที่ 3-13 ส่วนที่เจ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	66
ภาพที่ 3-14 ส่วนที่เก้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	67
ภาพที่ 3-15 ส่วนแม่น้ำเปียนเหอของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	68
ภาพที่ 3-16 ส่วนแม่น้ำเปียนเหอของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	68
ภาพที่ 3-17 ส่วนที่หกของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	69
ภาพที่ 3-18 ส่วนที่เจ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	69
ภาพที่ 3-19 ส่วนที่สองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	71
ภาพที่ 3-20 ส่วนที่สี่ของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	71
ภาพที่ 3-21 ส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”	72

ภาพที่ 3-22 ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	73
ภาพที่ 3-23 ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	73
ภาพที่ 3-24 ส่วนที่สิบของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	74
ภาพที่ 3-25 ส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	75
ภาพที่ 3-26 ส่วนที่เก้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	75
ภาพที่ 3-27 ส่วนที่สิบของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	76
ภาพที่ 3-28 ส่วนที่สิบเอ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่”	76
ภาพที่ 4-1 ลักษณะอัลบั้มภาพ.....	89
ภาพที่ 4-2 การเปลี่ยนแปลงทิศทางตามแนวชายฝั่ง.....	90
ภาพที่ 4-3 การแบ่งสัดส่วนเวลา 12 ชั่วโมงและตำแหน่งในรูปภาพ.....	90
ภาพที่ 4-4 แบบร่างภาพส่วนที่ 1	91
ภาพที่ 4-5 แบบร่างภาพส่วนที่ 2	92
ภาพที่ 4-6 แบบร่างภาพส่วนที่ 3	92
ภาพที่ 4-7 แบบร่างภาพส่วนที่ 4	92
ภาพที่ 4-8 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาจากสะพาน.....	93
ภาพที่ 4-9 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาจากทิวทัศน์ชายฝั่งทะเล.....	94
ภาพที่ 4-10 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาจากทิวทัศน์ชายฝั่งทะเล.....	94
ภาพที่ 4-11 การออกแบบลวดลายนกบก.....	95
ภาพที่ 4-12 การออกแบบลวดลายนกน้ำ.....	96
ภาพที่ 4-13 การออกแบบลวดลายดอกเบญจมาศ	97
ภาพที่ 4-14 การออกแบบลวดลายดอกโบตั๋นและดอกกุหลาบ.....	98
ภาพที่ 4-15 การออกแบบลวดลายการงอกของต้นไม้.....	99
ภาพที่ 4-16 การออกแบบลวดลายพืชไม้เลื้อย	99
ภาพที่ 4-17 การออกแบบลวดลายพื้นผิวต้นไม้.....	100

ภาพที่ 4-18 การออกแบบลวดลายฝน.....	101
ภาพที่ 4-19 การออกแบบลวดลายคลื่น	102
ภาพที่ 4-20 การออกแบบลวดลายปลา.....	103
ภาพที่ 4-21 การออกแบบลวดลายแมงกะพรุน	104
ภาพที่ 4-22 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแนวปะการัง.....	105
ภาพที่ 4-23 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเมฆ 1.....	106
ภาพที่ 4-24 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเมฆ 2.....	106
ภาพที่ 4-25 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบลายปีกนก.....	107
ภาพที่ 4-26 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเหรียญทองแดง.....	108
ภาพที่ 4-27 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างโครงเหล็ก.....	109
ภาพที่ 4-28 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบจุดชมวิวชายชราบนดวงจันทร์	110
ภาพที่ 4-29 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบสถานีรถไฟเหียงไถ	111
ภาพที่ 4-30 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบต้นไม้ในป่า.....	112
ภาพที่ 4-31 การสร้างสรรค์ตามแบบร่าง 1	113
ภาพที่ 4-32 การสร้างสรรค์ตามแบบร่าง 2	113
ภาพที่ 4-33 การสร้างสรรค์ตามแบบร่าง 3	114
ภาพที่ 4-34 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 0-3.....	115
ภาพที่ 4-35 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 4-7.....	115
ภาพที่ 4-36 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 8-11.....	116
ภาพที่ 4-37 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 12-15.....	116
ภาพที่ 4-38 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 16-19.....	117
ภาพที่ 4-39 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 20-23.....	117
ภาพที่ 4-40 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 20-23.....	118
ภาพที่ 4-41 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 1	120

ภาพที่ 4-42 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 2	121
ภาพที่ 4-43 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 3	122
ภาพที่ 4-44 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 4	123
ภาพที่ 4-45 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 5	124
ภาพที่ 4-46 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 6	125
ภาพที่ 4-47 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 7	126
ภาพที่ 4-48 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 8	127
ภาพที่ 4-49 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 9	128
ภาพที่ 4-50 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 10	129
ภาพที่ 4-51 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 11	130
ภาพที่ 4-52 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 12	131
ภาพที่ 4-53 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 13	132
ภาพที่ 4-54 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 1 หน้าที่ 1-2	133
ภาพที่ 4-55 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 2 หน้าที่ 3-4	134
ภาพที่ 4-56 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 3 หน้าที่ 5-6	134
ภาพที่ 4-57 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 4 หน้าที่ 7-8	135
ภาพที่ 4-58 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 5 หน้าที่ 9-10	135
ภาพที่ 4-59 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 6 หน้าที่ 11-12	136
ภาพที่ 4-60 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 7 หน้าที่ 13-14	136
ภาพที่ 4-61 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 8 หน้าที่ 15-16	137
ภาพที่ 4-62 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 9 หน้าที่ 17-18	137
ภาพที่ 4-63 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 10 หน้าที่ 19-20	138
ภาพที่ 4-64 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 11 หน้าที่ 21-22	138
ภาพที่ 4-65 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 12 หน้าที่ 23-24	139

ภาพที่ 4-66 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 13 หน้าที่ 25-26	139
ภาพที่ 5-1 ภาพวาดทะเลเมฆแบ่งเป็น 5 ส่วน.....	142
ภาพที่ 5-2 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 1.....	143
ภาพที่ 5-3 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 2.....	144
ภาพที่ 5-4 ภาพวาดทะเลเมฆหน้าที่ 1-8.....	144
ภาพที่ 5-5 ภาพวาดทะเลเมฆหน้าที่ 1-12.....	144
ภาพที่ 5-6 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 3.....	145
ภาพที่ 5-7 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 4.....	146
ภาพที่ 5-8 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 4.....	146
ภาพที่ 5-9 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 5.....	147
ภาพที่ 5-10 ภาพวาดแผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่ง	148
ภาพที่ 5-11 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 1.....	149
ภาพที่ 5-12 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 2.....	149
ภาพที่ 5-13 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 3.....	150
ภาพที่ 5-14 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 4.....	150
ภาพที่ 5-15 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 5 และช่วงท้าย.....	151
ภาพที่ 5-16 แผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบ.....	151
ภาพที่ 5-17 หน้าที่ 22-24และหน้าสุดท้ายของภาพวาดทะเลเมฆ.....	152
ภาพที่ 5-18 ทะเลเมฆ.....	152
ภาพที่ 5-19 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ	153
ภาพที่ 5-20 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ	154
ภาพที่ 5-21 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ	154
ภาพที่ 5-22 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ	155
ภาพที่ 5-23 ลักษณะอัลบั้มภาพ.....	155

ภาพที่ 5-24 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ	156
ภาพที่ 5-25 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ	156
ภาพที่ 5-26 ทะเลเมฆ.....	157
ภาพที่ 5-27 การเชื่อมโยงภาพ	158
ภาพที่ 5-28 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 13.....	159
ภาพที่ 5-29 แผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบ.....	160
ภาพที่ 5-30 แผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบ.....	162
ภาพที่ 5-31 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 1 หน้าที่ 1-2.....	164
ภาพที่ 5-32 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 2 หน้าที่ 3-4.....	165
ภาพที่ 5-33 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 9 หน้าที่ 17-18.....	166
ภาพที่ 5-34 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 10 หน้าที่ 19-20	167
ภาพที่ 5-35 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 4 หน้าที่ 7-8.....	168
ภาพที่ 5-36 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 9 หน้าที่ 17-18.....	169

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของการวิจัย

อารยธรรมเกษตรกรรม อารยธรรมทุ่งหญ้าและอารยธรรมทางทะเลของสังคมมนุษย์มีมายาวนานนับเป็นเวลาหลายพันปี และหลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทั้งสองครั้ง ก็เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมทางวัตถุ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมครั้งใหญ่และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจสูง “ความเจริญทางด้านมารยาทและวัฒนธรรม” ก็เจริญตามขึ้นมาด้วย เป็นการตรวจสอบด้านจิตวิญญาณของมนุษย์

อารยธรรมจีนมีประวัติศาสตร์อัน ภาพวาดหินของภูเขาหยินชานในมองโกเลียในจากยุคหินเก่าตอนปลายเป็นหนึ่งในภาพวาดหินที่เก่าแก่ที่สุดในจีน สามารถอธิบายได้ว่าเป็นช่วงระยะเวลาเริ่มต้นของภาพวาดหิน และในตอนนี้ มีผลงานภาพวาดหินในลักษณะนี้จำนวนนับไม่ถ้วน ภาพวาดเหล่านี้แสดงเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่ายให้พวกเราเห็นมากกว่าบันทึกที่เขียน เป็นการบอกเล่าเรื่องราวที่ผ่านมา นี่เป็นความสัมพันธ์แบบหนึ่งระหว่างประวัติศาสตร์และศิลปะ ศิลปะเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์อันยาวนานของวิถีชีวิตมนุษย์ และกลายเป็นเครื่องมือในการตกแต่งสังคมของมนุษย์ ในขณะเดียวกันประวัติศาสตร์จะถูกบันทึกและนำเสนอต่อคนรุ่นหลังด้วยวิธีการบางอย่าง เหมือนที่จอห์น รัสคิน นักคิดทางสังคมวิทยาชาวอังกฤษได้กล่าวไว้ว่า “ชาติที่ยิ่งใหญ่จะเขียนชีวประวัติของตนเองสามฉบับ หนังสือด้านพฤติกรรม หนังสือด้านภาษาและหนังสือด้านศิลปะ เมื่อเราได้อ่านทำความเข้าใจสองในสามเรื่องที่เขียนเอาไว้แล้ว เราจึงจะสามารถเข้าใจพวกเขาได้หนึ่งส่วน แต่ว่า ในบรรดาหนังสือสามเล่มนี้ เล่มเดียวที่น่าเชื่อถือมากที่สุดก็คือหนังสือเล่มสุดท้ายคือศิลปะ”

หนึ่งในวิกฤตการณ์ที่ต้องเผชิญกับพัฒนาการของสังคมมนุษย์คือวิกฤตการสืบทอดอารยธรรม มรดกทางวัฒนธรรมของจีนกำลังอยู่ระหว่างการทดสอบดังกล่าว เช่น ในขั้นตอนของการพัฒนาสังคมอย่างรวดเร็วในปัจจุบันตามผลทางเศรษฐกิจ การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ข้อพิพาทเรื่องหลุมฝังศพของโจโจ การดูแลรักษาวัดขงจื้อที่ไม่ดีพอ การเลียนแบบการสร้างจนไม่มีเอกลักษณ์ของแต่ละเมือง มรดกทางวัฒนธรรมเช่นนี้ต่างไม่มีเอกลักษณ์ของตนเอง มีเพียงแค่เพื่อธุรกิจการค้าเท่านั้น เป็นปัญหาสำคัญที่ไม่สอดคล้องกันในการสืบทอดมรดกวัฒนธรรมจีน นอกจากนี้ แม้ว่าสาธารณชนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ก็มีปัญหาในการรับรู้มรดกทางวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ไม่เพียงพอ

ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 ภาพวาดจีนมีการเปลี่ยนแปลงมากมาย หลังการก่อตั้งประเทศจีนใหม่หลายสิบปี เกิดการเปลี่ยนแปลงจากอารยธรรมเกษตรกรรมไปสู่ยุคแห่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การขยายตัวของเมืองเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้คนค่อยๆ เกิดการ “ย้ายภูมิลำเนา” จากบ้านเกิดมากขึ้นเรื่อย ๆ ในยุคสังคมเศรษฐกิจทำให้พวกเราขาดความตรึงตรองในชีวิตและละเอียดที่จะดูแลธรรมชาติ

การระบาดของโรคโควิด 19 ที่เริ่มต้นในค.ศ. 2020 ได้สอนบทเรียนแก่ผู้คน ตั้งแต่มนุษย์ลดการออกไปข้างนอกเนื่องจากการระบาดของโรคโควิด ปรากฏการณ์ที่น่ายินดีและน่าชื่นปรากฏขึ้นในระบบนิเวศ ได้แก่ ท้องฟ้ากลายเป็นสีฟ้า และน้ำก็ใสกว่าเดิม ระบบนิเวศทั่วโลกเริ่มฟื้นตัว การอยู่รอดและการพัฒนาของมนุษย์ไม่เพียงขึ้นอยู่กับตัวมนุษย์เองเท่านั้น แต่ธรรมชาติยังต้องการพัฒนาอย่างกลมกลืนด้วย

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่หลังจากความเจริญในระดับสูงแล้ว ก็จะมีแนวโน้มว่าในการเกิดความเสื่อมโทรมบางอย่างขึ้น คนโบราณว่า เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) ซึ่งมีตัวอย่างมากมายคือ เมื่อมีเจริญถึงขีดสุดแล้ว ก็จะเสื่อมถอยลงมากมายมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน เช่น ราชวงศ์ช่งเหนือ ซึ่งเป็นราชวงศ์ที่มั่งคั่งและเจริญรุ่งเรืองที่สุดในประวัติศาสตร์จีน โดยเฉพาะเมืองตงจิง เมืองหลวงแห่งราชวงศ์ช่งเหนือ และเป็นมหานครชั้นนำของโลกในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม ความเจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุดกลับกลายเป็นถ้ำถ่านในชั่วข้ามคืนจากการรุกรานจากภายนอก ซึ่งกลายเป็นบทเรียนที่น่าเศร้าที่ทำให้คนรุ่นหลังต้องถอนหายใจด้วยความอับอาย "ภาพชิงหมิงริมินที" ของจางเจ้อตวน และ "บันทึกตงจิงเมิ่งฮวาลู่" ของเมิ่งหยวนเหล่า ได้บันทึกรายละเอียดของความเจริญรุ่งเรืองของเมืองตงจิง วิทยานิพนธ์นี้ตัดสินใจเลือก "ภาพชิงหมิงริมินที" ของจางเจ้อ ตวน มาเป็นเป้าหมายการวิจัย และ "บันทึกตงจิงเมิ่งฮวาลู่" เป็นข้อมูลอ้างอิง

จางเจ้อตวน (ไม่ทราบปีเกิดและปีที่เสียชีวิต) อักษรเจิ้งเต้า เป็นชาวกลางเขียดงหวู่(ปัจจุบันคือเมืองตงจู่ในมณฑลซานตง) วัยเด็กได้เรียนที่ตงจิง (ปัจจุบันคือเมืองไคเฟิงมณฑลเหอหนาน) หลังจากนั้นได้เข้าเรียนวาดภาพ ในรัชสมัยช่งฮู่จึงได้เข้าทำงานที่ สถาบันภาพวาดห่านหลิน มีความถนัดในการวาดภาพเรือ บ้านเมืองร้านค้า สะพาน ถนนและปราสาท เป็นจิตรกรศิลปะแบบสังขนิยมดีเด่นในช่วงปลายราชวงศ์ช่งเหนือ ผลงานส่วนใหญ่ของเขาสูญหายไป คงเหลือเพียง “ภาพชิงหมิงริมินที” ไว้เป็นสมบัติของศิลปะจีนโบราณ

“ภาพชิงหมิงริมินที” หนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงอันดับต้น ๆ ของจีน ภาพวาดสไตล์ยุคราชวงศ์ช่งเหนือซึ่งเป็นผลงานชิ้นเดียวที่ยังหลงเหลืออยู่ของจิตรกรจางเจ้อตวน ในยุคราชวงศ์ช่งเหนือถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมระดับชาติ ปัจจุบันถูกเก็บไว้ในพิพิธภัณฑสถานพระราชวังในปักกิ่ง ภาพวาด

กว้าง 24.8 ซม. ยาว 528.7 ซม. ผลงานอยู่ในรูปแบบของภาพม้วนยาว โดยใช้การจัดองค์ประกอบ มุมมองแบบกระจาย มีฉากนี้อันยิ่งใหญ่ มีตัวละครและเนื้อหามากมาย บันทึกลักษณะเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือในประเทศจีนอย่างชัดเจน (หรือที่เรียกว่า เปียนจิง ปัจจุบันคือไคเฟิง เหอหนาน) พร้อมทั้งสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนจากทุกสาขาอาชีพในเวลานั้น เป็นเครื่องยืนยันถึงความรุ่งเรืองของตงจิงในราชวงศ์ซ่งเหนือและภาพสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของเมืองในราชวงศ์ซ่งเหนือ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และคุณค่าทางศิลปะสูง มีเอกลักษณ์ในประวัติศาสตร์การวาดภาพที่ไม่มีสิ่งอื่นสามารถเทียบได้ ทั้งในประเทศจีนรวมถึงทั่วโลก

มีความคิดเห็นมากมายเกี่ยวกับการตีความชื่อของ "ภาพวาดชิงหมิงริมินที" ตามฉากในภาพที่แสดงถึงความรุ่งเรืองมีบางคนคิดว่า "ชิงหมิง (เซ็งเม็ง)" ในชื่อเรื่องเป็นฉากทิวทัศน์ของเมืองตงจิงในช่วงเทศกาลเซ็งเม็ง ยังมีบางคนอธิบายว่าเป็น "ความเจริญรุ่งเรืองในเทศกาลเซ็งเม็ง" นอกจากนี้ยังมีผู้เสนอความคิดเห็นว่าเป็น "ชิงหมิงฟาง" ส่วนหนึ่งของเมืองตงจิง ผู้เขียนเห็นว่า "ชิงหมิง(เซ็งเม็ง)" มีความหมายแฝงสองความหมาย คือเมืองตงจิงในช่วงเทศกาลเซ็งเม็งและเมืองตงจิงในช่วงที่สงบสุขและรุ่งเรือง "ซางเหอ(ริมินที)" ยังมีการตีความมากมายแต่โดยพื้นฐานแล้วมีการตีความซึ่งเป็นเอกฉันท์ว่าเป็นแม่น้ำในภาพ "ภาพวาดชิงหมิงริมินที" ของพิพิธภัณฑ์พระราชวังปักกิ่ง เป็นแม่น้ำตงที่ไหลผ่านเมืองตงจิงซึ่งเป็นเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือ

ชิงหมิงริมินทีเป็นภาพวาดของจีนที่ตกทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ภาพวาดชนิดนี้เป็นการบันทึกขนบธรรมเนียมของตงจิง เมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือ ในช่วงเทศกาลเซ็งเม็ง คุณค่าของมันมีหลากหลาย และสิ่งที่น่าสนใจคือคุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางวัฒนธรรม และคุณค่าทางศิลปะ เป็นต้น เป็น "หลักฐานทางวัตถุ" ที่มีนัยสำคัญและทรงพลังสำหรับสังคมปัจจุบันในการมองย้อนกลับไปในอดีตและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิม

"ภาพวาดชิงหมิงริมินที" ไม่ใช่แค่การพรรณนาถึงขนบธรรมเนียมและชีวิตประจำวันของผู้คนทั่วไปเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าที่ซ่อนอยู่ภายใต้พื้นผิวของความเจริญรุ่งเรืองทางธุรกิจ ภายใต้ลายเส้นสีสดใสของภาพวาดซ่อนลายเส้นสีดำมีดอันน่าตกใจเอาไว้ ในขณะเดียวกันก็เป็นภาพ "ช่วงเวลารุ่งเรืองที่อันตรายน" ที่ให้ความรู้สึกที่น่ากลัว ด้วยการวาดที่นำเอาม้าพศและเมืองที่วุ่นวายเป็นภาพแสดงถึงศูนย์กลางของความขัดแย้ง บนสะพานแสดงถึงความขัดแย้งระหว่างขุนนางฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหารที่เดินทางมาถึงจุดสูงสุด นอกจากนี้ยังมีฉากของกำลังทหารที่อ่อนกำลัง เมืองที่ขาดการป้องกัน การพังทลายของการป้องกันเมือง การเปิดประตูเมือง การค้าที่บูกรุกถนน พ่อค้าที่กักตุนอาหารและภัยจากน้ำมีนเมา จางเจอตวนได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับประเด็นทางสังคมมากมาย เช่น การป้องกันเมือง ความปลอดภัย การขนส่งและในด้านอื่นๆ

ภาพวาดชิงหมิงริมินทีที่มีหน้าที่ในการสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การแสวงหาทางจิตวิญญาณและภาพทางวัฒนธรรมเป็นหัวใจสำคัญของภาษา อย่างไรก็ตามการตีความและการ

เผยแพร่คุณค่าในปัจจุบันมีข้อจำกัดบางประการ เลือกรูปภาพวาดชิงหมิงริมินที่เป็นเนื้อหาในการวิจัย สอดคล้องกับรูปแบบปัจจุบันของการส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติแบบดั้งเดิม ใช้ภาษาและจิตวิญญาณ พิเศษในการสร้างสรรค์การวาดภาพงานศิลปะการตกแต่ง สร้างผลงานภาพวาดที่ผสมผสานประเพณี และความทันสมัยเข้ากับรอยประทับทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม เอื้อต่อการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม มากขึ้นและเอื้อให้เราเรียนรู้ นำมาปรับใช้และไตร่ตรองจากประวัติศาสตร์

“ภาพวาดชิงหมิงริมิน” เป็นภาพวาดที่มีฉากนี้มีความสวยงาม ยิ่งใหญ่ เต็มไปด้วย ผู้คน สัตว์ ยานพาหนะ สถาปัตยกรรมและสิ่งอื่น ๆ อีกมากมายที่กระจายอยู่ในภาพ สิ่งที่น่าเสนอให้เราได้ ชมไม่ได้เป็นเพียงภาพของเมืองหลวงอันรุ่งเรืองของราชวงศ์ซ่งเท่านั้น แต่ยังเป็นการพิจารณาศิลปะในเชิงลึก ความงามทางศิลปะ เช่น ความสวยงามขององค์ประกอบ ความเป็นระเบียบและความงามของ แนวคิดทางศิลปะของภาพ ล้วนคุ้มค่าแก่การสำรวจและไตร่ตรอง สมบัติทางวัฒนธรรมที่คนรุ่นก่อน ทิ้งไว้ต้องการให้เราสืบทอดต่อไป

แม้ว่าภาพวาดชิงหมิงริมินที่จะเป็นการบันทึกบรรยากาศของตงจิงในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งจะ มีการบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเข้าใจง่ายและสดใสมากกว่าการบันทึกเป็นข้อความ แต่ เนื่องจากการรับรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมนั้นไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง แสดงระดับของความรู้ความเข้าใจข้อผิดพลาดบางอย่าง ภาพวาดจีนมีประวัติอันยาวนานและผลงาน เน้นความรู้สึกส่วนตัวและคำอธิบายความหมายที่แสดงออก ใช้สาขาหนึ่งของภาพวาดจีน การวาด ภาพบัณฑิต เป็นตัวอย่าง นี่เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่มีภูมิหลังทางปรัชญาที่ลึกซึ้ง แต่ใน ประวัติศาสตร์การพัฒนาไม่ได้มีเพียงแค่การวาดภาพบัณฑิตเท่านั้น มันเป็นเพียงลักษณะของความ สำนึกในวรรณกรรมในรูปแบบการวาดภาพของจิตรกรบางคน และภาพวาดของจิตรกรคนเดียวกัน จากยุคต่างๆก็มีแนวโน้มที่แตกต่างกันเช่นกัน แม้ว่าภาพวาดวรรณกรรมแบบดั้งเดิมจะนำมาซึ่งความ สวยงาม แต่ก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้ชม ได้ชี้ในราชวงศ์ซ่งที่เคยกล่าวไว้ว่า ภาพวาดไม่ควร "สัมผัส ได้" เท่านั้น แต่ควร "คิดไตร่ตรอง" ได้อีกด้วย นั่นคือภาพวาดควรสื่อถึงการรับรู้ชีวิต หลังจาก ความรู้สึก "สัมผัสได้" แล้ว ต้องเพิ่มขึ้นจากความรู้สึกของชีวิตนี้ไปถึงขั้น "คิดไตร่ตรอง" นั่นคือการ เตรียมการที่จะสัมผัสถึงความเฉลียวฉลาดของผู้คน จะเห็นได้ว่าสำหรับผู้ชมทั่วไปแล้ว ภาพวาด บัณฑิตคือ “ความสวยงาม” ที่ “สัมผัสได้” คือ แต่กลับยากที่จะเป็น “ความสวยงาม” ที่ “ไตร่ตรอง ได้” สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการชื่นชมคือความรู้สึกพื้นฐานจากประสาทสัมผัส คนส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรถึงการ ปะทะกันของภูมิปัญญาและการผสมผสานของจิตวิญญาณ “ความเหมือนที่ไม่มีเอกลักษณ์” ภาพวาด จีนแบบดั้งเดิมไม่เพียงแต่มีความต้องการสูงในเรื่อง “ผู้วาดภาพ” เท่านั้น แต่ยังมีมาตรฐานของผู้ชม เอาไว้สูงเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามตามรูปแบบดั้งเดิม

สืบทอดวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณ ค้นคว้าและวิเคราะห์คุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่า ทางสังคมและคุณค่าทางศิลปะของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ วิเคราะห์ “ภาษา” ที่เป็นเอกลักษณ์และ

นำไปใช้ บรรลุอดีตเป็นปัจจุบันและมอบประสบการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมสำหรับการสร้างการพัฒนาในปัจจุบัน เป็นความรับผิดชอบและภาระหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมทั้งหมด วิธีการถ่ายทอดสู่โลกด้วยวิธีที่ง่ายและชัดเจนเป็นปัญหาที่พวกเราควรตรึกตรอง

การพัฒนาของภาพวาดจีนสมัยใหม่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก และมีเนื้อหาที่กว้างมาก มีทั้งภาพวาดจีนที่สืบทอดจากสมัยโบราณ และภาพวาดการตกแต่งสมัยใหม่ที่เกิดจากเทคนิคการตกแต่งแบบดั้งเดิมและผสมผสานกับรูปแบบการแสดงออกของสมัยใหม่ ในการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม เราควรสร้างนวัตกรรมบนพื้นฐานของวัฒนธรรมดั้งเดิมและผสมผสานกับองค์ประกอบใหม่

บ้านเกิดของฉัน เมืองเยียนไถ เป็นเมืองชายฝั่งในมณฑลซานตงประเทศจีน ซึ่งกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว และความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจอยู่ในแนวหน้าของของมณฑลซานตง แม้ว่าความแข็งแกร่งโดยรวมของเมืองเยียนไถไม่ได้แข็งแกร่งที่สุดในเมืองชายฝั่งของประเทศจีน แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ จึงยังคงถือได้ว่าเป็นตัวแทนเมืองชายฝั่งของประเทศจีนสมัยใหม่ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงตัดสินใจใช้เมืองเยียนไถเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาเมืองสมัยใหม่ ค้นคว้าขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและเนื้อหาอื่น ๆ และเปรียบเทียบกับเมืองตงจิง และจากนั้นก็นำเมืองเยียนไถเป็นเป้าหมายการสร้างสรรค์ และสร้างสรรค์ภาพวาดด้วยเทคนิคการวาดภาพตกแต่งที่มีรากฐานมาจากการพัฒนาและวิวัฒนาการของภาพวาดจีน

การวิจัยและผลในครั้งนี้ได้ลดเกณฑ์ด้านสุนทรียภาพของสาธารณณะลงระดับหนึ่ง และใช้เทคนิคการตกแต่งที่ทันสมัยเพื่อวาดภาพฉากของประเพณีและธรรมเนียมของเทศกาลชิงหมิงในเมืองเยียนไถ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นหลักฐานถึงความรุ่งเรืองของยุคสมัยนั้น แต่ยังเป็นหลักฐานการพัฒนาของการภาพวาดจีนอีกด้วย ขณะเดียวกัน ก็เป็นการนำ เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะแว่เข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) กลับมาใช้ใหม่อีกด้วย ซึ่งเป็นตัวบรรจู้ที่ทรงพลังสำหรับการสืบทอดและพัฒนาความคิดและวัฒนธรรมดั้งเดิมในสมัยใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพสังคม วัฒนธรรม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ในยุคสมัยที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดชิงหมิงริมทิว และศึกษาสภาพสังคม วัฒนธรรม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเมืองเยียนไถ มณฑลซานตง ประเทศจีน
2. วิเคราะห์องค์ประกอบภาพ การจัดองค์ประกอบภาพ เทคนิคการวาดภาพและคุณค่าตามจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมทิว ตลอดจนเปรียบเทียบความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างราชวงศ์ซ่งเหนือกับเมืองเยียนไถสมัยใหม่

3. สร้างสรรค์ผลงานภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ที่สืบทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมโดยนำรูปแบบและจิตวิญญาณที่ปรากฏในภาพวาดชิงหมิงริมที่และสัญลักษณ์ของเมืองเยียนไถมาเป็นแรงบันดาลใจหลักในผลงานชื่อ “ทะเลเมฆ”

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ค้นพบข้อมูลภูมิหลังของภาพชิงหมิงริมที่ ภูมิหลังการสร้างสรรคเหตุผลในการสร้างสรรค และข้อมูลอื่น ๆ ได้รับข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับราชวงศ์ซ่งเหนือ ได้รับข้อมูลทางความคิดและวัฒนธรรมของราชวงศ์ซ่งเหนือ ได้รับข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเมืองเยียนไถ

2. รับทราบจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพชิงหมิงริมที่ ได้รู้เรื่องความแตกต่างระหว่างราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเยียนไถในด้านมนุษยศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และด้านอื่น ๆ ตลอดจนได้รับคุณค่าของภาพวาดสร้างสรรค์ซึ่งนำโดยจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพชิงหมิงริมที่ในช่วงเทศกาลชิงหมิง

3. ผลงานภาพวาดสร้างสรรค์ที่ใช้เทคนิคการวาดภาพตกแต่งที่ทันสมัยมาบันทึกฉากของเมืองเยียนไถในช่วงเทศกาลชิงหมิง สะท้อนจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพชิงหมิงริมที่ ซึ่งผลงานภาพวาดสร้างสรรค์สามารถกระตุ้นความภาคภูมิใจและเอกลักษณ์ของชาติ เพื่อเป็นคุณูปการในการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

1.1 การวิจัยทางเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ภาพวาดชิงหมิงริมที่ ประวัติศาสตร์ราชวงศ์ซ่งเหนือ ความคิดทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ซ่งเหนือ ภาพวาดในราชวงศ์ซ่งเหนือ ประวัติศาสตร์เมืองตงจิง ภูมิศาสตร์ของเมืองตงจิงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ภูมิหลังการสร้างสรรคและจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่

1.2. การวิจัยทางเอกสารที่เกี่ยวข้องของเมืองเยียนไถ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของเมืองเยียนไถ สภาพปัจจุบันของสังคมเมืองเยียนไถ

1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองตงจิงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเยียนไถสมัยใหม่

1.4 โดยมีสังคมและวัฒนธรรมของเมืองเยียนไถเป็นพิมพ์เขียว และการนำโดยจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่ และความสำคัญของการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์

2. ขอบเขตการออกแบบ

การนำโดยจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ และสถานะทางสังคมของเมืองเยียนไถ มณฑลซานตง ประเทศจีนมาเป็นพิมพ์เขียว ใช้เทคนิคการวาดเส้นขาวดำ เพื่อสร้างผลงานจิตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

วัสดุ: กระดาษชวาเนื้อ ปากกาตัดเส้น

ขนาดผลงาน: 500CM x 30CM

จำนวนผลงาน: 1 ภาพ

3. ขอบเขตระยะเวลา

3.1. เนื่องจากไม่สามารถระบุปีที่ชัดเจนได้ บทความนี้จึงกำหนดช่วงเวลาการวิจัยเป็นช่วงปลายของราชวงศ์ซ่งเหนือ: ช่วงระหว่างปี 1100 ถึง 1127

3.2. ช่วงเวลาการวิจัยของเมืองเยียนไถคือ ตั้งแต่ปีค.ศ. 2019 ถึงปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยใช้รูปแบบต่างๆ เช่น การวิจัยวรรณกรรม การสืบสวนภาคสนามและการวิเคราะห์แบบอุปนัย มาอภิปรายถึงสาระสำคัญ หลักการสร้างสรรค์และข้อจำกัดเชิงสร้างสรรค์ของภาพวาดชิงหมิงริมินที่อย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ความงามทางศิลปะและปรัชญาที่มีอยู่ พร้อมทั้งตั้งแนวคิดทางจิตวิญญาณที่เกี่ยวข้องออกมา เสริมด้วยองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมสำหรับการสร้างสรรค์งานตกแต่งศิลปะ การสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดตกแต่ง

1. การวิจัยโดยเอกสารอ้างอิง

รวบรวม จัดเรียงเอกสารและสรุป แบ่งและจัดหมวดหมู่รูปแบบและลวดลายที่เกี่ยวข้องตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงสำหรับการเขียนงานวิจัยและการสร้างสรรค์ผลงานในภายหลัง

2. การวิจัยภาคสนาม

อาคารสถานที่สำคัญหลายแห่งในเมืองเยียนเป็นเป้าหมายหลักในการสำรวจ การเลือกฉากทิวทัศน์ที่ต้องการเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อทำการสำรวจ ต้องลงสำรวจภาคสนามในสถานที่จริง จึงจะสามารถสัมผัสได้ถึงเสน่ห์ขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมอย่างใกล้ชิด และทำการบันทึกสถานที่ สอบถามข้อมูลทำการถ่ายภาพหรืออัดวิดีโอและวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูล

ตารางที่ 1-1 แผนการตรวจสอบ

พื้นที่การสำรวจ	วัตถุประสงค์ การสำรวจ	วิธี การสำรวจ	เครื่องมือ การสำรวจ	ระยะทาง การสำรวจ
สถานีรถไฟสถานเยียน ไถ	สำรวจขนาด ประวัติศาสตร์และ รูปแบบสถาปัตยกรรม ของสถานีรถไฟ รูปแบบ การคมนาคมขนส่ง เช่น รถไฟและรถไฟความเร็ว สูง	สอบถาม ถ่ายรูป	มือถือ	ขับรถของตนเอง / รถโดยสาร 81
ห้างค้าเยว่เฉิง	สำรวจสำรวจพื้นที่การ ทำงานภายในหลัก สำรวจโครงสร้าง	สอบถาม ถ่ายรูป	มือถือ	ขับรถของตนเอง / รถโดยสาร 81
สถานีขนส่งเมืองเยียนไถ	สำรวจขนาด ประวัติศาสตร์และ รูปแบบสถาปัตยกรรม ของสถานีรถไฟ รูปแบบ การคมนาคมขนส่ง รูปแบบรถยนต์ต่างๆ	สอบถาม ถ่ายรูป	มือถือ	ขับรถของตนเอง / รถโดยสาร 81
หอเฝ้ายหลายเก้อ	สำรวจรูปแบบ สถาปัตยกรรมของ สถานที่ท่องเที่ยว สำรอง เรื่องราวของแหล่ง ท่องเที่ยว	สอบถาม ถ่ายรูป	มือถือ	ขับรถของตนเอง
แหล่งท่องเที่ยวภูเขา เยียนชาน	สำรวจรูปแบบ สถาปัตยกรรมของ สถานที่ท่องเที่ยว สำรอง เรื่องราวของแหล่ง ท่องเที่ยว	สอบถาม ถ่ายรูป	มือถือ	ขับรถของตนเอง

พื้นที่การสำรวจ	วัตถุประสงค์ การสำรวจ	วิธี การสำรวจ	เครื่องมือ การสำรวจ	ระยะทาง การสำรวจ
สะพานเทียนหมา	สำรวจรูปแบบ สถาปัตยกรรมของ สถานที่ท่องเที่ยว สำรวจ เรื่องราวของแหล่ง ท่องเที่ยว	สอบถาม ถ่ายรูป	มือถือ	ขับรถของตนเอง

3. การวิจัยเชิงสร้างสรรค์

หลังจากการสังเคราะห์จิตวิญญาณและวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่แล้ว นำมาใช้เป็นแนวทาง การผสมผสาน การใช้สัญลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของเมืองเชียงใหม่ที่ได้รับการสำรวจ เพื่อสร้างจิตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

- 3.1 แบบร่างของภาพวาด
- 3.2 การตกแต่งรายละเอียด
- 3.3 จิตรกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์

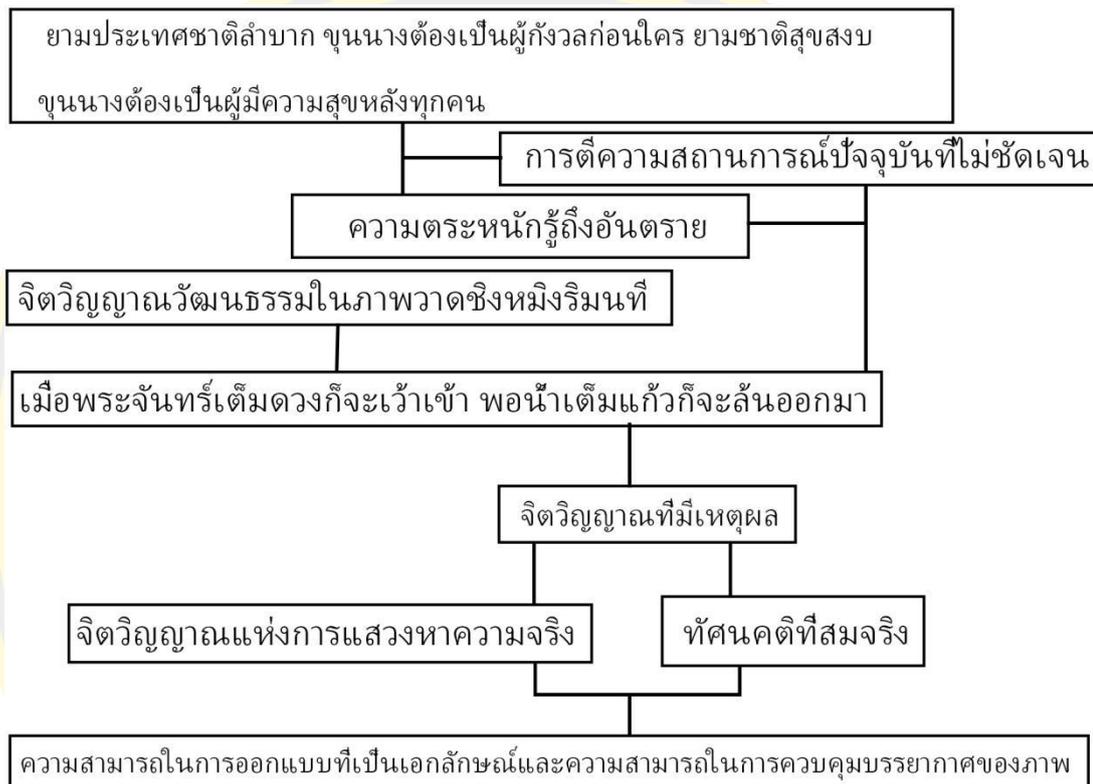
4. กระบวนการวิจัย

- 4.1 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพชิงหมิงริมที่และเมืองเชียงใหม่
- 4.2 วิเคราะห์จิตวิญญาณของวัฒนธรรมภาพชิงหมิงริมที่
- 4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองตงจิงสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเชียงใหม่ในด้านต่าง ๆ
- 4.4 ดำเนินการออกแบบจิตรกรรมสร้างสรรค์
- 4.5 วิเคราะห์ผลงาน และขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
- 4.6 สรุปผลการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยสามส่วน ผู้วิจัยนำ "เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา" (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) มาเป็นแนวคิดในการวิจัย ศึกษาการจัดองค์ประกอบ สถาปัตยกรรม ตัวละครและด้านอื่น ๆ ของภาพชิงหมิงริมที่ และสำรวจ วัฒนธรรมทางจิตวิญญาณและความสำคัญของการออกแบบภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ เปรียบเทียบประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองเชียงใหม่กับเมืองตงจิง ราชวงศ์ซ่งเหนือ และศึกษาความ

แตกต่างกัน บนพื้นฐานของสองส่วนข้างต้น ผู้วิจัยนำ "เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา" (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) มาเป็นแนวคิดในการวิจัย และผสมผสานกับวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของ "ภาพชิงหมิงริมินที่" เพื่อสร้างภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิด (Li Yalin, 2021)

นิยามศัพท์

ชิงหมิงริมินที่ หมายถึง ภาพที่วาดโดยจางเจอตวน จิตรกรประจำราชสำนักแห่งราชวงศ์ซ่งเหนือ ชิงหมิงริมินที่เป็นภาพวาดโบราณที่ใช้เทคนิคพู่กันอันวิจิตร ซึ่งเป็นหนึ่งในเทคนิคดั้งเดิมของการวาดภาพจีนโบราณและนำมาประยุกต์ใช้ด้วยสีสันทันทรุหรธา องค์ประกอบภาพใช้วิธีการแบบพานoramamumสูงและวิธีการกระจายมุมมองแบบกระจาย โดยมีขนาด 526 ซม. x 25.2 ซม. เนื้อหาภาพเริ่มต้นจากชนบท บริเวณซานเมือง ริมถนนและริมแม่น้ำเปี่ยนเหอแสดงถึงเทศกาลเซ็งเม้งในเมืองตงจิงซึ่งเป็นเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือ ภาพวาดชิงหมิงริมินที่มีผู้คนรุ่นหลังพยายามที่จะวาดตามในปัจจุบันมีผลงานสะสมอยู่กว่า 30-40 ชิ้น ในบรรดาของสะสมทั้งหมด ของสะสมในปีกั้ง ซิคาโก

และได้หวนเป็นของสะสมที่มีชื่อเสียงมากที่สุด จากผลงานการวิจัยก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยค่อนข้างสนใจ ภาพวาด “ชิงหมิงริมินที” ที่เก็บอยู่ในพิพิธภัณฑ์พระราชวังในปักกิ่ง เหตุผลนั้นมีความซับซ้อน ในส่วนของบทความนี้จะไม่อธิบายอย่างละเอียด งานวิจัยนี้ หมายถึง เลือกรูปภาพชิงหมิงริมินทีแบบปักกิ่ง มาเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ศึกษาจิตวิญญาณทางวัฒนธรรม ตลอดจนการผสมผสานทางสังคม และวัฒนธรรมของเมืองเยียนไถ เพื่อสร้างสรรค์ภาพวาด

จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม หมายถึง เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา ปรากฏครั้งแรกใน “หนังสือแห่งการเปลี่ยนแปลง” สำนวนนี้ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในหลักปฏิบัติของชาวจีนในการประพฤติตนและทำสิ่งต่าง ๆ เป็นประโยค 8 ตัวอักษรง่าย ๆ ที่ได้เต็มไปด้วยปัญญา ความหมายดั้งเดิมของสำนวนนี้คือ เมื่อสิ่งต่าง ๆ ไปถึงจุดสุดขีดก็จะกลับลงมาที่เดิม ความหมายเชิงลึกคือคุณไม่ควรแข่งขันในทุกสิ่งและคุณไม่ควรยืนหยัดในความสมบูรณ์แบบเพราะหลังจากถึงจุดสูงสุด เส้นทางลงก็จะเริ่มต้นขึ้น ตลอดยุคสมัย ไม่เคยมีบุคคล ชาติ หรือประเทศใดสามารถบรรลุถึงความเจริญรุ่งเรืองที่ยั่งยืนได้และมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกิดการเสื่อมถอยหลัง ดังนั้น ในขณะที่ปฏิบัติตามกฎวัตถุประสงค์การพัฒนาและความก้าวหน้า เราต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับประเด็นภายในและภายนอกต่าง ๆ เคารพในข้อเท็จจริงด้วยทัศนคติที่มีเหตุผลและแก้ไขอย่างเหมาะสมโดยรักษาความรู้สึกถึงวิกฤตอยู่ตลอดเวลาแทนที่จะดำเนินการพัฒนาอย่างรวดเร็วอย่างสุดสัสมห่า แนวคิดจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมนี้ยังมีนัยยะมากมายที่ข้ามผ่านประวัติศาสตร์จีนมานานกว่าพันปีซึ่งเหมือนกับภาพชิงหมิงริมินที งานวิจัยนี้ใช้ความคิดนี้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาพชิงหมิงริมินที ค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ประกอบภาพ แนวคิดในการวาดภาพ และเนื้อหาอื่น ๆ

จิตรกรรมเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง จิตรกรรมเชิงสร้างสรรค์ในงานวิจัยนี้เป็นการวาดเส้นวาดภาพเพื่อตกแต่งภาพในศิลปะจิตรกรรมจีนและเป็นจิตรกรรมสมัยใหม่ เนื่องจากบริบทที่แตกต่างกันของจีนและไทย ความหมายของคำานานนี้จึงมีความแตกต่างกัน ในงานวิจัยนี้จึงกล่าวถึงจิตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

ทะเลเมฆ หมายถึง ชื่อของผลงานภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากภาพนี้สื่อถึงวันหนึ่งของเทศกาลเซงเม้งในเมืองเยียนไถ สาเหตุที่ตั้งชื่อภาพผลงานว่าทะเลเมฆเพราะเยียนไถเป็นเมืองชายทะเลและเทศกาลเซงเม้งจะจัดขึ้นในช่วงปลายฤดูหนาวและต้นฤดูใบไม้ผลิของทุกปีซึ่งยังคงค่อนข้างหนาวและมักมีเมฆและหมอกในทะเล นอกจากนี้การประมงของเมืองเยียนไถยังได้รับการพัฒนาและการเลี้ยงปลาของที่นี่ยังก้าวไปไกลมากซึ่งทั้งหมดมีต้นกำเนิดมาจากทะเล การสร้างสรรค์ผลงานนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพวาดทะเลเมฆโดยวาดด้วยเทคนิคการวาดเส้นบริสุทธิ์ของภาพวาดตกแต่งที่ทันสมัย แสดงให้เห็นเทศกาลเซงเม้งในเมืองเยียนไถบนกระดาษขนาด 598 ซม. x 32 ซม.

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

บทนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรม เนื่องจากภาพชิงหมิงริมินที่เป็นเป้าหมายการศึกษา ดังนั้นจึงรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก่อน ประการแรกคือภาพรวมของราชวงศ์ซ่งเหนือ ตามด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดราชวงศ์ซ่งเหนือและภาพรวมของวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของราชวงศ์ซ่งเหนือ ซึ่งทั้งสามสิ่งนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการเกิดขึ้นของผลงานที่ยอดเยียมอย่างภาพชิงหมิงริมินที หลังจากนั้น ก็คือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพวาดภาพชิงหมิงริมินที เนื่องจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือการสร้างสรรค์ภาพวาดที่สามารถสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมและเมืองเยียนไถเป็นเป้าหมายการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้น ในตอนท้ายของบทนี้จะเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเมืองเยียนไถ

"ภาพวาดชิงหมิงริมินที" เป็นภาพที่วาดโดยจางเจอตวนจิตรกรประจำราชสำนักแห่งราชวงศ์ซ่งเหนือ คนรุ่นหลังพยายามที่จะวาดตาม ในปัจจุบันมีผลงานสะสมอยู่กว่า 30-40 ชิ้น ในบรรดาของสะสมทั้งหมด ของสะสมในปักกิ่ง ซิคาโกและไต้หวัน เป็นของสะสมที่มีชื่อเสียงมากที่สุด จากผลงานการวิจัยก่อนหน้านี้ ผู้เขียนค่อนข้างสนใจ ภาพวาด "ภาพวาดชิงหมิงริมินที" ที่เก็บอยู่ในพิพิธภัณฑสถานพระราชวังในปักกิ่ง เหตุผลนั้นมีความซับซ้อน ในส่วนของบทความนี้จะไม่อธิบายอย่างละเอียด บทความนี้เลือก "ภาพวาดชิงหมิงริมินที" ที่อยู่ในปักกิ่งเป็นต้นแบบในการศึกษาภาษา ศิลปะ และรวบรวมเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างสรรค์ภาพวาด

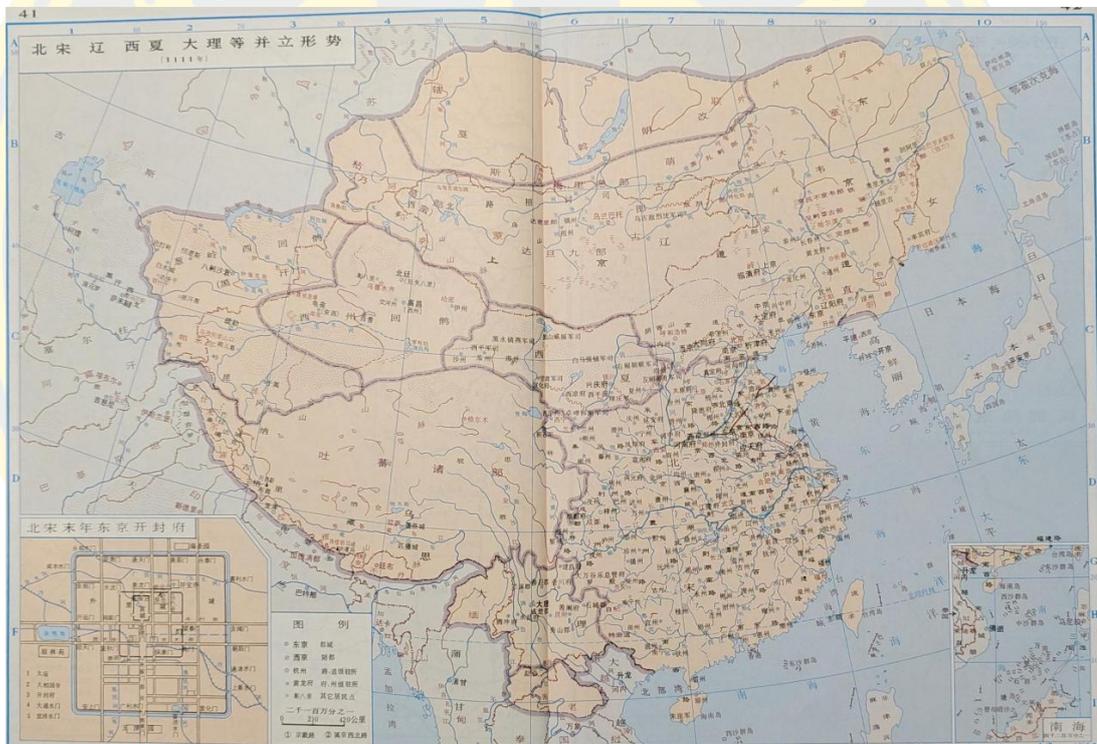
“ภาพวาดชิงหมิงริมินที” เป็นการวาดภาพเมืองตงจิง เมืองหลวงในยุคราชวงศ์เป่ย์ซ่ง ในปัจจุบันคือเมืองไคเฟิง มณฑลเหอหนาน ประเทศจีน ในประวัติศาสตร์มีชื่อเรียกหลายชื่อเช่น ฉีเฟิง ต้าเหลียน จวินอี ตงจิง เปียนจิง เสียงฝู เป็นต้น เป็นหนึ่งในแปดเมืองหลวงเก่าแก่ของจีน นอกจากนี้ยังเป็นเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงของจีน โดยมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,300 ปี งานวิจัยฉบับนี้จะแนะนำประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ เนื่องจากชื่อเมืองที่แตกต่างกันในแต่ละราชวงศ์ต่างกัน จึงใช้เหมือนกันทั้งหมดว่า “ตงจิง”

ราชวงศ์ซ่งเหนือ

บทนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับราชวงศ์ซ่งเหนือ ซึ่งแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ ประวัติโดยย่อของราชวงศ์ซ่งเหนือและประเทศเพื่อนบ้าน

1. ประวัติโดยย่อของราชวงศ์ซ่งเหนือ

ในปีค.ศ. 959 จ้าวควางหยิ่นโกหกกว่าซีตานมาบุก จึงนำกองกำลังเข้ามา เมื่อฉินเฉียวอี้ก่อกบฏได้สำเร็จ เขาได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นจักรพรรดิโดยทหารภายใต้บังคับบัญชา สถาปนาราชวงศ์ซ่ง และตั้งเมืองตงจิงเป็นเมืองหลวง จากปีค.ศ. 960 ถึงปีค.ศ. 1127 กองทหารราชวงศ์จินเดินทางลงใต้เพื่อมาทำลายเมืองตงจิง มีจักรพรรดิทั้งหมด 9 พระองค์ ซึ่งมีระยะเวลารวมทั้งสิ้น 167 ปี (Chen, 2003)

ภาพที่ 2-1 พื้นที่ของราชวงศ์ซ่งเหนือในช่วงกู่คินแผ่นดินจีน (Li Yalin, 2021)

ภาพที่ 2-2 ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของราชวงศ์ซ่งเหนือ (Li Yalin, 2021)

พื้นที่ที่ใหญ่ที่สุดของราชวงศ์ซ่งเหนือคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ถึงทะเล ทิศเหนือล้อมรอบด้วยแม่น้ำจินไฮ่ หูเป่ย์ป่าโจว ชานซีเหียนเหมินกวาน ซึ่งมีชายแดนติดกับเหลียว ทิศตะวันตกเฉียงเหนือล้อมรอบด้วยเหิงชานชานซี ภาคตะวันออกของกานซู หวงสุ่ยซิงไฮ่ และมีชายแดนติดกับซีเซีย ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ล้อมรอบด้วยกุเขาหมินชาน แม่น้ำต้าตู้และที่ราบสูงซิงไห่-ทิเบต มีพรมแดนติดกับอาณาจักรต้าหลี่ กว่างซีและเวียดนาม

ในยุคสมัยของราชวงศ์ซ่งเหนือ ลัทธิขงจื้อได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ และการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเมืองที่ก้าวหน้าและเศรษฐกิจมีความเจริญรุ่งเรือง ในปีค.ศ. 1000 มีค่า GDP จำนวน 26.55 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 22.7% ของสัดส่วนโลก และมีค่า GDP ต่อหัวอยู่ที่ 450 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมากกว่ายุโรปตะวันตกในขณะนั้นอยู่ 400 ดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากการส่งเสริมการปลูกข้าวในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ทำให้มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 37.1 ล้านคนในปีค.ศ. 980 เป็น 126 ล้านคนในปีค.ศ. 1124

2. อาณาจักรโดยรอบ

กลุ่มชาติพันธุ์หลักของราชวงศ์ซ่งเหนือ คือ ชาวฮั่น ฮั่นเนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น การทำสงครามต่อเนื่องตั้งแต่ปลายราชวงศ์ถัง การเติบโตของคนต่างชาติ และความผิดพลาดของนโยบาย ทำให้ราชวงศ์ซ่งเหนือไม่สามารถรวมชาติได้สำเร็จ มีอำนาจการปกครองของชนกลุ่มน้อยจำนวนมากรอบ

ราชวงศ์ซ่งเหนือ รวมถึงอาณาจักรเหลียว อาณาจักรซีเซีย อาณาจักรต้าหลี่ และอาณาจักรจิน ซึ่งต่อมาได้ทำให้อาณาจักรเหลียวล่มสลาย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับราชวงศ์ซ่งเหนือ

辽、北宋、西夏时期全图 (1111年)

ภาพที่ 2-3 ประเทศเพื่อนบ้านของราชวงศ์ซ่งเหนือ (Li Yalin, 2021)

อาณาจักรจิน ตั้งแต่ปีค.ศ. 1115 ถึงปีค.ศ. 1234 เป็นอาณาจักรที่ก่อตั้งโดยชนเผ่าหวี่เจินในประวัติศาสตร์จีน ชนเผ่าหวี่เจินเดิมเป็นรัฐบริวารของอาณาจักรเหลียว หลังจากรวมชนเผ่าหวี่เจินแล้วหวานเหยียนอา กู้ต้าหัวหน้าเผ่าชนเผ่าหวี่เจิน ได้ตั้งเมืองหลวงและสถาปนาอาณาจักรขึ้นที่เมืองฮู่ยี่หนิง (ปัจจุบันคือเมืองฮาร์เออ์ปิ่น มณฑลเฮยหลงเจียง) ในปีค.ศ. 1115 และประกาศสงครามกับอาณาจักรเหลียว และโค่นล้มราชวงศ์เหลียวได้ในปีค.ศ. 1125 หลังจากนั้น กองทัพทหารของอาณาจักรจินได้เดินทางลงใต้ไปยังที่ราบภาคกลางสองครั้ง และได้ทำลายเมืองตงจิงและโค่นล้มราชวงศ์ซ่งเหนือได้ในปีค.ศ. 1127 และในปีค.ศ. 1234 ราชวงศ์จินได้ถูกโค่นล้มโดยมองโกลีเยและราชวงศ์ซ่งใต้

3. สรุป

จากข้อมูลที่รวบรวมในบทนี้ ทำให้เราทราบว่าปัญหาชายแดนในราชวงศ์ซ่งเหนือนั้นร้ายแรงมาก บริเวณโดยรอบมีหลายอาณาจักร อาณาจักรที่มีอิทธิพลและความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับราชวงศ์ซ่งเหนือ ได้แก่ อาณาจักรเหลียว อาณาจักรซีเซีย อาณาจักรต้าหลี่ และอาณาจักรจินที่กล่าวถึงข้างต้น ราชวงศ์ซ่งเหนือทำสงครามกับอาณาจักรพวกนี้บ่อยครั้ง แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็

ตาม สงครามที่ยืดเยื้อในท้ายที่สุดจะส่งผลให้ทั้งสองฝ่ายมีประชาชนบาดเจ็บล้มตายนับไม่ถ้วน และเศรษฐกิจก็ได้รับผลกระทบในทางลบ ดังนั้นในท้ายที่สุด อาณาจักรซีเซียและอาณาจักรเหลียวจิงลงนามในสนธิสัญญากับราชวงศ์ซ่งเหนือเพื่อยุติสงคราม และตั้ง "สนามการค้า" (เซว่ฉ่าง) เพื่อทำการค้าที่ชายแดน พ่อค้าสามารถเข้าไปในเขตแดนของราชวงศ์ซ่งเหนือและทำธุรกิจในเมืองตงจิง ดังนั้นเมืองตงจิงในสมัยนั้น เป็นไปได้ที่จะเห็นคนที่มาจากดินแดนตะวันตกหรือชนกลุ่มน้อยภาคเหนือ

ในเวลาเดียวกัน ราชวงศ์ซ่งเหนือก็มั่งคั่งมาก ความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดไม่เพียงแต่ทำให้เกิดความฟุ่มเฟือยเท่านั้น แต่ยังสร้างสิ่งล่อใจให้ศัตรูจากภายนอก ทำให้ศัตรูมารุกราน และอาณาจักรล่มสลายในที่สุด ขณะที่ชนชั้นปกครองและบัณฑิตผู้คงแก่เรียนกำลังเสพสุข ยังมีคนที่ยังมองการณ์ไกลหลายคนที่ยุติระมัดระวังอยู่เสมอ และจางเจ็ดวนก็เป็นหนึ่งในนั้น

เนื้อหาของบทนี้สามารถใช้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์สำหรับการวิเคราะห์ภาพซิงหมิงริมินที่เซิงทงชวี่ และสามารถใช้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในภาพวาด นอกจากนี้ยังบรรลุดัตถุประสงค์ด้วยการรวบรวมและการวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพซิงหมิงริมินที่ราชวงศ์ซ่งเหนือ

จิตรกรรมในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ

ราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นอีกหนึ่งช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ในประวัติศาสตร์จิตรกรรมจีนหลังราชวงศ์ถังถึงการเจริญเติบโตของภาพวาดภูเขาและแม่น้ำ ภาพวาดดอกไม้และนก และการพัฒนาการของภาพวาดหมึก การปรับปรุงความสามารถของจิตรกรในการวาดรูปร่าง การแทรกซึมของกวีนิพนธ์และศิลปะการเขียนอักษรจีนในการวาดภาพ ผลงานได้เปลี่ยนจากเน้นการวาดสรรพสิ่งภววิสัยเป็นการแสดงองค์ประกอบหลัก ซึ่งสะท้อนถึงพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของการวาดภาพในช่วงเวลานี้อย่างเข้มข้น (Department of Art History et al., 2002)

1. ความเจริญรุ่งเรืองของจิตรกรรมในสมัยราชวงศ์ซ่ง

จิตรกรรมในราชวงศ์ซ่งเหนือยังคงรักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับทุกชนชั้นสังคม ชนชั้นสูงบัณฑิต ขุนนาง พ่อค้าแม่ค้า และชาวเมืองมีความต้องการที่หลากหลายต่อภาพวาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาศิลปะขราวาสและความเจริญรุ่งเรืองของจิตรกรรมในราชสำนักทำให้จิตรกรรมมีเนื้อหาที่กว้างขวางมากขึ้นและมีสไตล์ที่หลากหลาย จิตรกรให้ความสำคัญกับการสังเกตภาพในชีวิตและการสร้างภาพที่ละเอียดและมีชีวิตชีวา แนวทางภาพมีความเข้มงวดและแปลกใหม่ ตลอดจนมีเทคนิคใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย

1.1 ความกระตือรือร้นของจิตรกรมืออาชีพ

เนื่องจากความเจริญทางเศรษฐกิจ จึงทำให้ความต้องการของสังคมที่มีต่อการวาดภาพเพิ่มขึ้น ผลงานของจิตรกรหลังไหลเข้าสู่ตลาดการค้า และจิตรกรฝีมือดีหลายคนก็มีความกระตือรือร้นในสังคมมากขึ้น บางคนได้รับเชิญจากราชการชั้นสูงหรือถูกเรียกให้เข้าในหอภาพ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของจิตรกรรมในราชวงศ์ช่ง ในเวลานี้ ผลงานของจิตรกรมืออาชีพมีลักษณะทางการค้าที่ชัดเจน อุตสาหกรรมจิตรกรรมมีความเชื่อมโยงกับสังคมในวงกว้าง ซึ่งก้าวข้ามพ้นนการของหัวข้อทางศาสนาและขอบเขตของชนชั้นสูง ขยายขอบเขตของวิสัยทัศน์ จึงทำให้ศิลปะขาวาสมีการพัฒนาอย่างมาก

1.2 ความเจริญรุ่งเรืองของจิตรกรรมในราชสำนัก

ในประเทศจีน ทุกราชวงศ์จะคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษที่เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ วิชาเสียงท่าย ภาพวาดและภาพตัวอักษร และทักษะอื่นๆ และจัดตั้งองค์กรเฉพาะทางที่รับใช้สถาบันกษัตริย์ องค์กรด้านภาพวาดและภาพตัวอักษร โดยทั่วไปจะเรียกว่า "หอภาพ" ซึ่งเป็นองค์กรเฉพาะทางที่ให้ภาพวาด ภาพตัวอักษรและงานศิลปะอื่นๆ แก่สถาบันกษัตริย์หรือขุนนาง หอภาพที่เก่าแก่ที่สุดที่บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ถือกำเนิดในราชวงศ์ถัง แม้ว่าก่อนราชวงศ์ถังจะไม่มีองค์กรภาพวาดภาพใ้ราชสำนักโดยตรง แต่ก็มีจิตรกรจำนวนมากที่ทำหน้าที่วาดภาพให้ราชสำนัก

หอภาพสำนักฮั่นหลินก่อตั้งขึ้นในตอนต้นของราชวงศ์ช่งเหนือ ได้รวมจิตรกรที่มีชื่อเสียงในสังคม หลังจากการดำเนินการอย่างต่อเนื่องของจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ช่งเหนือ ระบบหอภาพก็ค่อยๆ ปรับปรุงดีขึ้น และจิตรกรรมในราชสำนักได้มาถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลาของจักรพรรดิฮู่ยง

หอภาพสำนักฮั่นหลินรับใช้ราชสำนักและราชตระกูลโดยเฉพาะ โดยมีการวาดภาพเหมือนของจักรพรรดิ ภาพจิตรกรรมฝาผนังและฉากบังลมของพระราชวังและศาลาว่าการ และภาพจิตรกรรมฝาผนังของวัดที่สร้างขึ้นโดยราชสำนัก จิตรกรบางคนยังมีส่วนร่วมในการค้นหา ตรวจสอบ และคัดลอกภาพตัวอักษรและภาพวาดของพระราชวัง ศิลปินที่เข้าในสถาบันการศึกษาจะต้องได้รับการเสนอชื่อหรือสอบผ่าน และเข้ารับตำแหน่งตามระดับฝีมือ เงินเดือนจะจ่ายเป็นรายเดือนและยังมีโอกาสได้ชมภาพวาดในวังอีกด้วย หลังจากสอบเข้าแล้ว นอกจากการเรียนจิตรกรรมแล้ว นักเรียนยังต้องศึกษาดารววิชาอักษรศาสตร์ของสมัยโบราณด้วย เช่น “ซิวเหวิน” และ “เอ๋อหย่า” เพื่อเพิ่มความรู้ด้านอักษรศาสตร์

จิตรกรของหอภาพมาจากสังคม และพวกเขายังคงมีความสัมพันธ์บางอย่างกับสังคม หลังจากเข้าร่วมหอภาพ ดังนั้นพวกเขาจึงยังคงจัดหาจิตรกรใหม่ให้กับหอภาพอย่างต่อเนื่อง จิตรกรรมในราชสำนักมีอิทธิพลสำคัญต่อการพัฒนาจิตรศิลป์จีนในสมัยโบราณ

1.3 การก่อตัวของกระแสจิตรกรรมของบัณฑิต

บัณฑิตของราชวงศ์ซ่งเหนือมองว่าจิตรกรรมเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาและการอบรม และนักสะสม ผู้เชี่ยวชาญ และจิตรกรหลายคนก็ปรากฏตัวขึ้น ในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 11 บัณฑิตและคนดังในเมืองตงจิงมีความกระตือรือร้นอย่างมากในด้านกวีนิพนธ์ ภาพตัวอักษรและภาพวาด ภาพวาดส่วนใหญ่เป็นผลงานระบายความรู้สึก และหัวข้อส่วนใหญ่เป็นไม้ไผ่หมึก ดอกเหมยหมึก ภูเขาและแม่น้ำ ต้นไม้ หิน และดอกไม้ มุ่งเน้นไปที่การแสดงออกของรสนิยมส่วนตัวและต่อต้านแนวทางการวาดภาพที่เน้นความคล้ายทางรูปร่างมากเกินไป

1.4 หัวข้อและสไตล์ที่หลากหลาย

หัวข้อจิตรกรรมของราชวงศ์ซ่งเหนือมีความหลากหลายมาก ภาพวาดมีหลายประเภท เช่น ศาสนาพุทธและศาสนาเต๋า คน ภูเขาและแม่น้ำ บ้านและต้นไม้ สัตว์ ดอกไม้ ขนนก ผัก และผลไม้ การวาดภาพแบบกึ่งปั้นนั้นมีความสำเร็จที่โดดเด่น การวาดภาพสีฟ้าและสีเขียวยังคงเป็นที่นิยม การทาสีด้วยหมึกมีบทบาทสำคัญในการวาดภาพภูเขาและสายน้ำ การวาดภาพเสี่ยว้อฮว่าที่เรียบง่ายก็เริ่มต้นขึ้น ในสมัยราชวงศ์ซ่งมีภาพวาดหลากหลายรูปแบบ และภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดใหญ่ยังคงได้รับความนิยม ม้วนยาวก็พบเห็นได้ทั่วไป ภาพวาดขนาดเล็กและอัลบั้มภาพที่วาดบนพัดแบบกลม โคมไฟ และฉากบังลมก็เป็นที่นิยมเช่นกัน การวาดภาพแรงก็พัฒนาเป็นรูปแบบศิลปะที่สวยงามและเรียบง่ายในช่วงเวลานี้

ความศรัทธาของจิตรกรและนักสะสมภาพวาด ได้ส่งเสริมการเขียนประวัติศาสตร์จิตรกรรมและทฤษฎีจิตรกรรม มีงานเขียนมากมายเกี่ยวกับการสะสมภาพตัวอักษรและภาพวาด

2. ภาพวาดบุคคลในสมัยราชวงศ์ซ่ง

ภาพวาดบุคคลสำคัญทางศาสนาในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือตอนต้นสืบทอดประเพณีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถังและยังคงศรัทธา จิตรกรที่มีชื่อเสียงหลายคนมีส่วนร่วมในการวาดภาพจิตรกรรมฝาผนังวัด ในช่วงกลางของราชวงศ์ซ่งเหนือ การวาดภูเขาและสายน้ำ ดอกไม้และนกได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และดูเหมือนว่าจะก้าวกระโดดเหนืออิทธิพลของภาพวาดบุคคล ในเวลาเดียวกัน ภาพวาดบุคคลเริ่มมุ่งหน้าไปยังทิศทางใหม่ นอกจากการสืบทอดประเพณีของราชวงศ์สุ่ย ถัง และยุคห้าราชวงศ์แล้ว ในทางหนึ่ง ภาพวาดบุคคลได้เปลี่ยนจากวิธีการวาดภาพแบบการลงสีหนักที่งามสง่าเป็นภาพเขียนด้วยหมึก อีกทางหนึ่งคือ ในแง่ของเนื้อหา ให้ความสำคัญกับภาพวาดพื้นบ้านที่มีกลิ่นอายในชีวิตจริงมากกว่าและภาพวาดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่สามารถเรียนรู้จากอดีต จนกระทั่งเสียดิสภาพความเป็นจริงทางสังคม

3. ภาพวาดภูเขาและแม่น้ำในสมัยราชวงศ์ซ่ง

หลังจากยุคห้าราชวงศ์ ภาพวาดภูเขาและแม่น้ำในราชวงศ์ซ่งเหนือได้เจริญเติบโตขึ้นจักรพรรดิ ชุนนาง บัณฑิต นักธุรกิจและผู้มั่งคั่งต่างก็ให้ความสนใจในภาพวาดภูเขาและแม่น้ำ ผลงาน

รวมถึงภาพจิตรกรรมฝาผนังขนาดใหญ่และฉากบังลมที่ตกแต่งในห้องรับแขก นอกจากนี้ยังมีภาพวาดเล็ก ๆ ที่วางบนโต๊ะ ในเวลานี้ จิตรกรที่มีชื่อเสียงปรากฏตัวขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีรูปแบบที่หลากหลาย จิตรกรยังคงให้ความสำคัญกับการสังเกตเชิงลึกและประสบการณ์เกี่ยวกับทิวทัศน์ธรรมชาติ และมีความคิดสร้างสรรค์มากมายในด้านเทคนิค

ภาพวาดภูเขาและแม่น้ำของราชวงศ์ซ่งเหนือส่วนใหญ่เป็นไปตามสำนักจิตรกรรมภาคเหนือในยุคห้าราชวงศ์ เน้นวาดภาพภูเขาและแม่น้ำสองฝั่งแม่น้ำเหลือง การวาดภาพภูเขาและแม่น้ำได้ส่งเสริมการรวบรวมและการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การวาดภาพภูเขาและแม่น้ำ มีตำราสำคัญปรากฏขึ้น เช่น “หลินฉวนเกาจื่อจี้” และ “ซานสุ่ยฉุนฉวนจี้”

4. ภาพดอกไม้และนกในสมัยราชวงศ์ซ่ง

ราชวงศ์ซ่งสองสมัยเป็น ช่วงที่มีการพัฒนาอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนและประสบความสำเร็จอย่างมากในการวาดภาพดอกไม้และนกแบบโบราณ การตกแต่งอันวิจิตรงดงามในราชสำนัก ทำให้การวาดภาพดอกไม้และนกมีตำแหน่งที่สำคัญในศิลปะของชนชั้นสูง ความต้องการของทุกชนชั้นในสังคมและการตกแต่งจากงานหัตถกรรม ยังส่งเสริมการพัฒนาและความคึกคักของการวาดภาพดอกไม้และนกอีกด้วย รวมถึงเกิดผู้มีฝีมือที่ยอดเยี่ยมเป็นจำนวนมาก แต่มีเพียงแคร์้อยกว่าคนเท่านั้นที่ถูกบันทึกไว้ในวรรณกรรม หลังจากยุคห้าราชวงศ์แล้ว จิตรกรภาพดอกไม้และนก ยังคงยืนหยัดอยู่กับธรรมชาติ เพื่อสังเกตรูปแบบของดอกไม้และนกในเชิงลึก ศึกษาโครงสร้างของสัตว์และพืชพรรณ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานของการออกแบบสร้างสรรค์ และการสร้างสรรค์ในด้านทักษะต่างๆ

รูปแบบดอกไม้และนกของชาวซ่งไม่เพียงแต่มีความละเอียดอ่อนและมีชีวิตชีวาเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความกระตือรือร้นและอุดมคติในชีวิต ที่เชื่อมโยงกับลักษณะทางศีลธรรม และสร้างสรรค์ผลงานที่ยอดเยี่ยมในรูปแบบที่ต่างกันเป็นจำนวนมาก

5. สรุป

ภาพวาดจีนซึ่งมีรากฐานที่ลึกซึ้งในวัฒนธรรมจีน มีประวัติความเป็นมานับพันปีก่อนราชวงศ์ซ่งเหนือ บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการรวบรวมและการวิจัยข้อมูลของวัฒนธรรมแห่งยุคสมัยที่เกี่ยวข้องกับภาพชิงหมิงริมินที ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ปัจจัยต่างๆ เช่น ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางสังคม และอิทธิพลของความคิดของบัณฑิต ได้ผลักดันให้ภาพวาดจีนถึงจุดสูงสุดของการพัฒนา

ความกระตือรือร้นของจิตรกรมืออาชีพ การพัฒนาของภาพวาดบัณฑิตและความเจริญรุ่งเรืองของภาพวาดราชสำนัก ทำให้ใจจางเจอตวนมีพื้นฐานด้านสภาพแวดล้อม เทคนิค ทฤษฎี และความมั่นคงทางวัตถุสำหรับการสร้างภาพชิงหมิงริมินที และเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับการศึกษาภาพชิงหมิงริมินที

ความคิดของราชวงศ์ซ่งเหนือ

คนจีนทำงานอย่างอะลุ่มอล่วยมาตลอด ซึ่งมาจากอิทธิพลของลัทธิขงจื้อ และแสดงออกในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การกำเนิดของลัทธิขงจื้อ ความคิดเช่น เอาชนะตนเองเพื่อรักษาคุณธรรม ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างมีเมตตา ใจคอกว้างขวาง เริ่มมีผลกระทบต่อคนรุ่นหลัง ตั้งแต่นั้นมา การพัฒนาของลัทธิขงจื้อก็มีขึ้นมีลง และซึมซับความคิดที่ยอดเยียมอื่น ๆ นับพันปี จนถึงราชวงศ์ซ่งเหนือ

ราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นราชวงศ์ที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจในระดับสูงของจีนโบราณ “ฐานของเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดโครงสร้างพื้นฐาน” ภายใต้อิทธิพลของเศรษฐกิจที่เจริญรุ่งเรืองอย่างสูง ภัยคุกคามจากประเทศโดยรอบ รวมถึงเคลื่อนไหวทางการเมือง เป็นการเร่งให้ชีวิตวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณได้รับการพัฒนาในระดับสูง

เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) ประโยคนี้มาจาก "หนังสือแห่งการเปลี่ยนแปลง" (โงวอี้) ประโยคนี้ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในหลักการประพัตินของชาวจีน ซึ่งเป็นประโยคง่าย ๆ ที่เต็มไปด้วยภูมิปัญญา ประการแรก ประโยคนี้เตือนให้ทุกคนว่า การประพัตินและการทำงานควรเหลือทางถอยให้ผู้อื่นบ้าง สรรพสิ่งในโลกล้วนมีขีดจำกัด การแสวงหาระดับสูงสุดที่มากเกินไปมักจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมและการสูญเสีย เมื่อถึงขีดสุดก็จะเคลื่อนไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่านั้น จุดเริ่มต้นบางครั้งก็เป็นจุดเริ่มต้นใหม่ และจุดเริ่มต้นบางครั้งก็เป็นจุดสิ้นสุด มีขึ้นและมีลง เมื่อเจริญถึงขีดสุดย่อมเสื่อมถอย นี่ก็เป็นความจริงที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ประการที่สอง ประโยคนี้เตือนทุกคนว่า ต้องคอยระวังตัว ถ่อมตนจะได้รับประโยชน์ แต่ความเย่อหยิ่งทะนงตนนำไปสู่ความเสียหาย อย่าชะล่าใจเพียงเพราะความสำเร็จเพียงเล็กน้อย ยิ่งคุณประสบความสำเร็จมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งต้องถ่อมตน ไตร่ตรองตลอดเวลา ค้นหาข้อบกพร่องของตนเอง และแก้ไขให้ถูกต้อง ประการสุดท้าย เพราะว่า เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) ดังนั้นการประพัตินและการทำงานจะต้องจริงจังและทุ่มเท ยึดความเป็นจริงเป็นหลักการ ไม่ฉาบฉวย สิ่งที่คุณได้รับด้วยวิธีการดำมืดจะจากคุณไปในที่สุด ดังนั้นจึงควรจะประพัตินอย่างจริงจังและทุ่มเททำงานเพื่อประสบความสำเร็จ นี่จึงเป็นความคิดที่มีเหตุผล

ฟานจงเยียนแห่งราชวงศ์ซ่งเหนือกล่าวไว้ว่า: ให้กังวลเกี่ยวกับโลกก่อน แล้วค่อยเพลิดเพลินกับความสุขของโลก ประโยคนี้ยังสามารถเข้าใจได้ว่า การครุ่นคิดกลั่นกรองผลด้านลบในยุคที่รุ่งโรจน์ คล้ายกับประโยคที่ว่า เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) ล้วนสะท้อนถึงความคิดแห่งความทุกข์ของเหล่าบัณฑิต เหตุผลที่ความคิดแบบนี้เกิดขึ้นในราชวงศ์ซ่งนั้นก็เกี่ยวข้องกับการโดนล้อมรอบของราชวงศ์เหนือที่กล่าวถึงข้างต้น ดังนั้นรากฐานทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดโครงสร้างส่วนบนของสังคม

รากฐานทางเศรษฐกิจไม่ได้เป็นเพียงการบอกถึงเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อสถานการณ์ทางสังคมที่แท้จริงอีกด้วย

จางจ่ายได้กล่าวไว้ว่า: มีใจเพื่อฟ้าดิน มีชีวิตเพื่อประชาชน เรียนรู้จากนักปราชญ์ในอดีต เพื่อสร้างสันติสุขในโลก สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นคำตอบของเหล่าบัณฑิตของราชวงศ์ช่งต่อสถานการณ์นี้ ผ่านความพยายามของพวกเขา สร้างยุคที่รุ่งโรจน์เพื่อประเทศและประชาชน สิ่งเหล่านี้เรียกว่า การฝากฝังจิตวิญญาณของนักปราชญ์เพื่อคนรุ่นหลัง เพื่อสนับสนุนให้พวกเขาต่อสู้เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนและความสงบสุขของประเทศ

เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง) ประโยคนี้ได้สรุปความคิดของราชวงศ์ช่งเหนือ ตลอดจนวัฒนธรรมจีน บทนี้ให้แนวทางสำหรับการศึกษาภาพชิงหมิงริมทิว และในขั้นต่อไปสามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์โดยมีเมืองเทียนไถเป็นเป้าหมาย

จิตรกรรมจีนสมัยใหม่

ศิลปะสมัยใหม่ของประเทศจีนได้พัฒนาภายใต้ภูมิหลังของการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม และการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตก ในจีนโบราณเรียกการวาดภาพว่า ตานซิง หรือ สู่ยี่ม៉อ แต่นับตั้งแต่การเข้ามาของการวาดภาพแบบตะวันตกในยุคใกล้สมัยใหม่ จึงปรากฏชื่อว่า “ภาพวาดจีน” ซึ่งหมายถึง ภาพวาดดั้งเดิมของประเทศจีน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างภาพวาดจีนกับภาพวาดต่างประเทศ เนื่องจากการปะทะของศิลปะจากต่างประเทศ รูปแบบเดียวของการวาดภาพจีนโบราณดั้งเดิมได้เปลี่ยนแปลงไป และค่อย ๆ พัฒนาไปสู่ความหลากหลาย

1. ภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่

1.1 แนวคิดพื้นฐานของภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่

“ภาพวาดตกแต่ง” แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Decorative painting โดยมีความหมายภาษาจีนคือ “ภาพวาดที่ใช้สำหรับการตกแต่ง หลังจากการดัดแปลงกฎของรูปแบบธรรมชาติแล้ว” ภาพวาดตกแต่งสามารถเข้าใจได้ว่าเป็น การวาดภาพในรูปแบบหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลมาจากกฎของลวดลาย และยังเป็นศิลปะเส้นแบ่งระหว่างการวาดภาพกับลวดลาย (Chen Jingliang, 2007, P.2.)

ภาพวาดตกแต่งสามารถแสดงถึงความคิดและความรู้สึกได้ เป็นผลิตภัณฑ์ทางจิตวิญญาณที่ได้มาจากชีวิตและสูงกว่าชีวิต และยังแสดงถึงขอบเขตของอุดมคติที่มากกว่าในความเป็นจริง ด้านหนึ่งเป็นการแสดงออกถึงสภาวะภายในของจิตสำนึก อีกด้านหนึ่งเป็นการแสวงหาและการ

แสดงออกถึงความงดงามของรูปแบบภายนอก ซึ่งสามารถปรับปรุงศีลธรรม ทำให้ชีวิตสวยงาม และปลุกฝังความคิด

1.2. ลักษณะพื้นฐานของภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่

(1) การใช้งาน

การใช้งานเป็น หนึ่งในลักษณะพื้นฐานของภาพวาดตกแต่ง เนื้อหาและรูปแบบของภาพวาดตกแต่ง มักจะเชื่อมโยงกับการใช้งานจริงของสิ่งของนั้น ๆ

(2) การสรุป

วิธีการสรุปและเสริมความแข็งแกร่งให้กับภาพวาดตกแต่งเป็น การสะท้อนการแสดงออก ที่รวมการสังเกตวัตถุทางธรรมชาติเข้ากับความรู้สึกส่วนตัว

(3) ความสมบูรณ์แบบ

การสร้างการตกแต่งต้องมีความสมบูรณ์แบบ หากถูกจำกัด สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของความสมบูรณ์แบบได้จากการตัดแปลง แต่ต้องมีองค์ประกอบภาพที่มีโครงสร้างชัดเจน

(4) สัญลักษณ์

สัญลักษณ์ เป็น “สิ่งเพื่อแสดงความคิด แนวคิด หรือความรู้สึกที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันผ่านภาพที่เป็นรูปธรรม” และมีความเป็นสัญลักษณ์ อุปมาอุปไมย และนัยยะอย่างชัดเจน

(5) ความหมาย

ความหมายมงคล เป็นรูปแบบการตกแต่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะในภาพวาดตกแต่ง ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมและประเพณีพื้นบ้านที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศ

(6) อุดมคติ

ภาพวาดตกแต่ง เชี่ยวชาญในการยกย่องอุดมคติ และการแสดงความรู้สึกโรแมนติก

(7) การตกแต่ง

การตกแต่งเป็นพื้นฐานสำหรับการมีอยู่ของภาพวาดตกแต่ง และยังเป็นจุดเด่นที่สำคัญที่ทำให้ภาพวาดตกแต่งแตกต่างจากภาพวาดเสมือนจริงอื่น ๆ การตกแต่งของภาพวาดตกแต่งนั้น ส่วนมากสะท้อนให้เห็นในความหลากหลายด้านภาษารูปทรง ความกว้างขวางของวัสดุ ความน่าสนใจของการจับคู่สี และความพิเศษของเทคโนโลยีการผลิต

(8) ระบาย

ระบายของภาพวาดตกแต่งสะท้อนให้เห็นในสองด้าน ด้านหนึ่งคือ ความสัมพันธ์ของมุมมอง วิธีการออกแบบภาพวาดตกแต่งไม่ได้จำกัดอยู่แค่เปอร์สเปคทีฟโฟกัสอีกต่อไป แต่มักใช้เปอร์สเปคทีฟหลายจุด และจุดเปอร์สเปคทีฟที่ไม่คงที่ และจุดโฟกัสเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในเส้นระดับเดียวกัน ทิศทางด้านซ้ายขวาและด้านบนล่างของภาพสามารถขยายได้อย่างต่อเนื่องไร้ขอบเขต อีก

ด้านหนึ่งคือ ความสัมพันธ์ของสี ในด้านความสัมพันธ์ของสี ภาพวาดตกแต่งไม่แสวงหาความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ สภาพแวดล้อมของแหล่งกำเนิดแสงและการเปลี่ยนแปลงเย็นร้อนอีกต่อไป แต่มักจะใช้โทนสีทั่วไป ปรับสีตามความต้องการของภาพ และใช้วิธีการระบายแบบระนาบเพื่อปิดพื้นที่

(9) นามธรรม

นามธรรมเป็น วิธีการที่สำคัญของการสร้างรูปแบบศิลปะภาพวาดตกแต่ง ในกระบวนการสร้างรูปแบบของภาพวาดตกแต่ง เมื่อเผชิญหน้ากับวัตถุที่ซับซ้อน ใช้วิธีการนามธรรมและการกระชับ เพื่อลดความซับซ้อน จับแบบลักษณะแบบฉบับของวัตถุที่เกินจริงและเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ลักษณะของวัตถุมีความชัดเจนมากขึ้น และมีความหมายเป็นแบบฉบับและตัวแทน ที่มีความสวยงามเป็นพิเศษ

(10) ความเป็นชาติและความเป็นท้องถิ่น

เนื่องจากความแตกต่างในสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของชาติ ภาพวาดตกแต่งประเภทเดียวกันอาจมีลักษณะเด่นที่แตกต่างกันในแง่ของภาษารูปทรง การใช้สี และเทคนิคการแสดงออก

2. การจำแนกภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่

การจำแนกตามหน้าที่และการใช้งาน แบ่งออกเป็น ภาพวาดตกแต่งสำหรับชีวิตประจำวัน ภาพวาดตกแต่งสำหรับครัวเรือน ภาพวาดตกแต่งสำหรับสภาพแวดล้อมสาธารณะ ภาพวาดตกแต่งสำหรับสถาบันบันเทิง และภาพวาดตกแต่งสำหรับอนุสรณ์สถาน

การจำแนกตามการแสดงออก แบ่งออกเป็น ภาพวาดตกแต่งทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ภาพวาดตกแต่งหัวข้อศาสนา ภาพวาดตกแต่งวัฒนธรรมและกีฬา และภาพวาดตกแต่งภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ

การจำแนกตามรูปร่างของการแสดงออก แบ่งออกเป็น ภาพวาดตกแต่งสองมิติ ภาพวาดตกแต่งสามมิติ

การจำแนกตามรูปแบบของการแสดงออกทางศิลปะ แบ่งออกเป็น ภาพวาดตกแต่งเชิงรูปธรรมและภาพวาดตกแต่งเชิงนามธรรม

การจำแนกตามการแสดงออกทางศิลปะ แบ่งออกเป็น การวาดภาพตกแต่งและวัสดุงานหัตถกรรมสำหรับภาพวาดตกแต่ง

การจำแนกตามวัสดุที่ใช้ แบ่งออกเป็น ภาพวาดตกแต่งพีชพรรณ ภาพวาดตกแต่งสัตว์ ภาพวาดตกแต่งบุคคล ภาพวาดการตกแต่งภูมิทัศน์ และภาพวาดตกแต่งแบบครอบคลุม

การจำแนกตามสื่อที่ใช้ แบ่งออกเป็น ภาพวาดตกแต่งสถาปัตยกรรม ภาพวาดตกแต่งบนเครื่องเคลือบ ภาพวาดตกแต่งบนสิ่งทอ ภาพวาดตกแต่งสินค้า และภาพวาดตกแต่งวัสดุก่อสร้าง

3. สรุป

บทนี้ได้รวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับจิตรกรรมจีนสมัยใหม่ และความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับจิตรกรรมจีนสมัยใหม่ ซึ่งสืบทอดมาจากภาพวาดจีนที่พัฒนามานับพันปี ในยุคปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากศิลปะตะวันตก จึงเกิดสาขาเช่น ภาพวาดการตกแต่งสมัยใหม่ ภาพวาดการตกแต่งสมัยใหม่มีลักษณะของการใช้งานได้จริง สรุปความ เชิงอุดมคติและนามธรรม นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างในด้านหน้าที่การใช้งาน หัวข้อที่แสดงออกและรูปแบบการแสดง เป็นต้น

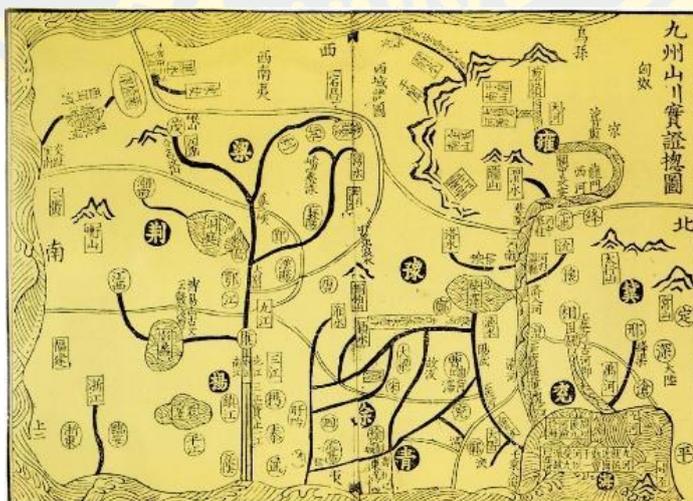
วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือการใช้เทคนิคการวาดภาพการตกแต่งเพื่อสร้างภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ เนื้อหาของบทนี้สามารถให้การสนับสนุนทางทฤษฎีสำหรับการออกแบบภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ เยียนไถเป็นเมืองของประเทศจีน และภาพวาดจีนก็รวมถึงภาพวาดเยียนไถด้วย ดังนั้น บทนี้ยังบรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยการรวบรวมและการวิจัยวัฒนธรรมเยียนไถ

ภาพวาดชิงหมิงริมินที่

วรรณกรรมที่เกี่ยวกับภาพชิงหมิงริมินที่มีเนื้อหามากมาย บทนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน เนื่องจากภาพชิงหมิงริมินที่เป็นภาพที่รุ่งเรืองของเมืองตงจิง ดังนั้น ส่วนแรกคือเมืองตงจิง และส่วนที่สองคือการรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับภาพชิงหมิงริมินที่

1. ตงจิง

ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เนื่องจากเมืองตงจิงมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน จึงมีชื่อที่ต่างกัันในแต่ละยุคสมัย ดังนั้นในงานวิจัยนี้ไม่ว่าเป็นยุคสมัยใดล้วนใช้คำว่า "เมืองตงจิง" บทนี้รวมถึงเอกสารต่างๆ ในด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม และภูมิอากาศ

ภาพที่ 2-4 ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของเมืองตงจิง (Li Yalin, 2021)

1.1 ประวัติศาสตร์ของตงจิง

กิจกรรมของบรรพบุรุษใน “ตงจิง” สามารถย้อนกลับไปได้ถึงช่วงยุคหินใหม่ ยุคราชวงศ์เซี่ยได้ก่อตั้งเมืองหลวงในพื้นที่ “ตงจิง” เป็นเวลา 217 ปี ในสมัยสมันั้น มีชื่อว่าเหล่าชีว นี่เป็นครั้งแรกที่เมืองโคเฟิงมีบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ชัดเจน ยุคราชวงศ์ซังได้ก่อตั้งเมืองหลวงในพื้นที่ “ตงจิง” เป็นเวลา 27 ปี ในสมัยสมันั้น มีชื่อว่าเซียว

ยุคชุนชิวสมัยเจิ้งจวงกง (701-743 ปีก่อนคริสตกาล) เจิ้งกั้วสร้าง “ฉางเฉิง (ปราสาท)” ทางตะวันตกเฉียงเหนือของหมู่บ้านโบราณห่างจากโคเฟิงไปทางใต้ราว 40 ลี้ ได้ชื่อว่า “ฉีเฟิง” ซึ่งมีความหมายว่า “การขยายดินแดน”

ต่อมา “ตงจิง” เป็นพื้นที่ของแคว้นเว่ยหนึ่งในเจ็ดแคว้นของช่วงยุคจ้านกั้ว 364 ปีก่อนคริสตกาล แคว้นเว่ยได้ย้ายเมืองหลวงมาที่นี้และสร้างเมืองต้าเหลียงขึ้น เป็นครั้งแรกที่ “ตงจิง” ได้เข้าสู่เวทีประวัติศาสตร์ในฐานะเมืองหลวงของแคว้น

225 ปีก่อนคริสตกาล แคว้นฉินได้สลายแคว้นเว่ย และรวบรวมประเทศจีน พื้นที่ของ “ตงจิง” แบ่งออกเป็นสองเขตคือจวินอ๋อและฉีเฟิง

156 ปีก่อนคริสตกาล จักรพรรดิฮั่นจิงแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตกขึ้นครองราชย์ เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงชื่อหลิวฉีพระนามเดิมว่าของจักรพรรดิฮั่นจิง จึงได้แก้คำว่า “ฉี” เป็น “โค” “ฉีเฟิง” จึงได้ถูกเปลี่ยนชื่อมาเป็น “โคเฟิง” และนี่ก็คือที่มาของชื่อเมือง “โคเฟิง”

ในปีค.ศ. 534 ราชวงศ์เว่ยตะวันออกได้ก่อตั้งเหลียงโจวใน “ตงจิง” และปกครองสามเขต ได้แก่ ฉินหลิว โคเฟิง หยางเซียว

จักรพรรดิโจวอู่แห่งราชวงศ์โจวเหนือ ปีที่ 5 ได้เปลี่ยนเหลียงโจวเป็นเปียนโจว นี่คือจุดเริ่มต้นของการเรียก “ตงจิง” ว่าเปียนจิง

จักรพรรดิสุยหยางได้เริ่มสั่งให้ทำการขุดคลองปักกิ่งถึงหังโจว “ตงจิง” กลายเป็นศูนย์กลางที่สำคัญสำหรับของแม่น้ำทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ นอกจากนี้ยังเป็นประตูสู่ลั่วหยาง ทำให้ราชวงศ์สุยพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ในสมัยจักรพรรดิถังไท่จงปีที่ 4 (ค.ศ. 779) ผู้ว่าการเมือง “ตงจิง” หย่งผิงเจียได้ทำการขยายเมืองตงจิงขึ้น โดยมีความกว้างใหญ่และแข็งแรง เป็นรูปแบบของโคเฟิงในปัจจุบัน

ปีค.ศ.907 จูเวินได้แยกตัวออกจากราชวงศ์ถังเป็นอิสระ ก่อตั้งแคว้นชื่อ “เหลียง” เมืองหลวงคือ “ตงจิง” ในเวลานั้นมีชื่อว่าเปียนโจว และได้รับการเลื่อนเป็นจังหวัดโคเฟิง จบกระบวนการทางประวัติศาสตร์ของศูนย์กลางทางการเมืองในประเทศจีนที่เปลี่ยนจากพื้นที่ภูเขาทางแถบตะวันตกไปสู่พื้นที่ราบทางด้านตะวันออก มีความสำคัญในยุคสมัยของ “ตงจิง” เป็นอย่างมาก ต่อมาในปีค.ศ.

936 ของราชวงศ์จิ้นยุคหลัง ปีค.ศ.947 ของราชวงศ์ฮั่นยุคหลัง และปีค.ศ.951 ของราชวงศ์โจวยุคหลัง ต่างถูกเรียกว่าเมืองหลวงทางตะวันออกหรือตงจิง

ปีค.ศ.960 ในสมัยจักรพรรดิซ่งไท่จู๋ ตั้งเมืองหลวงในตงจิง เรียกว่าราชวงศ์ซ่งเหนือ จักรพรรดิสองพระองค์แรกในต้นราชวงศ์ซ่งต้องอดทนกับสถานการณ์ซุลมุนของข้าศึกตั้งแต่ปลายราชวงศ์ถังหลังจกเกือบ 20 ปี จนถึงขณะนี้ “ตงจิง” ได้เข้าสู่เวทีของประวัติศาสตร์ในฐานะเมืองหลวงของราชวงศ์ที่รวมเป็นหนึ่งเดียวเป็นครั้งแรกโดยแทนที่เมืองฉางอานและลั่วหยาง เป็นศูนย์กลางทางการเมืองและการทหารแห่งใหม่ของจีนอย่างเป็นทางการ ในสมัยจักรพรรดิองค์ที่ 9 ของราชวงศ์ซ่งเหนือ เศรษฐกิจรุ่งเรือง เมืองหลวงตงจิงมีประชากรมากกว่าหนึ่งล้านคน ทำให้เป็นมหานครที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ในปีค.ศ.1126 ทหารจินเดินไปทางใต้และตงจิงได้ล่มสลาย ในประวัติศาสตร์เรียกว่า “เหตุการณ์จิ้งคัง” ราชวงศ์ซ่งเหนือล่มสลายและความเจริญรุ่งเรืองกว่าร้อยปีก็กลายเป็นซากปรักหักพังในชั่วข้ามคืน ในปีค.ศ.1127 แคว้นจินได้เปลี่ยนตงจิงเป็นเปียนจิง ในปีค.ศ.1214 แคว้นจินได้ย้ายเมืองหลวงไปที่เปียนจิง

ในปีค.ศ. 1233 กองทัพมองโกลยึดเมืองเปียนจิงได้และอาณาจักรจินล่มสลาย ในยุคราชวงศ์หยวนเปียนจิงได้เปลี่ยนเป็นถนน เปียนเหลียง ในปีค.ศ. 1291 ได้ก่อตั้งมณฑลเหอหนานเป็นเขตการปกครองระดับแรกที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐบาลกลาง

ในตอนปลายของราชวงศ์หยวน กองทัพโพกผ้าแดงได้จัดตั้งกองทัพชาวนาต้าซ่ง “หลงเฟิง” บนถนนเปียนเหลียง

ในปีค.ศ. 1368 จูหยวนจางได้เปลี่ยนถนน เปียนจิงเป็นเมืองไคเฟิง

ในยุคราชวงศ์หมิงและชิง ไคเฟิงยังคงอยู่ภายใต้การปกครองของมณฑลและรัฐบาล

1.2 ภูมิศาสตร์ของตงจิง

เมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือ เมืองตงจิงในปัจจุบันคือเมืองไคเฟิง มณฑลเหอหนาน ตั้งอยู่บนฝั่งทางตอนใต้ของแม่น้ำเหลือง (แม่น้ำหวงโห) ตอนกลางในที่ราบเหอหนานตะวันออก ในอาณาเขตของเมืองหลวงไม่มีภูเขา แต่มีแม่น้ำและทะเลสาบอยู่เป็นจำนวนมาก มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ และมีสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาทางธรรมชาติที่ดี ปัจจุบันเมืองไคเฟิงมีพื้นที่ทั้งหมด 6444 ตารางกิโลเมตรและมีประชากรทั้งหมดประมาณ 4.51 ล้านคน แบ่งออกเป็น 5 เมืองได้แก่ เหวยซื่อ ฉีเสียน ทงสวี่ หลันเช่าและไคเฟิง และ 5 เขตได้แก่ กูโหลว หลงถิง ชุ่นเหอชนเผ่าหุย หยี่หวัง ไถ และจินหมิงอู่ เป็นนครที่อยู่ในความควบคุมของมณฑลที่มีการพัฒนาอย่างครอบคลุมตั้งแต่อุตสาหกรรมหลัก รองและตติยภูมิ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าที่สำคัญสำหรับพื้นที่ฮวงฮวายไห่และแถบเศรษฐกิจใหม่หลงไห่หลัน

ภาพที่ 2-5 เมืองตงจิง(Li Yalin, 2021)

1.2.1 พื้นที่ของเมือง

ป้อมปราการของเมืองตงจิงมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ประกอบด้วยรอบเมืองสามชั้นได้แก่ พระราชวัง เมืองชั้นในและเมืองชั้นนอก

เมืองชั้นนอกหรือเรียกว่าเมืองใหม่ สร้างขึ้นเพื่อไฉหวง กษัตริย์องค์ที่สองของราชวงศ์โจวยุคหลัง ใน “เมืองหลวงทางทิศตะวันออก ความฝันแห่งความงดงาม” ได้บันทึกไว้ว่า “เมืองชั้นนอกมีพื้นที่ราวสี่สิบลี้” มีประตูเมืองทั้งหมดสิบห้าประตูได้แก่

เมืองชั้นในเป็นเมืองเก่าเคยเป็นเมืองตงจิงในสมัยก่อนยุคราชวงศ์โจวยุคหลังและเป็นที่ตั้งของเมืองไคเฟิงในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง ใน “เมืองหลวงทางทิศตะวันออก ความฝันแห่งความงดงาม” ได้บันทึกไว้ว่า จากเหนือจรดใต้ยาว 2,900 เมตร จากทิศตะวันออกไปถึงทิศตะวันตกกว้าง 2,400 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 21 ลี้

ใน “เมืองหลวงทางทิศตะวันออก ความฝันแห่งความงดงาม” ได้บันทึกไว้ว่า พื้นที่พระราชวังจากเหนือจรดใต้ยาว 900 เมตร จากทิศตะวันออกไปถึงทิศตะวันตกกว้าง 720 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 5 ลี้ มีประตูเมืองทั้งหมดหกประตู

1.2.2 การวิเคราะห์เส้นทาง

ถนนของเมืองตัดกับทางข้ามโดยมีถนนหลัก 18 เส้นในทิศทางเหนือถึงทิศใต้และ 11 สายในทิศทางตะวันออกถึงตะวันตก ถนนมีความกว้างสามรูปแบบ ถนนสายหลักสายหนึ่งซึ่งเป็นถนน

สายกลางวิ่งผ่านตัวเมืองและกว้างประมาณ 40 เมตร มีถนนสายรองสี่ โดยทางเหนือจรดใต้สองสาย และแห่งในทิศทางตะวันออก – ตะวันทิศทางตะวันออกถึงตะวันตกอีกสองสาย วิ่งผ่านเมืองกว้างประมาณ 25 เมตร ประเภทที่สามคือถนนธรรมดาซึ่งไม่สามารถวิ่งผ่านตัวเมืองได้

1.2.3 แม่น้ำ

แม่น้ำสายหลักสี่สายได้แก่ แม่น้ำไซ้ แม่น้ำเปียน แม่น้ำจินสุ่ย แม่น้ำอู่จิ้ง ไหลผ่านเมือง

ตงจิง

แม่น้ำที่ไหลผ่านเมืองหลวงเรียกแม่น้ำเปียน แม่น้ำสายนี้ไหลจากลุ่มน้ำลั่วโข่วในเมืองลั่วหยางของซีจิงไปยังเมืองหลวง ไหลไปทางทิศตะวันออกและไหลลงสู่แม่น้ำฮวยเหอที่เมืองซือเก๋ย โดยหน้าที่หลักของแม่น้ำเปียนคือการขนส่งเสบียงอาหารจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของทางตะวันออกเฉียงใต้ไม่ว่าจะเป็นของราชการหรือเอกชนก็ต้องขนส่งไปยังเมืองหลวงจากที่นี่เช่นกัน จากประตูทางฝั่งตะวันออกที่ห่างไปออกไปเจ็ดลี้ถึงประตูทางตะวันตก มีสะพาน 13 สะพานบนตัดผ่านแม่น้ำแห่งนี้ ซึ่งหนึ่งใน 13 สะพานนี้ก็คือ สะพานหงเฉียวในภาพชิงหมิงริมที่นั่นเอง สะพานหงเฉียวนี้ไม่มีเสาค้ำ สร้างด้วยไม้ขนาดใหญ่และตกแต่งด้วยสีแดง เหมือนกับสายรุ้งที่โบยบินอยู่บนท้องฟ้า

1.2.4 สังคมและวัฒนธรรมของเมืองตงจิง

ส่วนมากคนที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ ในเมืองหลวง ล้วนมีงาน กล้อง และ ภาชนะที่สะอาด แม้แต่เครื่องใช้ทุกชนิดบนเกวียนและหาบ ยังมีความประณีตและน่ารักมาก สำหรับรสชาติอาหารนั้น เป็นสิ่งที่พวกเขาไม่กล้าละเลย เหล่าคนขายยาและหมอดูก็มีการแต่งกายเป็นของตนเอง ทุกสาขาอาชีพ ร้านค้าทุกประเภท ล้วนสวมใส่เสื้อผ้าที่มีลักษณะเฉพาะของอาชีพ ทำให้ผู้คนที่เดินบนถนน รับรู้ถึงสถานะของกันและกันได้อย่างรวดเร็ว สมัยนั้นมีตรรกภาพมีความสำคัญมากที่สุด หากพบเห็นคนจากต่างแดนถูกคนในเมืองหลวงรังแก ทุกคนจะเข้าไปช่วยเขาอย่างแน่นนอน บางคนออกมาต่อต้านและช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อพบการปฏิบัติหน้าที่ในคดีแพ่ง และทะเลาะวิวาท แต่บางคนก็ไม่มีวี่แวงเกรงกลัวแม้ต้องไปตีหม้อและทานอาหาร เพื่อช่วยลดแรงกดดันจากการ หรือหากมีเพื่อนบ้านที่มาจากที่อื่น ชาวบ้านก็ให้หยิบยืมเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ส่งซาและน้ำให้ รวมถึงการให้คำแนะนำสถานที่ซื้อและขายของ โรงแรมหรูเหล่านั้น ก็ทำให้พวกเขาหยิบยืมเครื่องใช้มูลค่ากว่าสามถึงห้าร้อยตำลึง เมื่อพวกเขาพบร้านสาขาที่พวกเขามีการติดต่อธุรกิจมาซื้อเหล่าที่ โรงแรมสองถึงสามครั้ง หรือแม้กระทั่งเหล่าคนยากจนที่มาขอซื้อเหล่าเพื่อไปรับรองแขกที่บ้าน ทางร้านยังใช้เครื่องใช้เงินเพื่อส่งอาหารและเหล่าถึงหน้าประตู ผู้ที่ตีหม้อจนถึงเช้า ก็ค่อยไปเก็บเครื่องใช้เงินกลับมาในวันรุ่งขึ้น วิธีการทำธุรกิจแบบหุรหุราและใจกว้างเช่นนี้ หาได้ยากมากในโลก

1.2.5 สถานที่ท่องเที่ยวในตงจิงปัจจุบันนี้

แปดแหล่งท่องเที่ยวในเปียนจิง ทิวทัศน์ฤดูใบไม้ผลิอันรุ่งเรือง หอคอยเมฆ จินฉือเยว่ จิว โจวเฉียวหมิงเยว่ เหลียงหยวนเสวี่ยจี เปียนสุ่ยชิวเซิง สุยตีเยียนหลิว เซียงกั๋วอู๋จิง ตงจิงเป็นที่รู้จักกันในฐานะเมืองหลวงโบราณของ 7 ราชวงศ์ โดยเฉพาะในสมัยราชวงศ์ช่งเหนือที่ก่อตั้งขึ้นที่นี่เป็นเวลา 168 ปี เป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของประเทศ มีสถานที่ทางประวัติศาสตร์มากมาย และมี “8 ทิวทัศน์แห่งเปียนจิง” ที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของเมืองหลวงโบราณแห่งนี้

1.2.6 เทศกาลเซงเม้ง

เป็น “คืนฝนตกที่สวนจินหมิง” จาก “สายลมแห่งฤดูใบไม้ร่วงที่แม่น้ำเปียน” เป็น “เสียงของสายลมแห่งฤดูใบไม้ร่วงที่แม่น้ำเปียน” จาก “รุ่งอรุณแห่งฤดูใบไม้ผลิที่หอคอยปั๋วไถ” เป็น “สี่สันแห่งฤดูใบไม้ผลิที่หอคอยปั๋วไถ” ซึ่งคำชื่นชม “8 ทิวทัศน์แห่งเปียนจิง” ที่ได้รับการแก้ไขแล้วนี้ได้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (เปียนจิงหรือเรียกว่าตงจิง เป็นเมืองหลวงของราชวงศ์ช่งเหนือ ซึ่ง “8 ทิวทัศน์แห่งเปียนจิง” ถูกสรุปขึ้นหลังจากราชวงศ์ช่ง ดังนั้นจึงถูกเรียกว่า “8 ทิวทัศน์แห่งเปียนจิง”

ในสมัยราชวงศ์ช่งเหนือ เมืองตงจิงมักจะนับวันที่ 105 หลังจากวันเหยียนว่าเป็นเทศกาลอาหารฤดูหนาว ก่อนหน้านั้นหนึ่งวัน เรียกว่า “วันอาหารปรงสุก” ผู้คนทำสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า “ขนมจ้าวกั๋วเพียเยียน” ด้วยแป้งสีขาว และใช้ท่อนไม้สอดไว้ที่ประตูเรียกว่า “จิวทวยเยียน” หากในครอบครัวมีเด็กผู้หญิงที่ถึงวัยแต่งงานแล้ว ในวันนี้ก็มีพิธีแต่งงานอีกด้วย ในวันที่ 3 ของเทศกาลอาหารฤดูหนาว นั่นก็คือ เทศกาลเซงเม้ง หลุมฝังศพใหม่ทั้งหมดได้รับไหว้บรรพบุรุษและทำความสะอาดในวันนี้ ผู้คนในเมืองต้องเดินทางออกไปชานเมือง ช่วงก่อนหน้านั้นครึ่งเดือน พระราชวงศ์ได้เตรียมรถม้าเพื่อเดินทางไปไหว้จักรพรรดิผู้ล่วงลับที่สุสาน เชื้อพระวงศ์ ญาติสนิทและลูก ๆ ก็ถูกส่งไปยังสุสานต่าง ๆ เพื่อทำการไหว้บรรพบุรุษ

ผู้ติดตามทั้งหมดสวมชุดยาวสีม่วงและมีผ้าไหมสีขาวพันรอบศีรษะ ซึ่งทั้งหมดนี้ได้ถูกจัดสรรมาจากทางการ ในวันเทศกาลเซงเม้ง ยังเป็นวันที่ขุนนางส่งรถม้าไปไหว้สนมที่ล่วงลับไปแล้ว ขบวนรถไหว้ผู้ล่วงลับทั้งหมดคลุมรถด้วยผ้าสีน้ำเงิน ตัวรถตกแต่งด้วยเครื่องสัมฤทธิ์ ประตูเมืองครคร่ำไปด้วยนักปราชญ์ ขุนนาง และคนทั่วไปที่จะออกไปไหว้ผู้ล่วงลับ ร้านขายม้ากระดาดได้วางเครื่องไหว้เป็นรูปหอยอยู่บนถนน เขตชานเมืองเป็นเหมือนตลาด ผู้คนที่เดินทางไ้ว้มักจะอยู่ใต้ต้นไม้สีเขียว และระหว่างทุ่งนา เรียงรายไปด้วยถั่วและจานผลไม้ รวมถึงเครื่องไหว้และอวยพร ในเมืองหลวงมีนักร้องและนักเต้นที่แสดงอยู่ทุกหนแห่ง ผู้คนล้วนกลับเข้ามาในเมืองในช่วงเวลากลางคืน โดยแต่ละคนถือสิ่งของที่เรียกว่า “เหมินว้ายถู่” รถม้าที่ออกนอกเมืองตกแต่งบนตัวเกี้ยวด้วยกิ่งของต้นหลิวและดอกไม้ต่าง ๆ และมีกิ่งก้านเถาวัลย์ที่ห้อยลงมาทั้งสี่ด้านบดบังประตูเกี้ยว สามวันหลังจากเทศกาลอาหารฤดูหนาว ผู้คนล้วนออกนอกเมืองเพื่อไหว้สุสาน แต่ในวันที่ 105 เป็นวันที่คนเยอะที่สุด

ในช่วงเทศกาล อาหารที่ขายในตลาดมีทั้งข้าวต้ม เค้กข้าวสาลี ซีส แผ่นซีสทอด ฯลฯ เมื่อเดินเข้าประตูเมืองอย่างช้า ๆ สามารถมองเห็นพระอาทิตย์ตกดินที่ต้นหลิวทั้งสองข้างทางของถนนจักรพรรดิ เมื่อกลับบ้านอย่างเมามาย แสงจันทร์สาดส่องลงมาบนต้นสาลีในลานบ้าน ราของครักซ์ถูกจัดระเบียบข้างค้ายทหารและทหารรักษาการณ์ ด้วยธงที่ชัดเจน พวกเขาปฏิบัติภารกิจบนหลังม้า เป็นภาพที่เห็นได้ชัดเจนเป็นพิเศษในเมืองหลวง(《The dream of Tokyo》 , Meng Yuanlao, P121)

1.2.7 สภาพภูมิอากาศของเมืองตงจิง

เมืองตงจิงมีภูมิอากาศอบอุ่นแบบมรสุมภาคพื้นทวีป โดยมีสภาพอากาศอบอุ่น ปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอ มีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน มีแสงแดดที่เพียงพอ อากาศอบอุ่นสบาย และมีปริมาณน้ำฝนปานกลาง อุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 14°C ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 670 มม. และอัตราการครอบคลุมของป่าไม้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

2. ภาพวาดชิงหมิงริมที่

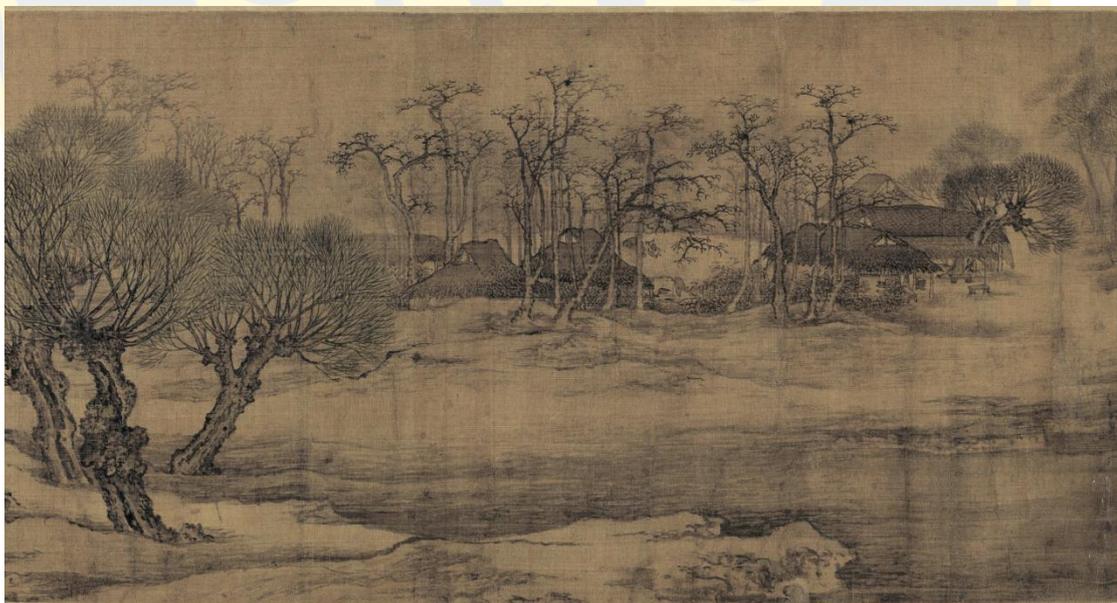
บทนี้ประกอบด้วยข้อมูลในด้านต่างๆ เช่น ภาพหลัก ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ภูมิหลังการวาดภาพ และความตั้งใจในการวาดภาพของภาพชิงหมิงริมที่ มีประเพณีในแวดวงสะสมงานศิลปะ เมื่อนักสะสมได้รับภาพตัวอักษรหรือภาพวาดที่หายากล้ำค่า พวกเขาจะประทับตราของตนเพื่อเป็นหลักฐานในการเก็บสะสม นักสะสมบางคนอาจเพิ่มคำกำกับหรือตัวหนังสือประกอบสำหรับภาพวาด พฤติกรรมแบบนี้เรียกว่า "การเขียนข้อความประกอบ" บทความนี้ศึกษาจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพชิงหมิงริมที่เป็นหลัก โดยไม่ได้กล่าวถึงเนื้อหาของข้อความประกอบ ซึ่งศึกษาเฉพาะภาพหลักที่แสดงถึงความรุ่งเรืองของเมืองตงจิงเท่านั้น

2.1 ภาพวาดชิงหมิงริมที่ องค์ประกอบหลักของภาพ

เทศกาลเซ่งเม้งของภาพวาดชิงหมิงริมที่มีความกว้าง 24.8 เซนติเมตรและมีความยาว 528.7 เซนติเมตร โดยรูปภาพเริ่มต้นจากทางด้านขวา

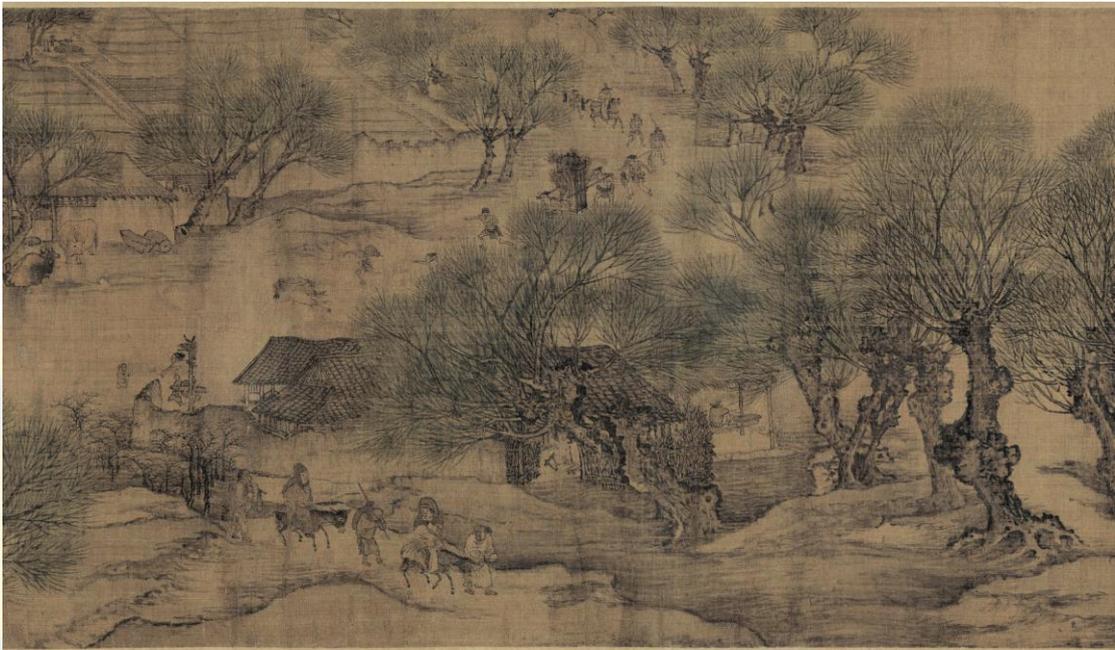

ภาพที่ 2-6 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ(Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 2-7 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

สิ่งแรกที่สะดุดตา คือ ชานเมืองตงจิง มีกลุ่มคนที่บรรทุกสินค้าจากทางไกลเป็นจำนวนมาก และถูกปกคลุมด้วยเมฆและหมอกบาง ๆ ในป่า มีเพียงต้นหลิวเท่านั้นที่มียอดสีเขียวอ่อน บ้านชาวนาและลานนวดข้าวถูกทิ้งร้าง (ภาพที่ 2-6 ภาพที่ 2-7)

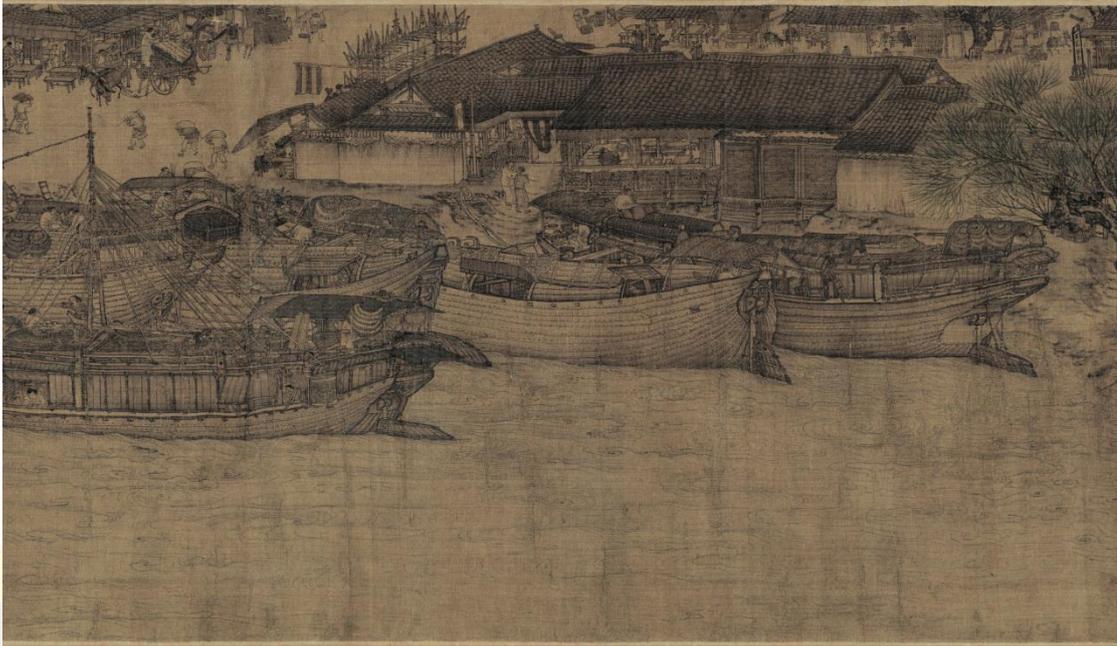
ภาพที่ 2-8 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ(Li Yalin, 2022)

ถัดมา ตามป่าไม้และกระท่อม สามารถมองเห็นกลุ่มคนที่กำลังเดินทางกลับเมืองอยู่ไกล ๆ มีหญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ในเกี้ยวที่ตกแต่งด้วยกิ่งดอกไม้ มีผู้หาบสัมภาระติดตาม ชายที่อยู่บนหลังม้า อาจเป็นสามีของเธอ ครอบครัวยุ่ไกลี่เรามากที่สุดน่าจะเป็นครอบครัวที่กำลังจะออกไปนอกเมือง โดยขี่ลาสองตัวพร้อมกับผู้ติดตาม(ภาพที่ 2-8)

ภาพที่ 2-9 ภาพวาดชิงหมิงริมหน้าที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

ถัดมา เมื่อถึงริมแม่น้ำเปียนเหอ ค่อย ๆ มีชีวิตชีวามากขึ้น มีเรือเสปียงลำหนึ่งที่มาจาก ตะวันออกเฉียงใต้จอดอยู่ริมแม่น้ำเปียนเหอ ผู้รับผิดชอบกำลังส่งให้พนักงานขนของ มีคนอยู่ในโรงน้ำชาข้าง ๆ และพนักงานน่าจะกำลังพักผ่อน มีชายชราคนหนึ่งอยู่บนถนนเหมือนกำลังดูลายมือให้คนอยู่ ถัดมา เมื่อเดินผ่านบ้านหลังหนึ่ง เรือบนแม่น้ำเปียนเหอมีจำนวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งภายในนั้นมีเรือบางลำที่น่าจะขนถ่ายเสร็จแล้ว พวกเขาจึงจอดเรือทิ้งไว้(ภาพที่ 2-9)

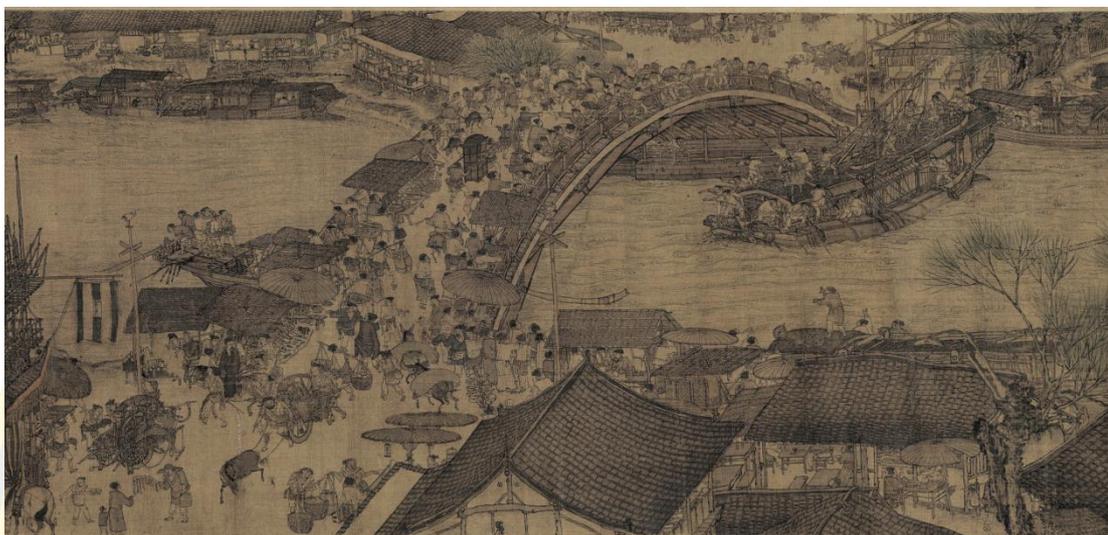
ภาพที่ 2-10 ภาพวาดชิงหมิงริมที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 2-11 ภาพวาดชิงหมิงริมที่ องค์ประกอบหลักของภาพ(Li Yalin, 2022)

เมื่อเดินถัดมามีเรือเยอะขึ้นและถนนก็เริ่มคึกคักมากขึ้นอีกด้วย เรือบนฝั่งกำลังขนถ่ายเสบียงอาหาร (ภาพที่ 2-10) เรือที่กำลังแล่นอยู่ถูกดึงออกไปด้วยคนลากเรือห้าคน และมีเรือลำหนึ่งมีชายแปดคนกำลังพายเรือด้วยไม้พายขนาดใหญ่ บนฝั่งมีโรงแรมหลายแห่ง ซึ่งภายในมีแขกอยู่แล้ว

บริเวณชายฝั่งของแม่น้ำมีเรือหลายลำจอดอยู่ และภายในโรงเตี๊ยมก็มีลูกค้ากำลังทานอาหารอยู่อีกด้วย (ภาพที่ 2-11)

ภาพที่ 2-12 ภาพวาดชิงหมิงริมที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

ถัดไปเป็นสะพานหงเฉียวที่ชื่อเสียง ซึ่งเป็นศูนย์กลางของความคึกคักของเขตตะวันออกของเมืองตงจิง สะพานทั้งหมดไม่ได้สร้างมาจากหินหรือเสาเพียงต้นเดียว แต่ทั้งหมดนั้นสร้างขึ้นจากแผ่นไม้ เปรียบเสมือนสายรุ้ง ใต้สะพานทั้งสองฝั่งมีทางเดินของคน เพื่อให้สะดวกต่อการลากเรือ ในภาพมีเรือใหญ่กำลังรอการข้ามสะพาน เสากระโดงถูกลดลงแล้ว บางคนใช้เสาไม้ไผ่เป็นตัวค้ำเรือ บางคนใช้เสาไม้บางยึดเป็นสะพาน บางคนโยนเชือกป่านลงไป บางคนกำลังมองเรือที่จอดอยู่ริมฝั่งจากราวบันได และยังมีคนบนเรือโบกมือขอความช่วยเหลือ ทางเหนือของสะพานมีโรงน้ำชาและโรงเตี๊ยมอยู่หลายแห่ง บนสะพานก็มีความคึกครื้น บางคนมาพร้อมกับลาบรรทุกของมาเป็นจำนวนมาก มีสองคนขี่ม้าจากเหนือลงใต้เสมือนขุนนางทหาร มีเกี้ยวคันเล็ก ๆ เดินทางจากใต้ขึ้นเหนือ นอกจากนี้ยังมีคนเดินที่เดินไปเดินมาจำนวนมาก และมีผู้ส่งสินค้า สะพานทั้งสองข้างมีแผงขายของต่าง ๆ ถัดไป เมื่อผ่านสะพานหงเฉียวแล้ว มีเรือลำหนึ่งพายผ่านสะพานไปแล้ว คนบนเรือกำลังมองย้อนขึ้นไปดูสถานการณ์ใกล้สะพานหงเฉียว ทางฝั่งเหนือของริมแม่น้ำ มีภาพแห่งความสงบ และมีเรือขนาดใหญ่หลายลำจอดอยู่ที่ริมฝั่ง และลูกค้าเรือดูเหมือนกำลังทานอาหารและพักผ่อนอยู่ที่โรงเตี๊ยมริมฝั่ง (ภาพที่ 2-12)

ภาพที่ 2-13 ภาพวาดชิงหมิงริมที่ องค์ประกอบหลักของภาพ(Li Yalin, 2022)

ด้านล่างสุดทางใต้ของสะพาน มีโรงเตี๊ยมขนาดใหญ่ประดับด้วยไฟหลากสี แขนงป้าย “เจียวเตี้ยน” และมีธงสีที่เขียนว่า “เหล่าใหม่” มีม้าตัวหนึ่งผูกไว้ที่เสา ภายในโรงเตี๊ยมมีความหรูหรา และมีแขกนั่งอยู่เต็มร้าน เมื่อมาถึงส่วนนี้ของภาพ แม่น้ำได้กว้างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และนี่คือจุดสิ้นสุดของแม่น้ำเปียนเหอ ในภาพมีเรือเพียงสองลำแล่นอยู่ และมีเรือหลายลำจอดอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเปียนเหอ ทุกลำล้วนมีกระดานโดटना มีคนหนึ่งกำลังถือสิ่งของเดินอยู่บนกระดานโดटनाของเรือ ด้านหลังของเขามีคนแก่หนึ่งคนและเด็กหนึ่งคนถือของอยู่ในมือราวกับว่าพวกเขา กำลังจะขึ้นเรือ (ภาพที่ 2-13)

ภาพที่ 2-14 ภาพวาดชิงหมิงริมที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

ถัดมา หลังจากการผ่านบ้านและโรงน้ำชาแล้ว พวกเขาก็ออกจากฝั่งแม่น้ำเปี่ยนเหอ เมื่อมองลงมาคือทางแยกในเขตชานเมืองของตงจิง มีร้านขายอาหารหนึ่ง มีโรงงานผลิตรถ และมีพ่อค้าหาบเร่ตั้งแผงอยู่ บนถนนมีผู้คนเดินไปมา ผู้คนบรรทุกสินค้าไว้หลังลา มีผู้หญิงกำลังเตรียมตัวขึ้นเกี้ยว มีเกวียนลากขนาดใหญ่กำลังเข้ามา และผู้คนในตลาดก็เริ่มมากขึ้น เมื่อเลี้ยวไปตามสี่แยกนี้ สิ่งแรกที่คุณเห็นคือ แผงหมอดู ถัดมา ยังมีแม่น้ำสายเล็ก ๆ ไหลผ่าน ตรงข้ามแม่น้ำอาจจะเป็นสถานีพักม้า และมีขุนนางหลายคนยืนอยู่ตรงประตูที่กำลังพักผ่อนอย่างเปื้อนหนาย ถัดมาอีก มีเกี้ยวสองคันพร้อมกับขุนนางหลายคน พร้อมกับผู้ติดตามอีกหลายคน มีเกวียนที่ถูกลากด้วยวัวสองถึงสามตัว (ภาพที่ 2-14)

ภาพที่ 2-15 ภาพวาดชิงหมิงริมถนนที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

มีคนเดินถนนจำนวนมาก บางคนขี่ม้า บางคนขี่ลา บางคนยืนอยู่กับลูกและพูดคุยกับคนรู้จัก พวกเขาใช้ตระกร้าไม้ไผ่หรือตะกร้าหวายที่ขายกิ่งหลิวและดอกไม้สด จากนั้นเมื่อเราเดินทางไปถึงคูน้ำ บนแม่น้ำมีสะพาน และมีผู้คนจำนวนมากเอนกายอยู่บนสะพานเพื่อชมทิวทัศน์ มีชายชราคนหนึ่งขี่ลาข้ามสะพาน ด้านหลังมีลาตัวเล็กหนึ่งตัว มีคนที่ถือกระบี่เดินทางเดินอยู่หลังเขา รถล้อเดียวที่บรรทุกสินค้าเต็มคันกำลังออกจากประตูเมือง (ภาพที่ 2-15)

ภาพที่ 2-16 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ (Li Yalin, 2022)

ในเวลานี้สามารถมองเห็นหอคอยสูงของเมืองได้ ทหารเฝ้าประตูเมืองมีความเบื่อหน่าย และไม่มีทหารเฝ้าอยู่บนกำแพงเมือง หลังจากนั้นคือเมืองตงจิง ถนนทั้งสายมีความคึกคัก และมีชีวิตชีวามากขึ้นเรื่อย ๆ อาคารต่าง ๆ เป็นระเบียบเรียบร้อย มีร้านขายผ้า มีโถที่มีการเขียนจดหมายแทน มีร้านขายธนู และมีสิ่งของกองอยู่ราวกับภูเขาในสองข้างทางของถนน หน้าโรงเตี๊ยมมีป้ายที่เขียนว่า “ร้านซุนจี้เจิ้ง” มีผู้หญิงและเด็กกำลังซื้อดอกไม้อยู่ ร้าน “เจิ้งเตี้ยน” มีการตกแต่งที่หรูหรา มากและมีลูกค้าเยอะมาก สามารถเห็นได้จากไหเหล้าและแก้วเหล้าที่วางอยู่บนโต๊ะภายในร้าน มีแผงขายของหลายร้านอยู่หน้าประตู มีเกี้ยวที่มีผู้หญิงอยู่ภายใน เหมือนกำลังเดินทางไปเจิ้งเตี้ยน (ภาพที่ 2-16)

ภาพที่ 2-17 ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ องค์ประกอบหลักของภาพ(Li Yalin, 2022)

ด้านข้างของเจิ้งเตี้ยนมีร้านขายอาหารปรุงสุกที่เรียกว่า “ซุนหยางเตี้ยน” ด้านข้างของร้านขายอาหารปรุงสุกมีคนแต่งตัวเป็นลัทธิเต๋า กำลังยืนคุยกับกลุ่มคน และมีพ่อค้าหาบเร่สองสามคนกำลังขายของอยู่ ถัดมา เมื่อเดินผ่านอีกสี่แยกหนึ่ง ถนนมีความกว้างขวางขึ้น มี “รถไถผิงเซอ” ที่ลากโดยลาและล้อสองตัวตรงเข้ามา บริเวณใกล้เคียงมีร้านขายยา ร้านขายผ้า และร้านขายเครื่องเทศ มี “บ้านของจ้าวไท่เฉิง” ซึ่งดูเหมือนเป็นทั้งร้านขายยาและหมอ ภายในมีผู้หญิงสองคนและลูกอีกหนึ่งคน เหมือนกำลังสอบถามอาการจากหมอ ด้านข้างร้านยามีคนสามคนกำลังต้มน้ำจากบ่อน้ำ ในอีกแห่งหนึ่ง อาจจะเป็นบ้านของครอบครัวที่มีความมั่งคั่ง มีลาสองตัวลากรถขนาดใหญ่ บนรถมีถังไม้ขนาดใหญ่สองถัง ด้านข้างอาจจะเป็นนักร้องที่ กำลังพูดคุยกับผู้คน คนเดินเท้ามีรูปร่างแตกต่างกัน โดยพ่อค้าหาบเร่ได้วางตะกร้าไว้บนบ่าหรือจานอาหารบนหัว ที่มีเอกลักษณ์อย่างมาก ในส่วนสุดท้าย มีขุนนางบนหลังม้าเดินเข้ามาอย่างช้า ๆ ท่ามกลางขุนนางที่ล้อมรอบ ท่าทางของขุนนางคนนั้นมีความสบายใจ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับประชาชนที่ทำงานอย่างหนัก (ภาพที่ 2-17)

2.2 การวิเคราะห์ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”

ในประวัติศาสตร์จีนไม่พบการบันทึกถึงชีวิตของจางเจอตวน พบเพียงแค่ตัวอักษรย่อหน้าหนึ่งบนภาพวาดชิงหมิงริมินทีที่เขียนโดยจางเจอตวนผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรและการวาดภาพ ฮั่นหลินจางเจอตวน อักษรเจิ้งเต้า เป็นชาวตงหวู่ วัยเด็กได้เรียนที่ตงจิง หลังจากนั้นได้เข้าเรียนวาดภาพ มีความถนัดในการวาดภาพเรือ บ้านเมืองร้านค้า สะพาน ถนนและปราสาท ไม่ได้แต่งงาน ตาม “บันทึกการวิจารณ์ภาพวาด” ของตระกูลเซียง กล่าวไว้ว่า “ภาพวาดความโกลาหลที่ซีหู” และ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที” ได้รับเลือกเป็นผลงานที่ยอดเยี่ยมมาก

บันทึกตัวอักษรของจางจู้ ที่อ้างจากหนังสือ “บันทึกการวิจารณ์ตัวอักษรและภาพวาดของตระกูลเซียง” โดยหนังสือ “บันทึกการวิจารณ์ตัวอักษรและภาพวาดของตระกูลเซียง” นี้เป็นหนังสือเล่มแรก ๆ ที่กล่าวถึงข้อมูลของจางเจอตวนและภาพวาดชิงหมิงริมินที แต่น่าเสียดายที่หนังสือ “บันทึกการวิจารณ์ตัวอักษรและภาพวาดของตระกูลเซียง” สูญหายไป ทำให้เราทราบข้อมูลของภาพวาดชิงหมิงริมินทีและจางเจอตวนเพียงเล็กน้อยจากบันทึกของจางจู้ เรื่องราวของจางเจอตวนและภาพวาดชิงหมิงริมินทีจึงถูกถ่ายทอดไปสู่คนรุ่นหลัง

ในช่วงก่อนหน้าที่พบข้อมูลที่เชื่อถือได้ พวกเราสามารถรู้ข้อมูลของภาพวาดชิงหมิงริมินทีและผู้สร้างจากบันทึกที่เขียนโดยจางจู้เท่านั้น

ในสถานการณ์ที่การคมนาคมที่ไม่สะดวกในสมัยโบราณ คนที่สามารถเดินทางจากเมืองมีโจว เพื่อมาศึกษาที่เมืองเป่ียนจิงที่มีระยะทางห่างถึง 1500 ลี้ ต้องเป็นครอบครัวที่ค่อนข้างมีฐานะ มิเช่นนั้นคงไม่สามารถทำได้ ขณะที่เขาเป็นจิตรกรของราชสำนักที่หอภาพสำนักฮั่นหลิน เขาชอบวาดภาพรถม้า ถนน สถาปัตยกรรม ฯลฯ เป็นพิเศษ ต่อมาเขาได้ขายภาพวาดเพื่อเลี้ยงชีพ โดยมีภาพทิวทัศน์ตึกสูงตระหง่าน สถาปัตยกรรม บ้านเรือน ต้นไม้ ดอกไม้ พืชพรรณ คน สัตว์ ฯลฯ เป็นหลัก

2.3 ภูมิหลังของการสร้างสรรค์

ภาพภาพวาดชิงหมิงริมินที่ได้เกิดขึ้นจากพื้นฐานของความเจริญรุ่งเรืองและความมั่นคงของราชวงศ์ซ่งเหนือ และได้รับอิทธิพลจากศิลปะและวัฒนธรรมแบบจีนโบราณ

ประการแรก ความเจริญรุ่งเรืองของภาพวาดประเภทต่างๆ ในราชวงศ์ซ่งเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการสร้างหัวข้อของจางเจอตวน ด้านหนึ่ง ภาพวาดจีนซึ่งมีประวัติศาสตร์การพัฒนามานับพันปี ได้เกิดการพัฒนาแบบใหม่ขึ้นในช่วงที่ราชวงศ์ซ่งได้มีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก โดยที่เนื้อหาของการสร้างสรรคัมภีร์จะบรรยายถึงชีวิตสังคมประจำวันของผู้คนและเรื่องราวของวีรบุรุษทางประวัติศาสตร์ในอดีต โดยเฉพาะภาพวาดที่มีความสอดคล้องกับฤดูกาลหรือมีความหมายมงคลก็ได้รับความนิยมจากประชาชนเป็นอย่างมาก อีกด้านหนึ่ง เนื่องจากเศรษฐกิจของราชวงศ์ซ่งพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งหลังจากที่เศรษฐกิจได้ตอบสนองความต้องการด้านวัตถุพื้นฐานให้กับประชาชนแล้วนั้น ความต้องการด้านจิตวิญญาณของผู้คนก็เริ่มเพิ่มขึ้น ซึ่งด้วยเหตุนี้จึงเป็นการส่งเสริมและการพัฒนาทางศิลปะและวรรณกรรมของราชวงศ์ซ่ง

ประการที่สอง การสร้างสถาบันการวาดภาพเป็นการรับประกันผลงานที่สร้างสรรค์ของจางเจอตวน เพื่อเป็นการปลูกฝังและฝึกฝนจิตรกรสำหรับราชสำนัก ในสมัยจักรพรรดิซ่งไท่จงจึงมีการก่อตั้งสำนักศิลปะแห่งวังหลวงขึ้น และได้พัฒนามาจนถึงจุดสูงสุดในสมัยจักรพรรดิซ่งฮุยจง เนื่องจากจักรพรรดิซ่งฮุยจงทรงมีพรสวรรค์ทางศิลปะและทรงชื่นชอบวรรณกรรมเป็นอย่างมาก พระองค์จึงผลักดันและสนับสนุนการพัฒนาสำนักศิลปะแห่งวังหลวงให้ก้าวขึ้นไปสู่อีกระดับ จิตรกรในสำนักศิลปะสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างสบายใจหมดกังวลเรื่องอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และการเดินทาง

2.4 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ภาพภาพวาดชิงหมิงริมินที่

ความเป็นไปได้ที่หนึ่ง การสร้างสรรค์ภาพภาพวาดชิงหมิงริมินที่ว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางแนวคิด การเมือง วัฒนธรรมและสังคมในขณะนั้นอย่างใกล้ชิด จิตรกรในราชสำนักของราชวงศ์ซ่งเหนือต้องผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพและศึกษาด้านวัฒนธรรมอย่างเข้มงวดและต้องมีความจงรักภักดีต่อราชวงศ์ด้วย ในสมัยจักรพรรดิซ่งฮุยจง จิตรกรจำเป็นต้องวาดภาพที่ได้รับมอบหมายจากความประสงค์ของจักรพรรดิซ่งฮุยจงให้ออกมาอย่างสวยงาม มิฉะนั้นพวกเขาจะถูกไล่ออกหรือไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งอีกตลอดไป เพราะฉะนั้นถ้าหากการสร้างสรรค์ “ภาพชิงหมิงริมินที่” นั้นเป็นการได้รับมอบหมายจากราชสำนักจริง ๆ เนื้อหาและรูปแบบของภาพจะต้องได้รับอิทธิพลอย่างมากจากจักรพรรดิซ่งฮุยจงอย่างแน่นอน การขึ้นครองราชย์ของจักรพรรดิซ่งฮุยจงนั้นมีความไม่โปร่งใสในช่วงเวลาที่พระองค์ได้ปกครองประเทศนั้น สงครามชายแดนก็ยังคงดำเนินต่อไป และราชวงศ์ซ่งเหนือก็ยังได้ถูกบังคับให้ดำเนินการประนีประนอมทางการเมืองอยู่หลายครั้ง เพื่อรักษาศักดิ์ศรีและความสง่างามของจักรวรรดิและเพื่อเป็นการสร้างความชอบธรรมให้กับการปกครองของพระองค์

จักรพรรดิซ่งฮุยจงจึงได้ประกาศให้มีเทศกาลต่าง ๆ ขึ้นเป็นจำนวนมากและมอบหมายให้สำนักศิลปะแห่งวังหลวงวาดภาพรู้อย่างออกมาเพื่อเป็นการแสดงถึงยุคแห่งความสงบสุขและเจริญรุ่งเรือง ซึ่ง “ภาพชิงหมิงริมินตี” ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งของภาพรู้อย่าง โดยที่ภาพประเภทนี้จะเป็นภาพวาดเหมือนจริงของเมืองหลวงตงจิง แต่ในความเป็นจริง มันเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นมงคล ซึ่งเนื้อหาในภาพก็มีความเป็นไปได้ที่ว่าจะต้องมีการยกยอชื่นชมการปกครองที่ชาญฉลาดของจักรพรรดิซ่งฮุยจงอย่างแน่นอน

ความเป็นไปได้ที่สองคือ เกิดขึ้นจากจิตรกรวาดขึ้นเองเพื่อนำเสนอบรรยากาศที่คึกคักของเมืองตงจิง จางเจ๋อตวนได้ศึกษาเล่าเรียนและท่องเที่ยวอยู่ที่เมืองหลวงตงจิง เขาจึงได้มีความคุ้นเคยกับวิถีชีวิตในเมืองตงจิงเป็นอย่างมาก เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานของเขาไม่ใช่ภูเขาและแม่น้ำอันงดงามหรือเกี่ยวข้องกับราชสำนักแต่อย่างใด แต่จะเป็นทิวทัศน์ของชนบทในเขตชานเมืองของเมืองตงจิง การคมนาคมทางน้ำของแม่น้ำเปี่ยนและภาพชีวิตประจำวันบนท้องถนนในเมืองตงจิง ในภาพมีการบันทึกลักษณะของสถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอก สะพานหงเฉียวที่โอ้อ่าป้อมปราการที่สูงตระหง่าน บรรยากาศวิถีชีวิตของผู้คนทั้งในและนอกเมือง ตลอดจนยานพาหนะไม่ว่าจะเป็น เรือ ล่อ ม้า หรือยานพาหนะขนส่งอื่นๆ ของเมืองตงจิงไว้อย่างละเอียดและแม่นยำ ซึ่งมันแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตทั้งในและนอกของเมืองตงจิงออกมาได้อย่างงดงาม “ภาพชิงหมิงริมินตี” ได้สะท้อนให้เห็นถึงการชื่นชมวิถีชีวิตในเมืองตงจิงของจิตรกร ความภาคภูมิใจของจิตรกรที่ว่า “สวยงามของเมืองตงจิงนั้นหาที่เปรียบมิได้” นั้นได้ปรากฏออกมาบนภาพอย่างไม่ต้องสงสัย

บทนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน ซึ่งได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพชิงหมิงริมินตี และได้รับข้อมูลมากมาย ส่วนแรกคือเมืองตงจิงที่บันทึกในภาพชิงหมิงริมินตี ตามบันทึกในวรรณกรรมเมืองตงจิงมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ตั้งแต่ยุคหินใหม่และการสถาปนาราชวงศ์เซี่ย มีประวัติศาสตร์อย่างน้อยสี่พันปี เมืองตงจิงได้ก้าวสู่เวทีแห่งประวัติศาสตร์ในฐานะเมืองหลวงหลายครั้ง และส่งผลกระทบต่อประเทศจีนและโลกอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะในราชวงศ์ซ่งเหนือ เมืองตงจิงมีพื้นที่กว้างใหญ่ มีประชากรมาก การคมนาคมสะดวก มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ และขนบธรรมเนียมพื้นบ้านที่หลากหลาย ซึ่งเป็นมหานครที่เจริญรุ่งเรืองที่สุดในโลกในขณะนั้น สภาพแวดล้อมจะกำหนดนิสัยของคน ชีวิตที่มั่งมีแบบนี้ได้สร้างอุปนิสัยของชาวตงจิงที่มีน้ำใจและเอื้อเฟื้อต่อแม่

ส่วนที่สองคือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพชิงหมิงริมินตี รวมถึงข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลภาพ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ พื้นหลังการวาดภาพและความตั้งใจในการวาดภาพ ต่อจากเนื้อหาก่อนหน้านี้ การพัฒนาภาพวาดจีนได้มาถึงจุดสูงสุดในราชวงศ์ซ่งเหนือ จางเจ๋อตวนเติบโตขึ้นมาในเมืองตงจิง พร้อมกับความมั่งคั่งของฐานะทางบ้าน ดังนั้นเขาจึงสามารถได้รับการศึกษาด้านวัฒนธรรมตั้งแต่วัยเด็กและได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมและศิลปะจีนโบราณเรื่อยมา ซึ่งเป็นเหตุผลพื้นฐานที่เขาสามารถวาดภาพที่หายากล้ำค่าอย่างภาพชิงหมิงริมินตีได้

ในฐานะจิตรกรของหอภาพราชสำนัก จางเจ๋อตวนสามารถมีเกียรติยศชื่อเสียงไปนับพันปี สามารถตัดสินได้ว่าพรสวรรค์ทางศิลปะของเขานั้นเหนือกว่าคนธรรมดาทั่วไป เรียกได้ว่าเป็นอัจฉริยะคนหนึ่ง ในขณะที่เดียวกัน ก็ยังยืนยันความจริงด้วยว่า รากฐานทางเศรษฐกิจจะกำหนดโครงสร้างส่วนบนของสังคม ผลงานชิ้นเอกดังกล่าวแท้จริงแล้วถือกำเนิดขึ้นด้วยการสนับสนุนของราชสำนักและการเลี้ยงดูของหอภาพ ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจทำให้เกิดความต้องการด้านสุนทรียภาพของชาวเมืองเพิ่มขึ้นและระดับของสุนทรียภาพก็ดีขึ้น ซึ่งได้กระตุ้นการพัฒนาของภาพวาดพื้นบ้านที่แสดงถึงชีวิตของคนธรรมดา และยังให้แนวคิดการวาดภาพสำหรับการวาดภาพของจางเจ๋อตวน

ส่วนสุดท้าย เป็นการสำรวจแรงจูงใจของจางเจ๋อตวนในการวาดภาพให้เมืองตงจิงตามบันทึกในวรรณกรรม แรงจูงใจของจางเจ๋อตวนอาจเป็นการสรรเสริญราชกิจและราชธรรมให้จักรพรรดิขงอู่จง หรือสมัครใจวาดภาพให้ความรุ่งเรืองของเมืองตงจิงเอง ประกอบกับเนื้อหาข้างต้นที่พูดถึงความคิด ภายใต้อิทธิพลของความคิดจงรักภักดีต่อฮ่องเต้ ความตั้งใจในการวาดภาพของจางเจ๋อตวนควรเป็นการสรรเสริญราชกิจและราชธรรมให้จักรพรรดิ เพื่อรักษาฐานะและเกียรติอันสูงส่งของพระองค์ นี่เป็นข้อกำหนดด้านอาชีพ จางเจ๋อตวนเติบโตขึ้นมาในเมืองตงจิง เมืองตงจิงก็กลายเป็นบ้านเกิดของเขา คนจีนมักจะรักบ้านเกิด นำเสนอความศรัทธาของบ้านเกิดสู่สายตาของผู้คนควรเป็นหนึ่งในความฝันของจางเจ๋อตวน และอาจเป็นแรงจูงใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับเขาในการวาดภาพนี้ ซึ่งควรเป็นความคิดที่แท้จริงของเขา ในเวลาเดียวกัน จางเจ๋อตวน ผู้ซึ่งได้รับอิทธิพลจากความคิดแบบดั้งเดิม ยังแสดงให้เห็นถึงภัยแฝงที่ซ่อนอยู่ในสังคมในภาพวาด นอกจากนี้ยังสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นความจงรักภักดีต่อฮ่องเต้และประเทศชาติ และปรารถนาที่จะมีชีวิตที่มีความสุข ในขณะเดียวกัน นี่ก็เป็นเหตุผลที่ฉันเลือกเมืองเหยียนไถเป็นเป้าหมายในการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ ความปรารถนาของฉันในการวาดภาพความรุ่งเรืองของบ้านเกิดก็ถือได้ว่าเป็นความฝันของฉันเช่นกัน

3. สรุป

เนื้อหาในบทนี้ สามารถให้ข้อมูลสนับสนุนการวิเคราะห์รูปภาพชิงหมิงริมินที่ในช่วงเทศกาลชิงหมิง เป็นส่วนการวิจัยทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรมของการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพชิงหมิงริมินที่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เมืองเยินไถ

บทนี้เป็นบทที่เรียบเรียงเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมของเมืองเยินไถ โดยแบ่งออกเป็น 7 ส่วนได้แก่ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ผลผลิต สถาปัตยกรรม แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และประเพณีในเทศกาลชิงหมิง

1. ประวัติศาสตร์เมืองเยินไถ

ชื่อ “เยินไถ” มาจาก “ภูเขาเยินไถ” ที่อยู่ในพื้นที่ของเมืองเยินไถ ในช่วงแรกของราชวงศ์หมิง หมิงไท่จูหยวนจางแห่งราชวงศ์หมิงได้จัดตั้งหอกลางเยินตุนไถในภูเขาเยินไถเพื่อป้องกันโจรสลัดญี่ปุ่น ในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง พื้นที่เมืองเยินไถตั้งอยู่ในการปกครองของจังหวัดเต็งโจวผู้และจังหวัดหลายโจวผู้ตามลำดับ ในช่วงสาธารณรัฐจีน เคยตกอยู่ภายใต้การปกครองของตงไห่ต้า ในค.ศ. 1938 ชาวญี่ปุ่นรุกรานเข้ามา และเมืองเยินไถถูกยึดครอง ในวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1945 กองทัพทหารบกที่แปดได้ปลดปล่อยเมืองเยินไถ นับตั้งแต่สถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนในปีค.ศ. 1949 เมืองเยินไถได้รับการปรับเปลี่ยนหลายอย่าง จนถึงค.ศ. 1998 ได้สร้างรูปแบบพื้นที่ในปัจจุบันแล้ว

2. ภูมิศาสตร์ของเมืองเยินไถ

เมืองเยินไถตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของคาบสมุทรซานตง ทางทิศตะวันออกเฉียงติดกับเมืองเหยวไฮ่ ทางทิศตะวันตกติดกับเมืองเหยวฟางและเมืองชิงเต่า ทางใต้ติดกับทะเลเหลือง และทางเหนือติดกับทะเลโปไห่ มีเมืองระดับอำเภอเจ็ดเมืองที่อยู่ภายในเขตการปกครองได้แก่ เมืองหลายหยาง เมืองหลายโจว และเมืองหลงโค่ว

เมืองเยินไถตั้งอยู่บนคาบสมุทรเจียวตง โดยมีภูเขาและเนินเขาคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 76.32% ของพื้นที่ภายใต้เขตการปกครองของเมืองเยินไถ และมีเพียง 21.78% เป็นพื้นที่ราบ พื้นที่น้ำในพื้นที่มีแม่น้ำหลายสาย ซึ่งภายในนั้นมีแม่น้ำ 7 สาย และแม่น้ำอู่หลงเหอ แม่น้ำหวง สู่ยเหอ และแม่น้ำซินอันเหอ ซึ่งมีพื้นที่ระบายน้ำกว่า 300 ตารางกิโลเมตร

ในหัวข้อการวิจัยนี้ เลือกเขตเมืองเยินไถมาเป็นพื้นที่วิจัย ในเมืองมีพื้นที่ประมาณ 2722.3 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น 5 เขตเทศบาลคือ เขตจื่อฝู เขตหลายซาน เขตฝูซาน เขตโหมวมิง และเขตเฟิงหลาย เขตการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี เขตพัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทค เขตอนุรักษ์ธรรมชาติภูเขาคุนหยู เขตจำกัดภาษีในท่าเรือ เขตพื้นที่ใช้งาน 5 ที่ในเขตท่าเรือจินซาน รัฐบาลของเมืองเยินไถตั้งอยู่ที่เขตหลายซาน

3. ภูมิอากาศของเมืองเยินไถ

เมืองเยินไถอยู่ภายใต้ภูมิอากาศแบบมรสุม ที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม และมีอากาศชื้นในฤดูหนาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองเยินไถ มีหิมะตกมากในฤดูหนาว โดยมีหิมะโดยเฉลี่ย 29

วันต่อปี ที่ถูกเรียกว่า “เสวี่ว้อจื่อ” มีอุณหภูมิทั้งปีเฉลี่ยประมาณ 12 องศา จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยว คลายร้อนและแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน

4. ผลกระทบของเมืองเยียนไถ

เมืองเยียนไถอยู่ท่ามกลางภูเขาและน้ำ อุณหภูมิด้วยทรัพยากร อุตสาหกรรมการประมงนอก ชายฝั่งมีประมาณ 200 กว่าสายพันธุ์ สัตว์ที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงเช่น ปลิงทะเล กุ้ง เป้าฮื้อ หอยเชลล์ เป็นต้น และยังเป็นฐานการประมงที่สำคัญของประเทศ เมืองเยียนไถยังเป็นพื้นที่ผลิตผลไม้ที่มีชื่อเสียงเช่น แอปเปิล สาลี่ เซอร์รี่ เป็นต้น

ในแง่ของดอกไม้และพืชพรรณ ดอกเบญจมาศเป็นที่ชื่นชอบของชาวจีนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ดอกเบญจมาศเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของสุขภาพบุรุษ ที่มีท่าทางที่งดงาม แต่ไม่ได้ชนะด้วยความงดงาม แต่ชนะได้ด้วยความสะดวกและนุ่มนวล อารมณ์ที่สง่างามและดอกบัว ดอกบัว เป็นสัญลักษณ์แห่งความเชื่อของนักปราชญ์ชาวจีน ช่วงเวลาผลิบานคือช่วงกลางฤดูใบไม้ร่วง ช่วงหลังฤดูใบไม้ร่วงหรือช่วงฤดูหนาว และจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน พวกเขาจะไม่แสดงความอ่อนแอออกมา ซึ่งสอดคล้องกับสไตล์ที่นักปราชญ์ชาวจีนสนับสนุน ถาวหยวนหมิง กวีแห่งราชวงศ์ชิง ในประเทศจีนเคยเขียนบทกวีไว้เรื่องหนึ่งว่า: การเก็บดอกเบญจมาศได้รั้วฝั่งตะวันออก มองดูภูเขา หานซานด้วยความเพลิดเพลิน เพื่อแสดงให้เห็นว่าจะไม่มีใจประจบผู้มีอำนาจและรักษาตัวให้รอดพ้นจากความยุ่งยาก ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ จางไฉ่เคยเขียนไว้ว่า “จงมีจิตใจเพื่อฟ้าดิน มีชีวิตเพื่อประชาชน เรียนรู้นักปราชญ์ในอดีต และสร้างสันติสุขให้แก่คนรุ่นหลัง” แสดงให้เห็นถึงความเชื่อในการปกครองของชาวจีน และดอกเบญจมาศสามารถใช้เพื่อเป็นหลักฐานของความเชื่อนี้

5. สถาปัตยกรรม

ในฐานะที่เป็นเมืองชายฝั่ง สิ่งที่จะกล่าวถึงเป็นอันดับแรกคือ ท่าเรือของเมืองเยียนไถ เมืองเยียนไถเป็นหนึ่งในจุดเชื่อมต่อที่สำคัญ 25 แห่งตามแนวชายฝั่งของประเทศจีน ประกอบด้วยท่าเรือ ทั้ง 25 แห่งได้แก่ เขตท่าเรือจื่อฝูวาน ท่าเรือซีก่าง เขตท่าเรือฝิงหลาย เขตท่าเรือหลงโค้ว และเขตท่าเรือโซ่วกวางก่าง เขตท่าเรือจื่อฝูวาเป็นท่าเรือหลักของท่าเรือเยียนไถ โดยมีท่าเทียบเรือทั้งสิ้น 48 ท่า และท่าเทียบเรือ 10,000 ต้นจำนวน 25 ท่า โดยส่วนใหญ่เป็นท่าเรือสำหรับตู้คอนเทนเนอร์ เรือโดยสาร และการขนส่งสินค้าทั่วไป ถัดจากท่าเรือเยียนไถคือ สถานีรถไฟเยียนไถ และห้างต้าเยว่ฉิง เมืองเยียนไถมีสถานีรถไฟสองแห่งได้แก่ สถานีรถไฟเยียนไถ และสถานีรถไฟเยียนไถใต้

ภาพที่ 2-18 สถานีรถไฟสถานเยียนไถ (Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 2-19 สถานีรถไฟสถานเยียนไถ (Li Yalin, 2022)

สถานีรถไฟเยียนไถตั้งอยู่ในใจกลางเขตจื่อฝู สร้างเสร็จสมบูรณ์และเปิดใช้ในค.ศ. 1958 และปรับปรุงแล้วเสร็จในปีค.ศ. 2009 ใช้เป็นสถานีใหม่ “ประตูแห่งเมือง” ที่ได้กลายเป็นสถาปัตยกรรมที่สำคัญแห่งใหม่ในเมืองเยียนไถ ชุมสายรุ้งที่สถานีใหม่เป็นสัญลักษณ์ใหม่ของเมืองเยียนไถที่ทะยานไปสู่อนาคต

สถานีรถไฟเยียนไถได้ตั้งอยู่เขตหลายชาน สร้างเสร็จสมบูรณ์และเริ่มใช้ในค.ศ. 2004

ภาพที่ 2-20 ห้างต้าเยว่เฉิง (Li Yalin, 2022)

ห้างต้าเยว่เฉิงตั้งอยู่ในศูนย์กลางของเขตจื่อฝูในเมืองเยียนไถ ติดกับท่าเรือจื่อฝู สถานีรถไฟทางตะวันออกไปยังถนนเซ็งลี่ ทางทิศตะวันตกไปยังถนนไฮ่ก่าง ทางใต้ไปยังถนนเป่ย์หม่า และทางเหนือไปยังท่าเรือจื่อฝู มีพื้นที่ประมาณ 22 เฮกตาร์ เป็นเขตธุรกิจสมัยใหม่ที่รวมแหล่ง ช้อปปิ้ง พักผ่อน และบันเทิงไว้ในที่เดียว และยังเป็นศูนย์การค้าริมทะเลแห่งเดียวในเมืองเยียนไถ ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2015 ต้าเยว่เฉิงในเมืองเยียนไถได้รับการจัดอันดับให้เป็น “แหล่งท่องเที่ยวแห่งชาติ ระดับ AAA” โดยคณะกรรมการจัดอันดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวแห่งชาติของกระทรวงการท่องเที่ยวแห่งชาติ

สถานีขนส่งเมืองเยียนไถ ตั้งอยู่ใจกลางเขตธุรกิจของเมืองเยียนไถ สร้างเสร็จสมบูรณ์และเปิดใช้งานในค.ศ. 1994 เป็นสถานีขนส่งระดับหนึ่งของประเทศที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงคมนาคม ติดอยู่กับสถานีรถไฟและท่าเรือจื่อฝู เป็นหนึ่งในศูนย์กระจายผู้โดยสารที่สำคัญในเมืองเยียนไถ

สถานีขนส่งเมืองเยินไถตั้งอยู่ทางตอนใต้สุดของเขตจื่อฝูในเมืองเยินไถ เป็นสถานีขนส่งระดับสองที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงคมนาคม และเป็นประตูทางทิศใต้ของเมืองเยินไถ

โรงพยาบาลที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในเมืองเยินไถคือ โรงพยาบาลยู่วังตั้ง ซึ่งแต่เดิมเป็นโรงพยาบาลมิชชันนารีที่ก่อตั้งขึ้นโดยคริสตจักรเพรสไบทีเรียนในสหรัฐอเมริกาที่ก่อตั้งขึ้นในค.ศ. 1890 หลังจากผ่านไปเป็นเวลา 100 ปี สถานที่นั้นได้กลายมาเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพที่ครอบคลุมมากที่สุดในเขตเจียวตง โรงพยาบาลที่ครอบคลุมในระดับสาม และเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ในมณฑลซานตง

ในเมืองเยินไถมีมหาลัยที่มีชื่อเสียง 2 แห่งได้แก่ มหาวิทยาลัยเยินไห่และมหาวิทยาลัยหลู่ตง

มหาวิทยาลัยเยินไถสร้างขึ้นจากความช่วยเหลือของมหาวิทยาลัยชิงฮวาและมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ในค.ศ. 1984เป็นมหาลัยแบบองค์รวมที่สำคัญในมณฑลซานตงและเป็นมหาวิทยาลัยระดับสูงที่มี“ลักษณะเด่น” ของมณฑลซานตง ทางตะวันออกของมหาวิทยาลัยติดกับทะเลเหลือง ทางทิศตะวันตกติดกับภูเขาชิงซาน เป็นมหาลัยริมทะเลที่อยู่ใกล้ทะเลมากที่สุดและมีแนวชายฝั่งที่ยาวที่สุดในประเทศจีน

มหาวิทยาลัยหลู่ตงเป็นมหาวิทยาลัยแบบองค์รวมในระดับมณฑล มหาวิทยาลัยได้เริ่มก่อสร้างเมื่อปีค.ศ. 1930 แต่เดิมตั้งอยู่ในเขตหลายหยางซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของเมืองเยินไถ ได้ผ่านขั้นตอนทางประวัติศาสตร์เช่น โรงเรียนครูหมู่บ้านแห่งที่สองของมณฑลซานตง โรงเรียนเจียวตง โรงเรียนครูหลายหยาง วิทยาลัยครูหลายหยาง และวิทยาลัยครูเยินไถ ในค.ศ. 2001 โรงเรียนการสื่อสารมณฑลซานตงที่สร้างขึ้นในค.ศ. 1978 และได้ถูกนำมารวมกันเข้าด้วยกันในปีค.ศ. 2006 และได้เปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยหลู่ตง

6. แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

เมืองเยินไถถูกโอบล้อมด้วยภูเขาและน้ำ มีทิวทัศน์ที่สวยงามเช่น อ่าวพระจันทร์ แหล่งท่องเที่ยวภูเขาเยินซาน ศาลเจ้าผู้พลีชีพ ศาลเจ้าวัดหลงหวัง ต้นหลวนโบราณสี่ฉวนสี่ฟาน เป็นต้น

ภาพที่ 2-21 หอผิงหลายเก้อ(Li Yalin, 2022)

แหล่งท่องเที่ยวหอผิงหลายตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของเมืองเยียนไถ เป็นที่รู้จักกันในนาม “แดนสวรรค์ในโลกมนุษย์” เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ซึ่งมีจุดชมวิวมากกว่า 20 แห่ง รวมถึง หอผิงหลาย ที่เป็นบ้านเกิดของฉีจี้กวาง และเมืองน้ำผิงหลาย หอผิงหลายมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์และมีนัยยะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนาน และได้รับขนานนามว่า เป็นหนึ่งในสี่ของหอบุราณที่มีชื่อเสียงในประเทศ ตำนาน “แปดเซียนข้ามทะเล” ที่แพร่หลายก็มีต้นกำเนิดมาจากที่นี่

ภาพที่ 2-22 อ่าวพระจันทร์(Li Yalin, 2022)

อ่าวพระจันทร์เป็นสัญลักษณ์ที่มีเสน่ห์ของเมืองเยียนไถและเป็นสถานที่โรแมนติกสำหรับคู่รักมาจนถึงปัจจุบัน ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลเหลือง โดยมีภูเขาเยียนไถซานอยู่ทางซ้าย มีป้อมปราการอยู่ทางขวา และภูเขาไต้หวังในทางใต้ ภายในอ่าวมีรูปปั้นเหล็กผู้เฒ่าพระจันทร์ที่เป็นกันเอง ซึ่งเป็นตัวแทนของวาสนา ที่นำพาวาสนามาสู่คนหนุ่มสาว

พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำหออวพและฉลามตั้งอยู่ในท่าเรือประมงไฮ่ซางกิ่งดงาม ซึ่งมีโลกใต้ทะเลในธีมของวาฬและฉลามเป็นแห่งแรกในประเทศจีน รูปทรงของอาคารใช้รูปทรงหอยโข่ง ภายในมีพื้นที่เฉพาะ 10 แห่งเช่น พื้นที่จัดแสดงวาฬและฉลาม พื้นที่จัดแสดงเต่าทะเล พื้นที่จัดแสดงปะการัง พื้นที่จัดแสดงแมงกะพรุนและตำนานนางเงือก

แหล่งท่องเที่ยวภูเขาเยียนไถเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองเยียนไถ ตั้งอยู่ด้านเหนือสุดของเมืองเยียนไถ ครอบคลุมพื้นที่ 45 เฮกตาร์ โดยได้รับการพัฒนาจากสวนสาธารณะภูเขาเยียนไถ แหล่งท่องเที่ยวภูเขาเยียนไถล้อมรอบด้วยทะเลทั้งสามด้าน เป็นภูมิทัศน์ที่มีลักษณะเฉพาะที่ผสมผสานระหว่างภูเขา ทะเล เมือง และท่าเรือที่แปลกใหม่ รวมเข้ากับทัศนียภาพชายฝั่งทะเล วัฒนธรรมของการเปิดท่า มรดกทางวัฒนธรรม และภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ ซึ่งรวบรวมประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของเมืองเยียนไถมานานกว่า 600 ปี และเป็นต้นกำเนิดและสัญลักษณ์ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของเมืองเยียนไถ แหล่งท่องเที่ยวภูเขาเยียนไถมีชื่อเสียงจากหอกลางเยียนตุนไถ ประภาคารและสถาปัตยกรรมสไตล์ตะวันตกของสถานกงสุลต่างประเทศ โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ ประภาคารตุนไถ หินเยียนไถ อนุสาวรีย์ผู้พลีชีพในสงครามต่อต้านญี่ปุ่น เรือหิน ศาลาเรือล่างถึง อาคารกวานไฮ่ และอดีตสถานกงสุลดั้งเดิมของประเทศต่าง ๆ

แหล่งท่องเที่ยวภูเขาเยียนไถเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ AAAA แห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวระดับชาติ หน่วยงานพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ ฐานการศึกษาชาตินิยมในมณฑลซานตง และเป็นสวนสาธารณะเมืองสิบอันดับแรกในซานตง แหล่งท่องเที่ยวแห่งแรกในแปดแห่งในผู้ชาน และมีกลุ่มสถานกงสุลต่างประเทศเพียงแห่งเดียวที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างสมบูรณ์และหนาแน่นมากที่สุดในเอเชีย

ภาพที่ 2-23 สะพานเทียนหม่า (Li Yalin, 2022)

สะพานเทียนหม่า เป็นสะพานสำรวจทะเลที่สวยงามมากที่สุด ตั้งอยู่ในเขตการพัฒนาของเมืองเยียนไถ ซึ่งได้รับการโหวตจากชาวเยียนไถ เป็นที่แรกในประเทศจีนที่มีริมความรัก เป็นการลงทุนที่ใหญ่ที่สุดในเมืองเยียนไถ และเป็นสะพานบนทะเลยาวที่สุด

7. เทศกาลเซ่งเม้ง

ในปฏิทินจีน มีใช้สารท้ง 24 เพื่อแบ่งฤดูกาลต่าง ๆ ของปี เทศกาลชิงหมิงก็เป็นหนึ่งในนั้น เป็นสารท้งสำหรับการฟื้นฟูของสรรพสิ่งอีกครั้งหนึ่ง ขณะเดียวกัน เทศกาลชิงหมิงยังเป็นเทศกาลที่คนจีนออกมาไหว้บรรพบุรุษของพวกเขาและระลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขา เทศกาลและสารท้งในประเทศจีนมีมากมาย แต่เทศกาลชิงหมิงเป็นเพียงเทศกาลเดียวที่มีทั้งสารท้งและเทศกาล หลังจากการพัฒนาฉบับพันปี ประเพณีและกิจกรรมต่าง ๆ ในเทศกาลชิงหมิงนั้นเปลี่ยนไปอย่างมาก และภูมิภาคต่าง ๆ ก็จะมีประเพณีพิเศษที่มาจากสถานการณ์พิเศษในท้องถิ่นอีกด้วย เมืองเยียนไถถือว่าเป็นเมืองชายฝั่งแห่งหนึ่งของประเทศจีน หลังจากการหลอมหลวมทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ได้สร้างประเพณีในเทศกาลชิงหมิงได้แก่ การปิดกวาดสุสาน การเดินทางท่องเที่ยว การแกว่งชิงช้า และกิจกรรมอื่น ๆ

การปิดกวาดสุสานและการไหว้บรรพบุรุษเป็นประเพณีของชาวเมืองเยียนไถในเทศกาลชิงหมิง ในช่วงเช้าของวันนั้น ผู้คนจะเดินทางมาที่สุสานบรรพบุรุษกันแต่เช้า เพื่อกำจัดวัชพืช ซ่อมแซมและจัดแต่งสุสาน วางเครื่องเล่นไหว้ต่าง ๆ และวางกระดาษสีเหลืองไว้บนฝาสุสาน บอก

ความระลึกถึงต่อบรรพบุรุษ และเล่าเรื่องราวของตนเองและครอบครัว ฝนตกหนักในเทศกาลเซ็งเม้ง ผู้คนบนท้องถนนเต็มไปด้วยความเศร้าโศก ซึ่งคำพูดนี้แสดงถึงภาพในเวลานั้น

ฝนที่ตกหนักในเทศกาลเซ็งเม้ง ไม่เพียงแต่เป็นการไว้ทุกข์ของบรรพบุรุษเท่านั้น แท้จริงแล้วยังเป็นช่วงที่ฤดูหนาวเปลี่ยนเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ และดอกไม้ผลิบานในฤดูใบไม้ผลิอีกด้วย ในช่วงเวลาของความฟื้นฟูของสรรพสิ่ง ผู้คนจากเมืองเยียนไถจะพาครอบครัวออกไปเขตชนบท เพื่อเพลิดเพลินกับทิวทัศน์ช่วงต้นฤดูใบไม้ผลิที่เต็มไปด้วยโอกาสในการใช้ชีวิต สูดอากาศบริสุทธิ์ และขจัดความเบื่อหน่ายภายในจิตใจ ขณะที่ออกเดินทางท่องเที่ยวจะมีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นว้าว การแกว่งชิงช้า ในสมัยโบราณ มื้อกลางวันและมื้อเย็นในเทศกาลชิงหมิง มีลักษณะของความจืด แสดงถึงบรรยากาศที่เรียบง่าย ปัจจุบันนี้ เทศกาลชิงหมิงในเมืองเยียนไถพัฒนาไปสู่ความหลากหลายตั้งแต่การบูชาไปจนถึงความบันเทิง ช่วงก่อนและหลังเทศกาลชิงหมิง ในสวนหนานซานเต็มไปด้วยดอกไม้ โดยเฉพาะดอกทิวลิปเหมือนทุ่งดอกไม้ จึงมีชาวเมืองเยียนไถจำนวนมากเดินทางไปท่องเที่ยวกับครอบครัว

ในเทศกาลชิงหมิงชาวเมืองเยียนไถมีประเพณีดั้งเดิมของการทำนกกางแอนจากแป้ง ที่เรียกว่า เมียนเยียน นกกางแอนเป็นนกที่มีประโยชน์ พวกมันจะอพยพกลับมายังเมืองเยียนไถในทุกฤดูใบไม้ผลิ นำมาซึ่งความหวังของชีวิตใหม่และเป็นมาสคอตบอกฤดูใบไม้ผลิ การทำเมียนเยียนคือความหวังว่าในปีนี้สมาชิกครอบครัวจะมีความสุข เฉลียวฉลาด แข็งแรงและมีพลังเหมือนกับนกกางแอน

หลังจากเรียบเรียงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจ็ดด้านของเมืองเยียนไถในบทนี้แล้ว ทำให้เราทราบว่า เมืองเยียนไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเล ที่มีวัฒนธรรมอันยาวนาน มีความได้เปรียบด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ด้านหลังเป็นภูเขาด้านหน้าเป็นทะเล และมีแม่น้ำหลายสายภายในเมือง ประวัติศาสตร์เมืองเยียนไถในสารานุกรมไปได้ เริ่มต้นจากการป้องกันโจรสลัดญี่ปุ่นในสมัยราชวงศ์หมิงตอนต้น แต่แท้จริงแล้วเมืองเยียนไถมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานกว่านั้น อารยธรรมจินมีต้นกำเนิดในลุ่มแม่น้ำเหลืองและที่ราบภาคกลางโบราณ ซึ่งอยู่ในมณฑลซานซี มณฑลช่านซีและมณฑลเหอหนานในปัจจุบัน โดยรอบของอารยธรรมที่ราบภาคกลางถูกแบ่งตามทิศของพวกเขาคือ ตงอี (อีตะวันตก) เป่ย์หู (หูเหนือ) ซีหรง (หรงตะวันตก) และหนานหนาน (หนานใต้) ในเวลานั้นเมืองเยียนไถอยู่ในเขตอำนาจของตงอี (อีตะวันตก) เนื่องจากชาวเผ่าตงอี (อีตะวันตก) อยู่ห่างจากวัฒนธรรมที่ราบภาคกลางและพื้นที่แห่งนี้ถูกล้อมรอบด้วยภูเขาและทะเล จึงมีวัฒนธรรมการตกปลาและการล่าสัตว์ที่เป็นเอกลักษณ์ ต่อมาราชวงศ์โจวเข้ามาแทนที่ราชวงศ์ซาง กษัตริย์ได้รับการแต่งตั้งเป็นจำนวนมาก แคว้นฉีที่ตั้งอยู่บนคาบสมุทรซานตงได้ถือกำเนิดขึ้น แต่ด้วยความพยายามของกษัตริย์ในแคว้นฉี แคว้นฉีได้รวบรวมคาบสมุทรเป็นหนึ่งเดียว แต่วัฒนธรรมการตกปลาและล่าสัตว์ที่เป็นเอกลักษณ์ของเผ่าตงอีไม่ได้หายไป แต่รวมเข้ากับวัฒนธรรมของที่ราบภาคกลาง ซึ่งหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดคือ ชาวฉีมี

ความเชี่ยวชาญด้านการค้าในเวลานั้น และอุปนิสัยของพวกเขาค่อนข้างเปิดกว้าง จนถึงทุกวันนี้ บริเวณคาบสมุทรชานตงซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองเยียนไถยังคงทำประมงและมีวัฒนธรรมการประมงที่เข้มแข็ง นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวเช่น แปดเซียนข้ามทะเล มากมายนับไม่ถ้วน ปลา กุ้ง ปู และผลิตภัณฑ์ประมงอื่น ๆ ก็เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในช่วงเทศกาลของทุกปี เนื่องจากภูเขาเมืองเยียนไถ อากาศเย็นในฤดูหนาวของทุกปีจะเคลื่อนตัวจากเหนือลงใต้ และถูกกั้นจากฝนและหิมะที่ตกบนภูเขา เมืองเยียนไถ คนโบราณเชื่อว่า หิมะมงคลเป็นปีแห่งการเก็บเกี่ยวอย่างอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากหิมะตกไม่เพียงแต่ให้แหล่งน้ำมากเท่านั้น แต่อุณหภูมิต่ำลงที่เกิดจากการละลายของหิมะจะสามารถฆ่าแมลงศัตรูพืชได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถลดความเสียหายของพืชผลในปีหน้าได้ ขณะเดียวกันก็ทำให้ฤดูกาลทั้งสี่ถูกแบ่งอย่างชัดเจนอีกด้วยและกฎการพักผ่อนของพืชและสัตว์มีความชัดเจน ดังนั้นเมืองเยียนไถจึงเรียกได้ว่าเป็นแหล่งชมทรัพย์และฝนตกตามฤดูกาล คนโบราณกล่าวว่า ในท้องถิ่นตนเองมีอะไร ก็ใช้ชีวิตด้วยสิ่งนั้น เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศที่ล้ำเลิศ ดังนั้นจึงมีอาหารล้ำค่าทุกชนิดผลิตในภูเขาและทะเล อุดมไปด้วยผลิตผล และมาตรการครองชีพของผู้คนค่อนข้างสูง ในด้านของทัศนียภาพทางสถาปัตยกรรม เมืองเยียนไถได้รับประโยชน์จากภูมิศาสตร์และสภาพอากาศที่ยอดเยี่ยม มีทิวทัศน์ที่สวยงาม และด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนาน ทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย แต่เนื่องจากเหตุผลประการ ทำให้มีสถานที่ทางประวัติศาสตร์มีไม่มากนักในเมืองเยียนไถ และถูกทดแทนด้วยสถาปัตยกรรมสมัยใหม่เช่น ห้างสรรพสินค้าต้าเยว่เฉิง สถานีรถไฟเมืองเยียนไถ และสะพานเทียนหม่าแทน เนื่องจากอิทธิพลของวัฒนธรรมการประมงและที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ พิพิธภัณฑลามาว่าฟไฮ่ซางและสถานที่ทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงระบบนิเวศทางทะเลที่ฝังรากลึกในเมืองเยียนไถได้เช่นกัน นอกจากนี้เมืองเยียนไถยังได้รับการพัฒนาอย่างมากในแง่วัฒนธรรมและการศึกษา โดยการมีโรงเรียนหลายแห่ง เนื่องจากมณฑลชานตงเป็นบ้านเกิดของขงจื้อและเป็นแหล่งกำเนิดของวัฒนธรรมขงจื้อ ดังนั้นจึงมีความเจริญด้านการศึกษาและมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก เศรษฐกิจของเมืองเยียนไถมีความเจริญรุ่งเรืองและมีการลงทุนด้านการศึกษามากขึ้น จึงมีมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงสองแห่งคือ มหาวิทยาลัยหลู่ตงและมหาวิทยาลัยเมืองเยียนไถ ซึ่งในส่วนนี้สามารถให้การสนับสนุนภูมิทัศน์ สถาปัตยกรรม มนุษยศาสตร์ และด้านอื่น ๆ สำหรับการออกแบบภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ในภายหลัง นอกจากนี้ยังบรรลุลวิฤตประสงค์การวิจัยด้วยการรวบรวมและการวิจัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเยียนไถ

บทสรุป

ภายในบทนี้ให้ภาพรวมโดยย่อของประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และสถานการณ์โดยรอบของราชวงศ์ซ่งเหนือ อธิบายภาพวาดของราชวงศ์ซ่งเหนือ วิเคราะห์ภาพวาดสมัยใหม่ของจีน บันทึกสถานการณ์ทั่วไปของเมืองตงจิง ตีความเนื้อหาของภาพซิงหมิงริมินทีและภูมิหลังของการสร้างสรรค์ รวมถึงการรวบรวมและบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และวัฒนธรรมของเมืองเมืองเยียนไถ มณฑลซานตง บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเยียนไถและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพซิงหมิงริมินที

จากข้อมูลมากมายที่ได้รับ การพัฒนาของภาพวาดจีน ภาพวาดในราชวงศ์ซ่งเหนือ ภูมิศาสตร์ของราชวงศ์ซ่งเหนือ สถานการณ์โดยรอบ และข้อมูลอื่น ๆ ทำให้เราได้เรียนรู้ถึงภูมิหลังและเหตุผลในการสร้างสรรค์ภาพซิงหมิงริมินที ซึ่งภูมิหลังและเหตุผลยังสอดคล้องกับวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของราชวงศ์ซ่งเหนือ และรากฐานทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดโครงสร้างส่วนบน และโครงสร้างส่วนบนใช้เพื่อตอบสนองรากฐานทางเศรษฐกิจและเสริมซึ่งกันและกัน

เพื่อเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีที่เพียงพอสำหรับการวิจัยที่ครอบคลุมในบทที่สาม ซึ่งหวังว่าจะเป็นวิเคราะห์ข้อมูลที่กระจายออก ได้รับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดซิงหมิงริมินที และเพื่อเสนอเป็นคำแนะนำเชิงทฤษฎีสำหรับการออกแบบสร้างสรรค์

บทที่ 3

การวิเคราะห์ “ภาพชิงหมิงริมินตี”

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ภาพวาดชิงหมิงริมินตี โดยบทนี้ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนหลักๆ ได้แก่ ส่วนแรกคือการวิเคราะห์ภาพวาดโดยทำการวิเคราะห์ภาพวาดชิงหมิงริมินตีจากแง่มุมของการควบคุมจังหวะและการพรรณนาตามความเป็นจริง และวิเคราะห์วัฒนธรรมทางจิตวิญญาณ ส่วนที่สองคือการวิเคราะห์คุณค่าของการสร้างสรรค์ภาพวาดจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินตีและส่วนที่สามคือการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองตงจิงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเยียนไถในปัจจุบัน

การวิเคราะห์ฉากภาพวาดชิงหมิงริมินตี

รูปแบบของวรรณคดีและศิลปะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการเมือง แนวคิดและเศรษฐกิจ ในยุคนั้น ภาพวาดชิงหมิงริมินตีก็เช่นเดียวกัน เหตุผลในการวาดภาพชิงหมิงริมินตีนั้นชัดเจน ด้านหนึ่ง มันถูกขับเคลื่อนโดยคำสั่งและอาชีพของช่งหยูจาง อีกด้านหนึ่งคือความรักที่มีต่อบ้านเกิดของเขา แนวคิดของราชวงศ์ซ่งเหนือมีภูมิปัญญาอันยิ่งใหญ่ นั่นคือ สร้างความสันติภาพที่เป็นนิรันดร์ มีทุกข์ก่อนแล้วค่อยมีสุขและเมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อมเสื่อมถอยลง เมื่อจางเต๋อจวนได้รับอิทธิพลอย่างมากจากภูมิปัญญาอันยิ่งใหญ่นี้ เมื่อเขาวาดภาพวาดภาพชิงหมิงริมินตี ในส่วนนี้ แนวคิดนี้ใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์และวิจัยภาพวาดชิงหมิงริมินตี

โดยรวมแล้ว ในม้วนภาพวาดชิงหมิงริมินตี จางเต๋อจวนใช้เทคนิคความสมจริงในการพรรณนาฉากชีวิตของผู้คนทั้งในและนอกเมืองตงจิงในช่วงเทศกาลชิงหมิงอย่างพิถีพิถัน คำอธิบายรายละเอียดที่พิถีพิถันอย่างยิ่งนี้มาจากจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริงและจิตวิญญาณของผู้เขียนในการแสวงหาความจริง นอกจากนี้ ทักษะการวาดภาพที่ลึกซึ้งของผู้เขียนไม่เพียงแต่เป็นพรสวรรค์เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือความจริงจิ่งในการปฏิบัติและผ่านประสบการณ์การฝึกฝนมานับไม่ถ้วน

1. การควบคุมจังหวะของภาพ

ภาพวาดอันยอดเยี่ยมอยู่การผสมผสานระหว่างความเคลื่อนไหวและความนิ่ง มีเพียงความเคลื่อนไหวเท่านั้นที่ทำให้ภาพมีความหมุนทันพลันแล่น และมีเพียงความนิ่งเท่านั้นที่ทำให้ภาพมีความอีกอัด ซึ่งสองอย่างนี้เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สำหรับภาพวาดชิงหมิงริมินตีแล้ว “ตัวละคร” คือความ

เคลื่อนไหวหลัก สิ่งก่อสร้างและยานพาหนะภายในภาพมีไว้เพื่อบริการคนทั้งหมด ซึ่งคนถือว่าเป็นความนิ่ง ดังนั้นการจัดวางคนจึงมีบทบาทในการกระตุ้นภาพ

แม้ว่ารถและเรือถือได้ว่าเป็นวัตถุที่อยู่นิ่ง แต่เนื่องจากใน “ภาพวาดชิงหมิงริมินที” ยานพาหนะส่วนใหญ่ เช่น เรือซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ผูกพันกับผู้คน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงวิเคราะห์และวิจัยผู้คนและยานพาหนะรถและเรือร่วมกัน

1.1 การจัดวางผู้คนและยานพาหนะรถและเรือ

เมื่อจิตรกรต้องจัดการกับตัวละคร จิตรกรได้ยึดสภาพแวดล้อมโดยรอบอย่างแยบยลเพื่อกำหนดจำนวนของตัวละคร ตัวอย่างเช่น ในส่วนแรกของภาพวาด จิตรกรวาดภาพชนบทอันเงียบสงบและถนนที่กว้างเปล่า แม้ว่ามีคาราวานบรรทุกสินค้ามาแต่ไกล แต่จากภาพวาดทำให้รู้สึกเหมือนอยู่ภายนอก ทำให้ความรู้สึกของพื้นที่ต้นม้วนแข็งแกร่งมาก ซึ่งทำให้ผู้คนสัมผัสได้ถึงความผ่อนคลาย ขบวนการวานที่เคลื่อนไหวนั้นแตกต่างจากหมู่บ้านที่เงียบสงบอย่างเห็นได้ชัด และได้สร้างบรรยากาศที่สะดวกสบายและเงียบสงบของหมู่บ้านในเทศกาลที่ว่างจากการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นตัวอย่างแรกของฉากเจอตวนที่วางแผนจัดวางตัวละครเพื่อส่งผลกระทบต่อบรรยากาศของภาพ (ภาพที่ 3-1)

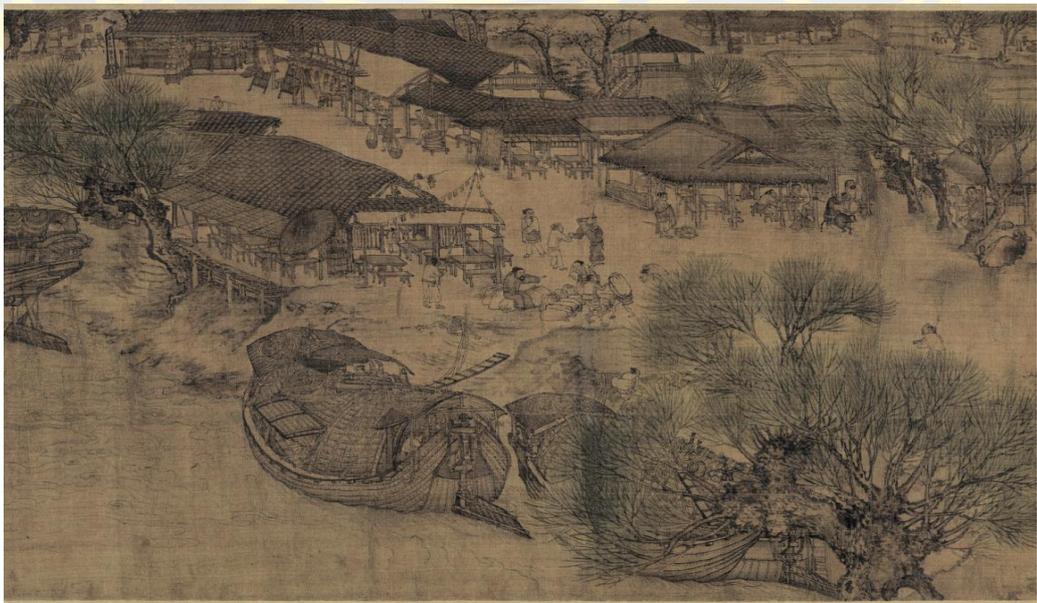
ภาพที่ 3-1 ส่วนแรกและส่วนที่สองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที” (Li Yalin, 2022)

ในส่วนที่สามและส่วนที่สี่ของภาพ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของส่วนแม่น้ำเปียนเหอ ที่มีคนกลุ่มหนึ่งที่กลับมาจากแดนไกลและมีเรือจอดเทียบท่าแล้ว ส่วนแม่น้ำเปียนเหอถือเป็นส่วนสำคัญของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที” จิตรกรวาง “จุดเด่น” ของภาพไว้ในส่วนที่สามและส่วนที่สี่ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของแม่น้ำเปียนเหอที่มีต่อเมืองตงจิง ซึ่งจำนวนตัวละครเพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน จิตรกรจัดวางตัวเลขจำนวนมาก เช่น คนงาน นายจ้าง นักเดินทาง และคนพายเรือ เป็นต้น และได้สร้างฉากที่มีการเปรียบเทียบระหว่างความตึงเครียดและการผ่อนคลาย โดยมีคนงานทำงานหนักเพื่อขน

ถ่ายสินค้า และผู้คนที่ดื่มชาและพักผ่อนริมถนน ฉากนี้ยังเป็นการเปรียบเทียบกันระหว่างการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนต่างๆ กับบ้านเรือนที่อยู่นิ่ง ๆ ผ่านการเปรียบเทียบที่หลากหลาย จิตรกรได้สร้าง “จุดเด่น” แรกของภาพ (ภาพที่ 3-2 ภาพที่ 3-3)

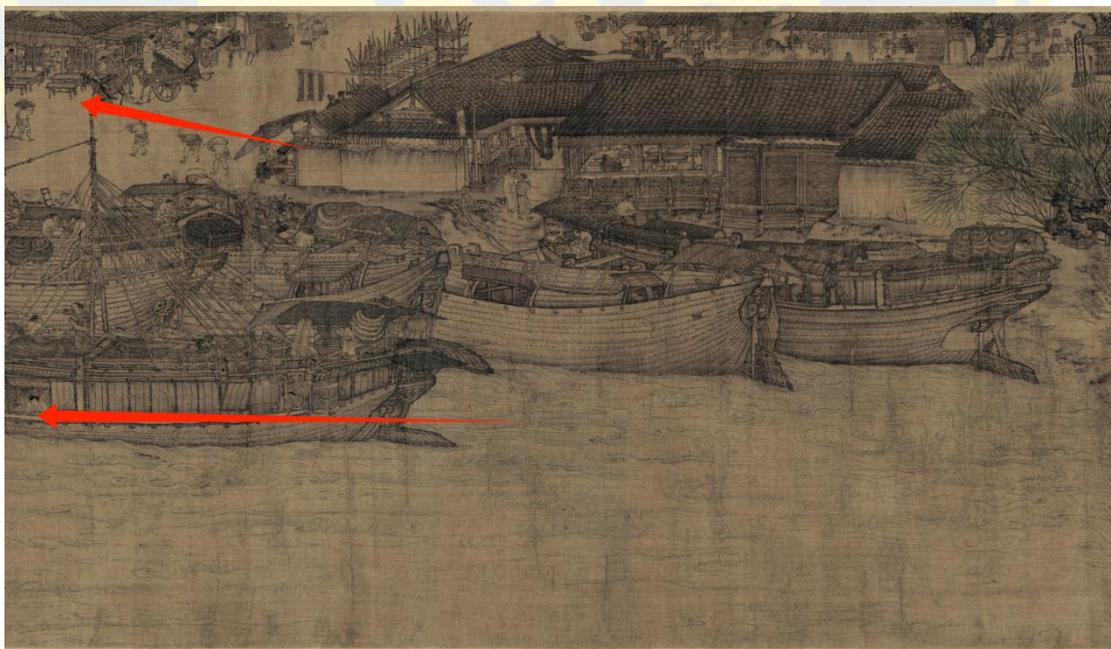
ภาพที่ 3-2 ส่วนที่สามของ “ภาพวาดชิงหมิงริมถนน” (Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 3-3 ส่วนที่สี่ของ “ภาพวาดชิงหมิงริมถนน” (Li Yalin, 2022)

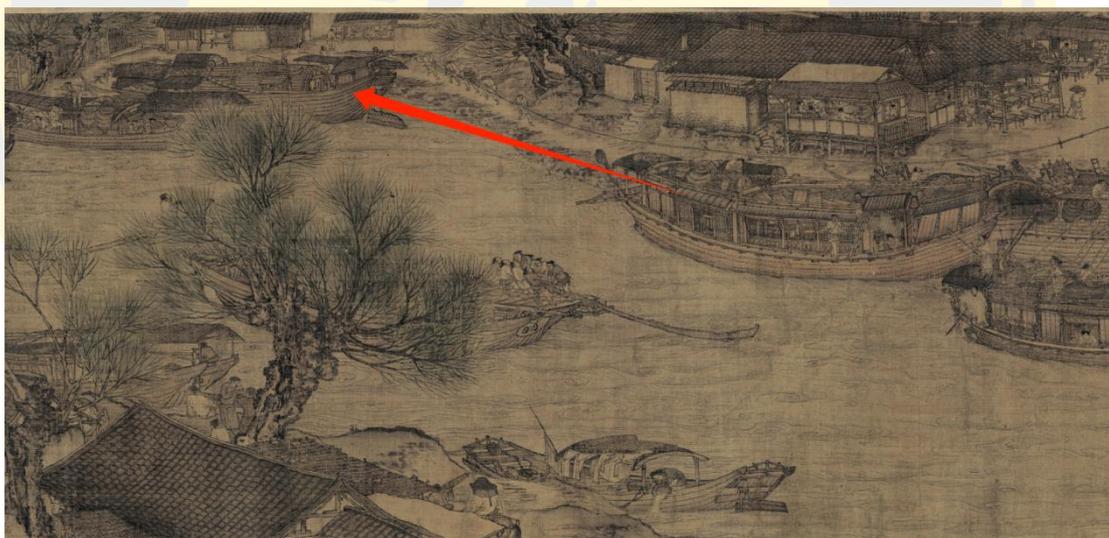
ในส่วนที่ห้าและส่วนที่หกของภาพ สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นพื้นที่กันชนหลังจากจุดเด่นแรกของ “ภาพวาดชิง หมิงริมินตี” เหตุผลอยู่ที่การจัดวางตัวละครและเรือในภาพ

เมื่อมองจากส่วนที่ห้าของภาพวาด จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีเรือหลายลำจอดเทียบท่าที่ชายฝั่ง และจะเห็นได้ว่าคนพายเรือส่วนใหญ่อยู่ในอิริยาบถของการพักผ่อน เช่น นอน นั่ง หรือทำกับข้าว อิริยาบถเช่นนี้ยังสอดคล้องกับสถานะของเรือที่ลอยอยู่หลังจากขนถ่ายสินค้า แม้ว่าในภาพยังคงมี “การเคลื่อนไหว” สองที่ในภาพ หนึ่งคือมีคนงานขนถ่ายสินค้าสองสามคนกำลังขนถ่ายสินค้าในรูปแบบการหาบที่ชายฝั่งแม่น้ำ และสองคือ เรือโดยสารที่แล่นผ่านแม่น้ำ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยคิดว่า “การเคลื่อนไหว” ในสองที่นี้เป็นแค่การทำหน้าที่ในการสร้างบรรยากาศที่คึกคักเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับความเงียบสงบโดยรวมในส่วนที่ห้า ในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อไม่ให้ส่วนที่ห้า “เงียบ” เกินไป นอกจากนี้ จุดประสงค์ในการออกแบบเช่นนี้ของจางเจอตวนคือการใช้ “การเคลื่อนไหว” ในสองที่นี้เพื่อนำไปสู่ส่วนถัดไปของภาพ นั่นคือ จุดเด่นที่สองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” ในจุดนี้มีเหตุผลสองประการ ประการแรก จากทิศทางของหางเสือสามารถตัดสินได้ว่าเรือกำลังแล่นไปทางซ้าย ประการที่สอง ทิศทางการเดินของคนงานขนถ่ายสินค้าก็เดินจากขวาไปซ้ายเช่นกัน ทั้งสองร่วมกันนำเรื่องราวไปทางด้านซ้ายของภาพ (ภาพที่ 3-4)

ภาพที่ 3-4 ส่วนที่ห้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี”(Li Yalin, 2022)

ด้านซ้ายมือเป็นส่วนที่หกของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว” แม้ว่าจะเป็นพื้นที่กันชน หลังจากจุดเด่นแรกเหมือนกับส่วนที่ห้า แต่ก็มีแตกต่างกันเล็กน้อย เหตุผลคือการจัดวางเรือในส่วนที่หกค่อนข้างกระจัดกระจาย และมีฉากริมฝั่งใต้ของแม่น้ำเปียนเหอปรากฏขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปิดกั้นทางน้ำด้วยต้นสน เปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นของจุดเด่นถัดไปของส่วนสะพานหงเฉียว ซึ่งเป็นฉากที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในส่วนอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น แม้ว่าส่วนที่หกจะมีตัวละครค่อนข้างน้อย แต่ยังคงต่อเนื่องมาจากส่วนที่ห้าและนำภาพไปสู่ส่วนสะพานหงเฉียว นอกจากตัวละครที่รับประทานอาหารและพักผ่อนในร้านอาหารและร้านเหล้าสองฝั่งแม่น้ำแล้ว ยังมีคนสองกลุ่มที่มีบทบาทในการสนับสนุนการเล่าเรื่องของภาพ กลุ่มแรกคือคนพายเรือที่อยู่ท้ายเรือพายยามพายเรือด้วยไม้พายอย่างเต็มที่ กลุ่มที่สองคือคนลากเชือกบนชายฝั่งทางเหนือที่พยายามลากเชือกเพื่อเคลื่อนเรือไปข้างหน้าอย่างเต็มที่ การควบคุมทิศทางของเรือของคนพายเรื่อนั้นชัดเจนมาก ได้แก่ทางด้านซ้ายของภาพ ผู้วิจัยคิดว่าทิศทางของคนลากเชือกมีความสำคัญมากกว่า พวกเขาและเชือกที่ห้อยลงเล็กน้อยชี้ไปข้างหน้าเหมือนลูกศร ก็คือชี้ไปที่ส่วนสะพานหงเฉียวที่ศึกษากว่า (ภาพที่ 3-5)

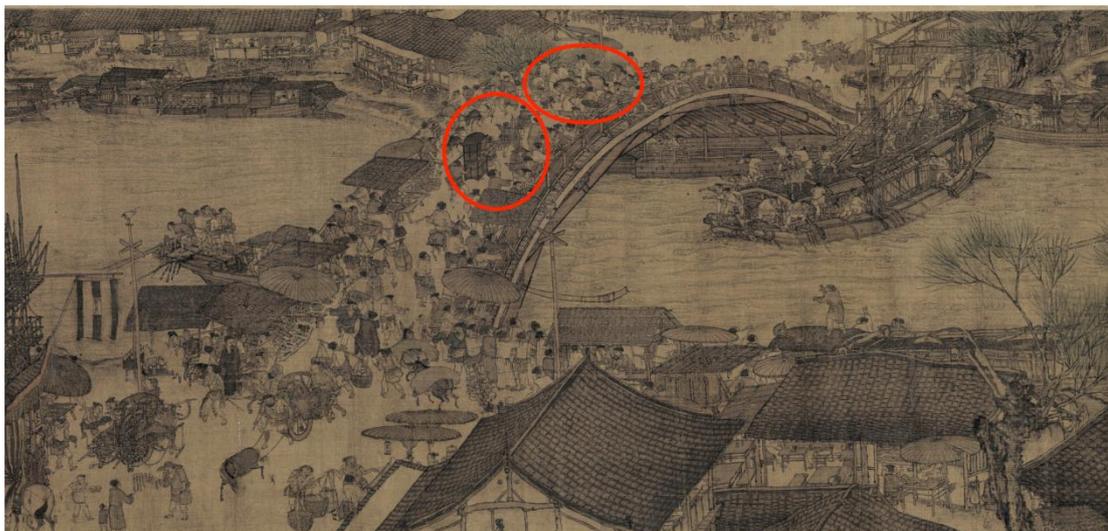

ภาพที่ 3-5 ส่วนที่หกของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว”(Li Yalin, 2022)

ส่วนที่เจ็ดคือส่วนของแม่น้ำเปียนเหอ ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงหนึ่งในจุดเด่นของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว” เท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนที่เป็นตัวแทนดีที่สุดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว” อีกด้วย จำนวนตัวละคร เรือ และยานพาหนะอื่น ๆ ในภาพเพิ่มขึ้นตั้งแต่ส่วนที่หก จำนวนประชากรสะท้อนถึงความมั่นคงทางสังคมโดยตรง ในขณะเดียวกัน เนื่องจากเป็นเมืองที่ต้องพึ่งพาคลองเป็นอย่างมาก จำนวนเรือจึงสะท้อนถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของเมืองตงจิงโดยตรงเช่นกัน จางเจ๋อตวนจัดวางตัว

ละครจำนวนมากในส่วนแม่น้ำเปียนเหอ และได้สร้างความขัดแย้งมากมายในภาพ และได้ยกระดับ การเล่าเรื่องของส่วนสะพานหงเฉียวและภาพวาดทั้งหมด จากภาพจะเห็นได้ว่ามีพ่อค้าแม่ค้าหลาย คนขายของบนพื้นที่ทั้งสองข้างของสะพาน และทำให้ถนนบนสะพานแคบลง ซึ่งได้สร้างความขัดแย้ง แรกในภาพวาดส่วนนี้ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างคนเดินเท้าและพ่อค้าแม่ค้า และพ่อค้าแม่ค้า สามารถยึดครองถนนและส่งผลกระทบต่อ การจราจร น่าจะเกิดจากการละลายหน้าที่ของรัฐบาลเมือง ตงจิง ความขัดแย้งระหว่างคนทั้งสองนำไปสู่ความขัดแย้งต่อไปโดยตรง ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างขุน นางฝ่ายบู๊ที่ขี่ม้าและขุนนางฝ่ายบุนที่นั่งเกี้ยวกลางสะพาน เนื่องจากถนนแคบ ต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หลีกทาง จึงทำให้เกิดความขัดแย้งและไม่มีฝ่ายใดจะยอม และคนรับใช้ทั้งสองฝ่าย เริ่มถกเถียงกัน ทำ ให้บรรยากาศบนสะพานเริ่มมีความตึงเครียด

เรื่องนี้ดูเหมือนจะเข้าใจได้ว่าเป็นความขัดแย้งระหว่างขุนนางฝ่ายบู๊และขุนนางฝ่ายบุน ความสามัคคีเท่านั้นที่นำความสงบสุขมาสู่ประเทศชาติและประชาชนได้ และการต่อสู้กันภายใน ระหว่างขุนนางฝ่ายบู๊และขุนนางฝ่ายบุนจะนำหายนะมาสู่ประเทศชาติและประชาชน ผู้คนทั้งสองข้าง ของสะพานหงเฉียวมองไปที่เรือในแม่น้ำเปียนเหอ ราวกับกำลังเตือนเรือในแม่น้ำถึงอันตราย หลาย คนถึงกับกระโดดข้ามราวแผ่นไม้โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาวะ ฉุกละหุนในขณะนั้น ลูกเรือบนเรือที่แล่นในแม่น้ำก็ยุ่งมากเช่นกัน จะเห็นได้ว่าพวกเขากำลังพายเรือและ เก็บใบเรือ พวกเขาได้รับคำสั่งเตือนจากผู้คนบนสะพาน และทำงานอย่างเต็มที่เพื่อข้ามสะพานอย่าง ปลอดภัย ซึ่งเป็น "ความขัดแย้ง" ที่ตึงเครียดที่สุดในส่วนสะพานหงเฉียว เมื่อเรือชนทางด้านขวาของ สะพาน จะเป็นหายนะครั้งใหญ่ นี่อาจเข้าใจได้ว่าเป็นการทดสอบความสามารถในการขนส่งของแม่น้ำ เปียนเหอครั้งใหญ่และความปั่นป่วนของประชาชน เพื่อตอบสนองความต้องการด้านการจัดหาวัตถุ จำนวนมหาศาลให้แก่เมืองตงจิง ความขัดแย้งหลายประการเหล่านี้ทำให้ฉากนี้ถึงจุดสูงสุด การจัด วางตัวละครจำนวนมากและการทำงานของเรือและวิธีการขนส่งอื่น ๆ ไม่เพียงแต่ทำให้ภาพดู "คึกคัก" ในที่นี้ และแสดงฉากที่ "เจริญรุ่งเรือง" ให้กับผู้คน แต่ยังแอบแฝงไปด้วยวิกฤตมากมายที่ ต้องระมัดระวังอย่างถี่ถ้วนอีกด้วย (ภาพที่ 3-6)

ภาพที่ 3-6 ส่วนที่เจ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที” (Li Yalin, 2022)

ส่วนของสะพานหงเฉียวที่เต็มไปด้วยความเจริญรุ่งเรืองและความขัดแย้ง ภาพในส่วนนี้ควรมีทั้งความตึงเครียดและความผ่อนคลาย ดังนั้นในส่วนที่แปด ที่เก่าและที่ลึบถัดมา จางเจอตวนจึงลดจำนวนตัวละคร เรือ และวิธีการขนส่งอื่น ๆ เพื่อสร้างความผ่อนคลายหลังจากจุดสูงสุด

หลังจากจุดสูงสุดก็จะเป็นความเรียบง่าย หลังจากสัมผัสถึงจุดสูงสุดของส่วนสะพานหงเฉียวแล้ว ตั้งแต่ร้านอาหารที่ต้นสะพาน ฉากก็ค่อย ๆ สงบลง ในส่วนที่แปดของภาพวาด นอกจากเรือบรรทุกสินค้าสองลำที่ยังคงเคลื่อนไปข้างหน้า เรือส่วนใหญ่ในแม่น้ำได้จอดเทียบท่าเพื่อพักผ่อน เมื่อดูระดับน้ำของเรือแล้ว น่าจะเพิ่งขนส่งสินค้าเสร็จสิ้น คนงานนั่งพักผ่อนอย่างสบาย ๆ และใบเรือถูกเก็บเรียบร้อย ลูกค้าที่พักผ่อนหย่อนใจในร้านน้ำชาที่สองฝั่งของแม่น้ำและถนนที่ว่างเปล่า และแม่น้ำเปี่ยนหนอกก็หันไปทางทิศเหนือในที่นี้ ราวกับนำบรรยากาศที่วุ่นวายและตึงเครียดออกไปนอกภาพวาด ทำให้จุดสูงสุดของภาพวาดลดลงอย่างรวดเร็ว (ภาพที่ 3-7)

ภาพที่ 3-7 ส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว”(Li Yalin, 2022)

หลังจากลดความตึกคักในส่วนที่แปดของภาพแล้ว ภาพวาดก็มาถึงส่วนที่เก้าและส่วนที่สิบ สองส่วนนี้แสดงถึงย่านที่อยู่อาศัยนอกเมืองตงจิง ฉากนี้เต็มไปด้วยกิจกรรมของผู้คนจากทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะทิศทางเคลื่อนที่ของรถม้าและเกวียนหลายคันที่บรรทุกสิ่งของล้นท้นหน้าไปทางถนนสายหลัก แม้ว่าในส่วนที่เก้าและส่วนที่สิบของย่านที่อยู่อาศัยนอกเมืองมีตัวละครมากมาย แต่บรรยากาศโดยรวมค่อนข้างราบเรียบ ผู้วิจัยคิดว่าการจัดวางแบบนี้ของจางเจ๋อตวนไม่ใช่แค่การเปรียบเทียบระหว่างภาพที่ผ่อนคลายและภาพที่ขัดแย้งกันเท่านั้น แต่ยังมีวัตถุประสงค์ที่ลึกซึ้งกว่านั้น

ส่วนแรกเป็นลานที่มุ่มซ่ายบนของส่วนที่เก้า มีอาวุธวางอยู่ด้านนอกลานและมีม้าเลี้ยงอยู่ในลาน ที่นี้น่าจะเป็นสถานีพักม้านอกเมืองตงจิง สถานีพักม้าเป็นหน่วยงานรัฐบาลจีนโบราณที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูล อย่างไรก็ตาม เราสามารถเห็นเจ้าหน้าที่เฉื่อยชาอยู่ที่นอกลานสถานีพักม้าและม้าพักผ่อนในลาน ซึ่งแสดงว่าสถานีพักม้าไม่ได้ถูกใช้งานมาหลายปีแล้ว ความเฉื่อยชาของคนและม้ากลายเป็นนิสัย ซึ่งตรงกันข้ามกับชาวเมืองที่เคลื่อนไหวรอบ ๆ สถานีพักม้าอย่างเห็นได้ชัด อิริยาบทที่ผ่อนคลายของสถานีพักม้าแสดงให้เห็นถึงปัญหาใหญ่หลวงในการส่งข่าวของประเทศ ข้อมูลสำคัญอาจจะล่าช้าเนื่องจากความเฉื่อยชาของสถานีพักม้าท้องถิ่น และอาจทำให้เกิดความสูญเสียอย่างหนัก สถานีพักม้าที่อยู่ในสภาวะเฉื่อยชาน่าจะเป็นการสรุปของจางเจ๋อตวนสำหรับสภาพการทำงานของรัฐบาลในขณะนั้น ไม่เพียงเป็นการตอบสนองต่อพ่อค้าแม่ค้าขายของริมถนนในส่วนที่เจ็ดสะพานหงเฉียวเท่านั้น แต่ยังเป็นอุปมาของวิกฤตผ่านการเปลี่ยนแปลงทางบรรยากาศจากตลาดที่ตึกคักกลายเป็นหน่วยงานราชการที่เฉื่อยชา (ภาพที่ 3-8)

ภาพที่ 3-8 ส่วนที่เก้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

ต่อจากที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนที่สิบและส่วนที่เก้าของภาพวาดเดิมเป็นเพียงพื้นที่กันชน หลังจากจุดสูงสุดของส่วนที่แปดสะพานหงเฉียว แต่ส่วนที่สิบแตกต่างจากส่วนที่เก้าเล็กน้อย เหตุผลก็คือในส่วนที่สิบจางเจอตวนใช้การเปรียบเทียบระหว่างตัวละครกับ “วัตถุหนึ่ง” เช่น อาคารและพีช เพื่อดึงดูดสายตาของเราไปยังถนนสายหลักหน้าประตูเมืองก่อน ผู้ชมหลังไหลบนถนนและยานพาหนะขนส่งต่างๆ สัญจรไปมาอย่างคึกคัก การจัดทิวทัศน์ที่อุดมสมบูรณ์เป็นรากฐานของความเจริญรุ่งเรือง ถนนสายหลักหน้าประตูเมืองและยานพาหนะขนส่งต่าง ๆ ที่บรรทุกสินค้าเก่าจากก่อนหน้านี้ ร่วมกันปูทางสู่ความเจริญรุ่งเรืองภายในเมืองตงจิง ดังนั้นส่วนสิบจึงมีบทบาทเชื่อมโยงฉากที่คึกคักของเขตเมืองอีกด้วย (ภาพที่ 3-9)

ภาพที่ 3-9 ส่วนที่สิบของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

เมื่อเข้าสู่ส่วนท้ายของภาพวาด ได้แก่ ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสอง สามารถเห็นฝูงชนที่หลังไหลและแต่งกายแตกต่างกันได้อย่างชัดเจน พ่อค้าแม่ค้าที่วิ่งวุ่นและยานพาหนะต่าง ๆ ร่วมกันวาดภาพความเจริญรุ่งเรืองของเมืองตงจิง ส่วนท้ายของภาพวาดเป็นจุดสูงสุดสุดท้ายของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” จางเจ๋อตวนได้วาดตัวละคร รถและม้าจำนวนมากในที่นี้ แต่ผู้วิจัยคิดว่าฉากที่ศึกษาค้นในส่วนท้ายของภาพวาดไม่ใช่จุดประสงค์เดิมของจางเจ๋อตวน ตัวอย่างเช่น ตำแหน่ง ① ในภาพไม่มีทหารคอยเฝ้าที่กำแพงเมืองหรือประตูเมืองทั้งภายในและภายนอก และประตูเมืองก็เปิดกว้าง ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงวิกฤติในเมืองที่เจริญรุ่งเรืองแต่ขาดผู้พิทักษ์ หลังประตูเมืองควรมีค่ายทหารที่เฝ้าประตูเมือง และตำแหน่ง ② ในภาพควรเป็นค่ายทหาร มีผู้ชายเพียงไม่กี่คนได้ขายคานที่กำลังใช้อาวุธเหมือนธนู และมีถังไม้ขนาดใหญ่หลายใบอยู่ข้าง ๆ พวกเขา การปรากฏตัวของถังไม้บ่งบอกว่า ค่ายทหารที่นี้อาจมีไว้เพื่อป้องกันอัคคีภัย ซึ่งสอดคล้องกับบันทึกที่เกี่ยวข้องใน “บันทึกตงจิงเหมิงฮวาลู่” อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นค่ายทหารที่รับผิดชอบด้านการป้องกันประเทศหรือค่ายทหารที่รับผิดชอบด้านการป้องกันอัคคีภัย ก็แตกต่างไปจากหน้าที่เดิมอย่างมาก เนื่องจากบริเวณโดยรอบเป็นโรงเตี๊ยมและร้านค้า พื้นที่ที่เหลือสำหรับค่ายทหารจึงแคบมาก การขาดทั้งสองหน้าที่สามารถนำภัยพิบัติร้ายแรงมาสู่สังคมและประเทศได้ ซึ่งอาจเป็นคำเตือนของจางเจ๋อตวนเกี่ยวกับวิกฤตความหายนะในการป้องกันทางการทหารของประเทศในขณะนั้น ตำแหน่ง ③ ในภาพคือคาราวานอูฐ มีคาราวานจำนวนมากจากดินแดนตะวันตกเข้าและออกจากเมืองตงจิงทุกวัน เป็นที่เข้าใจได้ว่ากัการค้าสามารถส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของเมืองได้ แต่ถ้าเราคำนึ่งถึงยุคสมัยที่ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” ถูกวาดขึ้น และนึกถึงความว่างเปล่าของการป้องกันประตูเมืองในตำแหน่ง ① และการเตรียมทหารหย่อนยานในตำแหน่ง ② สามารถมองเห็นถึงความร้ายแรงของปัญหาได้ ในช่วงปลายราชวงศ์ซ่งเหนือ ปัญหาชายแดนรุนแรงเป็นพิเศษ หากมีสายลับจากประเทศเพื่อนบ้านปะปนอยู่ในคาราวานอูฐ จะผลที่ตามมาอย่างร้ายแรง ด้วยการจัดวางตัวละครในภาพ จางเจ๋อตวนไม่เพียงแต่วาดฉากเมืองตงจิงที่ศึกษาค้นในส่วนท้ายของภาพวาด แต่ยังแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่ซ่อนเร้นด้านความปลอดภัยอันใหญ่หลวงอีกด้วย ภายใต้ภูมิหลังทางยุคสมัยที่มีลักษณะเฉพาะในเวลานั้น จางเจ๋อตวนแสดงวิกฤตของประเทศในภาพผ่านการจัดวางตัวละคร และยังฝังคำแนะนำสำหรับจักรพรรดิในจุดสูงสุดสุดท้ายของภาพ ฉากแห่งความเจริญรุ่งเรืองและการเพิ่มขึ้นของและวิกฤตได้ผลักดันภาพไปสู่จุดสูงสุดโดยตรง ในที่นี้ ภาพหยุดกะทันหัน ซึ่งได้ทิ้งพื้นที่จินตนาการที่ไม่มีที่สิ้นสุด บางทีอาจเป็นเรื่องบังเอิญ หลังจากความเจริญรุ่งเรืองอย่างสุดขีดในช่วงปลายราชวงศ์ซ่งเหนือ ราชวงศ์ซ่งเหนือก็ล่มสลายลงอย่างกะทันหันเหมือน “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” และทำให้คนรุ่นหลังต้องเสียใจอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (ภาพที่ 3-10)

ภาพที่ 3-10 ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมถนน” (Li Yalin, 2022)

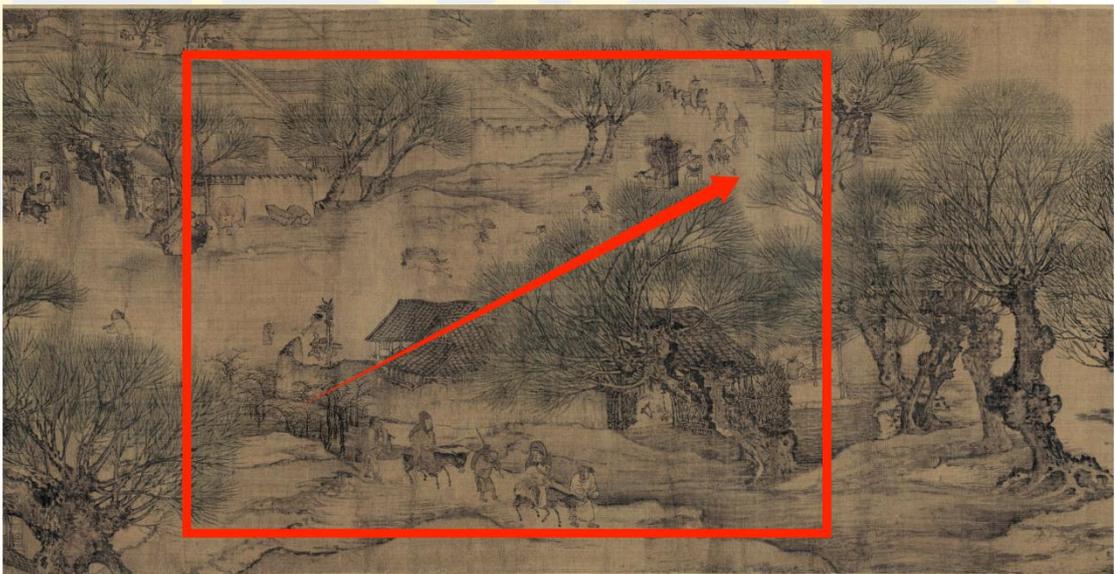
1.2 การสร้างความลึกของพื้นที่ในภาพ

“ภาพวาดชิงหมิงริมถนน” ใช้ทัศนมิติแบบกระจาย (cavalier perspective) ที่ใช้กันทั่วไปในภาพวาดจีน ได้แก่ ในภาพไม่ได้มีจุดเน้นเพียงจุดเดียว โดยใช้หลักการสิ่งของที่อยู่ใกล้จะมีขนาดใหญ่และสิ่งของที่อยู่ใกล้จะมีขนาดเล็ก เพื่อจัดวางพื้นที่ในภาพวาด จางเจ้อตวนเลือกมุมมองที่มองจากด้านบนลงไปข้างล่าง และเลือกมุมมองที่ค่อนข้างสูงเพื่อวาดรายละเอียดทิวทัศน์ของเขตเมือง เขตชานเมืองของเมืองตงจิง และทิวทัศน์สองฝั่งของแม่น้ำ เป่ียนเหออย่างละเอียด

จากจุดเริ่มต้นของภาพจนถึงจุดสิ้นสุดของเมืองตงจิง อาคารทุกชนิด เรือ คน สัตว์ พืช ค่อย ๆ ลดลงตามสัดส่วน ประสบการณ์การมองเห็นมีความแตกต่างกันระหว่างสิ่งที่คล้ายคลึงกัน มีความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างที่ความใกล้และความไกลโดยไม่ดูแปลกจนเกินไป (ภาพที่ 3-11 ภาพที่ 3-12)

ภาพที่ 3-11 การเปรียบเทียบขนาดบ้านในส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

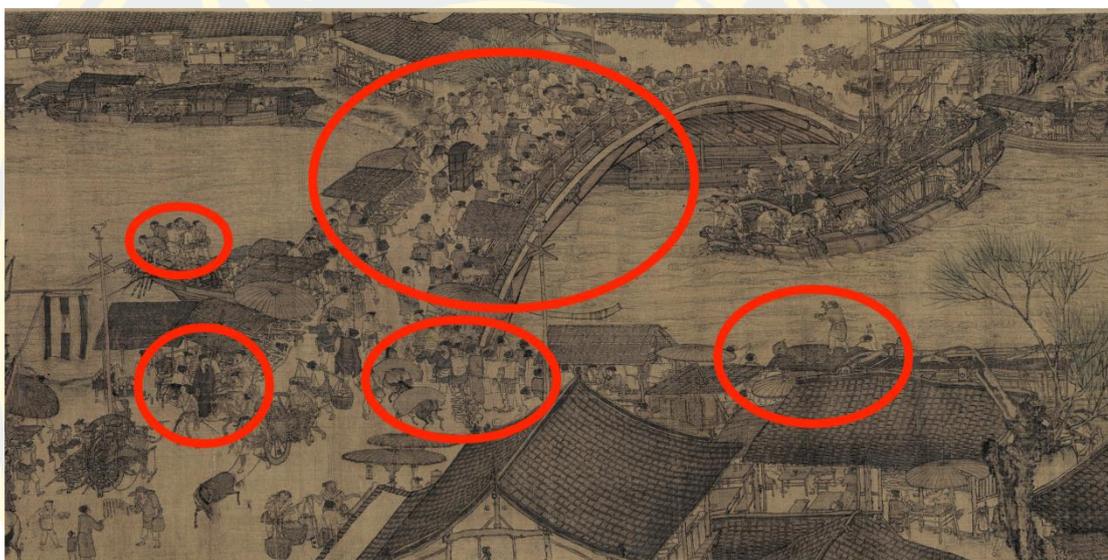

ภาพที่ 3-12 การเปรียบเทียบขนาดของตัวละครในส่วนที่สามของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

งานวิจัยนี้ใช้เฉพาะส่วนที่สามและส่วนที่แปดของภาพวาดเป็นตัวอย่างในการเปรียบเทียบทัศนมิติของภาพ จากส่วนที่แปดของภาพวาด จะเห็นได้ว่าอาคารฝั่งใต้ของแม่น้ำเปี่ยนเหมอมีขนาดใหญ่กว่าอาคารฝั่งเหนือหลายเท่า และเห็นได้ชัดว่าเรือที่อยู่ใกล้กันจะใหญ่และเรือที่อยู่ห่างออกไปก็จะมีขนาดเล็กลง ดังที่เห็นได้จากส่วนที่สามของภาพวาด ตัวละครมีขนาดแตกต่างกัน

อย่างเห็นได้ชัด ความแตกต่างทางขนาดระหว่างอาคาร เรือ และตัวละครทำให้ผู้ชมสัมผัสถึงทัศนมิติจากใกล้ไปไกล

ในเวลาเดียวกัน ด้วยการควบคุมความสัมพันธ์ทางตำแหน่งระหว่างอาคารและผู้คน อาคารและเรือ เรือและเรือ งามเจอตวนได้รวมความสัมพันธ์แบบซ้อนทับหลายชั้นที่นับไม่ถ้วนเข้าด้วยกัน เนื่องจากทั้งคนและสิ่งของเป็นวัตถุสามมิติที่มีความหนา จึงสามารถแสดงการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่ผ่านความสัมพันธ์แบบทับซ้อน การรวมกันของการเปลี่ยนแปลงขนาดจากใกล้ไปไกลและความสัมพันธ์แบบทับซ้อน ทำให้ความลึกเชิงพื้นที่ของภาพขยายออกไปอย่างมาก (ภาพที่ 3-13)

ภาพที่ 3-13 ส่วนที่เจ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมแม่น้ำ”(Li Yalin, 2022)

ด้วยการจัดวางตัวละคร เรือและยานพาหนะอื่น ๆ อย่างละเอียด งามเจอตวนได้สร้างความขัดแย้งต่าง ๆ บนภาพวาดที่มีความยาวมากกว่าห้าเมตร ทำให้เกิดจุดสูงสุดและพื้นที่กันชนหลายจุด ความแตกต่างระหว่างการเคลื่อนไหวและความนิ่งทำให้ภาพเต็มไปด้วยเรื่องราวและความสนุกสนาน การเปลี่ยนแปลงขนาดของสิ่งต่าง ๆ จากใกล้ไปไกลและความสัมพันธ์แบบซ้อนทับซ้อนทำให้ภาพวาดมีพื้นที่ค่อนข้างลึก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถด้านการออกแบบที่แตกต่างจากคนอื่น และความสามารถในการควบคุมบรรยากาศของภาพของงามเจอตวน

2. การวาดภาพที่สมจริง

2.1 ยานพาหนะ

ในบันทึกตงจิงเหมิงฮวาลู่มีการบันทึกว่า : รถบรรทุกขนาดใหญ่ในตงจิงถูกเรียกว่า "รถไถ่ผิง" รถมีตู้ที่ไม่มีฝาครอบ ตู้มีลักษณะเหมือนราวบันไดแต่เรียบตึง มีแผงไม้สองหลังยื่นออกมาจาก

ด้านหน้าของตู้รถ ยาวประมาณ 2-3 ฉื่อ คนขับอยู่กลางแผงไม้ ถือแสบและเชือกด้วยมือทั้งสองข้างแล้ว ขับรถ หน้ารถมีล้อหรือมากกว่า 20 ตัว แบ่งออกเป็นสองแถวด้านหน้าและด้านหลัง หรือใช้วัวทำ หรือเจ็ดตัวลากรถ ล้อทั้งสองข้างของรถเรียบเสมอกันกับตู้รถและมีการติดตั้งแท่นลากไม้เฉียงสองอัน ที่ท้ายรถ ตอนกลางคืน กระจิ่งเหล็กจะแขวนไว้ตรงกลางของแท่นลากไม้ เมื่อรถเคลื่อนทีจะมีเสียงทำ ให้รถที่มาจากระยะไกลหลีกเลียงกัน ภาพของ "รถไถฝิง" คันนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพวาด ชิงหมิงริมินที: ตั้งอยู่ที่สี่แยกในตอนท้ายของ "ภาพวาดชิงหมิงริมินที" รถที่กำลังมาคือรถไถฝิง เหมือนกับคำอธิบายในบันทึกตงจิงเหมิงฮวาถูทุกประการ (ภาพที่ 3-14)

ภาพที่ 3-14 ส่วนที่เก้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

เมื่อจักรพรรดิซ่งไท่จงเลือกเมืองตงจิงเป็นเมืองหลวง เหตุผลหนึ่งก็คือ ความสามารถในการขนส่งทางน้ำที่แข็งแกร่งของแม่น้ำเปียนเหอ โดยเฉพาะการจัดการเสปียงอาหารเข้ามาในเมืองหลวงสามารถบรรเทาลงได้อย่างมาก

ด้วยเหตุนี้รูปภาพส่วนของแม่น้ำเปียนเหอในภาพวาดชิงหมิงริมินที จึงเป็นเรือทั้งหมด เรือในราชวงศ์ซ่งแตกต่างจากยุคสมัยอื่น ๆ คือ เรือในราชวงศ์ซ่งมีความเชี่ยวชาญในการส่งอาหาร ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกันทั้งหมด เรือถูกปกคลุมด้วยหลังคาโค้ง ซึ่งมีข้อดีคือวิธีการขนถ่ายของอาหารบนเรือสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทำให้จุดศูนย์กลางของเรือมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น (ภาพที่ 3-15)

ภาพที่ 3-15 ส่วนแม่น้ำเปี่ยนเหอของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

เนื่องจากเป็นภาพสำคัญในแม่น้ำเปี่ยนเหอ เรือจึงสมจริงมากในภาพวาดชิงหมิงริมินที เรือขนาดใหญ่หลายลำมีรูปร่างแตกต่างกัน สอดคล้องกับบันทึกในหนังสือประวัติศาสตร์ ไม่เพียงเท่านั้น จางเจอตวนยังได้เพิ่มรายละเอียดเล็ก ๆ มากมายเมื่อวาดภาพเรือ ไม่เพียงแต่การจัดวางเรืออย่างมีระเบียบเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น เรือที่เต็มไปด้วยสินค้าก็มีแนวน้ำที่ลึก และมีลูกเรือและคนงานยกสินค้ากำลังยุงอยู่บนเรือ อย่างไรก็ตาม เรือบางลำไร้ผู้คนและมีแนวน้ำตื้นมาก น่าจะเป็นเวลาพักผ่อน ซึ่งภาพในส่วนนี้แสดงถึงจิตวิญญาณของควมมีเหตุผล (ภาพที่ 3-15)

ในส่วนของแม่น้ำเปี่ยนเหอมีเรือทั้งหมด 27 ลำ มีลักษณะที่แตกต่างกันไป จากรูปลักษณะภายนอกสามารถแบ่งออกได้เป็นสามประเภทคือ “แบบสูงเร็ว” (ภาพที่ 3-16) มีช่วงกราบเรือค่อนข้างสูง(ภาพที่ 3-16) “แบบเตี้ยอ้วน” มีช่วงบริเวณกราบเรือค่อนข้างต่ำ และตัวเรือค่อนข้างกว้าง “แบบเตี้ยอ้วนพิเศษ” มีช่วงบริเวณกราบเรือค่อนข้างต่ำ และตัวเรือกว้างมาก (ภาพที่ 3-16)

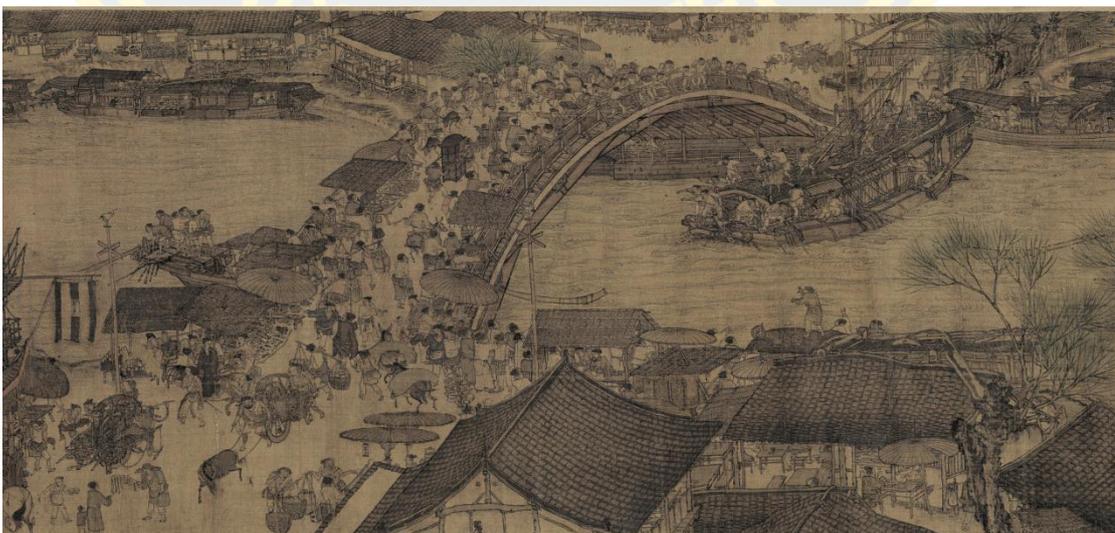
ภาพที่ 3-16 ส่วนแม่น้ำเปี่ยนเหอของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

ตาม “ภาพวาดชิงหมิงริมินที” จะเห็นได้ว่านอกเหนือจากการลากเรือด้วยคนลากเชือกแล้ว ยังได้ใช้พลังลมด้วยใบเรือในการแล่นเรือ เมื่อเรือลำเลียงแล่นผ่านสะพานหงเฉียว ทุกคนต้องร่วมมือและลดเสาลง และเชือกบนเสาเป็นรูปโค้งและห้อยลงมา (ภาพที่ 3-17)

ภาพที่ 3-17 ส่วนที่หกของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

และเรือบางลำที่แล่นอยู่ในแม่น้ำ เนื่องจากมีเรือบางลำอยู่ใกล้ตลิ่ง จึงมีลูกเรือถือท่อนไม้ยาว ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสดงให้เห็นถึงความระวัง เรือบางลำจึงต้องถูกลากด้วยคนลากเชือก ดังนั้นเสากระโดงถูกยึดด้วยเชือกจึงทำให้หัวเรือเอียงเล็กน้อย และเชือกที่ผูกกับเสากระโดงที่หัวเรือจะหย่อนลงเล็กน้อย ขณะเดียวกัน เชือกที่เชื่อมกับคนลากเชือกและเสากระโดงบนตลิ่งมีความอเนื่องจากมีระยะทางไกล คนลากเชือกที่พยายามโน้มตัวและดึงเชือก แสดงให้เห็นว่า พวกเขาทำงานกันหนักมากและมีเรือสินค้าจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มน้ำลึกของเรือด้วย (ภาพที่ 3-18)

ภาพที่ 3-18 ส่วนที่เจ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

เนื่องจากในสมัยโบราณยังไม่มี “แรงโน้มถ่วง” จิตรกรจึงสามารถวาดภาพที่มีรายละเอียดเช่นนี้ขึ้นมาได้ ซึ่งเกิดขึ้นมาจากความรักในชีวิตของจิตรกร การสังเกตสภาพแวดล้อมรอบตัวโดยละเอียด และจิตวิญญาณที่มีเหตุผลที่จริงจังและมีความรับผิดชอบ

นอกจากนี้ สิ่งที่น่าชมเชยไปยิ่งกว่านั้นก็คือ แม้แต่อะไหล่บางส่วนของรถม้า เกวียน และการตกแต่งซุ้มประตูโรงเตี๊ยมต่าง ๆ จิตรกรยังวาดออกมาได้อย่างสวยงาม ซึ่งนี่หากไม่ใช่เพราะจิตรกรมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสร้างสรรค์อย่างแท้จริง ผลลัพธ์ของผลงานจะไม่มีทางวาดออกมาได้ถึงระดับนี้ และจากทัศนคติที่มีความซื่อสัตย์ต่อความเป็นจริงของจิตรกรจึงทำให้บรรยากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเหล่านี้สามารถถ่ายทอดออกมาอยู่บนภาพผืนเดียวอย่างกลมกลืนและสวยงามและได้ประสบความสำเร็จในการนำเสนอมุมมองทางสังคมที่แท้จริงของตงจิงเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นอย่างมาก

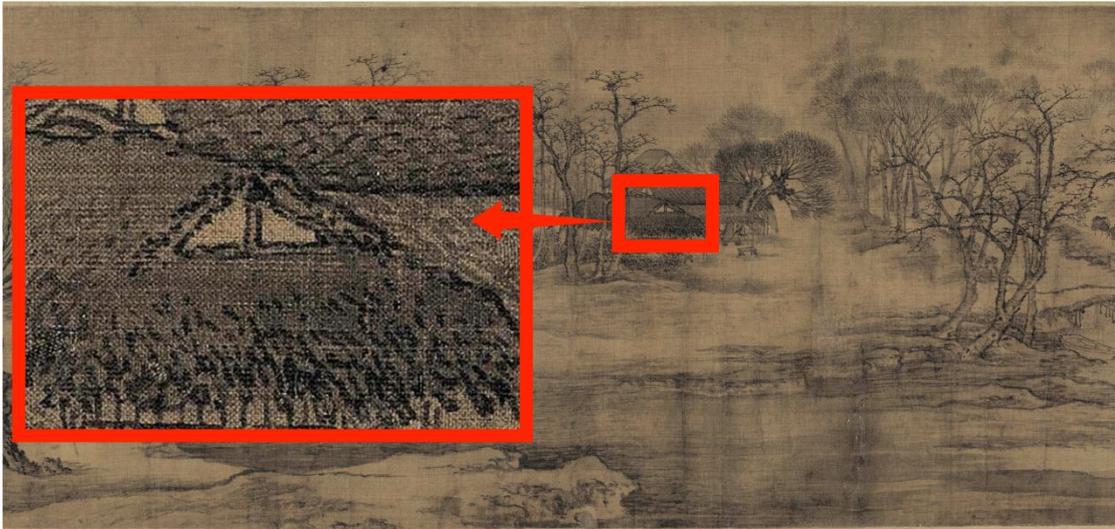
2.2 การวาดภาพอาคาร

ในภาพวาดชิงหมิงริมินที่เป็นภาพที่จำลองความเจริญรุ่งเรืองของเมืองตงจิง ภายในภาพแสดงถึงสถาปัตยกรรมจำนวนมาก เมื่อเปิดม้วนภาพจากขวาไปซ้าย เราสามารถมองเห็นกระท่อมในชนบท บ้านเรือนชานเมือง ร้านค้าและร้านอาหารมากมายสองข้างทางของถนน สะพานหงเดี่ยวที่งดงาม ศาลาบนประตูเมืองที่สูงตระหง่าน รวมถึงบ้านขุนนางที่หรูหราภายในเมือง

นอกจากศาลาบนประตูเมืองอันยิ่งใหญ่มหาศาลในภาพวาดแล้ว ส่วนที่เหลือส่วนมากเป็นบ้านเรือน และเนื่องจากสิ่งก่อสร้างโบราณของจีนส่วนใหญ่มีโครงสร้างเป็นไม้ จึงใช้ไม้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจิตรกรจึงวาดด้วยมือเป็นหลัก ทำให้เส้นมีความเป็นธรรมชาติและมีความยืดหยุ่น

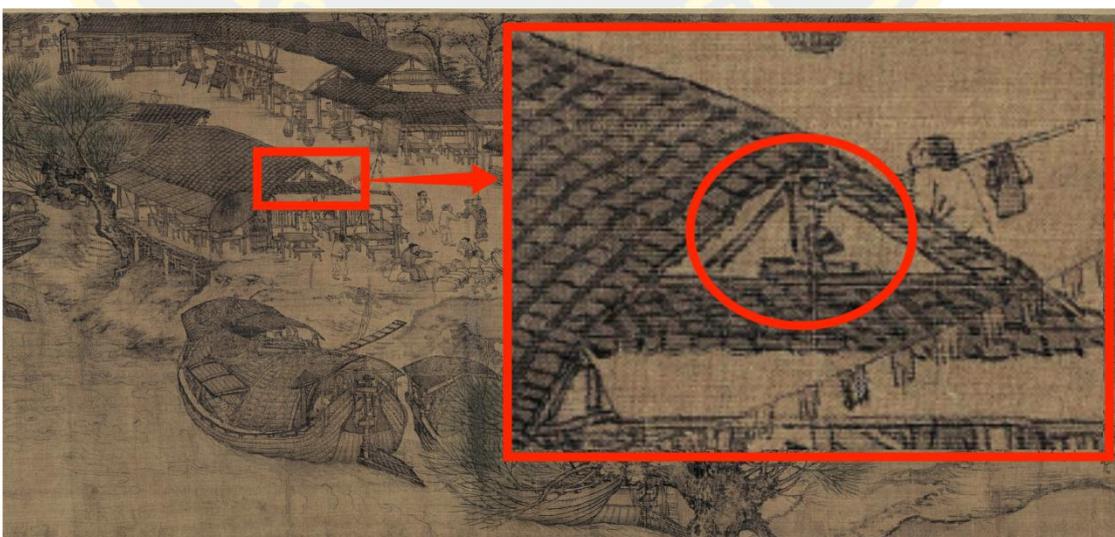
ภาพวาดของอาคารสอดคล้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เช่น อาคารในส่วนที่สอง ส่วนที่สี่ ส่วนที่แปด และส่วนเมืองตงจิงในส่วนท้ายของภาพวาด

ส่วนแรกเป็นฉากชนบทในเขตชานเมืองของเมืองตงจิง แพนผังของบ้านไม่เป็นระเบียบ และการออกแบบหมู่บ้านขาดการวางแผนที่สมเหตุสมผล นอกจากนี้ ในภาพยังมีต้นไม้หลายต้นกระจายอยู่ในหมู่บ้าน สถานการณ์เช่นนี้ก็พบได้บ่อยในหมู่บ้านปัจจุบัน หลายคนปลูกต้นไม้ในลานบ้าน จากภาพจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นกระท่อมอิฐดิน ซึ่งมีการก่อสร้างค่อนข้างหยาบและมีโครงสร้างคล้าย "หน้าต่างรับแสง" บนหลังคา โครงสร้างนี้เรียกว่า "ซานฮวา (ชื่อของโครงสร้างหลังคาในสถาปัตยกรรม)" ในอาคารทางการ นี่เป็นเพราะประสิทธิภาพการผลิตที่จำกัดและไม่สามารถผลิตอิฐและหินได้ในปริมาณมาก สถานการณ์เช่นนี้ไม่พบอีกหลังจากสมัยราชวงศ์หมิง (ภาพที่ 3-19)

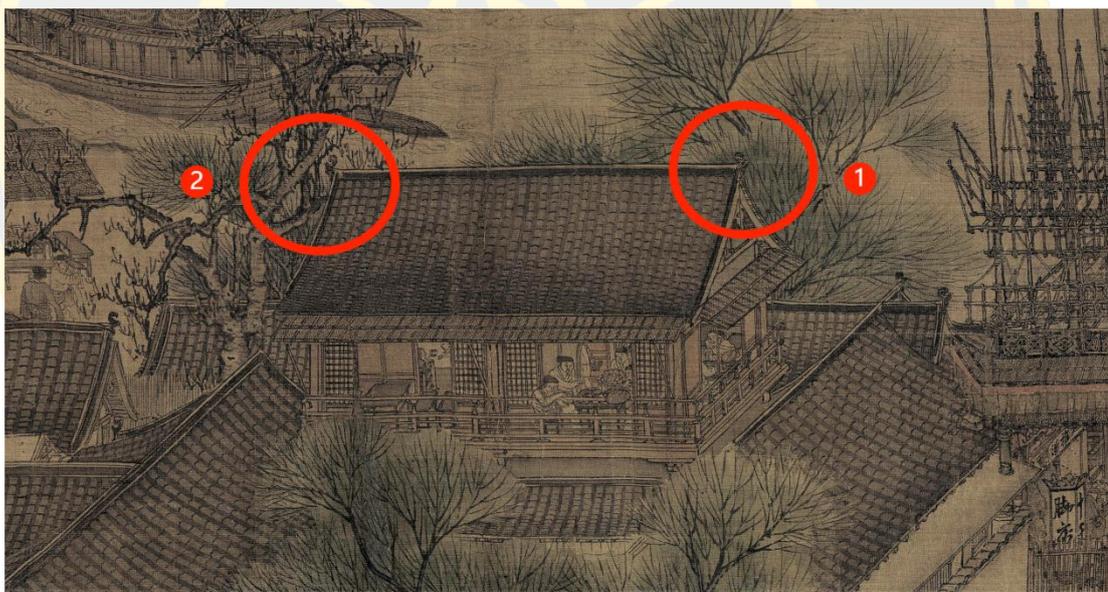
ภาพที่ 3-19 ส่วนที่สองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว”(Li Yalin, 2022)

ในส่วนที่สี่ของภาพวาด สังเกตได้ว่าการจัดวางอาคารค่อนข้างเป็นระเบียบ บ้านเรือนเรียงรายอยู่ริมถนน การก่อสร้างของอาคารก็พิถีพิถันกว่ากระท่อมในส่วนที่สอง ซึ่งสามารถเห็นได้จาก "ซานฮวา" ที่เปิดเผยบนหลังคามีการตกแต่ง "ฉวนหยู่" (ชื่อของโครงสร้างหลังคาในสถาปัตยกรรม) ปรากฏขึ้น โดยไม่คำนึงถึงลักษณะการใช้งานของบ้านนี้ การปรากฏตัวของอาคารตกแต่งแสดงถึงความปรารถนาของมนุษย์ต่อชีวิตที่ดีขึ้น การปรากฏตัวของ "ฉวนหยู่" หมายความว่าเมืองตงจิงเริ่มมีวัตถุที่อุดมสมบูรณ์มากขึ้นจากภาพวาดส่วนนี้ และภาพชีวิตที่เจริญรุ่งเรืองก็เริ่มออกแสดง (ภาพที่ 3-20)

ภาพที่ 3-20 ส่วนที่สี่ของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว”(Li Yalin, 2022)

สิ่งที่ชัดเจนที่สุดในส่วนที่แปดคือร้านสุราสองชั้นในภาพ จะเห็นได้ว่าร้านสุราเป็นโครงสร้างไม้ หลังคาเป็นกระเบื้องสีเขียวคราม และการก่อสร้างของบ้านก็ค่อนข้างพิถีพิถัน ตรงนี้สามารถมุ่งความสนใจไปที่จุดที่ 1 และจุดที่ 2 ในภาพ ต่อจากที่กล่าวมา จุดที่ 1 เป็น "ฉวนหยู่" เป็นของตกแต่งด้านข้างหลังคา แต่การตกแต่ง "ฉวนหยู่" ในร้านสุรานี้มีความประณีตมากกว่าการตกแต่ง "ฉวนหยู่" ในบ้านในส่วนที่สองของภาพอย่างเห็นได้ชัด และเนื่องจากอาคารร้านสุราเป็นโครงสร้างไม้ ดังนั้นร้านสุราที่ตกแต่งด้วย "ฉวนหยู่" จึงดูสวยงามมากขึ้น จุดที่ 2 เป็นสัตว์ประหลาดชื่อเหวิน (หนึ่งในมังกรทั้งเก้า ซึ่งนิยมประดับไว้บนหลังคาบ้าน) มีหน้าที่ยึดหลังคาให้แข็งแรงและเพิ่มความสวยงาม การปรากฏตัวของสัตว์ประหลาดชื่อเหวินในส่วนนี้ในด้านหนึ่งเป็นการยืนยันว่าวัสดุที่ใช้ในการสร้างหลังคาคือกระเบื้อง และในอีกด้านหนึ่งก็เป็นการแสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ เนื่องจากฐานเศรษฐกิจกำหนดโครงสร้างส่วนบน การพัฒนาทางเศรษฐกิจและความอุดมสมบูรณ์ทางวัตถุจะส่งเสริมการพัฒนาทางสุนทรียภาพ (ภาพที่ 3-21)

ภาพที่ 3-21 ส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมทิว”(Li Yalin, 2022)

เมื่อมองอาคารในเมืองตงจิงในส่วนท้ายของภาพวาด สามารถชื่นชมประตูเมืองและโรงเตี๊ยมขนาดใหญ่ในเมืองเป็นหลัก ประตูเมืองมีโครงสร้างแบบชื่อกานซ้อนกัน ลักษณะพิเศษคือประตูเมืองสร้างขึ้นด้วยชื่อกาน และหลังคาของศาลาบนประตูเมืองก็เป็นหลังคาแบบหวู่เตียนตั้ง ซึ่งเป็นหลังคาระดับสูงในสถาปัตยกรรมจีน ใช้กับศาลาบนประตูเมืองของเมืองหลวงนั้นถูกต้องตามกฎหมายโบราณ และสอดคล้องกับบันทึกใน “บันทึกตงจิงเหมิงฮวาลู่” (ภาพที่ 3-22)

ภาพที่ 3-22 ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี้”(Li Yalin, 2022)

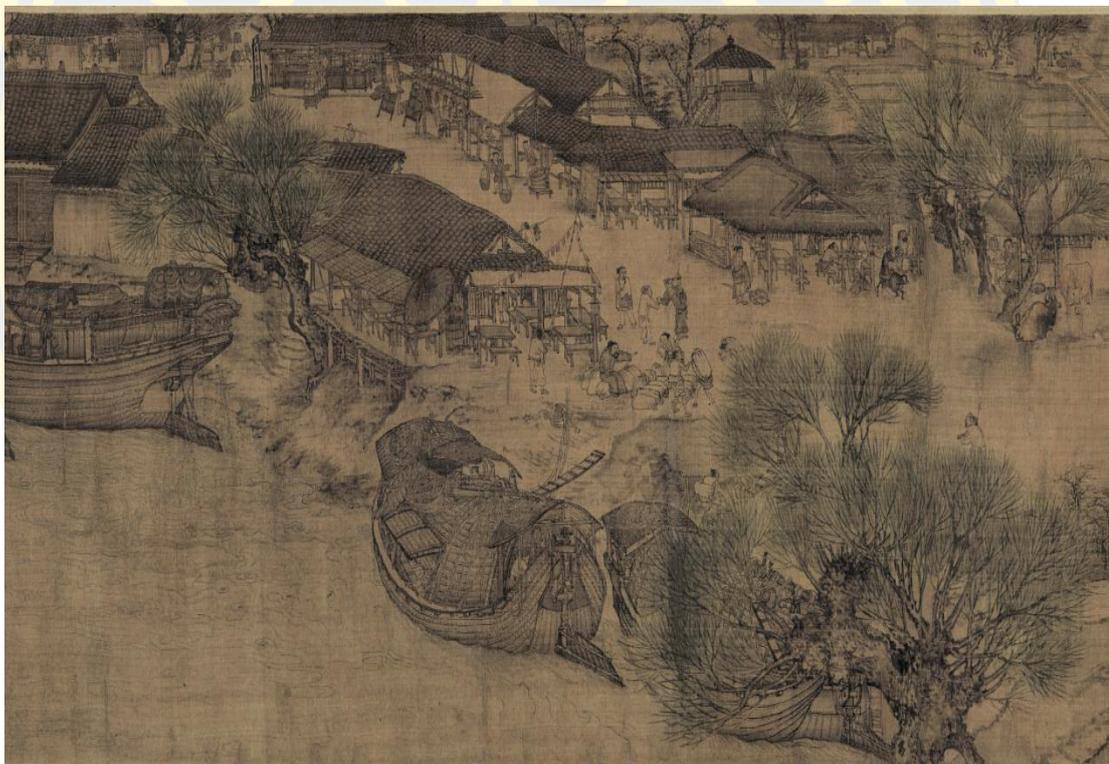
จากรูปแบบของสถาปัตยกรรม ภาพวาดได้บันทึกรูปแบบของสถาปัตยกรรมในเมืองตงจิงในประวัติศาสตร์ไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะสถาปัตยกรรมที่มีกลุ่มผู้ใช้และการใช้งานที่ต่างกัน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมาก ตัวอย่างเช่น บ้านในชนบทที่เตี้ยและมุงด้วยใบส่วนแรกสภาพแวดล้อมที่มีความทรูหรา มีการแกะสลักและวาดภาพบนคานในส่วนท้ายของภาพ “บ้านของจ้าวไท่เฉิง” ที่สร้างขึ้นจากกระเบื้องสีน้ำเงินและกระเบื้องสีเขียว มีบ้านขนาดใหญ่อยู่ด้านข้าง นี่จึงเป็นบ้านสองหลังที่มีการเปรียบเทียบมากที่สุดในภาพ (ภาพที่ 3-23)

ภาพที่ 3-23 ส่วนที่สิบเอ็ดและส่วนที่สิบสองของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี้”(Li Yalin, 2022)

นอกจากที่อยู่อาศัยสองแห่งที่ตัดกันอย่างชัดเจนแล้ว เส้นทางจากหัวไปจนสุดเขตเมืองยังมีร้านค้าและร้านน้ำชามากมาย ซึ่งภายในนั้น ผู้ที่อยู่พื้นที่ห่างไกลเห็นได้ชัดว่ามีความเรียบง่าย

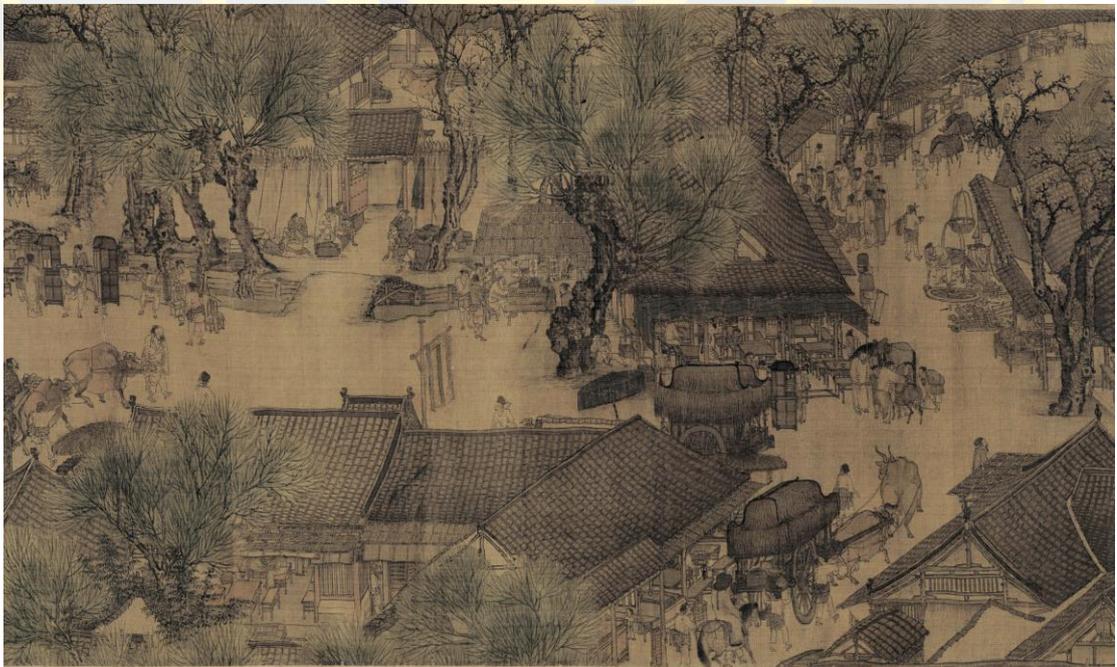
ซึ่งบ้านเรือนล้อมรอบด้วยเสาไม้ หลังคามุงจาก และอาจมีรั้วรอบบ้านด้านใดด้านหนึ่งของบ้าน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกภายในร้านค้าก็เรียบง่ายมาก สามารถสร้างร้านค้าเล็ก ๆ ได้ด้วยการจัดโต๊ะและเก้าอี้เพียงไม่กี่ตัว เมื่อถึงเขตชานเมืองก็คึกคักมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากร้านค้าที่ถูกปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น หลังคามุงด้วยกระเบื้องสีเขียว แม้ว่าตัวบ้านยังเป็นโครงไม้ แต่ผนังของบ้านบางหลังก็เลือกใช้วัสดุอย่างเช่น ดินและหิน ขณะเดียวกันก็มีห้องที่ล้อมรั้วเท่านั้น เพื่อให้ลูกค้าได้รับประทานอาหารและเพลิดเพลินกับทัศนียภาพ ซึ่งการออกแบบนี้ทำให้ลูกค้ามีตัวเลือกที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เมื่อถึงเขตเมือง ซึ่งเป็นเขตที่เจริญรุ่งเรืองมากที่สุด โรงเตี๊ยมที่นั่นตกแต่งอย่างหรูหราด้วยการตกแต่งหน้าร้านแบบฮวนเหมินที่หน้าประตู และมีธง “เจิ้งเตี้ยน” สะบัดอยู่หน้าร้าน ซึ่งฉากเหล่านี้สอดคล้องกับบันทึกตงจิงเมิ่งฮวาถู๋และข้อมูลอื่น ๆ ที่รวบรวมไว้ด้านบน

ภาพที่ 3-24 ส่วนที่สี่ของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 3-25 ส่วนที่แปดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมनที”(Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 3-26 ส่วนที่เก้าของ “ภาพวาดชิงหมิงริมนที”(Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 3-27 ส่วนที่สิบของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

ภาพที่ 3-28 ส่วนที่สิบเอ็ดของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินที”(Li Yalin, 2022)

ในภาพเมื่อเดินจากบ้านส่วนตัวตรงไปเรื่อย ๆ สิ้นสุดที่บ้านที่มีกำแพงสูงและลิคสถาปัตยกรรมในช่วงเวลานี้มีตั้งแต่เรียบง่ายไปจนถึงหรูหรา ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนถึงมาตรฐานชีวิตของชนชั้นต่าง ๆ ในราชวงศ์ช่งเหนือเท่านั้น แต่ยังเป็นพยานของการเปลี่ยนแปลงจากชนบทสู่เขตเมือง และมีบทบาทสำคัญเพื่อตั้งบรรยากาศโดยรวมของภาพ ในเวลาเดียวกัน อาคารที่วาดได้อย่างละเอียดในภาพก็ให้ข้อมูลมากมายสำหรับการวิจัยอาคารสมัยราชวงศ์ช่งในภายหลัง

3. การวิเคราะห์จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม

การจัดภาพในภาพชิงหมิงริมที่มีภูมิทัศน์มาก ผ่านปัจจัยต่าง ๆ เช่น การจัดเรียงสถาปัตยกรรม การจัดวางยานพาหนะต่าง ๆ เช่น รถและเรือ การตัดภาพของแม่น้ำเปี่ยนเหอ ความหลากหลายของผู้คน รวมถึงการกระจุกและการกระจายตัวของตัวละครในภาพชิงหมิงริมที่ ที่สร้างบรรยากาศของความตึงเครียด-ความราบเรียบ-ความผ่อนคลายภายในภาพ รูปภาพทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงความสวยงามแบบมีระเบียบ

รายละเอียดของภาพถูกวาดได้อย่างละเอียด แท้จริงแล้ว เทคนิคเสมือนจริงนี้ไม่ได้มาจากรูปแบบการวาดภาพของจิตรกรเท่านั้น แต่ยังมาจากอิทธิพลของวัฒนธรรมจีนอีกด้วย ดังที่กล่าวในข้างต้น ความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนและความสงบสุขของประเทศเป็นอุดมคติสูงสุดของนักปราชญ์ในราชวงศ์ชังและในประเทศจีนมาเป็นเวลาหลายพันปี ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่แยกออกจากวัฒนธรรมและศิลปะจีนไม่ได้ ภาพวาดจีนยังมี “บทบาทในการสั่งสอน” ในระดับสูงอีกด้วย เนื่องด้วยเทคนิคเสมือนจริง จึงทำให้ “ความเป็นระเบียบ” ของภาพวาดก็ต้องมีความชัดเจนเช่นเดียวกัน ความแตกต่างระหว่างบ้านหลังใหญ่กับกระท่อมในชนบท ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างชนชั้นเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงแนวคิดของ “ทฤษฎีแห่งหน้าที่ของพระจักรพรรดิ ชุนนาง บิดา และบุตรที่ดี” ในวัฒนธรรมขงจื้ออีกด้วย เป็นการสั่งสอนให้ผู้คนรู้จักหน้าที่ของตนและทำหน้าที่ของตนเองให้ดี “ภาพวาดชิงหมิงริมนี้” ได้กลายเป็น “หนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงที่สุดที่สืบทอดมาแต่สมัยโบราณ” ในบรรดาภาพวาดจีนที่มีอยู่มากมาย เป็นเพราะการวาดภาพที่ละเอียดอย่างมาก และการวาดภาพแบบนี้มาจากทัศนคติที่วาดภาพตามความเป็นจริงและจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริง ซึ่งก็คือจิตวิญญาณที่จริงจัง รับผิดชอบและมีเหตุผล และสะท้อนให้เห็นถึงความรักของจิตรกรที่มีต่อบ้านเกิดและความจงรักภักดีต่อประเทศชาติและจักรพรรดิ และเป็นการแสดงออกถึงการยกย่องบ้านเกิดและความปรารถนาดีต่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ

ในด้านของเนื้อหาของภาพวาด ตามหลักฐานจารึกของจักรพรรดิซ่งฮุยจงคือ ภาพบรรยากาศของเมืองตงจิงในเทศกาลชิงหมิง แต่ภายในภาพกลับไม่มีการกล่าวถึงชนชั้นปกครองและในส่วนของประเทศของเทศกาลชิงหมิงก็มีการพูดถึงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในทางกลับกัน ภาพบรรยากาศคนทำงานในทุกสาขาอาชีพกลับได้มีการบรรยายอย่างทั่วถึงและยังมีการบรรยายถึงความรู้สึกและความบันเทิงรื่นเริงของประชาชนในช่วงเทศกาลชิงหมิงอีกด้วย ซึ่งจากการบรรยายของรูปภาพ เราจะเห็นร้านค้าและพ่อค้าริมถนนต่าง ๆ มากมาย เห็นเรือประเภทต่าง ๆ และยานพาหนะขนส่งต่าง ๆ ที่แล่นสวนทางกับกระแสน้ำและทอดสมออยู่บนฝั่งแม่น้ำเปี่ยนเหอในเขตชานเมือง

โดยรวมแล้ว ในม้วนภาพวาดชิงหมิงริมนี้ จางเต๋อจวนใช้เทคนิคของสัจนิยม เพื่อวาดภาพฉากชีวิตของผู้คนทั้งในและนอกเมืองตงจิงในช่วงเทศกาลชิงหมิง โดยเทคนิคสัจนิยม นั่นคือ การวาดภาพด้วยเทคนิคเสมือนจริงแบบจีน การวาดภาพประเภทนี้เป็นการวาดภาพอย่างละเอียด ซึ่งมาจาก

จิตวิญญาณของจิตรกรในการแสวงหาความจริง นอกจากนี้ ทักษะการวาดภาพที่ลึกซึ้งของจิตรกรไม่เพียงแต่เป็นพรสวรรค์เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือความจริงใจในการปฏิบัติและผ่านประสบการณ์การฝึกฝนมานับไม่ถ้วน จิตวิญญาณที่มีเหตุผลของการแสวงหาความจริงและเน้นดำเนินการที่เป็นรูปธรรมนี้เป็นหนึ่งในองค์ประกอบทางจิตวิญญาณของวัฒนธรรม “ภาพวาดชิง หมิงริมินตี”

ความขัดแย้ง การเปรียบเทียบ และร่องรอยของวิกฤตภายในภาพสะท้อนถึงความกังวลของจางเจ้อ ตวนต่อสถานการณ์ของบ้านเมือง และความคาดหวังต่อความมั่นคงของประเทศชาติและสังคม แสดงถึงความระมัดระวังในเวลาที่สูงสลับ ได้แก่ “กังวลก่อนที่ทุกคนจะกังวล” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีต่อฮ่องเต้และบ้านเมืองและจิตวิญญาณที่เตรียมพร้อมสำหรับอันตรายในยามสงบของจางเจ้อตวนในฐานะจิตรกรสำนักฮั่นหลิน ในเวลาเดียวกัน ผู้วิจัยคิดว่าสาเหตุที่ทำให้ใน “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” มีการจัดวางความขัดแย้งมากมาย เนื่องจากวัฒนธรรมจีนสนับสนุนการเคารพผู้อาวุโสและรักเด็ก และสนับสนุนการเคารพผู้อาวุโสและผู้นำ จางเจ้อตวนในฐานะขุนนาง ไม่สามารถเตือนฮ่องเต้โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่กล่าวไว้ข้างต้น “มีใจเพื่อฟ้าดิน มีชีวิตเพื่อประชาชน เรียนรู้จากนักปราชญ์ในอดีต เพื่อสร้างสันติสุขให้ทุกยุคทุกสมัย” เป็นเพราะจางเจ้อตวนมีหัวใจที่ให้คำเตือนแก่ฮ่องเต้เพื่อความสงบสุขของแผ่นดิน ดังนั้นเขาจึงได้สร้างภาพวาดที่มีเรื่องราวหลากหลาย จิตวิญญาณที่เตรียมพร้อมสำหรับอันตรายในยามสงบฝังรากอยู่ในความคิดของนักปราชญ์ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือก็เป็นหนึ่งในองค์ประกอบด้านจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี”

จิตวิญญาณที่มีเหตุผลของการแสวงหาความจริงและเน้นดำเนินการที่เป็นรูปธรรมและจิตวิญญาณที่เตรียมพร้อมสำหรับอันตรายในยามสงบ ในที่สุด สามารถสรุปเป็นความคิดเดี่ยวได้ ได้แก่ “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ซึ่งสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของ “ภาพวาดชิง หมิงริมินตี” “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ความหมายดั้งเดิมคือเมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเริ่มเปลี่ยนเป็นเว้า และพอน้ำเต็มแล้วก็จะล้นออกมา “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” แสดงให้เห็นถึงฉากที่คึกคักของเมืองตงจิง แต่ท่ามกลางความเจริญรุ่งเรือง กลับมีวิกฤตอยู่ทุกหนทุกแห่ง ซึ่งเป็นความเข้าใจของจางเจ้อตวนเกี่ยวกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมนี้ ท่านรู้ดีว่าความเจริญรุ่งเรืองจะนำไปสู่กระแสการเสพสุขในสังคม หากไม่มีการยับยั้งชั่งใจ ตัวอย่างเช่น อาคารต่าง ๆ แลวประตูเมืองควรเป็นค้ายทหาร กลับถูกบิบบและถูกยึดครองโดยร้านค้าต่างๆ สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นลัทธิการเสพสุขในเมืองตงจิง ฉากที่การทหารยึดติดกับลัทธิการเสพสุข ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ของจางเจ้อตวนโดยตรง ในเวลาเดียวกัน การค้าขายที่เจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่งและผลกำไรมหาศาลจะดึงดูดผู้คนจำนวนมากให้ประกอบธุรกิจและเพิกเฉยต่อการเกษตร อาหารที่ผลิตจากการเกษตรเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งหมด ซึ่งส่งผลต่อรากฐานของความมั่นคงในระยะยาวของประเทศ ผู้วิจัยคิดว่าหนึ่งในจุดประสงค์ของจางเจ้อตวนในการวาด “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” ควร

จะเป็นการให้คำเตือนแก่ฮ่องเต้ว่าต้องไม่ลืมรากฐานของความมั่นคงของประเทศชาติโดยแสวงหาความเจริญรุ่งเรืองทางสังคมและเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว

ดังนั้น “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” ของจางเจ๋อตวนจึงมีขนาดใหญ่ และมีเนื้อหาที่หลากหลายมากมาย จางเจ๋อตวนจัดวางภาพโดยใช้จิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของ “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” เป็นแนวทาง ความคิดนี้ให้เราู้แจ้่งอย่างลึกซึ้ง ตั้งแต่การระบาดของโรคโควิด 19 ในปี 2020 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลาหลายปีแล้ว ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา สภาพแวดล้อมของโลกปั่นป่วนอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสังคมมนุษย์ได้กดปุ่มหยุดชั่วคราว การพัฒนาอย่างรวดเร็วที่สังคมมนุษย์ภาคภูมิใจนั้นดูเหมือนจะไม่มีนัยสำคัญในช่วงเวลานี้ “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” สอนให้พวกเราว่าในขณะที่การแสวงหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว พวกเราควรใส่ใจกับปัญหาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การแสวงหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเดียวและละทิ้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในที่สุด มลพิษทางสภาวะแวดล้อมจะส่งผลเสียต่อมนุษย์เหมือนน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา และนำภัยพิบัติร้ายแรงมาสู่มนุษย์

งานวิจัยนี้ได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” ของจางเจ๋อตวน และได้แนะนำฉากใน “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” และได้วิเคราะห์ฉากใน “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” จากการควบคุมจังหวะของภาพและการวาดภาพที่สมจริง และได้รับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของ “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ซึ่งประกอบด้วยจิตวิญญาณที่มีเหตุผลของการแสวงหาความจริง โดยเน้นดำเนินการที่เป็นรูปธรรมและจิตวิญญาณที่เตรียมพร้อมสำหรับอันตรายในยามสงบ จิตวิญญาณนี้สามารถให้แนวทางการพัฒนาสังคมยุคใหม่ ให้พวกเรามีสติตลอดเวลา และคำนึงถึงการพัฒนาและการอนุรักษ์พร้อมกัน ขณะเดียวกัน เนื่องจากการวิเคราะห์ภาพวาดโดยละเอียด จึงสามารถให้แนวคิดในการชื่นชม “ภาพวาดชิงหมิงริมินตี” ให้แก่ประชาชนทั่วไป

คุณค่าของการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ของภาพชิงหมิงริมินตี

นับตั้งแต่สงครามฝิ่นเริ่มต้นขึ้นในค.ศ. 1840 จีนถูกบังคับให้ “เข้าร่วม” กับโลกสุนทรียภาพแบบตะวันตกยังเริ่มเข้ามาสู่จีนอีกด้วย ซึ่งส่งอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะจีนมายาวนานกว่าร้อยปี โดยปรากฏขึ้นครั้งแรกในความไม่รู้ ความไม่ใส่ใจหรือแม้กระทั่งการละทิ้งทฤษฎีศิลปะแบบดั้งเดิม และเลือกใช้มาตรฐานทางสุนทรียภาพแบบตะวันตกเพื่อมาเป็นตัววัดทุกอย่าง ตัดความเชื่อมต่อระหว่างตนเองกับศิลปะแบบดั้งเดิม ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ศิลปะแบบดั้งเดิม ซึ่งผลที่ตามมาโดยตรงคือการขาดความมั่นใจในตนเองทางศิลปะและวัฒนธรรม วัฒนธรรมจีนที่มีมายาวนานนับพันปี มีประวัติศาสตร์ศิลปะที่วิจิตรงดงาม แต่การแลกเปลี่ยนทางศิลปะโลกกลับหา

ตำแหน่งของตนเองไม่เจออยู่เสมอ การแลกเปลี่ยนแบบถูกระทำ ส่งผลให้รูปแบบศิลปะดั้งเดิมจำนวนมากถูกทำลายในแม่น้ำสายวัฒนธรรมและศิลปะ นี่จึงเป็นเรื่องที่มีความน่าวิตกกังวลอย่างยิ่ง

ผู้เขียนเชื่อว่า ความทุกข์ในศิลปะแบบดั้งเดิม การสืบทอดทางทฤษฎีและเทคนิคมาจากการยอมรับและความเป็นเจ้าของของผู้เขียนที่มีต่อวัฒนธรรม การแสวงหาการสืบทอดของรูปแบบศิลปะดั้งเดิมและทฤษฎีทางศิลปะยังอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม แต่โลกปัจจุบันเป็นยุคแห่งการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ และรูปแบบทางศิลปะต่าง ๆ ได้ปรากฏขึ้นมาอย่างไม่ขาดสาย วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสืบทอดรูปแบบศิลปะดั้งเดิมและทฤษฎีดั้งเดิมคือ ส่งเสริมให้รุ่งเรืองต่อไป เช่นนั้นแล้ว ในพื้นฐานของทฤษฎีและเทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ความยืดหยุ่นเชิงสร้างสรรค์ภายใต้ทฤษฎีศิลปะสมัยใหม่ จึงเป็นทิศทางที่ผู้เขียนต้องการติดตามและค้นคว้า

การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ไม่ใช่จินตนาการ ในงานเว็ลด์เอ็กซ์โปเซียงไฮ้มีการแสดงภาพ “ชิงหมิงริมินที้” ในรูปแบบของแอนิเมชัน ซึ่งมีภาพที่คมชัด ไม่เพียงแต่นำเสนอฉากของเมืองตงจิงในรูปแบบใหม่เท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดของความกลมกลืนระหว่างธรรมชาติ เมืองและผู้อยู่อาศัย

ตัวอย่างประเภทนี้มีมากมาย ในหัวข้อนี้ใช้จิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที้ในการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ นี่จึงเป็นคำแนะนำจากจิตวิญญาณแห่งเหตุผล และการสร้างภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ที่มีฉากของเมืองเยียนไถมาเป็นเป้าหมายในการเปรียบเทียบ ในการสร้างภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ เป็นการแสดงออกของทฤษฎีและเทคโนโลยีศิลปะแบบดั้งเดิม การแสดงออก “จินตภาพ” ของการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ ยังเป็นการสืบทอดทางวัฒนธรรมของแนวคิดการแสดงผลของ “แนวคิดเสมือนจริง” ต่อภาพวาดชิงหมิงริมินที้ นอกจากการสืบทอดแนวคิดทางวัฒนธรรมแล้ว ยังมีการสืบทอดและพัฒนาของรูปแบบทางศิลปะ วัฒนธรรมจีนนั้นมีความกว้างขวางและลึกซึ้ง ซึ่งภายในพื้นที่ของเมืองเยียนไถเองก็เต็มไปด้วยฉากมากมาย และการเพิ่มฉากเหล่านี้เข้าไปจะสามารถทำให้ภาพวาดเชิงสร้างสรรค์มีความรู้สึกของยุคสมัย ความเป็นศิลปะและความเป็นเลเยอร์มากยิ่งขึ้น

คุณค่าของภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ “ทะเลเมฆ” อยู่ที่การใช้ศิลปะแบบดั้งเดิม ที่สะท้อนประเพณีและวัฒนธรรมของเมืองเยียนไถ นำจิตวิญญาณที่สังเคราะห์มาจากวัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิมในภาพวาดชิงหมิงริมินที้คือแก่นแท้ของสิ่งที่เราต้องการสืบทอดและพัฒนา

ศิลปะแบบดั้งเดิมที่มีภาพวาดชิงหมิงริมินที้เป็นตัวแทนไม่เพียงแต่เป็นการบรรยายถึงลักษณะของชีวิตเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงอารมณ์สุนทรียภาพและการแสดงออกทางบทกวีอีกด้วย

ในการสร้างภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ของ “ทะเลเมฆ” ไม่เพียงแต่เป็นการฟื้นฟูฉากของเมืองเยียนไถอย่างง่ายเท่านั้น แต่ยังประมวลผลด้วยสุนทรียภาพปัจจุบันต่อฉากของเมืองเยียนไถ และแสดงความคิดและความรู้สึกของตัวผู้เขียนเอง

การใช้จิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ กล่าวคือ การแสดงความคิดเชิงเหตุผลแบบดั้งเดิมด้วยความทันสมัย และการใช้แนวคิดและเทคนิคทางศิลปะแบบดั้งเดิมด้วยความทันสมัย การใช้สร้างสรรค์ประเภทนี้ไม่ใช่จิตวิญญาณแห่งเหตุผลและศิลปะการวาดภาพอย่างง่าย แต่กลับเป็นการบูรณาการจิตวิญญาณดั้งเดิมที่เข้ากับสังคมสมัยใหม่ ในภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ “ทะเลเมฆ” ควรแทรกซึมจิตสำนึกสมัยใหม่และการส่งเสริมสมัยใหม่ สุดท้ายบรรลุถึงการส่งเสริมสมัยใหม่ที่เป็นหนึ่งเดียวกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม และให้จิตวิญญาณวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมที่ตอบสนองกับการส่งเสริมสมัยใหม่

แม้ว่าภาพวาดชิงหมิงริมินที่จะเป็นเพียงภาพวาดรูปหนึ่งเท่านั้น แต่ในภาพวาดยังมีแก่นแท้ของวัฒนธรรมและแนวคิดของประเทศจีนมาเป็นเวลา 5,000 ปี ในนั้นมีวัฒนธรรมและแนวคิดที่ยังคงมีความหมายที่ลึกซึ้งในสังคมปัจจุบัน ในการสร้างสรรค์ “ทะเลเมฆ” ควรจะหาจุดบรรจบระหว่างจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่กับค่านิยมในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังคงที่จะต้องตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของคนสมัยใหม่ และมีส่วนช่วยในการสืบทอดศิลปะแบบดั้งเดิม

ในประวัติศาสตร์ภาพวาดจีนแบบดั้งเดิมเต็มไปด้วยจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของชนชาติจีน แม้ว่ารูปแบบการแสดงออกของศิลปะสมัยใหม่ที่หลากหลาย แต่วัฒนธรรมทางจิตวิญญาณดั้งเดิมยังคงเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การวาดภาพเชิงสร้างสรรค์เป็นหนึ่งในรูปแบบทางศิลปะที่สามารถใช้ในการส่งเสริมจิตวิญญาณของวัฒนธรรมดั้งเดิมได้ ซึ่งมีความหมายที่ลึกซึ้ง ผู้เขียนเป็นเพียงแค่มดทรายเล็ก ๆ ในกระแสศิลปะสมัยใหม่เท่านั้น แต่ยังคงต้องรับผิดชอบในการสืบทอดจิตวิญญาณของวัฒนธรรมดั้งเดิม

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองตงจิงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเยียนไถสมัยใหม่

ในส่วนนี้มีการทบทวนเป็นการอ้างอิงเชิงทฤษฎี และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเมืองตงจิงและเมืองเยียนไถจาก 8 ด้านซึ่งรวมถึงประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และการเมือง

ตารางที่ 3-1 การเปรียบเทียบความแตกต่าง(Li Yalin, 2022)

รายละเอียด	เมืองตงจิง	เมืองเยียนไถ
ประวัติศาสตร์	มีประวัติยาวนาน	มีประวัติสั้น
ภูมิศาสตร์	ดินอุดมสมบูรณ์ การจราจรสะดวก ผลผลิตทางบกอุดมสมบูรณ์	ดินอุดมสมบูรณ์ การจราจรสะดวก ผลผลิตทางบกและทางน้ำล้วนอุดม สมบูรณ์
ประเพณีและมนุษย์	การเซ่นไหว้บรรพบุรุษ อาหารจำว กู่เฟยเยียน การท่องเที่ยว เป็นต้น	เมียนเยียน เยียนไถอุดมไปด้วย ผลิตภัณฑ์จากทะเล มีวัตถุติบ มากมาย
การขนส่ง	รถไฟผิง เรือลำเลียง เกี้ยว รถม้า เกวียน เป็นต้น	รถไฟความเร็วสูง รสบัส รถยนต์ เครื่องบิน เป็นต้น
ที่อยู่อาศัย	ส่วนใหญ่เป็นโครงสร้างดินและไม้ และช่องว่างระหว่างคนรวยกับคน จนก็มีมาก	ส่วนใหญ่เป็นโครงสร้างคอนกรีต เสริมเหล็ก และช่องว่างระหว่างคน รวยกับคนจนก็ไม่มีมาก
สถานที่ท่องเที่ยว	จุดชมวิวแปดที่ของเป่ียนจิง	ทิวทัศน์ชายฝั่งทะเลและวัฒนธรรม ชาวประมง
การปกครอง	ปัจจุบันคือเมืองไคเฟิง มณฑลเห อหนาน ประเทศจีน เป็นเมือง หลวงของ 8 ราชวงศ์ใน ประวัติศาสตร์จีน	ไม่มีอิทธิพลทางการเมืองที่สำคัญ ในประวัติศาสตร์

ประการแรกคือ ความแตกต่างระหว่างตัวเมือง เมืองตงจิงมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและเป็นที่รู้จักในนาม ฉีขาว ซึ่งอยู่บนเวทีประวัติศาสตร์ในฐานะเมืองหลวงของอาณาจักรหลายครั้ง โดยได้ทิ้งมรดกไว้มากมายในประวัติศาสตร์จีน หรือแม้กระทั่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่เมืองเยียนไถมีประวัติศาสตร์ที่ค่อนข้างสั้น แม้ว่ามีสาเหตุมาจากการแต่งตั้งอาณาจักรฉีในสมัยราชวงศ์ โจวและกลับเข้าสู่วัฒนธรรมจีน แต่หากกล่าวอย่างเข้มงวดแล้ว แนวคิดความเป็นเมืองนั้นมีในสมัยหมิงตอนต้น ดังนั้นในด้านประวัติศาสตร์และอิทธิพลทางประวัติศาสตร์ เมืองตงจิงเหนือกว่าเมืองเยียนไถ

ด้านของผลิตภัณฑ์ทางภูมิศาสตร์ เมืองตงจิงในราชวงศ์ช่งเหนือตั้งอยู่ทางฝั่งใต้ของแม่น้ำเหลือง ซึ่งมีดินที่อุดมสมบูรณ์ แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ และผลิตภัณฑ์มากมาย ควบคู่กับลำคลองไม่มี

ไหลลื่น วัสดุที่มีชีวิตจากที่อื่นสามารถจัดส่งไปยังเมืองตงจิงได้อย่างต่อเนื่อง นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเมืองตงจิงจึงมีอาหารสดที่หลากหลายในช่วงเทศกาลเซ่งเม้ง และความเจริญรุ่งเรืองของเมืองตงจิงจึงได้ถือกำเนิดขึ้น เมืองเยียนไถถือว่าเป็นเมืองชายฝั่งทะเล แม้ว่าเมืองเยียนไถจะมีประวัติศาสตร์สั้น ๆ แต่ในด้านภูมิศาสตร์นั้น กลับได้รับเมตตาจากสวรรค์ ด้านหลังติดภูเขาด้านหน้าติดทะเล มีผืนน้ำที่กว้างใหญ่ มีแม่น้ำหลากหลายสาย และมีผลิตภัณฑ์จากน้ำมากมาย มีฝนตกชุก แม้ว่ามีพื้นที่ภูเขาหลายแห่งแต่แหล่งน้ำก็ไม่ขาดแคลน ซึ่งเหมาะสำหรับปลูกพืชผลและพืชเศรษฐกิจต่าง ๆ ผลไม้ขึ้นชื่อมีมากมายหลายชนิด การสัญจรภายในท้องถิ่นเจริญมากและมีท่าเรือที่ยอดเยี่ยมมาก ทุกปีมีการนำเข้าสู่ออกสินค้าจำนวนมากผ่านท่าเรือเมืองเยียนไถ ซึ่งมีเหตุผลสองประการที่ทำให้เมืองเยียนไถเหนือกว่าเมืองตงจิงในด้านนี้ ประการแรก สภาพของตัวเมืองเอง เมืองตงจิงเป็นเมืองในพื้นที่ราบ แม้ว่าจะมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน แต่ก็ยังไม่สามารถเปรียบเทียบกับเมืองชายฝั่งของเมืองเยียนไถได้ จึงมีข้อเสียอย่างมากในแง่ของผลิตภัณฑ์ ประการที่สองคือ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นกำลังผลิตอันดับแรก ด้วยความช่วยเหลือของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เมืองเยียนไถจึงได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วเช่น การปรับปรุงพืชผลต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบที่เมืองตงจิงไม่สามารถเปรียบเทียบได้

ด้านการเมือง เมืองตงจิงมีอิทธิพลอย่างมากในตะวันออกหรือแม้แต่โลก เป็นเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือ ในฐานะที่เมืองเยียนไถอยู่ในระดับเมืองของมณฑลซานตง แม้ว่าจะมีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ แต่ก็เทียบกับเมืองตงจิงไม่ได้

ด้านประเพณีและมนุษยศาสตร์ ประการแรกคือ การเปรียบเทียบระหว่างเทศกาลชิงหิมิงในเมืองตงจิงและเมืองเยียนไถ ซึ่งมีความแตกต่างคือวันที่ 105 หลังจากวันเหย้าของเมืองตงจิงคืออาหารฤดูหนาว ในช่วงอาหารฤดูหนาวคือไม่มีควันและไฟในบ้าน วันที่สามของอาหารฤดูหนาวจึงจะเป็นเทศกาลชิงหิมิง ซึ่งในจุดนี้แตกต่างจากเมืองเยียนไถในสมัยใหม่ ฉันทจำได้อย่างเลือนลางเมื่อตอนที่ฉันยังเป็นเด็กเกี่ยวกับอาหารฤดูหนาว แต่หลังจากที่ฉันเป็นวัยรุ่นแล้วเหลือแค่เทศกาลชิง หิมิงเพียงเทศกาลเดียว ซึ่งมีจุดที่เหมือนกันคือ การปิดกวาดสุสานและการบูชาบรรพบุรุษในเทศกาลชิงหิมิง ซึ่งเป็นประเพณีเดียวกันทั้งในสมัยโบราณและสมัยใหม่ ในช่วงเวลานี้ ผู้คนในเมืองตงจิงและเมืองเยียนไถจะนำเครื่องไหว้บรรพบุรุษต่าง ๆ มาเยี่ยมบรรพบุรุษ ในช่วงเทศกาลชาวเมืองตงจิงใช้แป้งขาวทำสิ่งที่เรียกว่า “จ้าวกู่เฟยเยียน” ซึ่งคล้ายกับการทำเมียนเยียนของชาวเมืองเยียนไถสมัยใหม่อย่างมาก และจุดประสงค์น่าจะเหมือนกับสมัยใหม่ ที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดี ประการที่สอง เมืองตงจิงและเมืองเยียนไถอยู่ในสองยุคสมัยที่มีความแตกต่างกันมากกว่าหนึ่งพันปี แต่คำกล่าวที่ว่า “อาหารสำคัญสำหรับประชาชน” นั้นเหมือนกันทั้งสองยุค ขนมและผลไม้ต่าง ๆ ไม่เพียงพอ มีความแตกต่างเล็กน้อยคือ เทศกาลในทุกปี ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์จากทะเลเป็นอาหารอันโอชะที่ขาดไม่ได้บนโต๊ะอาหารของชาวเมืองเยียนไถ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ

คุณสมบัติทางภูมิศาสตร์ได้วิเคราะห์ในข้างต้น ประการสุดท้าย เมื่อผู้วิจัยค้นคว้าในบันทึกตงจิงเม็งฮย วาลู่ และพบว่าไม่มีกิจกรรมยามค่ำคืนในเมืองตงจิงในเทศกาลชิงหมิง แต่ในช่วงเทศกาลไหว้ พระจันทร์ โรงแรมในเมืองกลับคึกคักมาก เสียงดนตรีจากซ็องจู๋ลอยไปทั่วทั้งเมือง ซึ่งอาจจะมีเหตุผลที่ เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศและลักษณะของเทศกาล ในช่วงเทศกาลชิงหมิง ยังมีความหนาวเย็นของฤดู หนาวอยู่ ดังนั้นการจัดกิจกรรมยามค่ำคืนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ นอกจากนี้เทศกาลชิงหมิงยัง เป็นเทศกาลสำหรับการบูชาและรำลึกถึงบรรพบุรุษ ซึ่งสำหรับประเทศจีนแล้ว ความบันเทิงใน ช่วงเวลานั้นเป็นการไม่แสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ สิ่งนี้เหมือนกับเมืองเยียนไถ แม้ว่าเศรษฐกิจ จะได้รับการพัฒนาและเจริญรุ่งเรือง ชีวิตยามราตรีที่มากมายตลอดทั้งปี แต่ชีวิตยามราตรีในเทศกาล ชิงหมิงนั้นพบได้ไม่บ่อยนัก

ข้อแตกต่างอื่น ๆ ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ด้านของการเดินทาง ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เมืองตงจิงใช้ “รถไฟชิงเซอ” เรือ กะยี่ รถม้า ภูเขา ภูเขา เป็นหลัก แต่ในปัจจุบันนี้เมืองเยียนไถมี วิธีการเดินทางที่หลากหลายเช่น รถไฟความเร็วสูง รถบัส เครื่องบิน ที่ผู้คนทั่วไปสามารถใช้บริการได้ เมื่อมีความต้องการ และยังมีวิธีการอื่น ๆ เช่น รถจักรยานยนต์ จักรยาน หรือแม้กระทั่งจักรยานไฟฟ้า ที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป

ในด้านของเสื้อผ้า เนื่องจากความแตกต่างในด้านวัสดุและรูปแบบระหว่างสมัยโบราณและ ปัจจุบัน ซึ่งมีความซับซ้อนมากจนเกินไป จึงไม่ทำการวิเคราะห์ในที่นี้ กล่าวโดยย่อคือเสื้อผ้าของเมือง เยียนไถในปัจจุบันมีความเรียบง่ายมากกว่าเมืองตงจิง

ในแง่ของที่อยู่อาศัย เนื่องจากความก้าวหน้าด้านวัสดุ และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ อาคารสูงที่มีความทันสมัยของเมืองเยียนไถมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง ประชาชนมีสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่ อาศัยที่ดียิ่งขึ้น ช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนมีน้อยมาก และในด้านที่อยู่อาศัยไม่มีความแตกต่าง ที่ชัดเจนมากนักสถาปัตยกรรมของเมืองโตเกียวได้สืบทอดรูปแบบสถาปัตยกรรมจีน ซึ่งเป็นโครงสร้าง ของสิ่งก่อสร้างตามหลักของพลเรือน บ้านในเขตชานเมืองมีหลังคามุมจาก และครอบครัวที่ร่ำรวยใน เขตเมืองเป็นบ้านที่ถูกสร้างอย่างวิจิตรงดงามด้วยกระเบื้องสีเขียว รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายใน ซึ่ง ส่วนใหญ่เป็นโต๊ะ เก้าอี้ ม้านั่งและเฟอร์นิเจอร์อื่น ๆ ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนในภาพชิงหมิงริมที่ ซึ่ง แตกต่างจากเมืองเยียนไถสมัยใหม่มาก บ้านเรือนในเมืองเยียนไถส่วนมากเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริม เหล็ก และรูปแบบการตกแต่งที่เป็นแบบยุโรปและอเมริกามากยิ่งขึ้น นอกจากเหตุผลด้านการพัฒนา ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแล้ว แต่ยังมีอิทธิพลของวัสดุ เทคโนโลยี และทุนอีกด้วย การตกแต่ง สไตล์จีนมีราคาแพงและวงจรที่ยาวนาน ครอบครัวทั่วไปจึงไม่สามารถจ่ายได้ ดังนั้นสไตล์ยุโรปและ อเมริกาที่มีราคาที่ถูกกว่าและเหมาะสมสำหรับประชาชนทั่วไป

ในด้านจิตวิญญาณ มีการสืบทอดวัฒนธรรมขงจื้อเพียงสำนักเดียวมาจนถึงทุกวันนี้ แนวความคิด “มีใจเพื่อฟ้าดิน มีชีวิตเพื่อประชาชน เรียนรู้จากนักปราชญ์ในอดีต เพื่อสร้างสันติสุขใน

โลก” ยังคงเป็นอุดมคติสูงสุดของรัฐบาลจีนในปัจจุบัน และยังเป็นอุดมคติสูงสุดของรัฐบาลเมืองเยียน ไถเช่นเดียวกัน มีผู้คนมากมายที่ทำงานอย่างหนักเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน การฟื้นฟูชาติ และความรุ่งเรืองของชาติ

ในด้านของสถานที่ท่องเที่ยว เมืองตงจิงเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองหลวงโบราณของเจ็ดอาณาจักรโบราณและมีสถานที่ท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่ง “เป่ียนจิงปาจิง” ที่เป็นสถานที่สำคัญ สถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในเมืองตงจิงในสมัยราชวงศ์ช่งเหนือนั้นยากต่อการพิสูจน์ ซึ่งเราสามารถ เดาได้โดยอ้างอิงจากภาพและบันทึกบางส่วนเท่านั้น การเปิดอุทยานชิงหมิงริมินที่ ซึ่งสร้างขึ้นตาม ภาพชิงหมิงริมินที่เมื่อปลายศตวรรษที่แล้ว ซึ่งเป็นการนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเมืองตงจิง มาสู่สายตาของชาวโลก เนื่องจากความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์คือ ด้านหลังเป็นภูเขา ด้านหน้าเป็นทะเล ของเมืองเยียนไถ เน้นไปที่ภูมิทัศน์ริมทะเลและชีวิตวัฒนธรรมของการประมงเช่น ทำเรือให้ช่าง ศาลาเฝ้าไหล อ่าวพระจันทร์เสี้ยว และสถานที่อื่น ๆ ซึ่งแตกต่างจากสถานที่ท่องเที่ยวใน แผ่นดินของเมืองตงจิง

บทสรุป

ในบทนี้ ได้วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพชิงหมิงริมินที่โดยใช้แนวคิด "เมื่อ พระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา (เมื่อสรรพสิ่งเจริญถึงขีดสุดแล้ว ย่อม เสื่อมถอยลง)" และได้วิเคราะห์ทักษะและเทคนิคการจัดองค์ประกอบที่จางเจ๋อตวนใช้ในการวาดภาพ และยังตรวจสอบความคิดเชิงปรัชญาและความคิดที่มีเหตุมีผลของเขาในการวาดภาพและการใช้ชีวิต "ใช้อดีตเป็นกระจกจะส่องให้เห็นการผลัดแผ่นดิน" เราสามารถแก้ไขปัญหาปัจจุบันด้วยการเรียนรู้จาก ความสำเร็จและความล้มเหลวของคนโบราณ จากผลการวิจัยพบว่า การวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่ง เป้าไปที่เยียนไถมีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยัง รวมถึงการใช้รูปแบบศิลปะใหม่ ๆ และที่สำคัญกว่านั้นคือการแจ้งเตือนคนสมัยปัจจุบันและคนรุ่นหลัง

การเปรียบเทียบเมืองเยียนไถและเมืองตงจิงในด้านสถาปัตยกรรม วัฒนธรรม เทศกาลและ อื่นๆ ยังทำให้เห็นถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงระหว่างสมัยโบราณและสมัยปัจจุบันได้ชัดเจน มากขึ้น ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมภาพชิงหมิงริมินที่ในการ สร้างสรรค์ภายหลัง นอกจากนี้ยังให้แนวคิดการออกแบบสำหรับการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ใน ภายหลังอีกด้วย

บทที่ 4

ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงาน

ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ จางเจ็ดวน (Zhang Zeduan) วาดภาพชิงหมิงริมินที่ขึ้นเพื่ออุทิศให้แก่จักรพรรดิซ่งฮุยจง (Song Huizong) แห่งราชวงศ์ซ่ง ผู้วิจัยคิดว่า จุดประสงค์ของการวาดภาพนี้คือเพื่อตักเตือนราชสำนัก กล่าวคือ ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นช่วงเวลาในเมืองตงจึงมีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก ทว่าความเจริญรุ่งเรืองนี้ก็กลับสิ้นสุดลงอย่างกะทันหัน ดังเช่น “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” เพราะถูกรุกรานจากภายนอกจนทำให้เมืองตงจึงกลายเป็นซากปรักหักพังเพียงช่วงข้ามคืนและทิ้งไว้เพียงความเศร้าโศกกับบทเรียนที่ไม่รู้จบให้แก่คนรุ่นหลัง

หนึ่งพันปีต่อมา ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ที่ประเทศไทย ทั่วทั้งโลกได้เผชิญหน้ากับ “โรคโควิด-19” (Coronavirus Disease Starting in 2019) ซึ่งเป็นโรคระบาดครั้งใหญ่ในรอบศตวรรษและเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของโรคระบาดนี้ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ดำเนินมาตรการปิดเมือง (Government Lockdown) ในระดับต่างกันจนทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ อย่างไรก็ตาม สุภาจิตจินบทหนึ่งบอกว่า “ผู้เฒ่าเสียมาแล้วกลับเป็นโชคอันยิ่งใหญ่” หมายถึง ในความโชคร้ายยังมีความโชคดีอยู่เสมอ กล่าวคือ จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อย่างต่อเนื่องทำให้มนุษย์ทำกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างมลภาวะลดลงจนส่งผลให้ระบบนิเวศทางธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูเป็นอย่างมาก อากาศสดชื่น ท้องฟ้าสดใส น้ำใสสะอาดและสัตว์มีการขยายพันธุ์มากขึ้น จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยคิดว่าความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์เป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์ต้องการเท่านั้นซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติและโลกต้องการ เมื่อสังคมมนุษย์และโลกหยุดการเคลื่อนไหวเพียงชั่วคราวกลับกลายเป็นช่วงเวลาที่มีผลดีต่อธรรมชาติและโลกมีชีวิตชีวามากขึ้น เมื่อนึกถึงจุดนี้ผู้วิจัยจึงคิดถึงฉากความเจริญรุ่งเรืองในภาพวาดชิงหมิงริมินที่แสดงถึงความสุขของชาวตงจิง แต่ความว่างเปล่ารกร้างของเมืองคือสวรรค์ของสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติหลายพันชนิดไร้หรือไม่มีและสัตว์ต่างๆ ที่เดินไปมาบนท้องถนนในช่วงเกิดโรคโควิด-19 ระบาดเป็นการเตือนถึงยุครุ่งเรืองหรือเปล่า

พื้นฐานสำหรับการเลือกหัวข้อ

เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา คือสัจธรรมหนึ่งที่เตือนให้เราเตรียมพร้อมรับมือกับอันตรายในช่วงเวลาที่สงบสุข การสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดชิ้นนี้ ด้านหนึ่งผู้วิจัยมีเป้าหมายเพื่อแจ้งเตือนชาวโลกให้ตระหนักถึงวิกฤตการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังความเจริญรุ่งเรืองอีกด้านหนึ่งเพื่อส่งเสริมให้มนุษย์อยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน การอนุรักษ์ธรรมชาติไม่ใช่เรื่องใหม่แต่เป็นเรื่องที่ไม่เคยนำมาปฏิบัติใช้ได้จริง ผู้วิจัยหวังว่าผลงานภาพวาดชิ้นนี้จะสามารถช่วยเตือนสติเราได้ มลพิษทางสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั่วโลกส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดของมนุษย์ เมื่อประกอบกับผลกระทบของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา บางทีมนุษย์ควรตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เรากับธรรมชาติอย่างลึกซึ้งและคิดอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวิธีการปกป้องสิ่งแวดล้อมในขณะที่พัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

ภาพวาดชิงหมิงริมินทีของจางเจ๋อตวนมีจุดประสงค์เพื่อพรรณนาถึงบ้านเกิดของเขาและให้คำแนะนำอันละเอียดอ่อนต่อองค์จักรพรรดิ การสร้างสรรค์ภาพวาดของผู้วิจัยในครั้งนี้ได้เลือกสถานที่เมืองเยียนไถมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์โดยมีเหตุผลคล้ายกับจางเจ๋อตวน ในด้านหนึ่งเป็นการพรรณนาถึงบ้านเกิดของตนและอีกด้านหนึ่งคือการปลุกโลกให้ตื่น

แนวทางสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดในครั้งนี้มีแรงบันดาลใจมาจากจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินทีและความงดงามของแนวชายฝั่ง นก สัตว์ ดอกไม้และพืชพรรณต่างๆ ของเมืองเยียนไถ ภาพวาดทะเลเมฆเรียนรู้จากวิธีการตกเดือนอันละเอียดอ่อนของจางเจ๋อตวนและยังแสดงออกถึงแนวคิดที่ว่า “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา”

ภาพวาดชิงหมิงริมินทีต้นฉบับเป็นภาพวาดสีแต่จางเจ๋อตวนใช้สีน้อยในการวาดภาพน้อยมากและสีก็จางลงไปตามกาลเวลาที่ผ่านมายาวนานกว่าหนึ่งพันปี ภาพวาดชิงหมิงริมินทีในปัจจุบันมีสีสันเอิร์ธโทนอาจเนื่องมาจากการวาดภาพบนผ้าไหม ดังนั้นในความเห็นของผู้วิจัย สีของภาพวาดชิงหมิงริมินทีอาจเป็นสีสว่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้เทคนิคการวาดภาพตกแต่งขาวดำเพื่อสร้างผลงานของตนเองโดยใช้เทคนิคพู่กันที่ประณีตเป็นหลักและถ่ายทอดอย่างพิถีพิถันจนออกมาเป็นผลงานทะเลเมฆ ในขณะที่เดียวกัน การวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ถือเป็นการสร้างสรรค์ที่มีรากฐานมาจากการวาดภาพแบบดั้งเดิมดังนั้นฉากต่างๆ ในภาพจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปในระดับหนึ่งก่อนที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับภาพปัจจุบัน

บันทึกในอดีตระบุว่า เนื่องจากอิทธิพลของเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้อาคารส่วนใหญ่ของเมืองเยียนไถเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ตั้งแต่สมัยโบราณในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งจะมีฝนตกชุก

และเพื่อเสริมการเล่าเรื่องของภาพวาดทะเลเมฆผู้วิจัยจึงแบ่งภาพตามการนับเวลาของจีน คือ หนึ่งวัน จะแบ่งออกเป็น 12 ชั่วโมงและ 1 ชั่วโมงเท่ากับ 2 ชั่วโมง การใช้การแบ่งเวลา 12 ชั่วโมงไม่เพียงแต่นำมาซึ่งความเป็นไปได้มากขึ้นในการเปลี่ยนแปลงภาพแต่ยังสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมอีกด้วย เนื่องจากเมืองเยียนไถมีภูมิอากาศที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกดังนั้นในทุกฤดูกาลจึงมีดอกไม้และพืชพรรณสลักกันออกดอกตลอดปี เช่น โบตัน กุหลาบ เป็นต้น ปัจจุบันดอกเบญจมาศไม่ได้เป็นเพียงสัญลักษณ์ของผู้สูงศักดิ์อีกต่อไปแต่ดอกเบญจมาศสีเหลืองและสีขาวยังนิยมใช้ในช่วงเทศกาลเซ็งเม้ง เพื่อแสดงการรำลึกถึงบรรพบุรุษ เมืองเยียนไถอุดมไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติที่พิเศษมากมาย ได้แก่ การประมงทางทะเล สัตว์ นก เป็นต้น ในช่วงฤดูหนาวเมืองเยียนไถจะมีหิมะตกหนักและเป็นที่ยอมรับกันมานาน “รังหิมะ” จากสภาพแวดล้อมที่พิเศษดังกล่าวของเมืองเยียนไถ

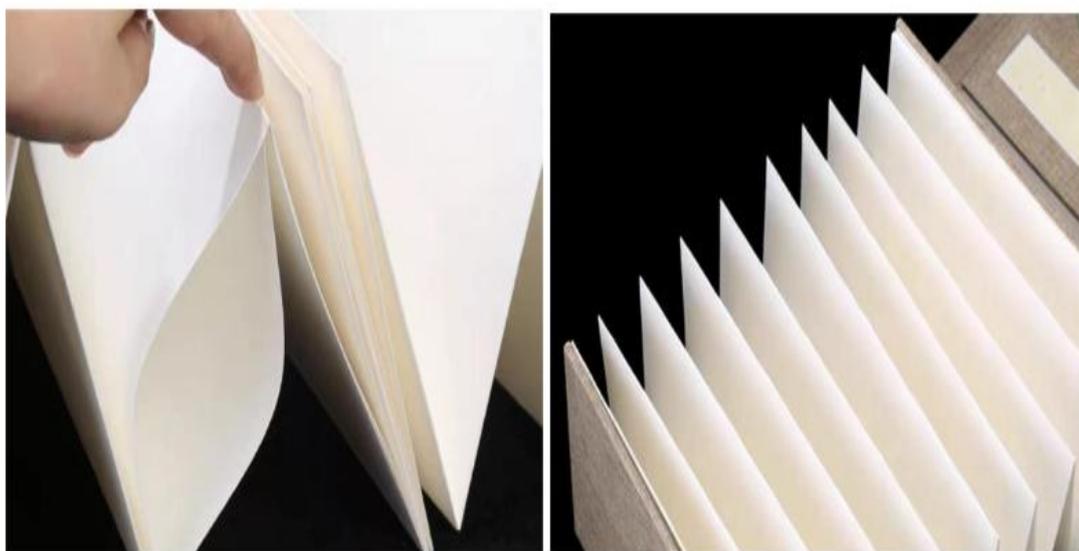
การสร้างสรรคภาพวาดทะเลเมฆจากฉากภาพวาดชิงหมิงริมที่จัดวางภาพเป็นไปตามฉากถนนและแม่น้ำเปียนเหอโดยใช้แนวชายฝั่งเมืองเยียนไถเป็นแนวทางสำหรับเรื่องราวของภาพ ตัวละคร รถ เรือ อาคาร และองค์ประกอบอื่น ๆ ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของภาพ การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและจำนวนนก การเปลี่ยนแปลงของอาคาร พืชพรรณ ลายเมฆและลายน้ำเป็นตัวกำหนดบรรยากาศของภาพให้ความหลากหลาย

เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะแว้เข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมาหรือหมายถึงสิ่งต่าง ๆ อาจกลับกันอย่างสุดขีด ดังนั้นเราควรเผชิญปัญหาทั้งภายในและภายนอกด้วยการคิดอย่างมีเหตุผลและแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง เราควรเคารพกฎแห่งการพัฒนาของสิ่งต่าง ๆ และเคารพข้อเท็จจริงตระหนักถึงวิกฤติที่อยู่เสมอและไม่ควรไล่ตามการพัฒนาที่รวดเร็วอย่างสุดขีดซึ่งนี่คือจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่ ภาพวาดทะเลเมฆใช้สิ่งนี้เป็นพื้นฐานในการออกแบบภาพวาดเชิงสร้างสรรค์และติดตามแนวคิดนี้โดยลวดลายทางสถาปัตยกรรม ลายแนวปะการัง ลายปลา ลายนก ฯลฯ ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ถูกนำมาใช้โดยตรงในภาพแต่กลับมีแผนที่จะเปลี่ยนรูปและลดความซับซ้อนของคุณสมบัติที่สำคัญลงและใช้เพื่อให้เกิด “ความไม่สมบูรณ์” มาทำให้สอดคล้องกับน้ำเต็มแก้วและพระจันทร์เต็มดวง รูปนกมีการวางแผนเพื่อใช้เป็นองค์ประกอบหลักในการปรับบรรยากาศภาพโดยรูปนกส่วนใหญ่จะไม่สมบูรณ์ เช่น หลังและส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ถูกกั้นด้วยอาคารที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น เพื่อสะท้อนถึงความขัดแย้งและการต่อต้านระหว่างสังคมมนุษย์และธรรมชาติ เนื่องจากภูมิประเทศที่ขรุขระจึงมีแผนที่จะใช้ลวดลายแนวปะการังจำนวนมากมาใช้ในส่วนพื้นดินของภาพ ดอกไม้และพืชจำนวนมาก เช่น ดอกเบญจมาศ และดอกโบตัน ถูกใช้เป็นพื้นหลังในภาพวาด เนื่องจากดอกเบญจมาศมีความหมายถึงความเสียสละจึงสามารถเข้าใจได้ว่าเป็น “ความไม่สมบูรณ์” อีกประเภทหนึ่ง ในขณะที่ดอกโบตันเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่งซึ่งเป็นอีกรูปลักษณะหนึ่งของจิตวิญญาณเรื่อง “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะแว้เข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา”

ผู้วิจัยจะนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบผลงานต่อไป

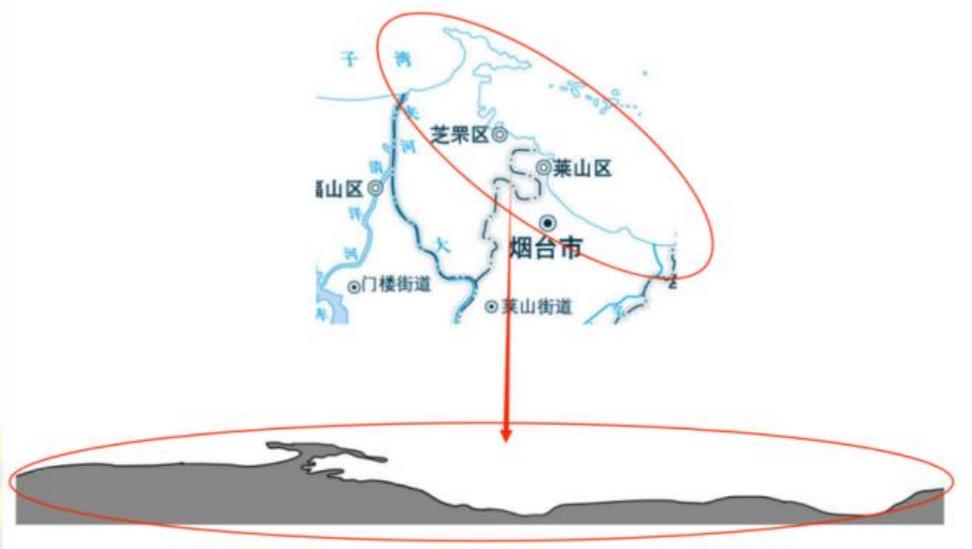
การจัดวางเค้าโครงภาพวาดทะเลเมฆ

เค้าโครงโดยรวมของภาพวาดทะเลเมฆมีลักษณะเป็นภาพวาดขนาดยาว 600 ซม. x 32 ซม. เรียงลำดับเนื้อเรื่องจากขวาไปซ้ายตามแบบภาพวาดชิงหมิงริมินที่ ภาพวาดมีทั้งหมด 13 หน้า แต่ละส่วนมีสองหน้า พับประกบเข้าหากันโดยเริ่มต้นจากหน้าปกและส่วนที่เหลืออีก 12 หน้าแบ่งตามการนับเวลาแบบจีนคือ 12 ชั่วโมงเพื่อแสดงการเปลี่ยนแปลงฉากเวลาของเมืองเยียนไถในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งและหน้าสุดท้ายคือปกหลังซึ่งไม่ถือเป็น 1 ใน 12 ชั่วโมง

ภาพที่ 4-1 ลักษณะอัลบั้มภาพ (Li Yalin, 2023)

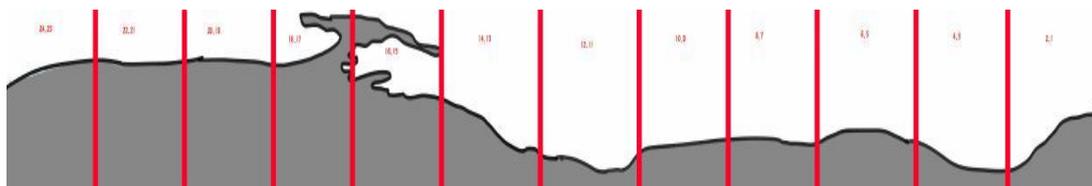
ภาพวาดทะเลเมฆใช้แนวชายฝั่งของเมืองเยียนไถเป็นเส้นหลักในการแบ่งสัดส่วนภาพ ออกเป็น 2 ส่วนคือ ทะเลและแผ่นดิน กล่าวคือ ทะเลอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองเยียนไถ จัดเรียงทิศทางจากทิศเหนือไปใต้ ซ้ายไปตะวันตกและขวาไปตะวันออกทำให้ภาพถูกแบ่งออกเป็น ส่วนบนและส่วนล่าง สีเทาในครึ่งล่างคือแผ่นดินและสีขาวในครึ่งบนคือทะเล (ตามภาพด้านล่าง)

ภาพที่ 4-2 การเปลี่ยนแปลงทิศทางตามแนวชายฝั่ง (Li Yalin, 2023)

เมืองเยียนไถเป็นที่รู้จักกันในนาม “รังหิมะ” บรรยากาศยามหิมะตกในเมืองเยียนไถมีความงดงามและสร้างอารมณ์ความรู้สึกอันเป็นเอกลักษณ์มาสู่ชาวเยียนไถ ในทุกๆ ปี เทศกาลเซ่งเม้งมักจะอยู่ในช่วงปลายฤดูหนาวและต้นฤดูใบไม้ผลิหรือเรียกว่า “ช่วงเวลาที่ยังอบอุ่นและหนาวเย็น” ดังนั้นการออกแบบครั้งนี้จึงใช้รูปทรงของเกล็ดหิมะเพื่อแสดงถึงความแตกต่างระหว่างทะเลและพื้นดิน เนื่องจากเกล็ดหิมะตามธรรมชาติเป็นรูปหกเหลี่ยมและมีรูปร่างที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปหกเหลี่ยมดัดแปลงมาแสดงสัดส่วนพื้นดิน

ตั้งแต่ปี พ.ศ.2563 จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จนเกิดการปิดเมืองในหลายพื้นที่ ทำให้ระบบนิเวศทางธรรมชาติได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างมาก ดังนั้นในภาพทะเลเมฆจึงไม่มีภาพมนุษย์แต่ถูกแทนที่ด้วยนก 18 ตัวกระจายอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ของภาพจากขวาไปซ้ายโดยรูปแบบการเคลื่อนไหวของนกและพื้นที่ของภาพจะตรงกับแต่ละช่วงเวลาของวัน

ภาพที่ 4-3 การแบ่งสัดส่วนเวลา 12 ชั่วโมงและตำแหน่งในรูปภาพ (Li Yalin, 2023)

นอกจากนี้ ในช่วงที่เกิดโรคระบาดยังพบว่าสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงที่ตื้นเขินเป็นอย่างมากซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสังคมมนุษย์ไม่มีความสำคัญกับระบบนิเวศทางธรรมชาติ ดังนั้นการวาดภาพจึงใช้เทคนิคสัดส่วนผกผันเพื่อพรรณนาถึงสถาปัตยกรรมอันงดงามของมนุษย์และในขณะเดียวกันยังได้ขยายภาพนกและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ให้ใหญ่ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่านกมีขนาดใหญ่กว่าอาคาร

เนื่องจากรัฐบาลจีนสนับสนุนมาตรการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นภาพดอกเบญจมาศจึงถูกนำมาใช้เพื่อสะท้อนถึงการเสียดสี เนื่องจากในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งมักมีฝนตกชุก ดังนั้นในภาพจึงมี “ละอองฝน” จำนวนมาก

เยียนไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเล ดังนั้นนอกเหนือจากการตกแต่งภาพด้วยการตัดแปลงรูปทรงของดอกไม้ ต้นไม้ และหญ้าแล้ว ยังมีการตกแต่งด้วยลวดลายแนวปะการังริมทะเล คลื่น เมฆ และสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเลด้วยโดยลายแนวปะการังถูกใช้เป็นองค์ประกอบหลักของโครงสร้างพื้นดิน ในขณะที่ลายคลื่น เมฆ และสัตว์ทะเลถูกใช้สำหรับการตกแต่งและประดับบรรยากาศภาพ ดังเช่นภาพการออกแบบด้านล่างต่อไปนี้

แบบร่างการจัดวางองค์ประกอบภาพทะเลเมฆ

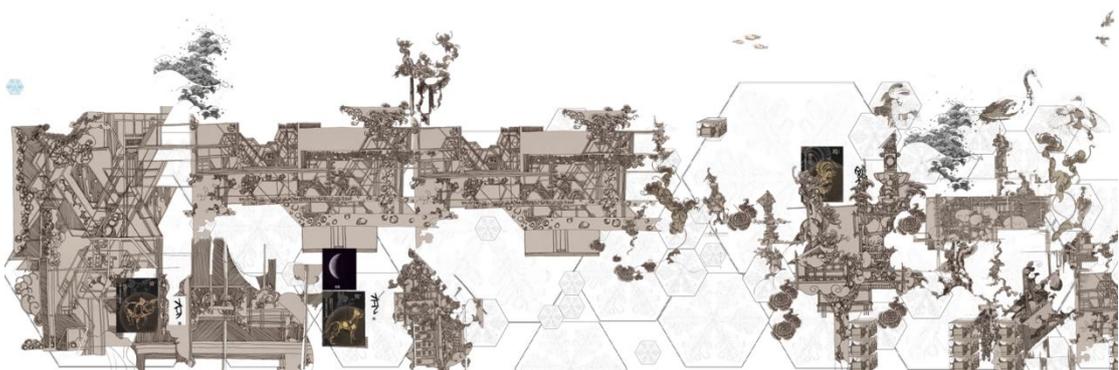
ภาพที่ 4-4 แบบร่างภาพส่วนที่ 1 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-5 แบบร่างภาพส่วนที่ 2 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-6 แบบร่างภาพส่วนที่ 3 (Li Yalin, 2023)

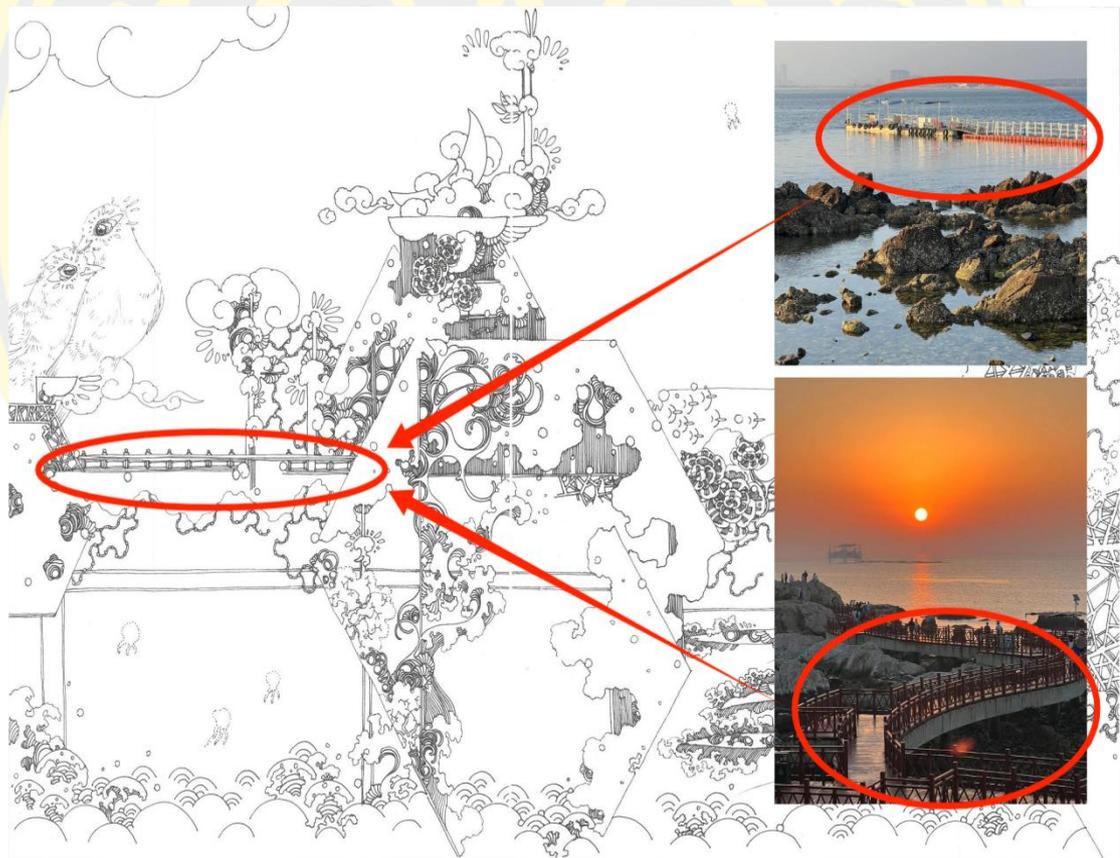
ภาพที่ 4-7 แบบร่างภาพส่วนที่ 4 (Li Yalin, 2023)

ออกแบบลวดลาย

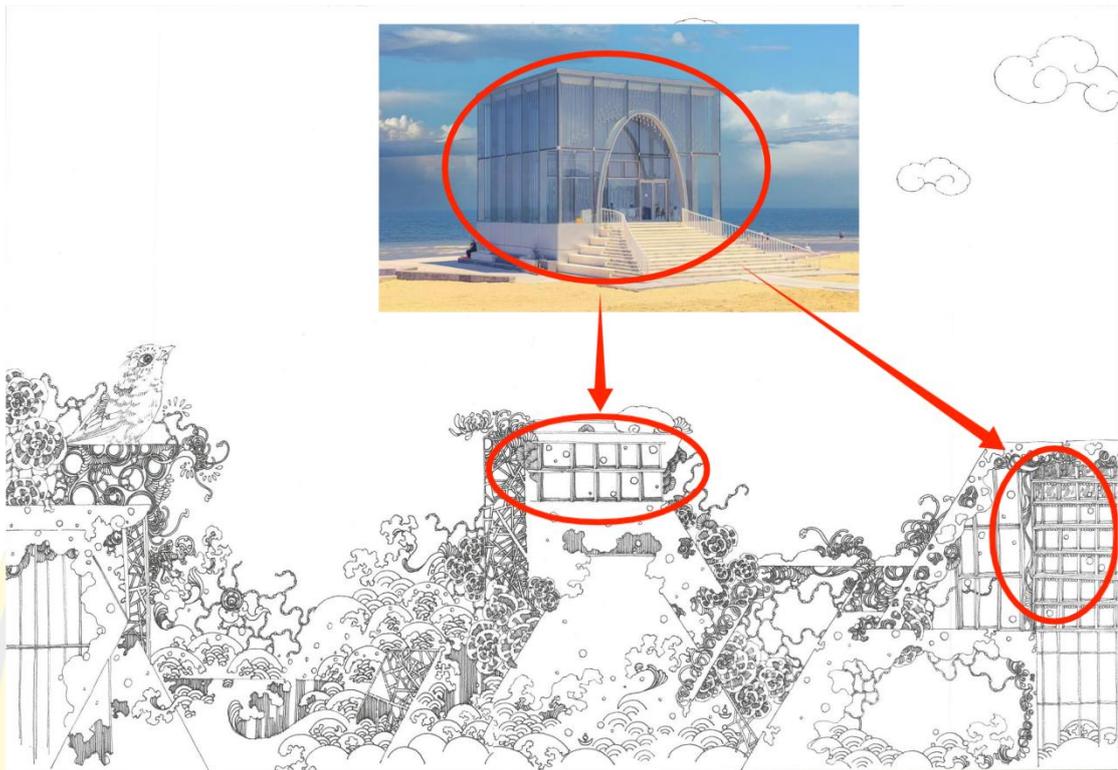
เมื่อออกแบบเค้าโครงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำองค์ประกอบภาพที่ถูกเลือกไว้ก่อนหน้านี้มาทำการเปลี่ยนแปลงรูปทรงโดยลดความซับซ้อน ดัดแปลงและจัดกลุ่มภาพใหม่เพื่อให้เกิดเป็นลวดลายตกแต่งที่มากขึ้น การออกแบบลวดลายตกแต่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ สถาปัตยกรรม นก ดอกไม้และหญ้า น้ำและแนวปะการัง

การออกแบบลวดลายตกแต่งลายสถาปัตยกรรม

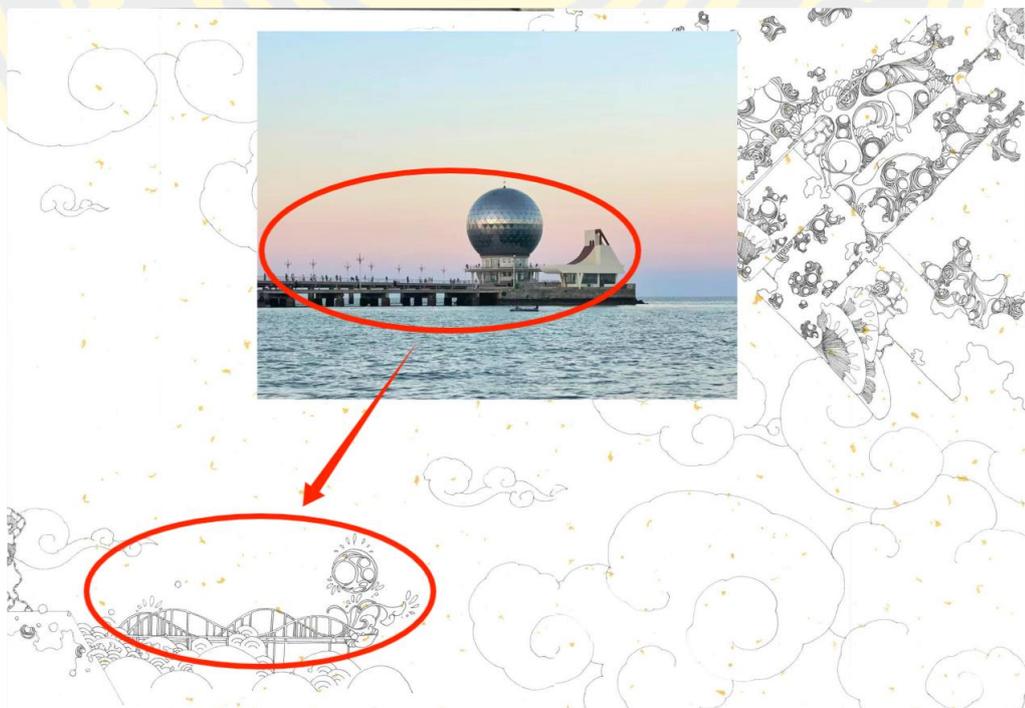
การออกแบบนี้เลือกเอาโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งแบบแนวตั้งและแนวนอนมาใช้เพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคง นอกจากนี้ความสะอาดของผนังมันกระจกยังถูกนำมาใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงรูปทรงของสะพานและทิวทัศน์บริเวณชายฝั่ง

ภาพที่ 4-8 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาจากสะพาน (Li Yalin, 2023)

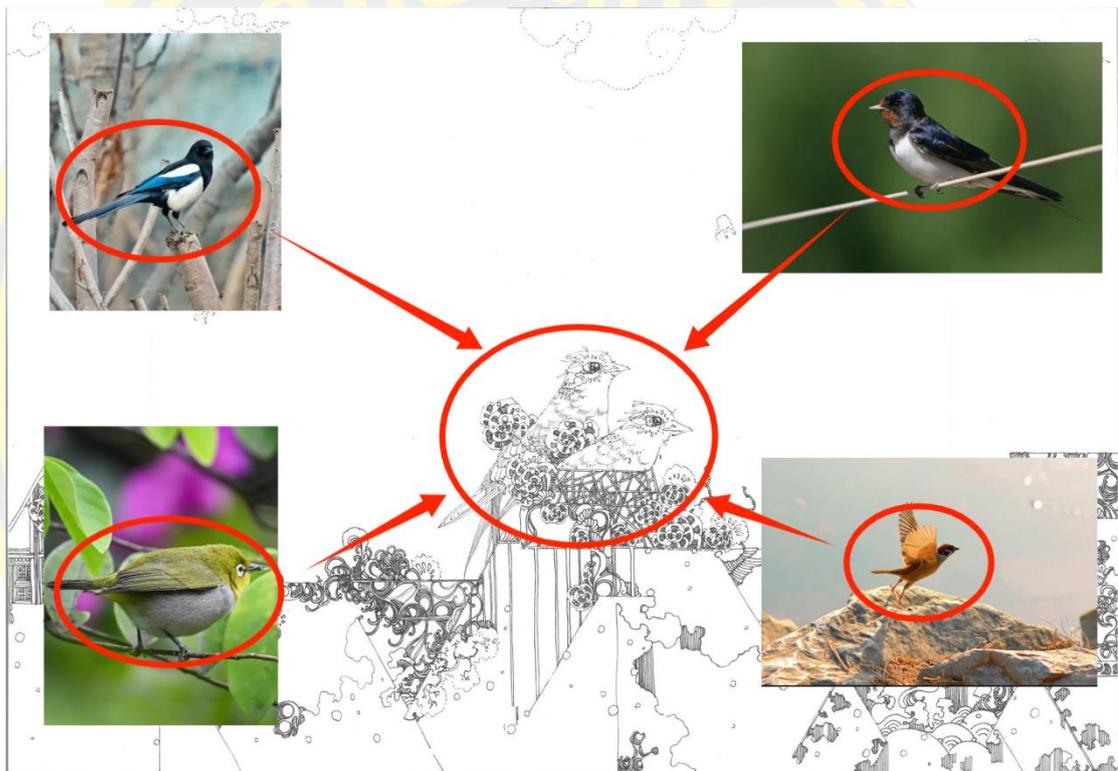
ภาพที่ 4-9 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาจากทิวทัศน์ชายฝั่งทะเล(Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-10 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบมาจากทิวทัศน์ชายฝั่งทะเล (Li Yalin, 2023)

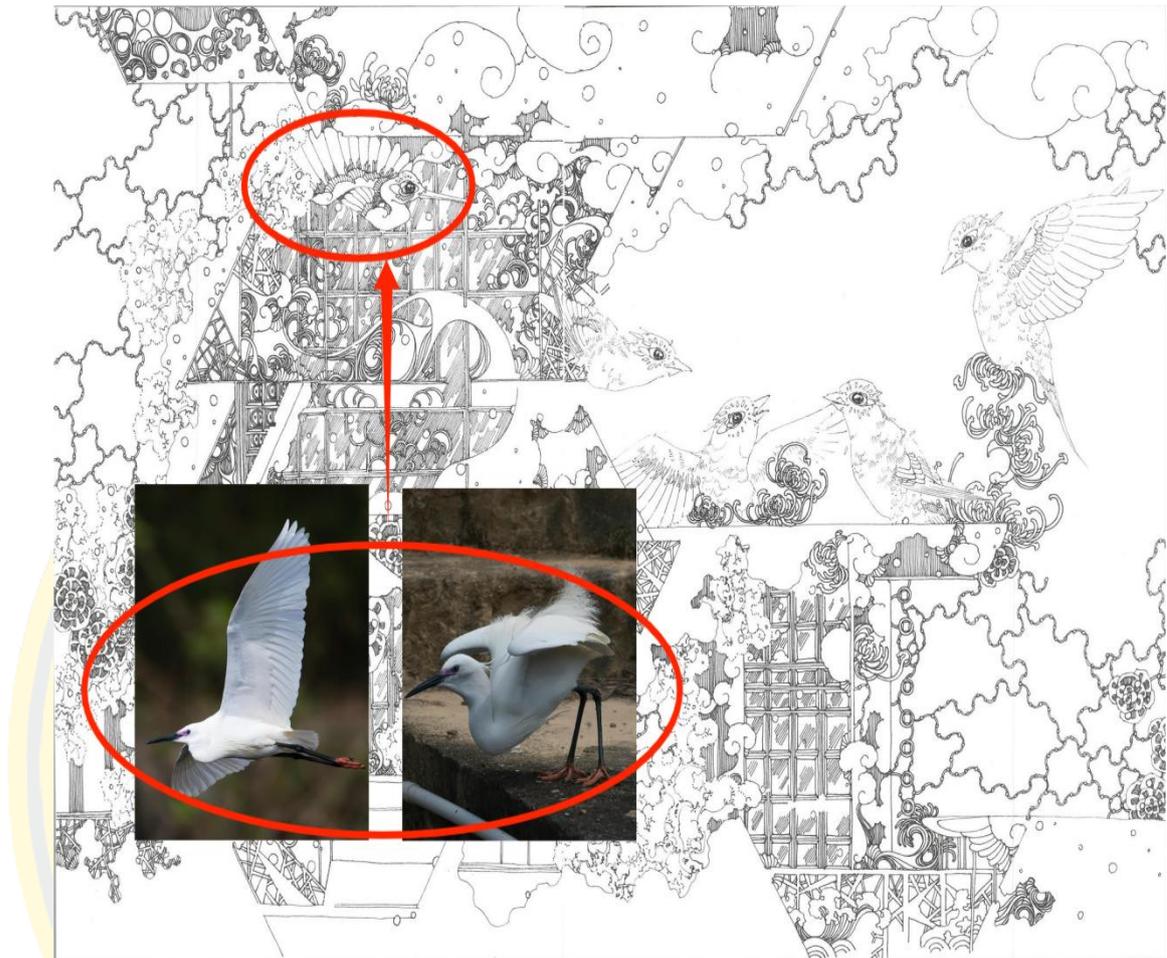
1. การออกแบบลวดลายการตกแต่งลายนก

เมืองเยินไถมีนกหลายชนิด นกที่พบได้ทั่วไปและเป็นที่ยุ้รัก ได้แก่ นกนางแอ่น นกกระจอก นกกางเขน นกขมิ้น นกกระยาง ฯลฯ การออกแบบนกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง นกบก เช่น สัตว์สวนทางสัตตฐานวิทยาของนกกระจอก ดวงตาของนกนางแอ่น ลำตัวที่เพรียวบางของนกนางแอ่น ปีกหางของนกกางเขน และองค์ประกอบอื่นๆ เพื่อใช้สำหรับการตกแต่งหลักและนกมีส่วนช่วยที่สำคัญที่สุดในการปรับบรรยากาศ

ภาพที่ 4-11 การออกแบบลวดลายนกบก (Li Yalin, 2023)

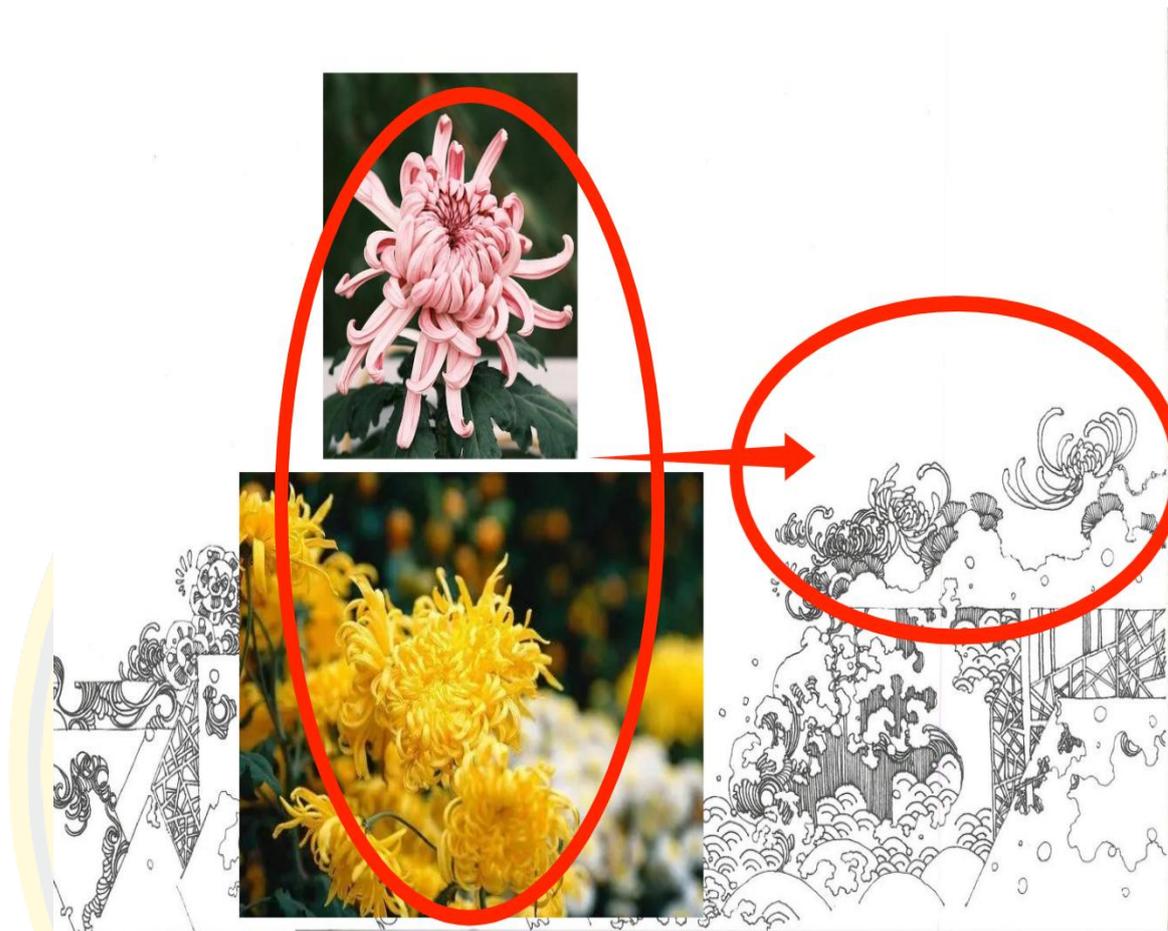
ส่วนที่สอง นกน้ำ เยินไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเลที่มีนกน้ำหลายประเภท ในความเป็นจริงแล้ว นกน้ำนั้นมีขนาดใหญ่กว่านกบกมากซึ่งจะส่งผลต่อการจัดวางภาพ ดังนั้น การออกแบบนี้จึงใช้เพียงรูปนกกระยางเท่านั้นมาเป็นต้นแบบในการออกแบบลายนกน้ำและใช้เป็นลายตกแต่ง

ภาพที่ 4-12 การออกแบบลวดลายนกน้ำ(Li Yalin, 2023)

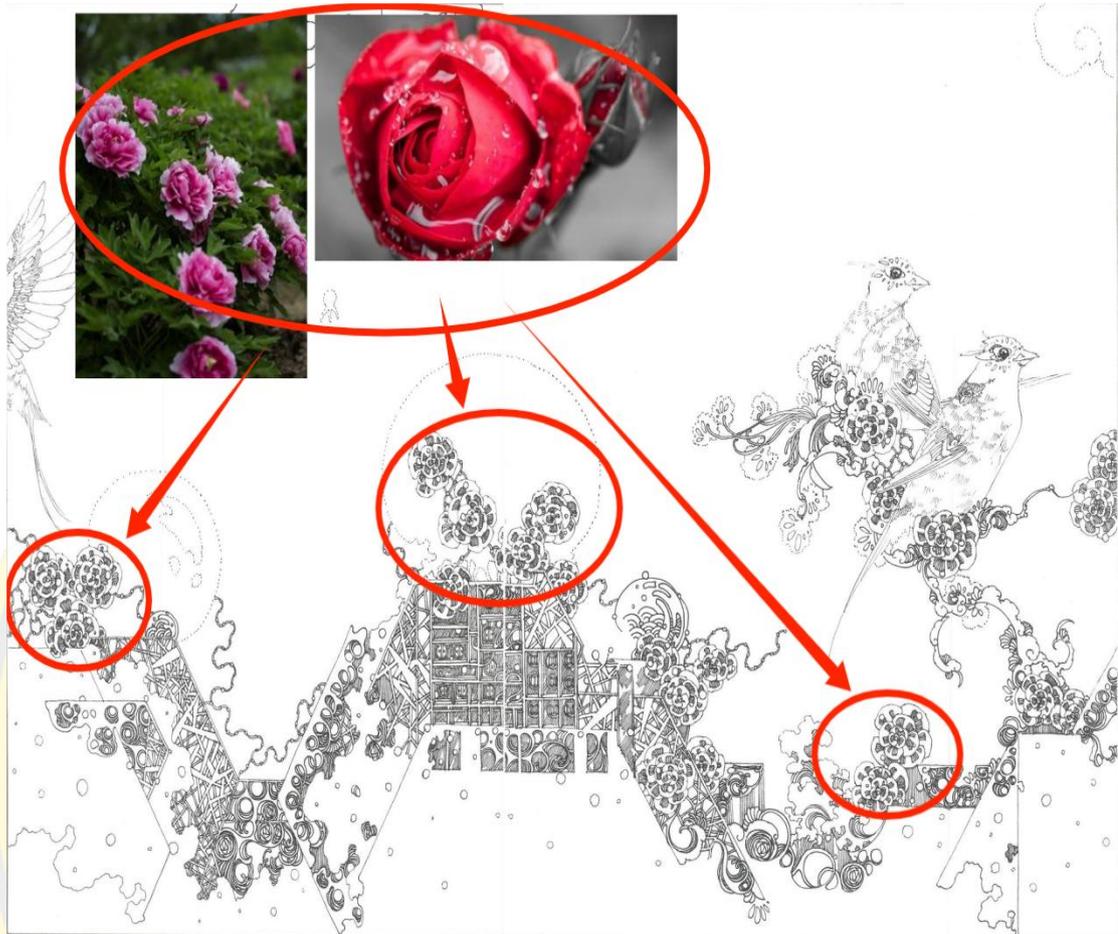
2. การออกแบบลวดลายการตกแต่งลายดอกไม้และหญ้า

เทศกาลเซ็งเม้งเป็นเทศกาลที่ชาวจีนจัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขา ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า ดอกเบญจมาศไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนของคุณธรรมเท่านั้น แต่ยังใช้เพื่อรำลึกถึงเพื่อนเก่าและการบูชาบรรพบุรุษด้วย ดังนั้น ดอกเบญจมาศจึงได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในการตกแต่งหลักของดอกไม้และหญ้าในการออกแบบนี้

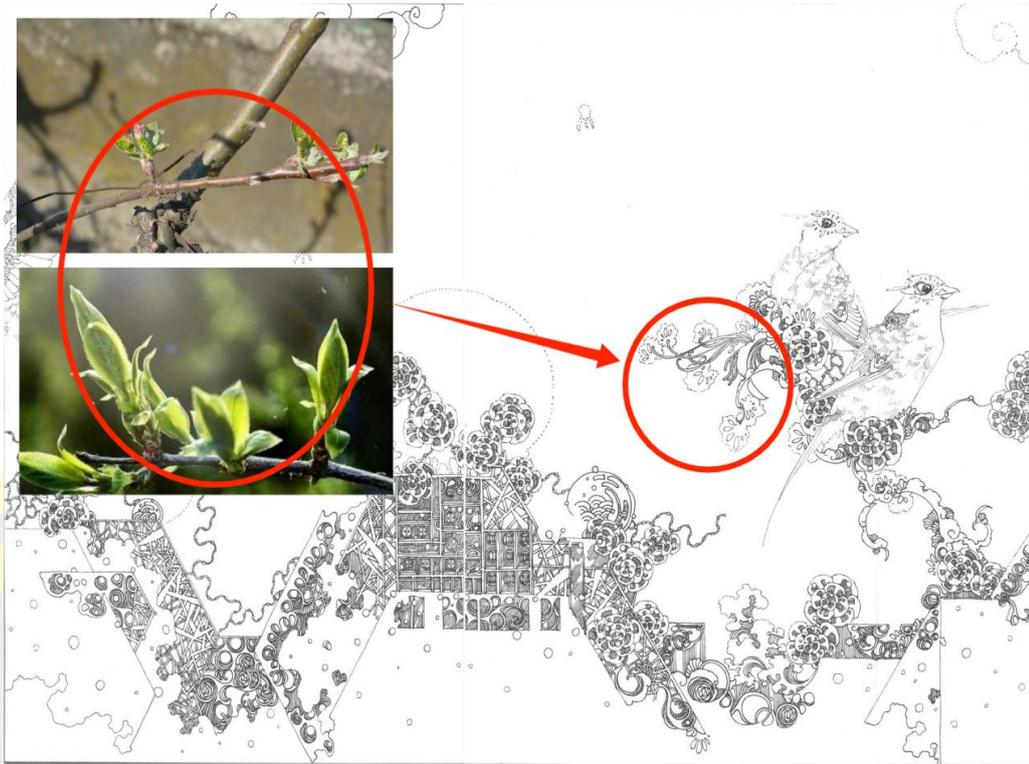
ภาพที่ 4-13 การออกแบบลวดลายดอกเบญจมาศ (Li Yalin, 2023)

ดอกโบตั๋น ดอกกุหลาบ และดอกไม้อื่น ๆ แสดงถึงความเป็นสิริมงคล ในการออกแบบนี้ ผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงรูปทรงและใช้เป็นลวดลายตกแต่งหลัก

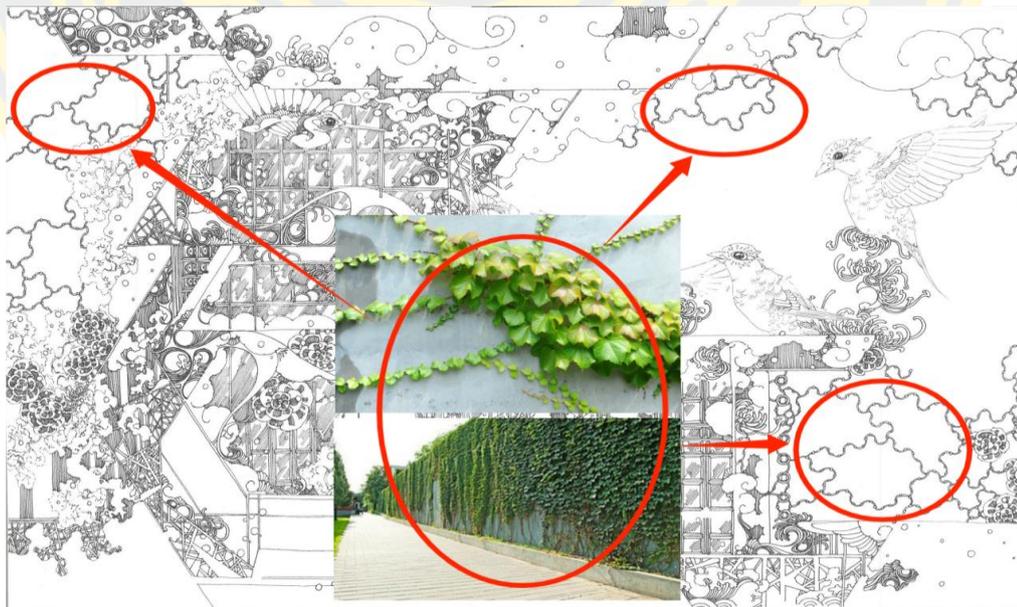

ภาพที่ 4-14 การออกแบบลวดลายดอกโบตั๋นและดอกกุหลาบ (Li Yalin, 2023)

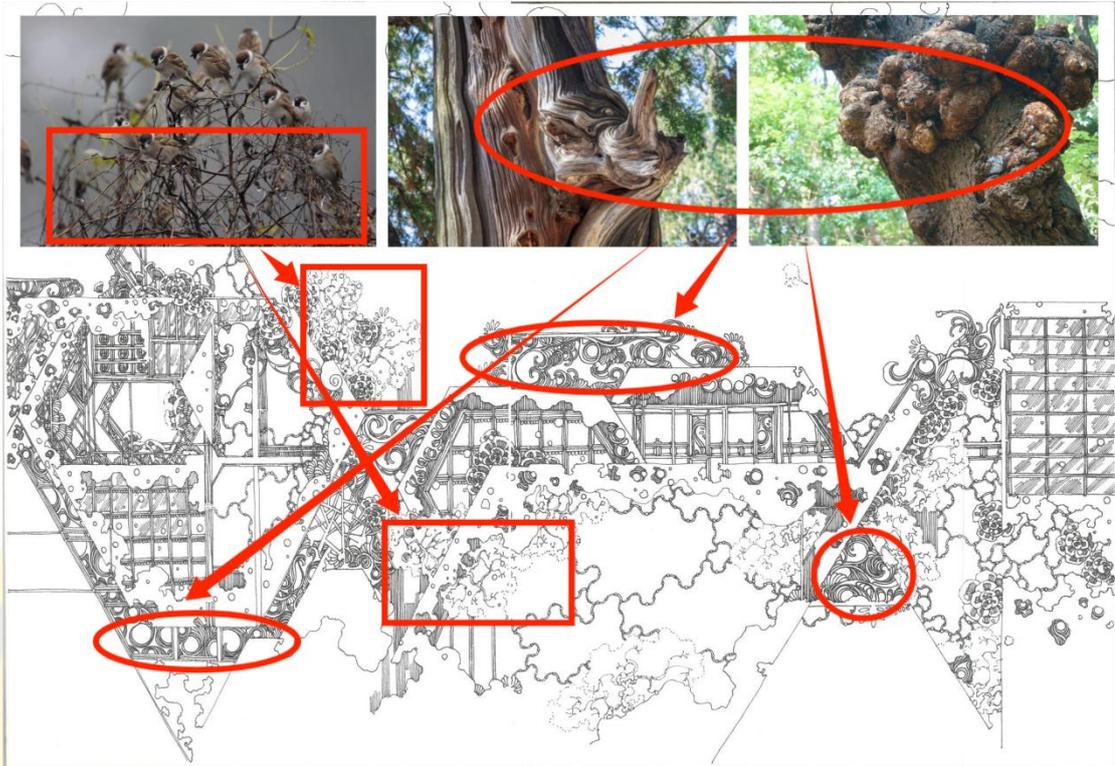
เมืองเยินไถมี 4 ฤดูกาลและมีพืชพันธุ์ที่อุดมสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้หาพืช ไม้เลื้อย และ
พื้นผิวของต้นไม้มาดัดแปลงรูปทรงให้สวยงามยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4-15 การออกแบบลวดลายการงอกของต้นไม้ (Li Yalin, 2023)

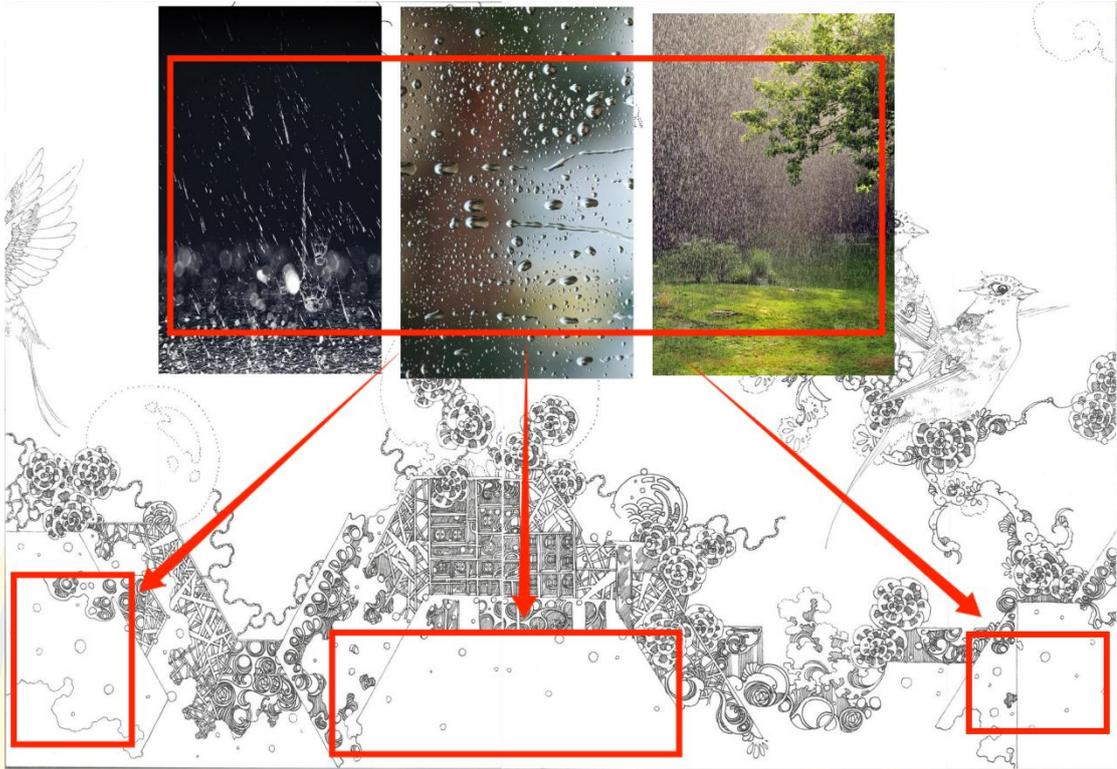
ภาพที่ 4-16 การออกแบบลวดลายพืชไม้เลื้อย (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-17 การออกแบบลวดลายพื้นผิวต้นไม้ (Li Yalin, 2023)

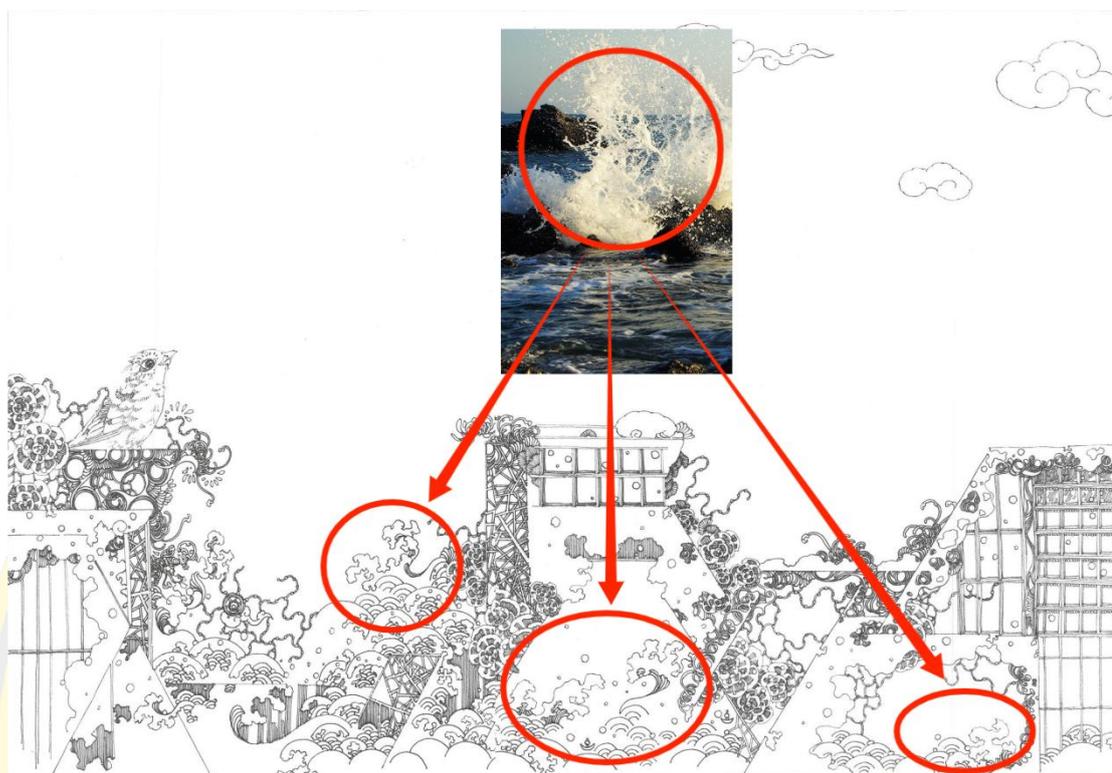
3. การออกแบบลวดลายการตกแต่งลาย

ฝนนี้นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้มาโดยตลอดในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งของเมืองเยินไถ การศึกษาครั้งนี้ได้ออกแบบฝนให้เป็นรูปทรงวงกลมตามรูปร่างของฝนและการตกแต่งในภาพ

ภาพที่ 4-18 การออกแบบลวดลายฝน (Li Yalin, 2023)

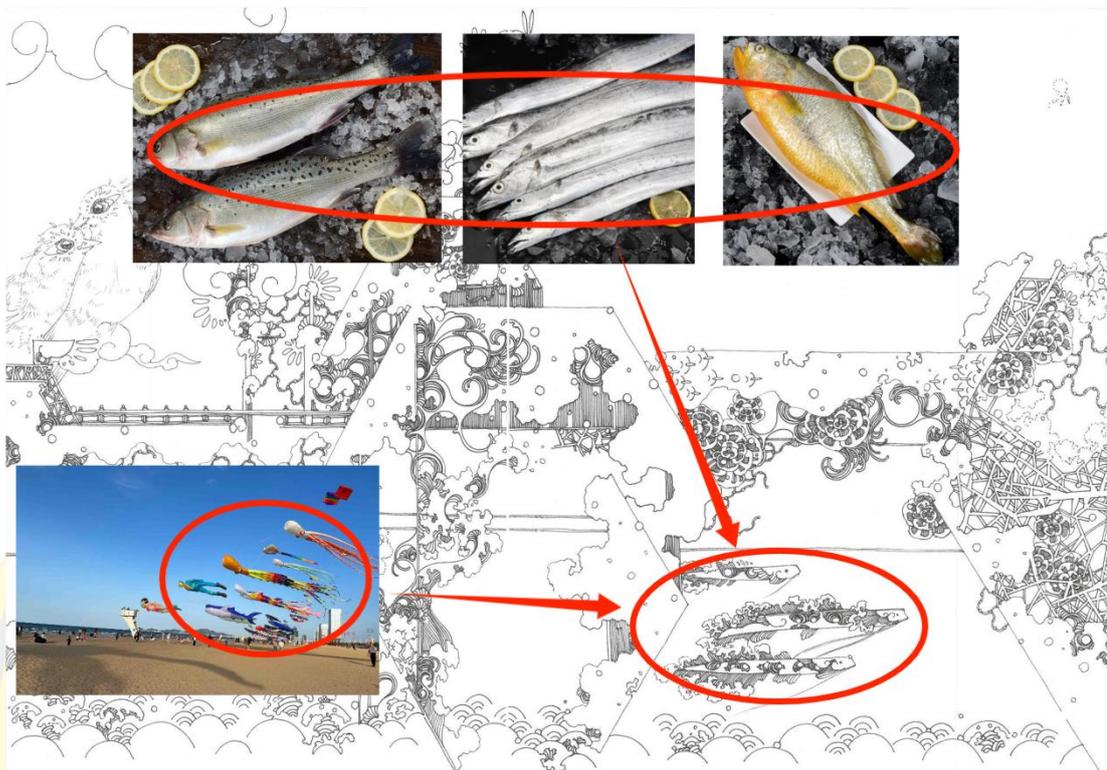
เขียนไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเลที่มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ดังนั้นรูปแบบน้ำและคลื่นจึงเป็นองค์ประกอบภาพที่ขาดไม่ได้

ภาพที่ 4-19 การออกแบบลวดลายคลื่น (Li Yalin, 2023)

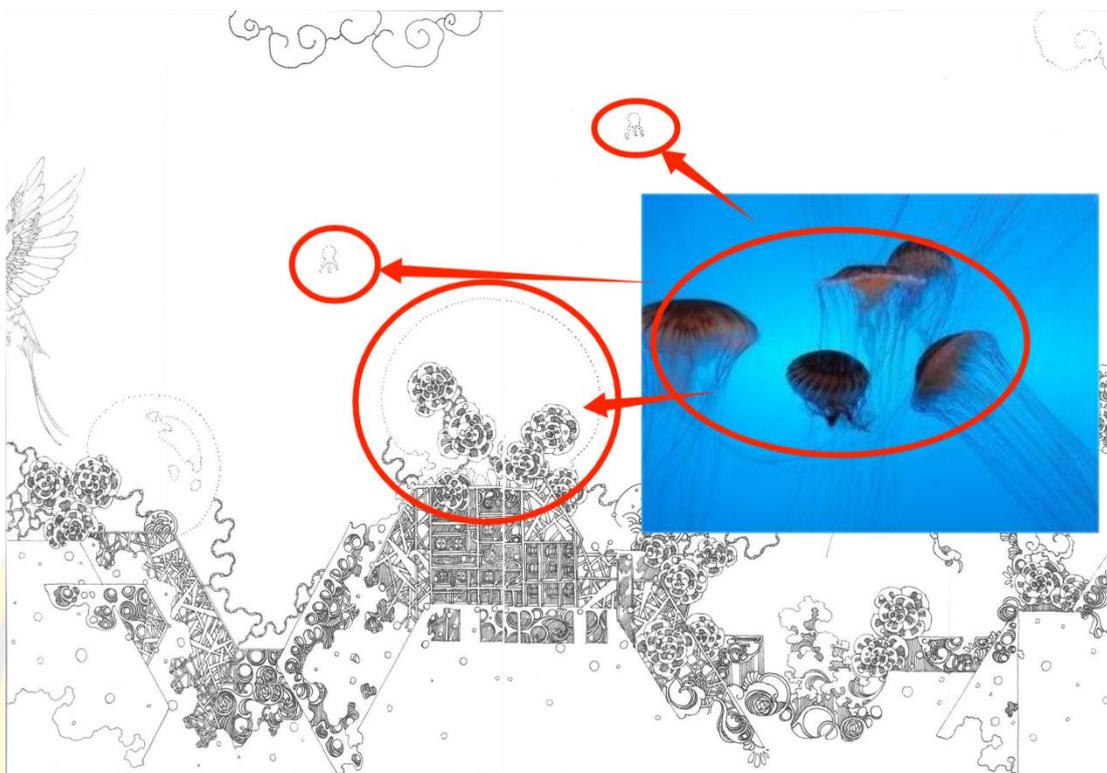
4. การออกแบบลวดลายปลา แนวปะการัง และลวดลายอื่นๆ

เยียนไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเลจึงมีอาหารทะเลมากมาย การออกแบบนี้ใช้รูปทรงหางปลา ปลาเหลือง ลวดลายเกล็ดปลา คลื่นและว่าว มาผสมผสานกัน

ภาพที่ 4-20 การออกแบบลวดลายปลา (Li Yalin, 2023)

แมงกะพรุนเป็นผลิตภัณฑ์ของเมืองเยินไถ การออกแบบนี้ทำให้ภาพลักษณ์ของแมงกะพรุนดูเรียบง่ายขึ้นเป็นอย่างมากและนำมาใช้เป็นลวดลายประดับตกแต่ง

ภาพที่ 4-21 การออกแบบลวดลายแมงกะพรุน (Li Yalin, 2023)

เยียนไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเล ตลอดระยะเวลาที่ผ่านไปหลายปีที่ผ่านมา ฝน และคลื่นพัดพาหินจำนวนมากมายังแนวชายฝั่งทำให้หินเหล่านี้ถูกทับถมจนกลายเป็นรูปทรงที่แปลกประหลาด สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่ใช้คอนกรีตเสริมเหล็กได้นำหินมาใช้เป็นองค์ประกอบจำนวนมาก ดังนั้นการออกแบบครั้งนี้จึงเปลี่ยนภาพแนวปะการังชายฝั่งเป็นลวดลายตกแต่งและนำมาใช้กับภาพสถาปัตยกรรมและโครงสร้างของดิน

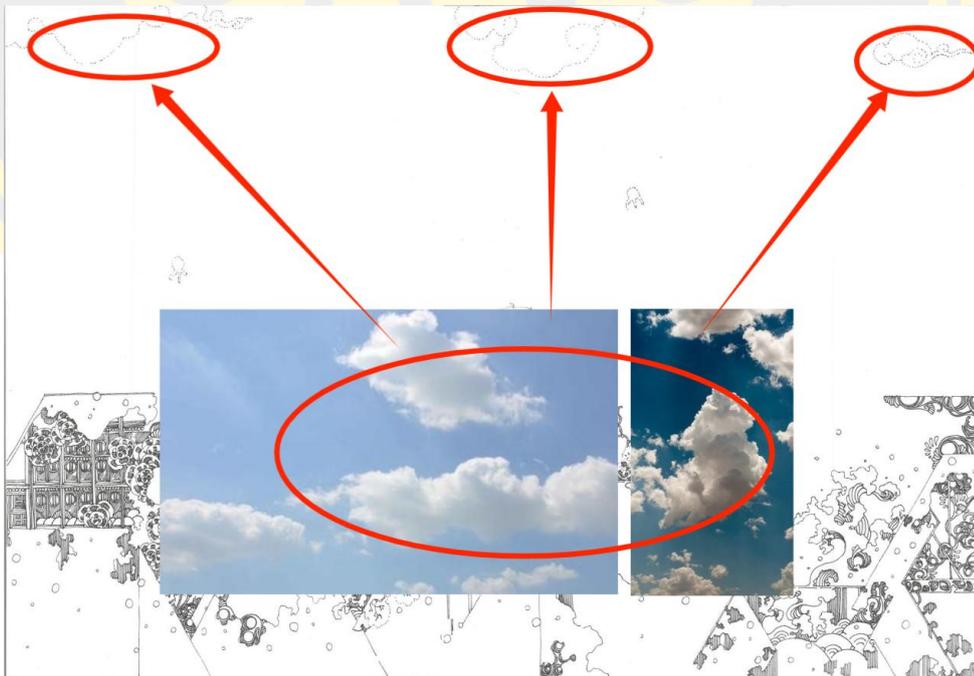

ภาพที่ 4-22 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแนวปะการัง (Li Yalin, 2023)

ในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งเป็นช่วงเวลาที่ฝนตกชุกและฝนมีที่มาจากเมฆ ดังนั้นการออกแบบนี้จึงเลือกใช้เมฆจากท้องฟ้าในเมืองเยียนโถมาออกแบบเป็นลวดลายตกแต่งโดยออกเป็นทั้งเส้นทึบและเส้นประ

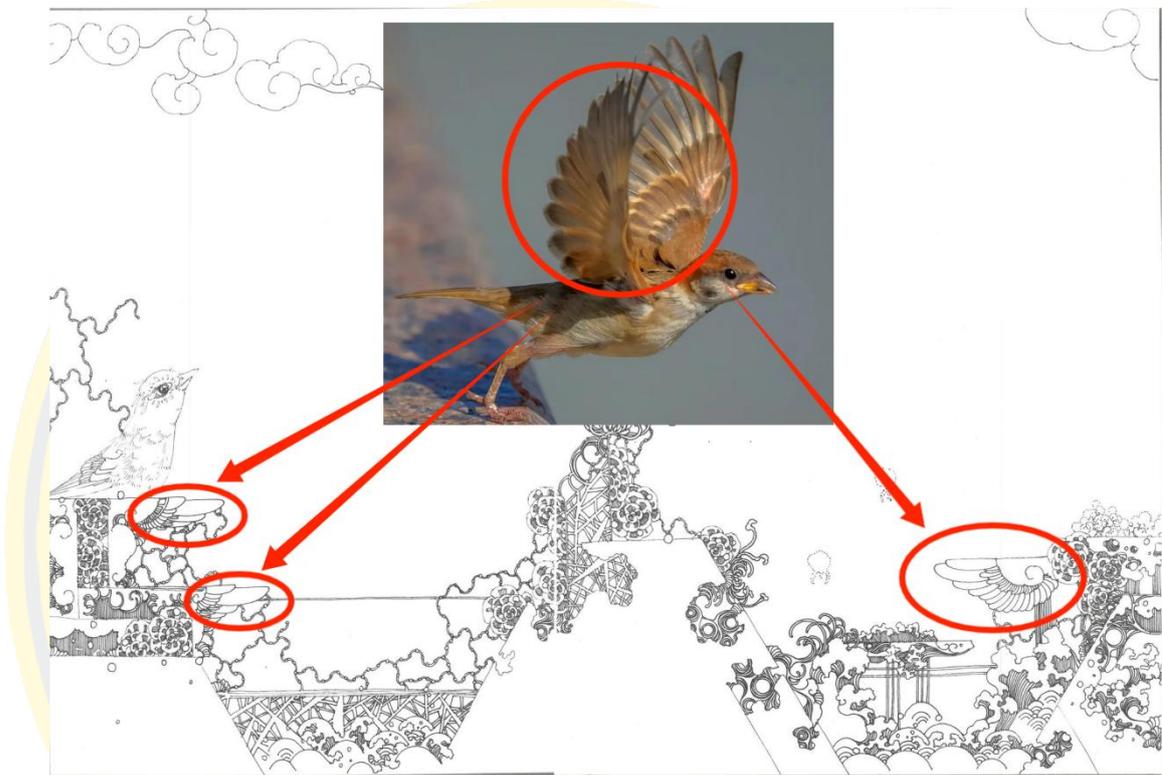

ภาพที่ 4-23 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเมฆ 1 (Li Yalin, 2023)

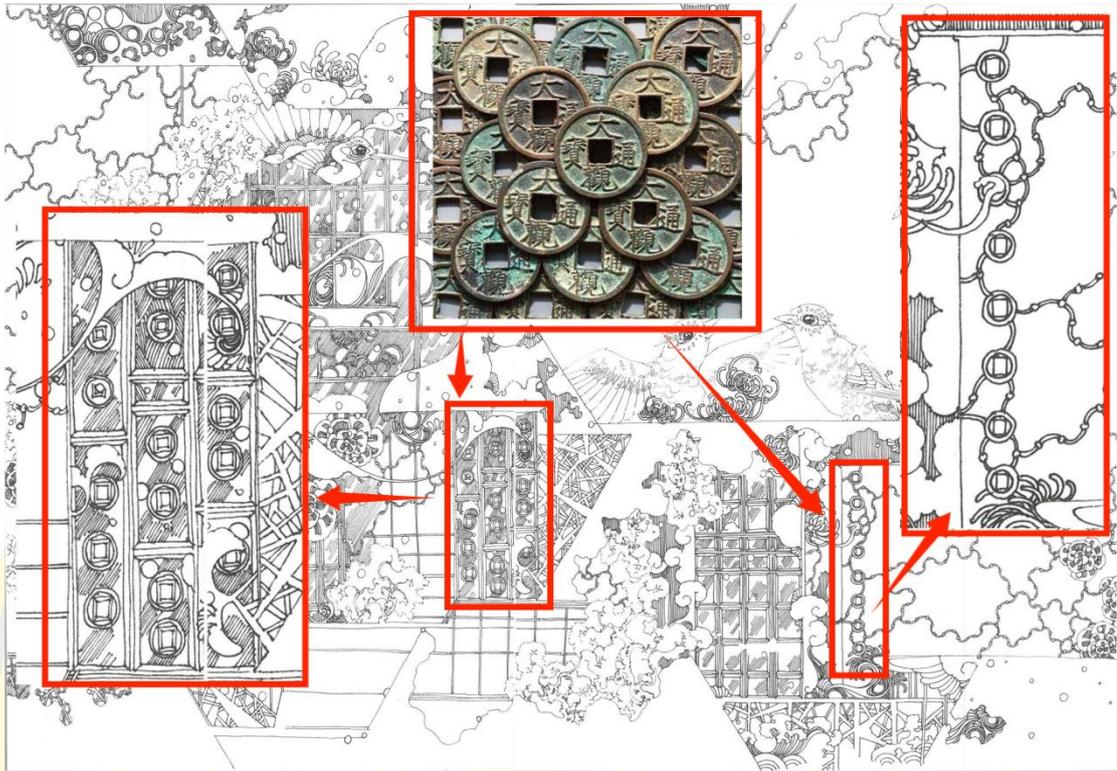
ภาพที่ 4-24 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเมฆ 2 (Li Yalin, 2023)

เศรษฐกิจในสังคมยุคใหม่กำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจนเรียกได้ว่าเป็นยุคก้าวกระโดด การออกแบบนี้จึงเลือกใช้รูปนกขณะกางปีกมาเป็นสัญลักษณ์ โดยทำการตัดแปลงและเปลี่ยนรูปแบบให้ง่ายขึ้นเพื่อใช้สำหรับเป็นลวดลายตกแต่ง

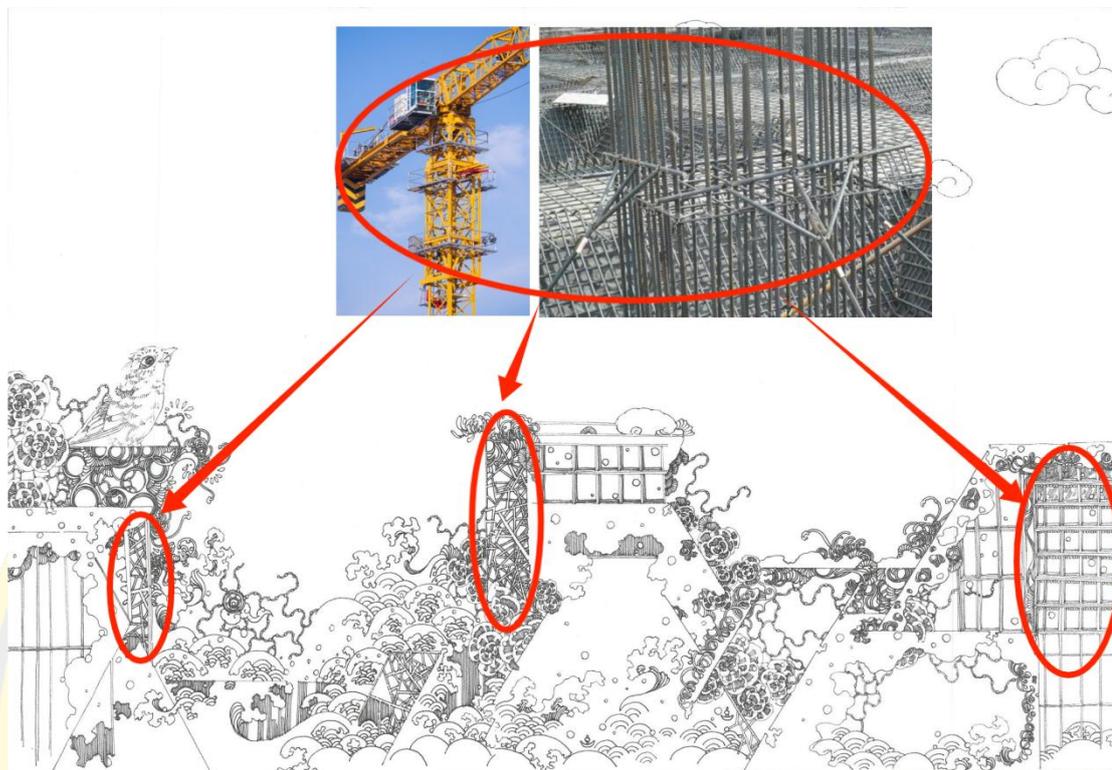
ภาพที่ 4-25 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบลายปีกนก (Li Yalin, 2023)

รากฐานทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดโครงสร้างทางสังคม การออกแบบนี้จึงใช้เหรียญรูสีเหลี่ยมทรงกลมจากสมัยราชวงศ์ซ่งมาตัดแปลงให้มีรูปแบบที่ง่ายขึ้นเพื่อใช้สำหรับตกแต่งหน้าต่างของสิ่งปลูกสร้างและลวดลายประดับของภาพ

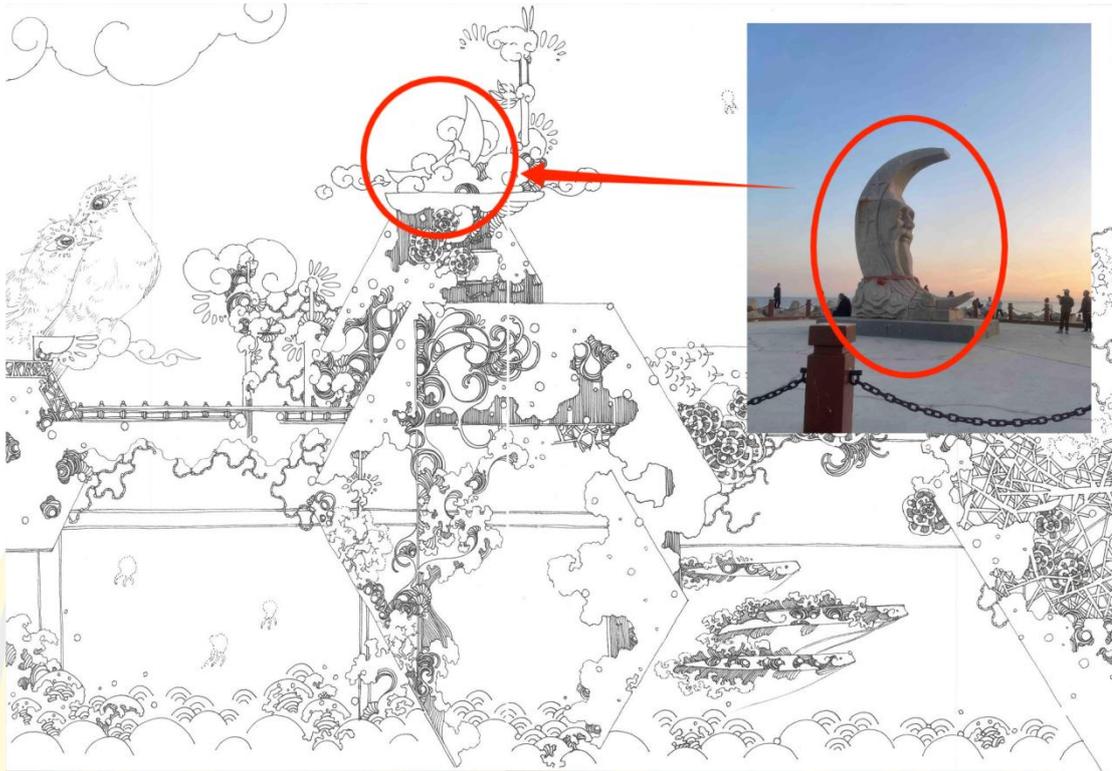
ภาพที่ 4-26 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบเหรียญทองแดง (Li Yalin, 2023)

คอนกรีตเสริมเหล็กเป็นวัสดุหลักของอาคารสมัยใหม่ โครงสร้างที่ประกอบด้วยเหล็กเส้น ทำหน้าที่รองรับน้ำหนักของอาคารซึ่งเหมือนกับกระดูกของร่างกายมนุษย์ นอกจากนี้ ในการปลูกสร้างอาคาร เครื่องจักรสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยคือ รถเครน ดังนั้นการออกแบบนี้จึงเลือกใช้ทั้งสองอย่างมารวมกันและลดความซับซ้อนของรูปทรงลงเพื่อเป็นรูปแบบในการเชื่อมต่อภาพและการจัดวางภาพ

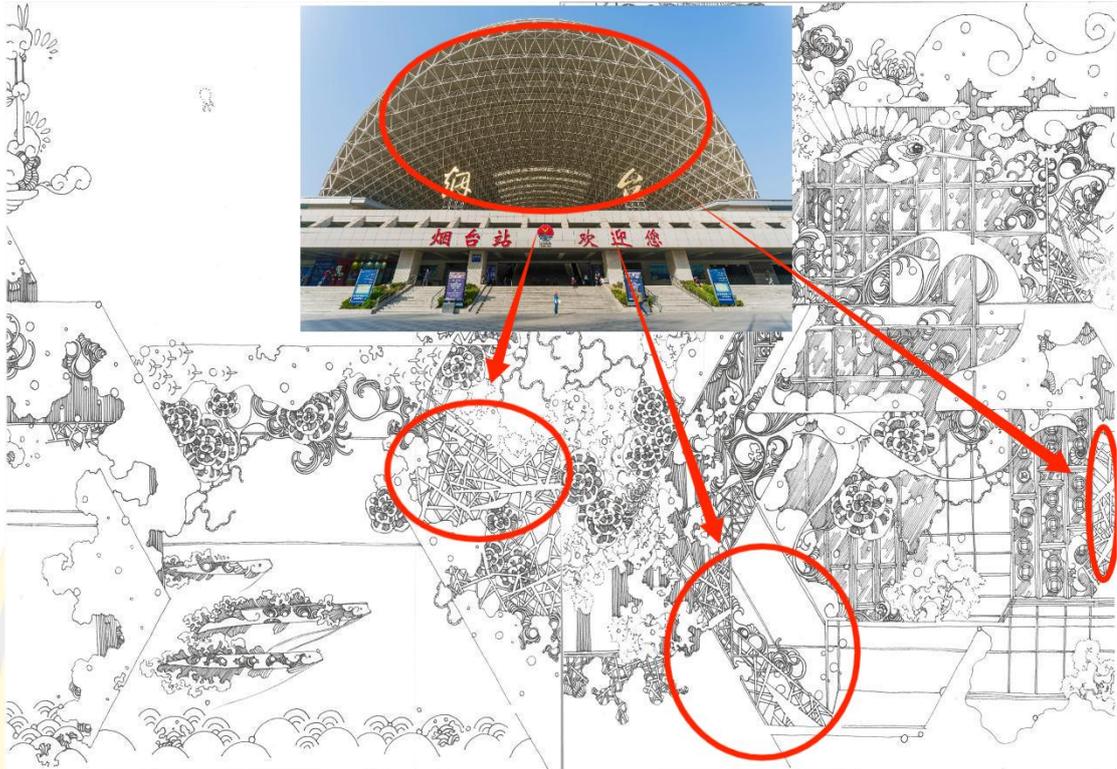
ภาพที่ 4-27 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างโครงเหล็ก (Li Yalin, 2023)

ชายชราบนดวงจันทร์เป็นจุดชมวิวที่มีชื่อเสียงบนหาดเทียนไถ การออกแบบนี้จึงทำให้กลายเป็นพระจันทร์เสี้ยวที่ล้อมรอบด้วยเมฆและหมอก

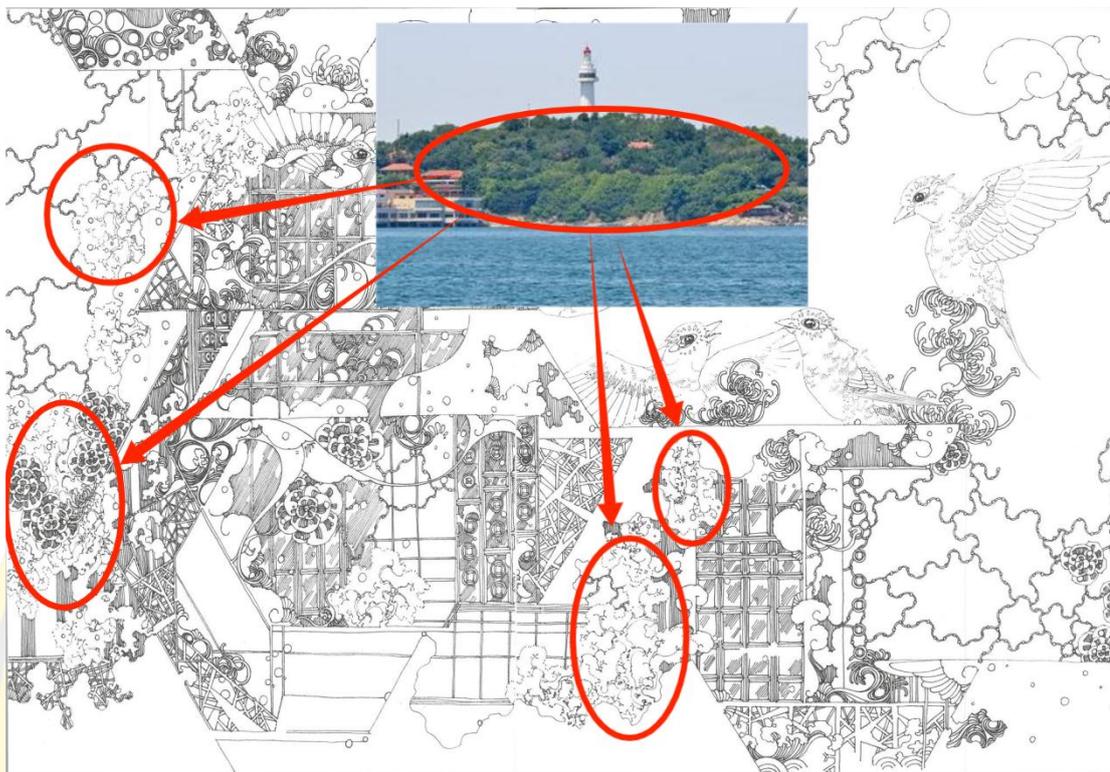
ภาพที่ 4-28 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบจุดชมวิวยุคชาวจีนโบราณดวงจันทร์(Li Yalin, 2023)

สถานีรถไฟเหียงไถ เป็นอาคารสถานที่ที่สำคัญของเมืองเยียงไถ การออกแบบนี้เลือกโครงสร้างโครงเหล็กโดมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของอาคารมาทำเป็นองค์ประกอบหลักและดัดแปลงรูปแบบให้ง่ายขึ้นจนกลายเป็นลวดลายตกแต่งที่ใช้งานได้

ภาพที่ 4-29 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบสถานีรถไฟเหียนไถ (Li Yalin, 2023)

ด้านหลังของเมืองเหียนไถติดกับภูเขาไท่ซาน (Tai Shan) และด้านหน้าหันไปทางทะเลทำให้เมืองเหียนไถเป็นเมืองที่มีฝนตกชุก ดังนั้น พื้นที่ทั้งในเมืองและชานเมืองจึงถูกปกคลุมไปด้วยพืชพันธุ์ป่าดิบ การออกแบบนี้เลือกภาพต้นไม้ในป่าและเปลี่ยนให้เป็นลวดลายที่สามารถนำมาใช้ในภาพได้

ภาพที่ 4-30 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบต้นไม้ในป่า (Li Yalin, 2023)

การสร้างสรรค์ภาพวาด “ทะเลเมฆ”

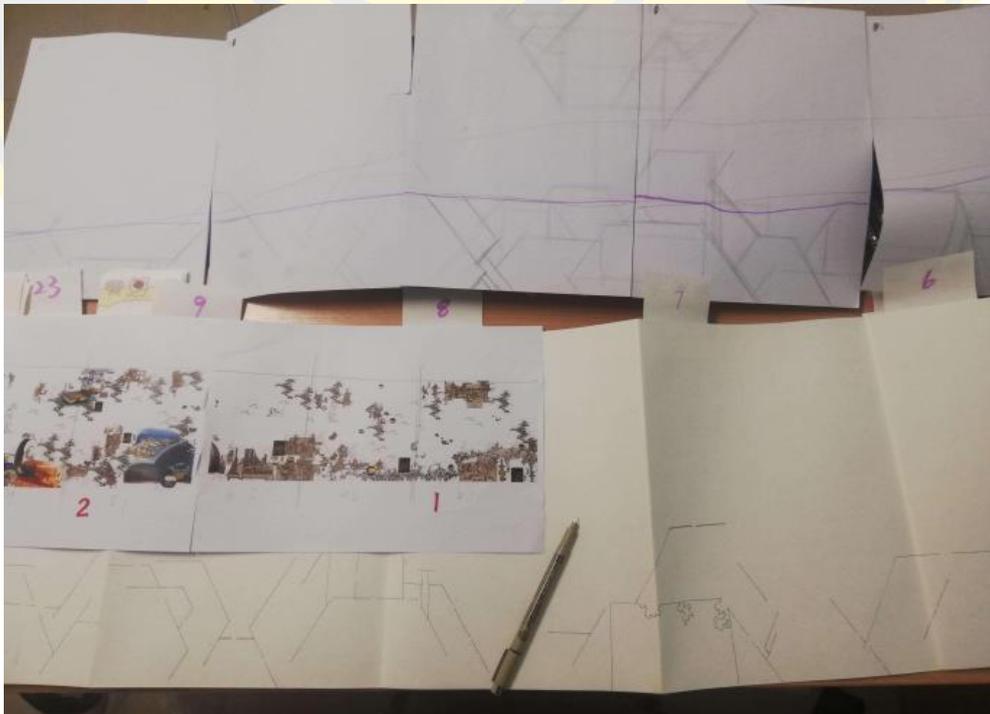
เมื่อเลือกวัสดุ กำหนดการจัดวางพื้นที่และการออกแบบแบบร่างเบื้องต้นเสร็จแล้ว ผู้วิจัย จึงได้เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดทะเลเมฆ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การปรับแต่งภาพ และขั้นตอนที่ 2 คือการอธิบายรายละเอียด

1. การปรับเค้าโครงภาพ

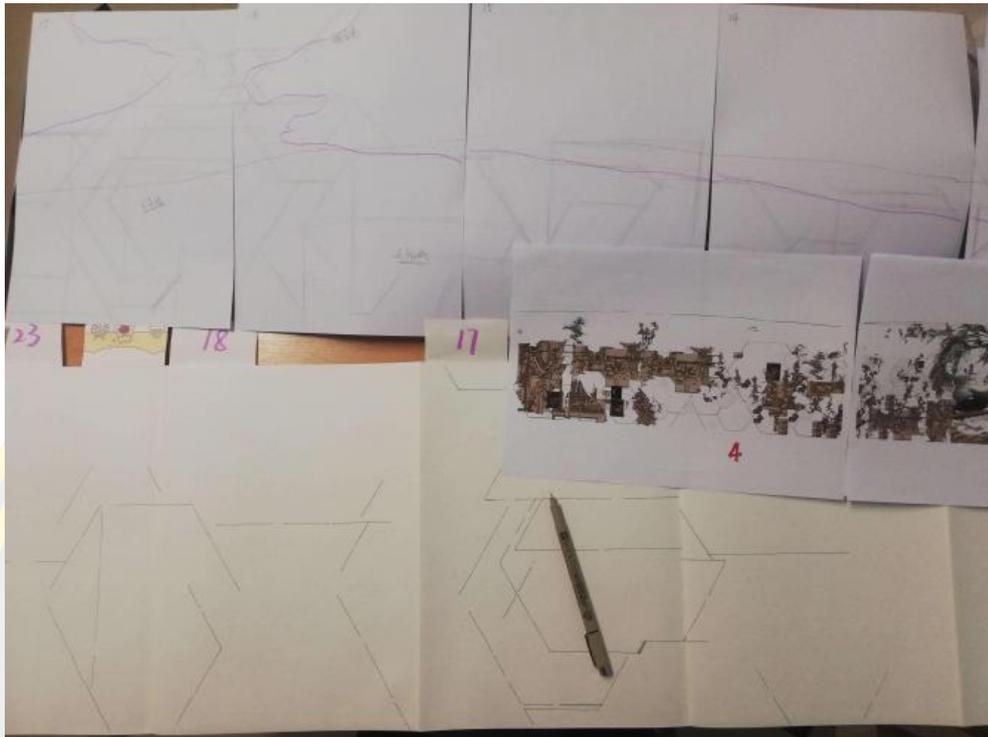
ประการแรก มีการวางแผนและจัดวางพื้นที่ตามแบบร่างโดยแบ่งออกเป็น 12 พื้นที่ การเปลี่ยนแปลงจังหวะภาพมีการใช้ขนาดพื้นที่ที่แตกต่างกันเพื่อสร้างรูปแบบของแต่ละส่วนพื้นที่

ภาพที่ 4-31 การสร้างสรรค์ตามแบบร่าง 1 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-32 การสร้างสรรค์ตามแบบร่าง 2 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-33 การสร้างสรรค์ตามแบบร่าง 3 (Li Yalin, 2023)

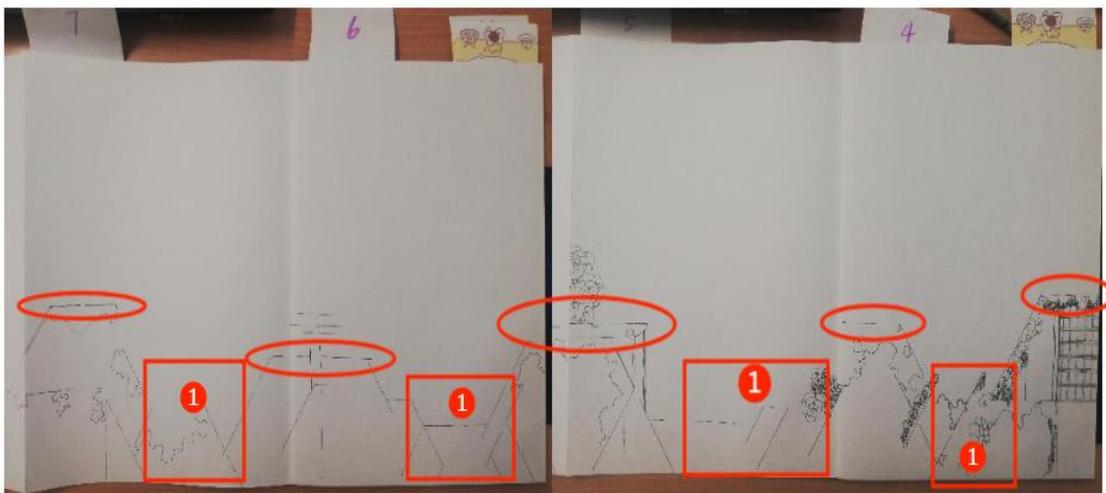
ประการต่อมา โครงสร้างของภาพที่ปรับแก้แล้วและโครงสร้างเฉพาะของภาพจะถูก ออกแบบเป็นรูปหกเหลี่ยมที่มีขนาดต่างกันเพื่อสร้างขนาดพื้นที่ที่แตกต่างกัน วงกลมสีแดงคือขอบ ของพื้นดิน ในจุดนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นของการผสมรูปหกเหลี่ยม (แต่ไม่ รวมหน้าปก) อีก 12 ส่วนที่เหลือไม่เพียงแต่สามารถรวมเป็นภาพวาดเดียวกันได้เท่านั้น แต่โดย พื้นฐานแล้วยังสามารถแยกออกเป็นภาพอิสระได้

ในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 คือการรวบรวมรูปแบบหลักที่ใช้ในภาพวาด หมายเลข 2 คือ จุดเริ่มต้นของพื้นที่ของภาพวาด และหมายเลข 3 มีพื้นที่ว่างเป็นจำนวนมาก จุดประสงค์คือเพื่อสร้าง การเปลี่ยนแปลงจังหวะในความหนาแน่นของภาพจากมากไปน้อยโดยใช้รูปหกเหลี่ยมควบคุมขนาด และการเปลี่ยนแปลงที่กระจาย เช่น หมายเลข 2 ไปถึง 3 และ 4 คือจังหวะที่เปลี่ยนจากตึงเครียด เป็นผ่อนคลาย

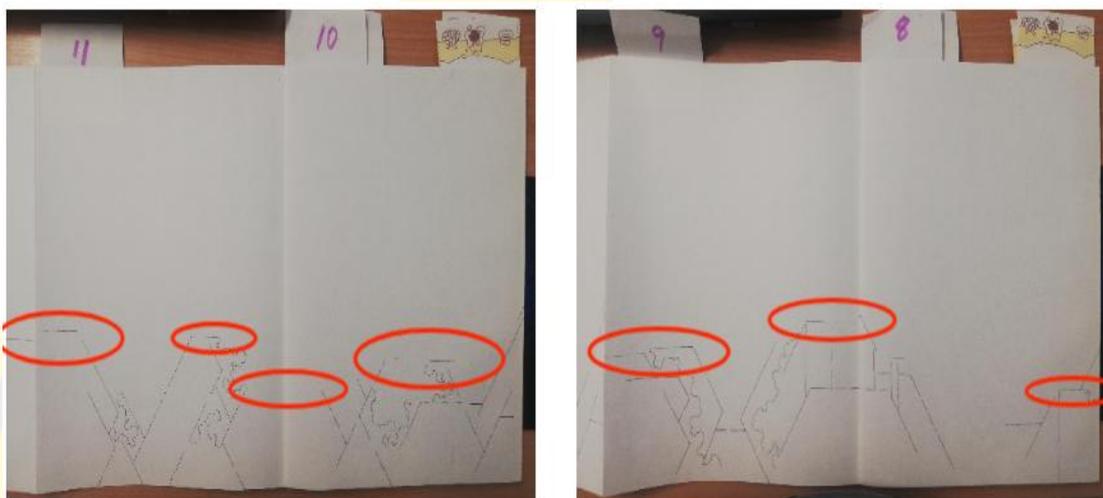
ภาพที่ 4-34 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 0-3 (Li Yalin, 2023)

ในภาพด้านล่างแตกต่างจากภาพด้านบนเล็กน้อย หมายเลข 1 ไม่ใช่ความสูงที่แท้จริงของแนวชายฝั่งเมืองเยียนไทแต่เป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลงคอนทราสต์ (Contrast) ด้านความสูงและความสูงของภาพเพื่อปรับบรรยากาศของภาพให้ดีขึ้น และในภาพด้านล่างต่อไปนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงขนาดของรูปหกเหลี่ยมให้ชัดเจนยิ่งขึ้นทำให้รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นที่มีมากขึ้น

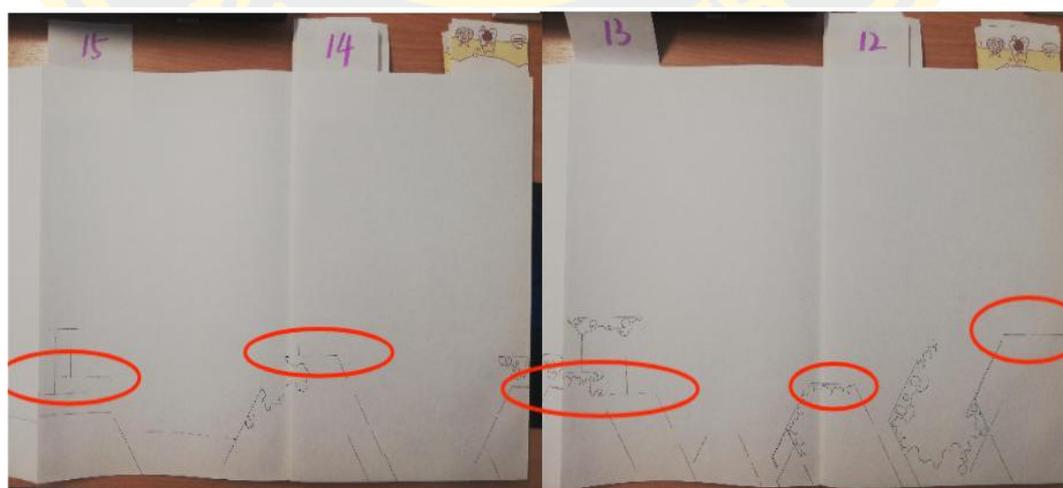
ภาพที่ 4-35 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 4-7(Li Yalin, 2023)

บริเวณวงกลมในภาพด้านล่างแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งที่มีความชัดเจนมากขึ้น และการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นมีมากกว่าในภาพด้านบน เมื่อเปรียบเทียบกับภาพสมบูรณ์แล้ว ภาพด้านล่างจะแสดงบรรยากาศที่ครึกครื้น ส่วนภาพด้านบนแสดงบรรยากาศที่เงียบสงบ

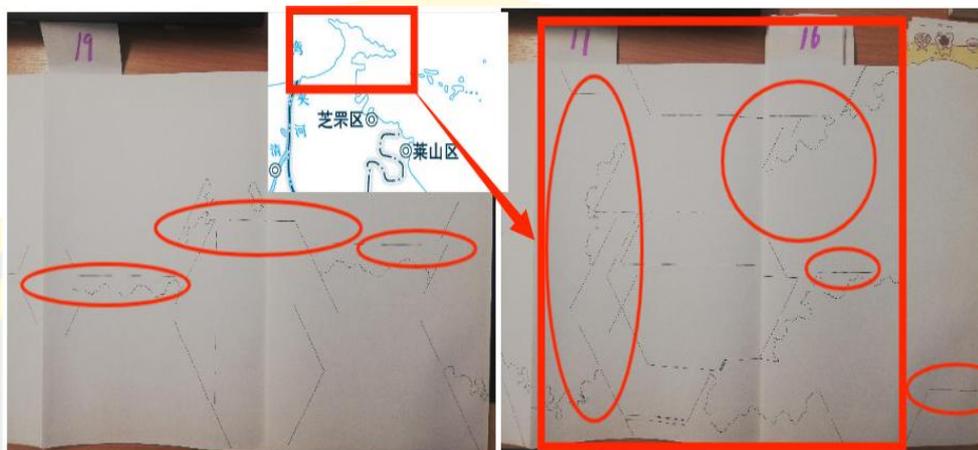
ภาพที่ 4-36 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 8-11 (Li Yalin, 2023)

การเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นของระดับน้ำทะเลในภาพด้านล่างมีความอ่อนโยนกว่าในภาพด้านบนอย่างเห็นได้ชัดซึ่งถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เชื่อมโยงกับภาพด้านบน

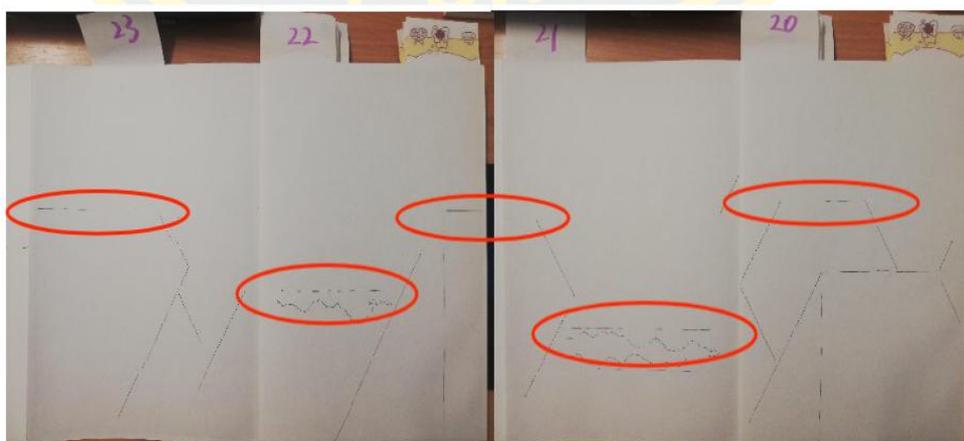
ภาพที่ 4-37 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 12-15 (Li Yalin, 2023)

พื้นที่กรอบสีแดงในภาพด้านล่างได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับภูมิประเทศของเขตจี้อูฝู (Zhifufu) ในเมืองเยียนไถ เนื่องจากเขตจี้อูฝูเป็นพื้นที่ที่มีผู้คนพลุกพล่าน ดังนั้นภาพนี้จึงได้รับการตกแต่งอย่างหรูหราโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างบรรยากาศที่มีชีวิตชีวา

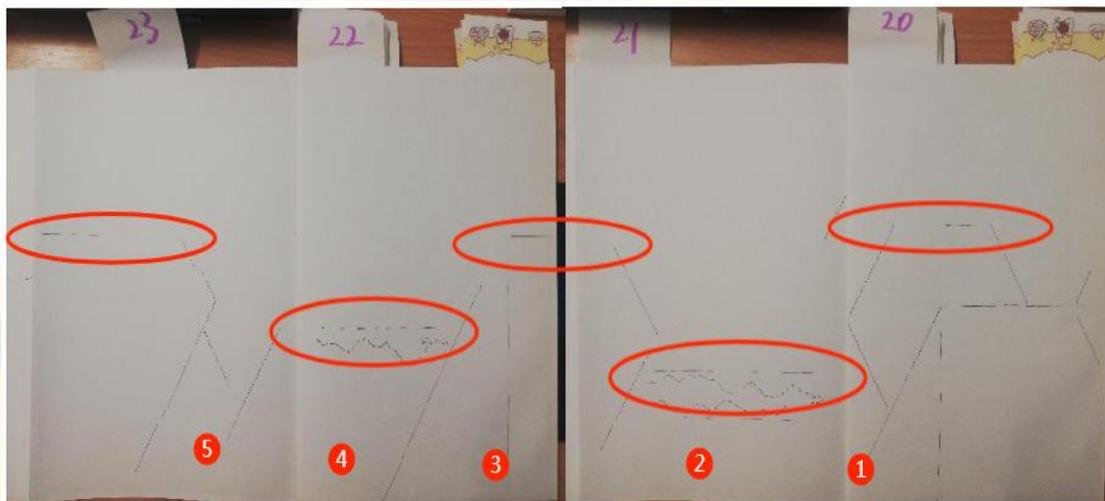
ภาพที่ 4-38 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 16-19 (Li Yalin, 2023)

ในภาพด้านล่างเป็นส่วนสุดท้ายของผลงานภาพวาดทะเลเมฆ จะเห็นได้ว่าการออกแบบรูปหกเหลี่ยมในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่จะมีขนาดใหญ่มาก แม้ว่ารูปหกเหลี่ยมจะมีขนาดสูงต่ำไม่เท่ากันแต่บรรยากาศยังคงค่อนข้างราบเรียบเนื่องจากกำหนดให้มีพื้นที่ว่างเพื่อแสดงบรรยากาศที่กระตือรือร้น ในขณะเดียวกันในฐานะส่วนสุดท้ายของภาพวาดจึงค่อนข้างออกแบบอย่างตรงไปตรงมาและสามารถจับภาพได้ทั้งหมดเพื่อให้ภาพจบได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

ภาพที่ 4-39 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 20-23 (Li Yalin, 2023)

สุดท้ายนี้ เนื่องจากความจำเป็นในการปรับปรุงบรรยากาศของภาพและแสดงถึงแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ในเมืองเยินไถ รูปแบบของน้ำจึงกระจายเป็นรูปหกเหลี่ยมเพื่อการจับคู่และการตกแต่ง เช่น ในภาพด้านล่าง ในหน้าที่ 20-23 โครงสร้างภาพที่ปรับแก้แล้วจะแสดงรูปแบบน้ำและรูปแบบคลื่นตามหมายเลขที่ 1-5

ภาพที่ 4-40 การปรับโครงสร้างภาพ หน้า 20-23 (Li Yalin, 2023)

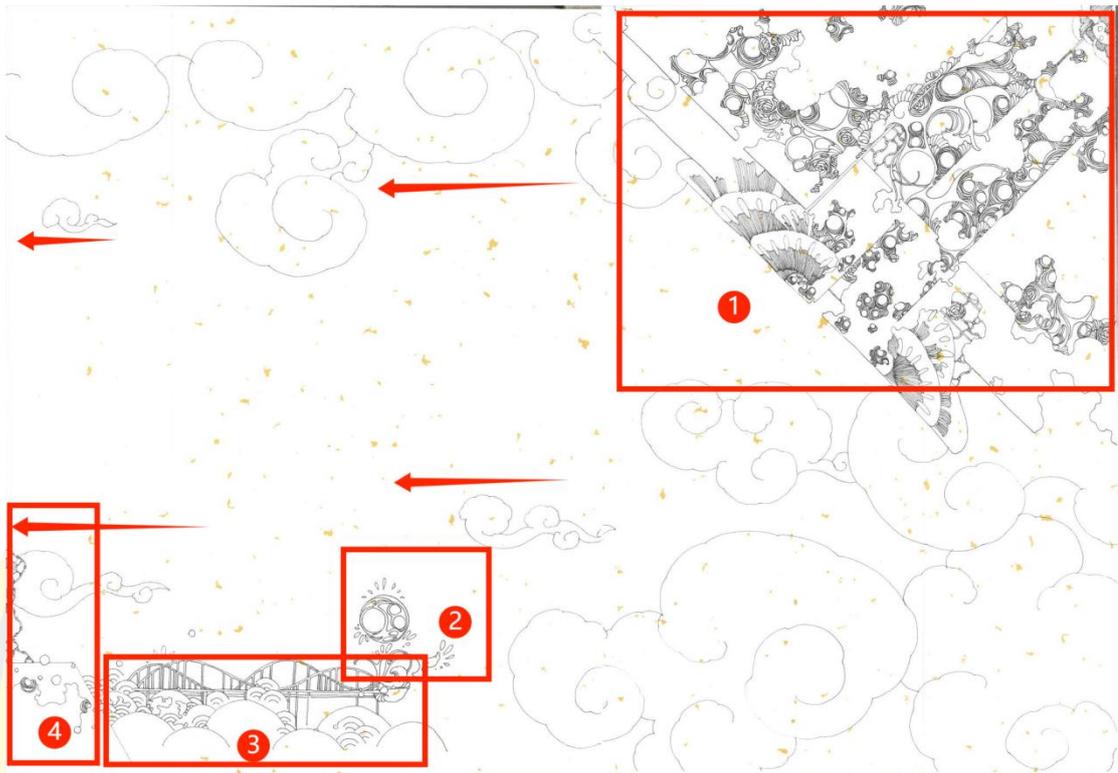
หลังจากแก้ไขแบบร่างเบื้องต้นตามสถานการณ์จริงของภาพแล้ว ผู้วิจัยเริ่มใช้รูปแบบที่กำหนดไว้และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ มาสร้างสรรค์ภาพวาดและเริ่มวาดรายละเอียด

2. การวาดรายละเอียด

หน้าแรกเป็นส่วนหนึ่งของภาพวาดทะเลเมฆ ตามการนับเวลาของจีน 12 ชั่วโมง ยามจื่อ (Zishi) คือช่วงเวลา 23.00-00.59 น. ซึ่งเป็นช่วงกลางคืนที่เงียบสงบ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ส่วนนี้เป็นส่วนนำของเนื้อหาภาพและจัดวางลวดลายต่างๆ ไว้ที่นี้มากมาย เช่น ลายดอกไม้ ลายแนวปะการัง ลายพืช ลายเมฆ ลายน้ำ เป็นต้น ซึ่งลวดลายเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่มุมบนขวาในหมายเลข 1 ของภาพด้านล่าง การจัดวางลวดลายในพื้นที่ดังกล่าวมีเหตุผลคือกำหนดตามทิศทางของภาพวาดทะเลเมฆที่เรียงลำดับจากทิศเหนือ ด้านล่าง ทิศใต้ ด้านซ้าย ทิศตะวันตก ด้านขวาและทิศตะวันออก ส่วนแรกคือทิศตะวันออก ในโลกแห่งความเป็นจริง พระอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันออก พระอาทิตย์ล่อเลี้ยงสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในโลกและเป็นพื้นฐานของระบบนิเวศทางธรรมชาติ ลวดลายดอกไม้และลวดลายอื่นๆ เป็นองค์ประกอบหลักของภาพวาดทะเลเมฆและเป็นพื้นฐานของการวาดภาพทั้งหมด รูปแบบเหล่านี้มีความสำคัญต่อการวาดภาพและภาพนี้แสดงให้เห็นว่าพระอาทิตย์มีความสำคัญต่อระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติ

พื้นที่ที่เหลือของส่วนแรกประกอบด้วยลายเมฆจำนวนมาก มีเหตุผล 2 ประการสำหรับการออกแบบนี้คือ 1. เทศกาลเซ็งเม้งเป็นช่วงฤดูหนาวที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิซึ่งมักจะมีฝนตกชุก เมืองเยินไถ่ถูกล้อมรอบด้วยภูเขาและน้ำ เมฆทางทิศตะวันออกเป็นเมฆที่ก่อให้เกิดฝนและฝนหล่อเลี้ยงทุกสรรพสิ่ง ดังนั้น ทิศทางของเมฆจึงเรียงจากขวาไปซ้าย คือ จากตะวันออกไปตะวันตกตามลูกศรในภาพด้านล่าง การปรากฏของลวดลายเมฆในส่วนแรกยังปูทางให้การเคลื่อนไหวของภาพวาดทั้งหมดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 2. การกำหนดเวลาของภาพวาดทะเลเมฆ ยามจือคือ 23.00-00.59 น. ในเวลาที่เยียวคิน ทะเลมักมีหมอกหนาเป็นจำนวนมาก ลายเมฆจึงถือเป็นบทสรุปของฉาก “หมอกกลางทะเล” นอกจากนี้ยังเป็นการปูทางสำหรับฉากที่จะได้เห็นถัดไปคือเมฆและหมอกกำลังจางลง

มุมล่างซ้ายของส่วนแรกมีลวดลายวงกลมที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากฉากชายฝั่งทะเลเล็กๆ ในภาพด้านล่าง หมายเลข 2 มีการจัดเรียงรูปแบบสะพานที่พัฒนามาจากสะพานสมัยใหม่ที่สร้างขึ้นจากคอนกรีตเสริมเหล็ก หมายเลข 3 และหมายเลข 4 มีการจัดเรียงรูปแบบภาพด้วยลายหกเหลี่ยมและลายหวาย ข้อควรพิจารณาในการออกแบบภาพคือหน้าที่ของส่วนแรกในภาพคือการปูทางเรื่องราว รูปหกเหลี่ยมในหมายเลข 4 คือดินแดนแรกสุดของเมืองเยินไถ่ เมื่อประกอบกับลายหวายลายเส้นแรกจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างลายก่อนหน้ากับลายถัดไปและเมื่อรวมกับทิศทางของลายเมฆก็จะนำไปสู่ภาพวาดต่อไปได้อย่างสมบูรณ์ หมายเลข 3 จะมีภาพสะพานที่เชื่อมต่อกับพื้นดินและทอดยาวไปสู่มหาสมุทร ในหมายเลข 2 ที่ปลายสะพานมีจะโคมไฟทรงกลมตั้งตระหง่านส่องแสงเจิดจ้า การออกแบบส่วนแรกที่จัดเรียงด้วยลวดลายเมฆจำนวนมากทำให้เกิดเอฟเฟกต์ “หมอกก่อนรุ่งสาง” ในขณะที่โคมไฟทรงกลมมีลักษณะเหมือนสัญญาณเตือนแห่งความมืดและการนำทางทุกคนบนท้องถนน แสงไฟด้านหลังสะพานเป็นพื้นฐานในการฝ่าหมอกและหยุคนิ่ง ในขณะเดียวกัน สะพานแห่งนี้ยังเป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงระหว่างทะเลและพื้นดินอีกด้วย

ภาพที่ 4-41 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 1 (Li Yalin, 2023)

หลังจากพลิกหน้าแรกจะข้ามไปสู่หน้าที่ 2 ยามโถ้ว (Choushi) คือช่วงเวลา 01.00-02.59 น. ซึ่งยังคงเป็นเวลากลางคืน ดังนั้น ส่วนนี้จึงวาดด้วยรูปทงเหลี่ยมวางสลับกันเพื่อสร้างพื้นที่ดินและเป็นพื้นที่ที่ขยายมาจากส่วนหน้าแรก การจัดวางลดทอนด้วยโครงสร้างหลักในหมายเลข 1-4 ของภาพด้านล่างแสดงถึงสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ นอกจากนี้ในภาพยังมีลดทอนเมฆซึ่งผู้วิจัยตั้งใจสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกที่เงียบสงบแบบหน้าแรก ยกเว้นเมฆที่กำลังเคลื่อนตัวด้วยพลังของลม ดังนั้นภาพหน้าที่ 2 ทั้งหมดจึงยังเป็นส่วนที่เงียบสงบเหมือนกับหน้าแรก

ภาพที่ 4-42 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 2 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 3 ยามหยิน (Yinshi) คือ เวลา 03.00-04.59 น. ขณะนี้ท้องฟ้าเริ่มปรากฏแสงสีขาว ถือเป็นช่วงมืดช่วงสุดท้ายก่อนรุ่งสาง ในเวลานี้สัตว์หลายตัวอาจตื่นขึ้นและพร้อมจะเผชิญหน้ากับวันใหม่ทำให้ในภาพมีลวดลายเมฆเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเพื่อแสดงว่ากลางคืนกำลังจะผ่านไปและรุ่งเช้ากำลังจะมาถึง นกที่ซ่อนตัวตามลวดลายต้นไม้เริ่มตื่นลืมตาและมองไปทางพระอาทิตย์ขึ้น ระหว่างรอพระอาทิตย์ขึ้น พวกนกอาจกำลังวางแผนชีวิตในวันนั้นด้วย ดังหมายเลข 1 ในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 4-43 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 3 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 4 ยามหม่า (Moashi) คือเวลา 05.00-06.59 น. ในขณะนี้พระอาทิตย์ได้แผ่แสงแรกไปทั่วโลก ในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 มีนกสองตัวที่ตื้นขึ้นมาแล้วหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ด้วยดวงตาที่สดใสและหางตกและหมายเลข 2 มีแมงกะพรุนกำลังว่ายน้ำ การปรากฏตัวของสัตว์ทั้ง 2 ชนิดมีความหมายว่า ประการแรก ชีวิตในแต่ละวันได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและทั้งสัตว์บกและสัตว์ทะเลก็เริ่มต้นเคลื่อนไหวด้วย ประการที่สอง นกหางตกและลวดลายโครงเหล็กที่กั้นตัวนกไว้ครึ่งหนึ่งแสดงถึงผลกระทบของสังคมมนุษย์สมัยใหม่ที่มีต่อระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติ แม้ว่าจะได้พักผ่อนมาแล้วทั้งคืนแต่ยังอยู่ในช่วงยืดเยื้อและไม่สามารถบินสูงได้ หมายเลข 3 เป็นรูปร่างของปีกนกที่ทะยานขึ้นหมายความว่า วันใหม่ได้นำมาซึ่งการพัฒนาใหม่ๆ และการวางไว้ได้ตำแหน่งของนกหมายความว่า การพัฒนาเศรษฐกิจควรเป็นไปตามกฎแห่งธรรมชาติและจะต้องไม่ทำลายธรรมชาติ ลายเมฆเปลี่ยนจากเส้นทึบเป็นเส้นประสะท้อนถึงความรู้สึกของสภาพอากาศที่สดใสเมื่อเมฆและหมอกแยกตัวออกจากอีกมุมหนึ่ง หมายเลข 4 หน้าต่างเป็นรูปเหรียญทองแดงหมายถึงจุดเริ่มต้นของกิจกรรมเชิงพาณิชย์ หมายเลข 5 ลวดลายต้นไม้ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกซึ่งการออกแบบนี้ถือว่าเหมาะกับยุคสมัย ในขณะที่พีชได้อาบแสงแดดและเริ่มสังเคราะห์แสง ทรัพยากรอาหารที่สำคัญที่สุดของสังคมมนุษย์ต้องพึ่งพา

พลังงานจากดวงอาทิตย์มากที่สุด ดังนั้นลวดลายต้นไม้จึงหมายถึงความเจริญรุ่งเรืองทางสังคม อาหารที่มั่นคง ผลผลิตทางการเกษตร ป่าไม้และการเลี้ยงสัตว์

ภาพที่ 4-44 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 4 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 5 ยามเฉิน (Chenshi) คือเวลา 07:00-08:59 น. ขณะนี้พระอาทิตย์ขึ้นแล้ว ส่วนที่ห้าได้รับการออกแบบให้เป็นภาพที่มีชีวิตชีวา ในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 นกในส่วนนี้ถูกกำหนดให้ดูร่าเริง หมายเลข 2 เมฆกลายเป็นเส้นทึบเพราะแมงกะพรุนกับฟองอากาศในหมายเลข 3 และ 4 ถูกวาดด้วยเส้นประเพื่อแสดงว่าทั้งสองสิ่งนี้ได้รับความชุ่มชื้นมาจากน้ำและน้ำก็มาจากเมฆ ในภาพนี้มีลวดลายดอกไม้และพืชพันธุ์ที่หลากหลายซึ่งหมายถึงผลิตภัณฑ์ของเมืองเยียนไถที่มีมากมาย ในหมายเลข 5 คือภาพอาคารและหมายเลข 6 คือภาพโครงสร้างเหล็ก

ภาพที่ 4-45 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 5 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 6 ยามชื่อ (Sishe) คือเวลา 09.00-10.59 น. ในขณะนี้ดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วและเป็นช่วงเวลาที่มืดจัดในตอนเช้า ส่วนนี้ของถูกกำหนดเป็นพื้นที่ที่มีชีวิตชีวา ดังนั้นจึงมีนกทั้งหมด 4 ตัว ถูกจัดเรียงให้เด่นรำในตำแหน่งที่แตกต่างกันดังเช่นหมายเลข 1-4 ในภาพด้านล่าง และภาพวาดทั้งหมดถูกตกแต่งด้วยลวดลายดอกไม้ ต้นไม้ หญ้า และปีกนกที่ไผ่บิน

ภาพที่ 4-46 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 6 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 7 ยามหู่ (Wushi) คือเวลา เวลา 11.00-12.59 น. เป็นช่วงเที่ยงวันที่มีแสงสว่างจ้า และทุกสิ่งในโลกจะใช้วิธีการบางอย่างเพื่อหลีกเลี่ยงแสงแดดโดยตรงชั่วคราว ดังนั้นส่วนนี้จึงถูกกำหนดให้เป็นส่วนที่แสดงความกระตือรือร้น และในส่วนที่เชื่อมระหว่างหน้า 6 กับหน้า 7 จึงถูกกำหนดให้เป็นเขตกันชนโดยมีบรรยากาศที่อ่อนลงเล็กน้อย ในครึ่งขวาแรกของหน้า 7 หมายเลข 1 นกสองตัวแสดงบรรยากาศที่มีชีวิตชีวา อย่างไรก็ตาม ในวัฒนธรรมจีนมีบทกวีโบราณบทหนึ่งกล่าวว่า “ป่าที่เงียบสงบจะมีจักจั่นส่งเสียงดัง ขุนเขาที่เงียบสงบจะมีเสียงนกร้อง” ซึ่งแสดงถึงการใช้การเคลื่อนไหวเพื่อบรรยายถึงความสงบนิ่ง แรงบันดาลใจในการออกแบบภาพนี้คือการยืมและเรียนรู้แนวความคิดทางศิลปะมาจากบทกวี

ภาพที่ 4-47 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 7 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 8 ยามเว่ย (Weishi) คือ เวลา 13.00-14.59 น. ในขณะนี้แสงแดดยังจ้าอยู่และเพื่อเปลี่ยนจังหวะของภาพให้เชื่อมโยงกับหน้า 7 ส่วนหนึ่งจึงถูกกำหนดให้ค่อนข้างเงียบสงบ ไม่มีนกอยู่ในด้านหน้าแต่ในหมายเลข 1 ของภาพด้านล่างจะมีนกที่มีพลังและเงียบสงบนั่งอยู่บนปีกที่ไผ่บิน หมายเลข 2 มีลายปลาปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกและมีลายแมงกะพรุนเพิ่มขึ้นด้วย เหตุผลของการออกแบบนี้คือในหน้าที่ 9 จะเป็นเขตจื่อฝูซึ่งเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงและถือเป็นนามบัตรสำคัญของเมืองเยียนไถ รวมถึงเป็นสถานที่ที่พัฒนาวัฒนธรรมการตกปลาและการล่าสัตว์ด้วย ดังนั้นลวดลายปลาจึงได้รับการออกแบบขึ้นในหน้านี้อเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการปูทางภาพเขตจื่อฝูในหน้าถัดไป

ภาพที่ 4-48 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 8 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 9 ยามเชิน (Shenshi) คือเวลา 15.00-16.59 น. ในช่วงบ่ายหมายถึงการยึดเส้นยึดสายและถึงจะส่งเสียงร้องในช่วงเวลานี้ ในภาพนี้มีภาพเขตจื่อฝู ดังนั้นส่วนนี้จึงถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่มีชีวิตชีวามากที่สุดของภาพทั้งหมด กล่าวคือ 1. ส่วนนี้มีจำนวนนกมากที่สุด ภาพทะเลเมฆ นก 4 ตัว และนกน้ำ 1 ตัว ถูกจัดเรียงไว้ในส่วนนี้และมีนกสองตัวที่อยู่ในลักษณะกำลังบิน (หมายเลข 1) 2. ส่วนนี้มีจำนวนดอกไม้ หญ้า ต้นไม้และเหรียญทองแดงมากที่สุด 3. องค์ประกอบของพื้นดินในส่วนนี้ซับซ้อนที่สุดเพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อที่ตระหว่งรูปหกเหลี่ยมและเพื่อสะท้อนถึงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานจึงมีการใช้ลวดลายโครงเหล็กจำนวนมาก (หมายเลข 2)

ภาพที่ 4-49 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 9 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 10 ยาวโหย่ว (Youshi) คือเวลา 17.00-18.59 น. เป็นเวลาพลบค่ำของวันและทุกสิ่งในโลกเตรียมพร้อมสำหรับการพักผ่อนหลังจากวันที่วุ่นวาย ดังนั้นส่วนนี้จึงได้รับการออกแบบให้มีนก 2 ตัวยืนสงบนิ่ง (หมายเลข 1) เพื่อเน้นการเปลี่ยนแปลงของเวลาจึงวางลวดลายพระจันทร์เสี้ยวที่พัฒนามาจากจุดชมวิวยุชราชราบนดวงจันทร์ (หมายเลข 2) ในส่วนนี้รูปแบบเมฆจะเปลี่ยนเป็นเส้นทึบแสดงว่ากลางคืนกำลังจะเริ่มต้น ในหมายเลข 3 สะพานหมายถึงการเชื่อมเวลาระหว่างกลางวันและกลางคืน

ภาพที่ 4-50 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 10 (Li Yalin, 2023)

หน้า 11 ยามซวี (Xushi) คือ เวลา 19.00-20.59 น. เป็นช่วงเวลากลางคืนที่สิ่งมีชีวิตส่วนใหญ่ได้พักผ่อน ยกเว้นมนุษย์ที่มีชีวิตกลางคืน ดังนั้นจึงออกแบบให้เป็นพื้นที่ที่เงียบสงบและไม่มีภาพนรกปรากฏอยู่ในนี้อีกต่อไป ในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 ได้เพิ่มรูปแบบสถาปัตยกรรมเข้าไปและภาพโดยรวมมีรูปเมฆมากขึ้นและเม็ดฝนก็เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับส่วนก่อนหน้า

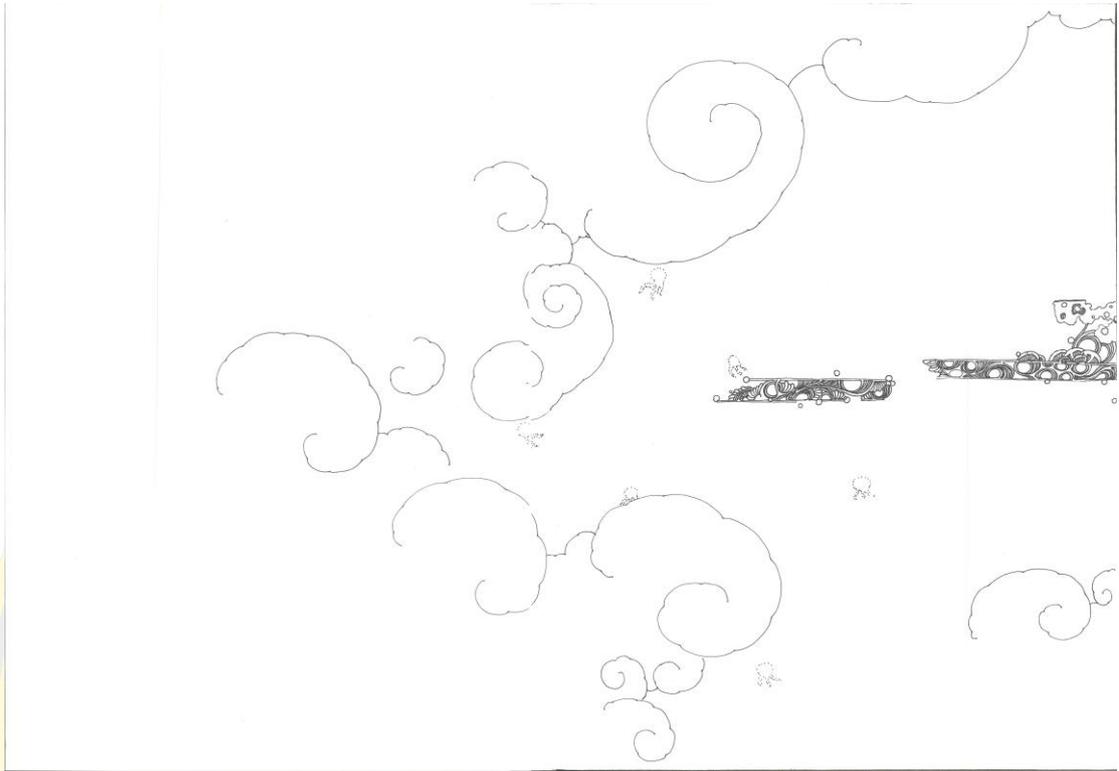
ภาพที่ 4-51 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 11 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 12 ยามฮ้าย (Haishi) คือเวลา 21.00-22.59 น. เป็นช่วงดึก ในภาพนี้ไม่มีนกซึ่งเป็นเหตุผลเดียวกับภาพ 11 ส่วนนี้เป็นส่วนสุดท้ายของภาพวาดทั้งหมด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบให้เป็นพื้นที่ใช้งานสุดท้าย เนื่องจากไม่มีนกมาเกี่ยวข้องจึงมีภาพอาคารจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีลวดลาย หกเหลี่ยม ดอกไม้ หญ้าและต้นไม้ทำให้บรรยากาศดูโดดเด่น

ภาพที่ 4-52 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 12 (Li Yalin, 2023)

หน้าที่ 13 เป็นจุดสิ้นสุดของภาพวาดทั้งหมด หน้าที่นี้ไม่รวมอยู่ใน 12 ช่วยยามแต่เป็นเพียงการตกแต่งขั้นสุดท้ายในตอนท้ายของภาพวาดเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องออกแบบหรือบรรยายเนื้อหามากเกินไปทำให้ภาพวาดทะเลเมฆปิดท้ายด้วยรูปเมฆจำนวนมาก

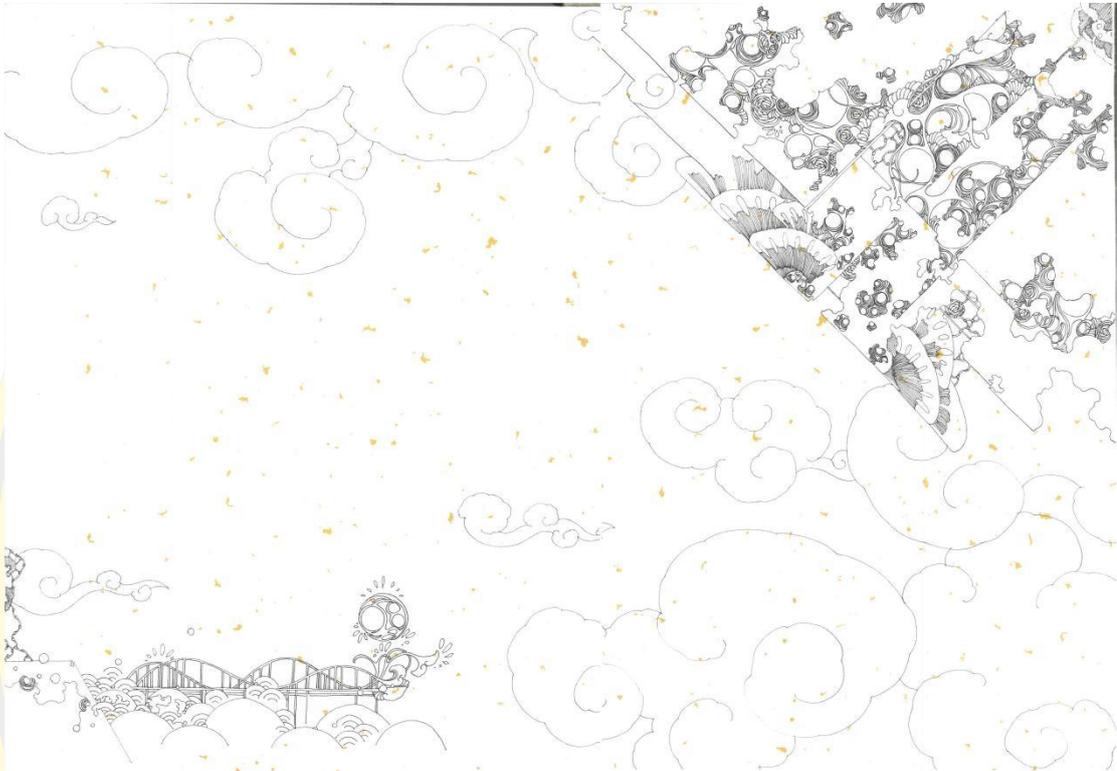

ภาพที่ 4-53 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 13 (Li Yalin, 2023)

ผลงานสมบูรณ์ภาพวาดทะเลเมฆ

ผลงานภาพวาดทะเลเมฆมีทั้งสิ้น 12 หน้า ดังนี้

ภาพที่ 4-54 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 1 หน้าที่ 1-2 (Li Yalin, 2023)

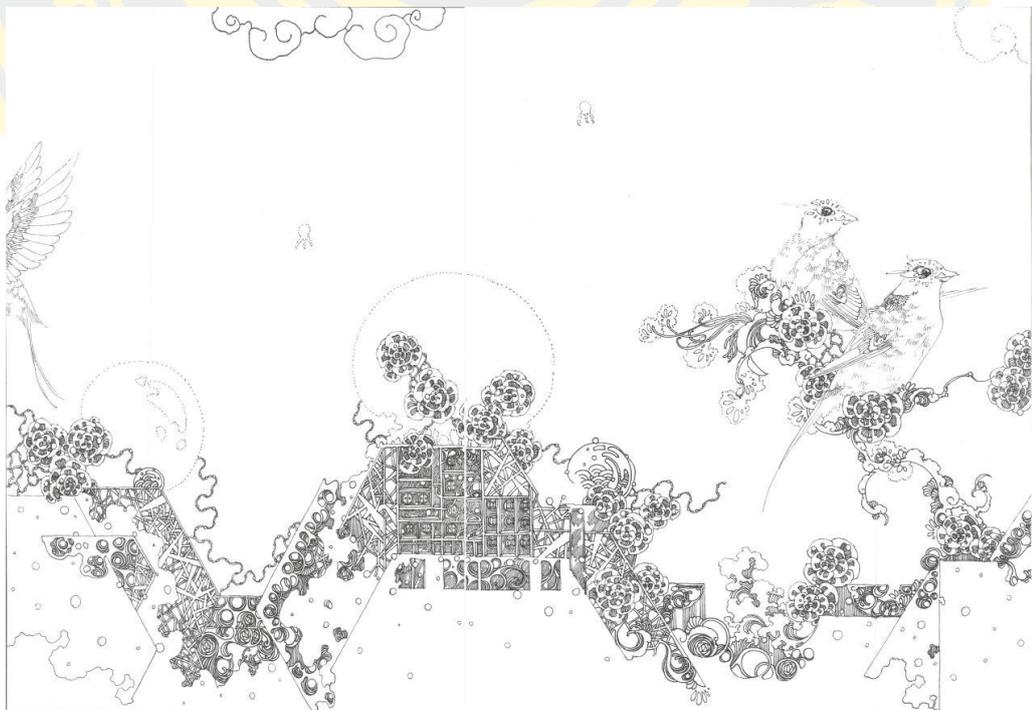
ภาพที่ 4-55 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 2 หน้าที่ 3-4 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-56 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 3 หน้าที่ 5-6 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-57 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 4 หน้าที่ 7-8 (Li Yalin, 2023)

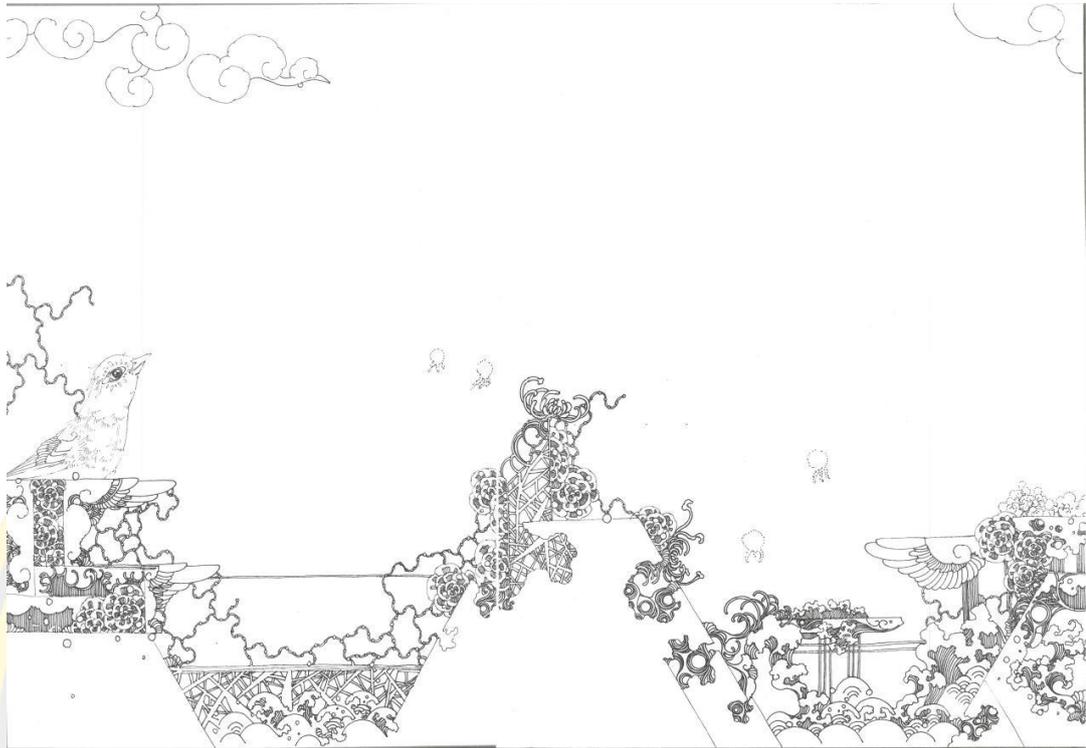
ภาพที่ 4-58 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 5 หน้าที่ 9-10 (Li Yalin, 2023)

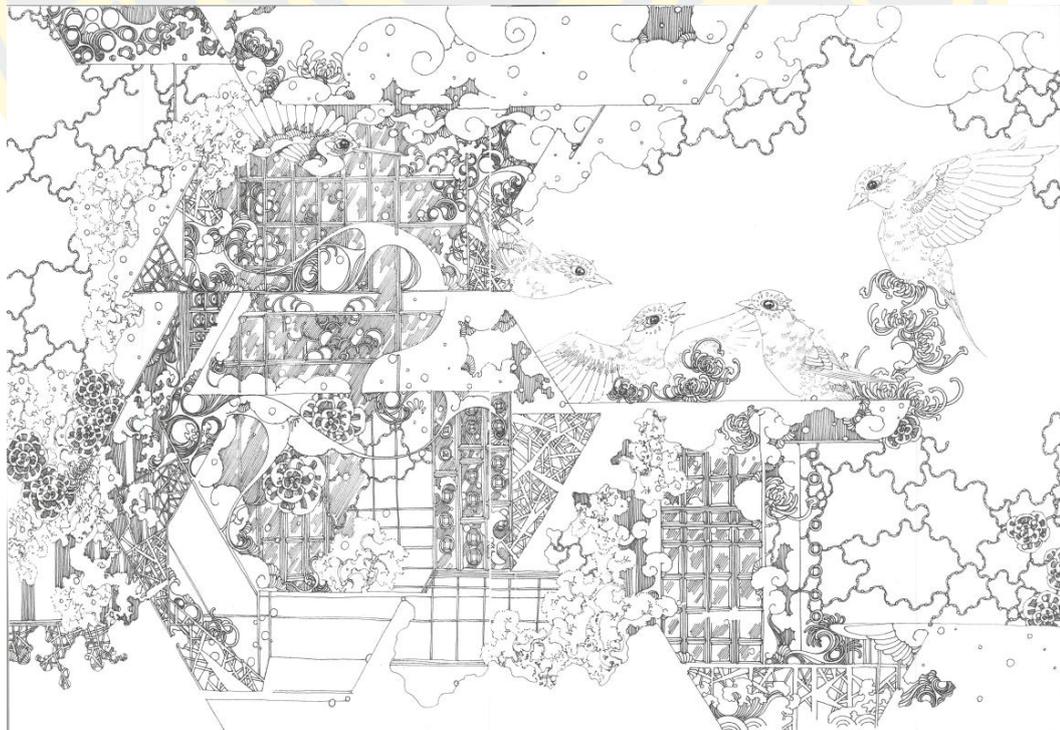
ภาพที่ 4-59 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 6 หน้าที่ 11-12 (Li Yalin, 2023)

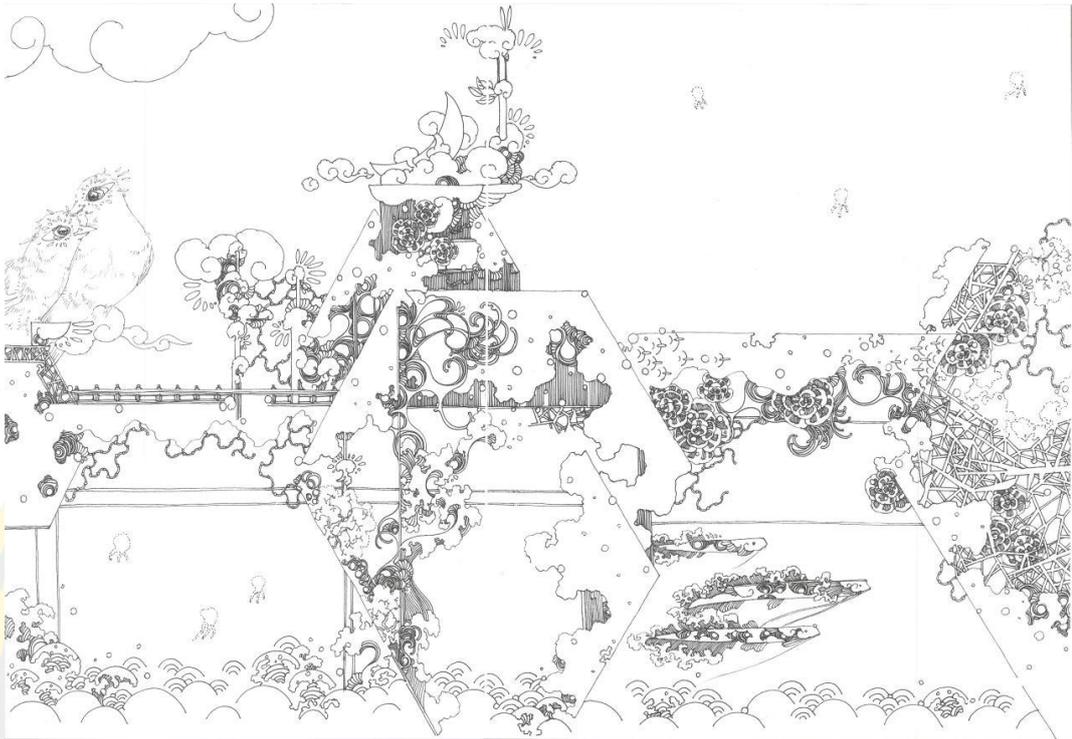
ภาพที่ 4-60 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 7 หน้าที่ 13-14 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-61 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 8 หน้าที่ 15-16 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-62 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 9 หน้าที่ 17-18 (Li Yalin, 2023)

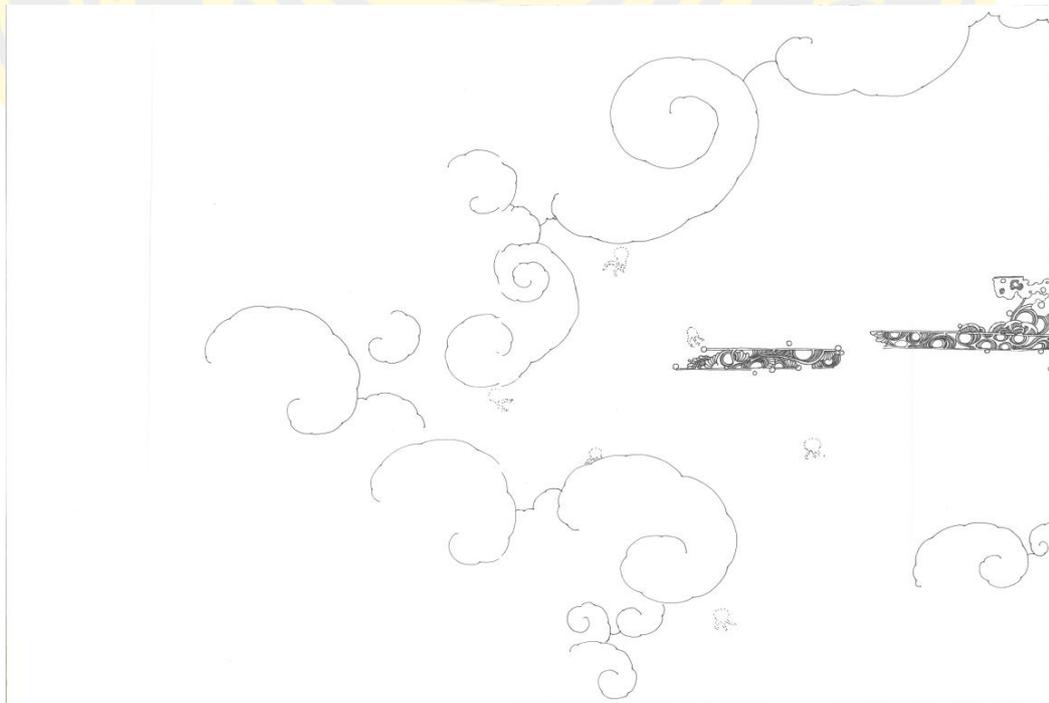
ภาพที่ 4-63 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 10 หน้าที่ 19-20 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-64 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 11 หน้าที่ 21-22 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-65 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 12 หน้าที่ 23-24 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 4-66 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 13 หน้าที่ 25-26 (Li Yalin, 2023)

บทนี้เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์แบบสอบถามเบื้องต้น เมื่อได้คำตอบที่ถูกต้องของแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อค้นพบมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับทิศทางและเนื้อหาในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานภาพวาด หลังจากผ่านการจัดเรียงเลย์เอาต์ การออกแบบลวดลาย การปรับเลย์เอาต์ และการลงรายละเอียดภาพในขั้นตอนการสร้างแบบร่างแล้ว ในที่สุดผลงานสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆก็เสร็จสมบูรณ์

บทที่ 5

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

“เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” คือจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในภาพวาดชิงหมิงริมินทีและเป็นอุดมการณ์ที่ทำให้เกิดภาพวาดทะเลเมฆของผู้วิจัย ความเจริญรุ่งเรืองของเมืองตงจิงสิ้นสุดลงอย่างกะทันหันเนื่องจากการรุกรานจากภายนอกและเมืองทั้งเมืองพังทลายลงจนเหลือเพียงซากปรักหักพังในช่วงข้ามคืนคล้ายคลึงกับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่เกิดขึ้นครั้งแรกในรอบศตวรรษซึ่งเป็นคำเตือนให้เราเตรียมพร้อมรับมือกับอันตรายในช่วงเวลาแห่งความสงบสุข

“ทะเลเมฆ” เป็นผลงานภาพวาดสร้างสรรค์ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผลงานภาพวาดชิงหมิงริมินทีและฉากของเทศกาลเซ็งเม้งในเมืองเยียนไถซึ่งไม่เพียงสามารถสืบทอดจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมดั้งเดิมได้แล้วยังแสดงถึงความเป็นจริงในสังคมปัจจุบันผ่านเทคนิคการวาดภาพตกแต่งที่ทันสมัย

การวิเคราะห์ภาพวาด

คุณภาพของงานจิตรกรรมต้องพิจารณาจากหลาย ๆ มุมมอง การวิเคราะห์ภาพวาดทะเลเมฆเริ่มต้นจาก 3 จุด ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์เค้าโครงและจังหวะภาพ และความสมจริงของภาพ และการเล่าเรื่องของภาพ

1. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง

ภาพวาดทะเลเมฆมีขนาดความยาว 598 ซม. และกว้าง 32 ซม. แบ่งออกเป็น 13 ส่วน แต่ละส่วนมีสองหน้า หน้าปกชื่อเรื่องเป็นส่วนเริ่มต้น เนื้อหาแบ่งตามการนับเวลาแบบจีน คือ 12 ชั่วโมง ภาพเรียงลำดับจากขวาไปซ้ายแสงถึงฉากเมืองเยียนไถในช่วงเทศกาลเซ็งเม้ง ส่วนสุดท้ายคือจุดสิ้นสุดของภาพทั้งหมดและไม่รวมอยู่ใน 12 ชั่วโมง

เนื่องจากเป็นภาพขนาดใหญ่ ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์เรื่องราว ผู้วิจัยจึงแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังภาพด้านล่าง หน้าที่ 1-5 เป็นช่วงเวลา 23.00-03.59 น. ในเวลานี้เป็นช่วงที่เงียบสงบและเป็นส่วนแรกของภาพ หน้าที่ 6-8 คือเวลา 04.00-06.59 น. ขณะนี้ทิศตะวันออกเปลี่ยนเป็นสีขาวเพราะแสงจากพระอาทิตย์กำลังจะขึ้น สัตว์ต่าง ๆ มากมายเริ่มเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตในวันนี้ ในช่วงเวลานี้ภาพจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนโดยวางตำแหน่งพื้นที่แบบไดนามิก หน้าที่ 9-14 คือ เวลา

07.00-12.59 น. ขณะนี้พระอาทิตย์ขึ้นแล้ว ทุกสิ่งในโลกต่างยุ่งอยู่กับการหากินและมีนกกมากมาย ในภาพจะแบ่งออกเป็นส่วนที่ 3 และกำหนดเป็นพื้นที่แบบไดนามิก หน้าที่ 15-19 คือเวลา 13.00-17.59 น. เป็นเวลาช่วงบ่ายถึงเย็นของวัน ในภาพมีนกลหลายตัว แบ่งเป็น 4 ช่วงและถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่แบบไดนามิก หน้าที่ 20-24 คือเวลา 18:00-22:59 น. ส่วนนี้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ไดนามิกเนื่องจากความสัมพันธ์ของเวลาและความสัมพันธ์กับภาพก่อนหน้า

ภาพที่ 5-1 ภาพวาดทะเลเมฆแบ่งเป็น 5 ส่วน (Li Yalin, 2023)

ภาพทะเลเมฆอ้างอิงมาจากภาพวาดชิงหมิงริมินที่มีทิศทางของภาพจากขวาไปซ้าย หน้าแรกของภาพดึงดูดสายตาด้วยแนวปะการังที่อยู่มุมบนขวามือและพื้นที่ขนาดใหญ่ล้อมรอบด้วยลวดลายเมฆและหมอก จะเห็นได้ว่า การพรรณานี้มีรายละเอียดมาก มีหลายชั้น และชัดเจน แม้ว่าภาพจะดูรกเล็กน้อยเนื่องจากประกอบด้วยลวดลายแนวปะการังและลวดลายพืชต่างๆ จำนวนมากแต่น้ำหนักของภาพถูกชดเชยด้วยกลีบดอกไม้ (ภาพด้านล่าง หมายเลข 1) กลีบดอกไม้เหล่านี้มีลักษณะคล้ายกับผีเสื้อกระพือปีก ไม่เพียงเท่านั้นเมฆและหมอกในภาพยังถูกจัดเรียงอยู่ที่ด้านบนและด้านล่างของปีกผีเสื้อด้วย หน้าที่ 1 และ 2 คือช่วงเวลา 23.00-00.59 น. ซึ่งเป็นเวลาตึกและเป็นเรื่องปกติที่จะมีเมฆและหมอกหนาที่ใบในทะเล ปีกผีเสื้อเปรียบเสมือนสายลมในฤดูใบไม้ผลิ เมฆและหมอกที่ปลิวว่อนเปรียบเสมือนการเปิดทิศทางสำหรับวันใหม่ในเยียนไถ ช่องว่างตรงกลางปีกผีเสื้อในหมายเลข 2 เตือนให้ผู้คนนึกถึงบทกวีโบราณ “สายน้ำไม่มีวันไหลย้อนกลับ” ทำให้ผู้คนสัมผัสได้ว่าเป็นต้นน้ำ สะพานและโคมไฟแวววาวที่หัวสะพานทำให้ผู้คนรู้สึกเหมือนเป็นสัญญาณในสายหมอก ส่วนปีกผีเสื้อแสดงการเคลื่อนไหวและความเจ็บสงบ เมื่อมองไปด้านหน้า การขึ้นไปบนสะพานเปรียบเหมือนการก้าวขึ้นสู่พื้นดิน จะเห็นได้ว่าถึงแม้บนท้องฟ้าจะมีเมฆแต่ก็มีเมฆน้อยกว่าตอนต้นภาพมาก ภาพอื่นๆ ที่เหลือในส่วนแรกเป็นภาพตกแต่งประกอบด้วยดอกไม้ หญ้า และต้นไม้ ดอกไม้และต้นไม้จะมีขนาดเล็กทำให้ผู้คนรู้สึกถึงความเบ่งบาน สิ่งปลูกสร้างจะปรากฏบนส่วนสุดท้ายของหน้าแรก (หมายเลข 3-4) ในส่วนนี้ภาพยังขาดสัตว์และมีเพียงความสงบนิ่งเท่านั้น แม้ว่าอาคาร โคมไฟเล็ก ดอกไม้ และต้นไม้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่กลับยังทำให้ผู้คนรู้สึกค่อนข้างอ้างว้าง

ภาพที่ 5-2 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 1 (Li Yalin, 2023)

ส่วนที่ 2 ในภาพด้านล่าง มีนก 3 ตัว ประกอบด้วยด้านหน้า 1 ตัวและด้านหลัง 2 ตัว ตามหมายเลข 1-3 จะเห็นได้ว่าทิศทางการมองของนกทั้ง 3 ตัวนั้นแตกต่างกัน ตาของนกตัวที่ 1 มองไปที่มุมขวาบนตามที่ลูกศรชี้ คือทางทิศตะวันออกซึ่งเป็นทิศทางที่ดวงอาทิตย์กำลังจะขึ้น ตาของนกตัวที่ 2 มองที่ตำแหน่งขวากลางตามที่ลูกศรชี้ซึ่งนี่คือเวลาโคลแม็กซ์ที่แสดงว่านกอาจกำลังคิดว่าเหตุใดคลื่นจึงเปลี่ยนทุกวันหรืออาจกำลังคิดหาจุดตั้งหลักที่เหมาะสมหรือจุดดื่ม่น้ำเพื่อเริ่มต้นวันใหม่ในชีวิต ตาของนกตัวที่ 3 กำลังมองดูนกตัวที่ 1 ซึ่งมีความเป็นไปได้ 2 ประการคือ 1. นกตัวที่ 1 ยืนอยู่ด้านหน้าพอดีหรือดวงอาทิตย์ส่องแสงบนร่างของนกซึ่งก่อให้เกิดการดึงดูดสายตา 2. การจ้องมองไปข้างหน้าของนกตัวที่ 3 เกิดขึ้นพร้อมกับตำแหน่งของปีกผีเสื้อ ในภาพด้านล่าง ปีกผีเสื้อทำหน้าที่ปิดเป่าหมอกและต้อนรับแสงซึ่งสอดคล้องกับความปรารถนาของนกที่ต้องการให้พระอาทิตย์ขึ้น นี่คือเรื่องราวที่เชื่อมโยงระหว่างหน้าที่ 1 และ 2 ในภาพนี้ อาคารและต้นไม้ที่ซับซ้อนเริ่มขยายออกในหมายเลข 2 เพื่อแสดงถึงวันที่สวยงาม

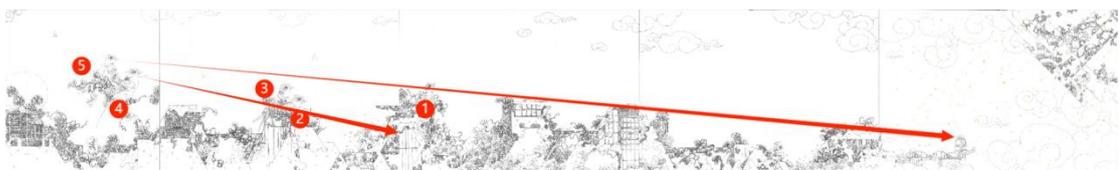

ภาพที่ 5-3 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 2 (Li Yalin, 2023)

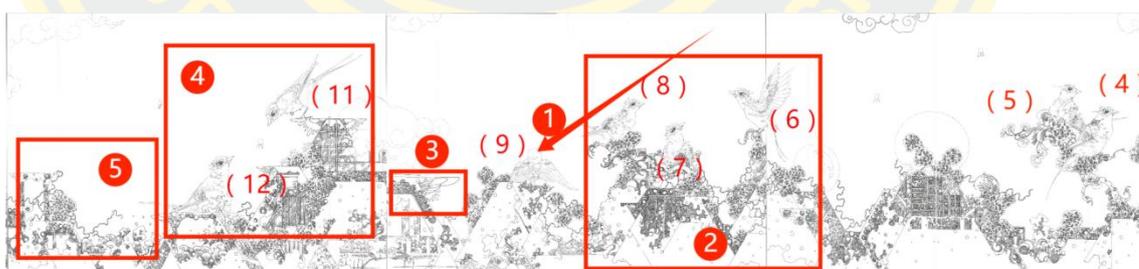
ภาพที่ 5-4 ภาพวาดทะเลเมฆหน้าที่ 1-8 (Li Yalin, 2023)

ส่วนที่ 3 มีนกทั้งหมด 8 ตัว ในภาพก้านล่าง ตาของนกหมายเลข 4-5 มองไปทางทิศตะวันออก นกตัวที่ 4 กำลังสังเกตการเคลื่อนไหวของนกสองตัวที่อยู่มุมขวากลางและทำให้ฉากนี้มีจุดไคลแมกซ์ ตาของนกตัวที่ 5 มองนกตัวที่ 1 แสดงถึงอยาก رؤ้อยากเห็นเกี่ยวกับนกตัวที่ 1 เช่นเดียวกับนกตัวที่ 3 ในเวลาเดียวกัน ดวงตาของนกก็มองไปที่โคมไฟซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นระยะไกลของภาพนี้หรืออาจเป็นเพราะความแวววาวของดวงไฟดึงดูดสายตาของนก

ภาพที่ 5-5 ภาพวาดทะเลเมฆหน้าที่ 1-12 (Li Yalin, 2023)

ในส่วนที่ 3 นักเริ่มเคลื่อนไหวมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด หลังจากสังเกตนกตัวที่ 4 และ 5 ผ่านอาคารหลังหนึ่งจะพบกับนกอีก 4 ตัว นกตัวที่ 6 และ กำลังบิน นกตัวที่ 7 และ 8 กำลังมองดูนกตัวที่ 6 ด้วยความสนใจ ราวกับว่ามีอะไรที่จะดึงดูดหรือ “นกที่ตื่นเขี่ยยอมจับหนอนได้ก่อน” นกตัวที่ 6 ได้ทานอาหารมื้อแรกของวันแล้วหรือยัง การปรากฏตัวของนกตัวที่ 6 เป็นการจุดประกายบรรยากาศในทันที เมื่อรวมกับนกตัวที่ 7 และ 8 ดอกไม้หญ้า ต้นไม้ และลวดลายทางสถาปัตยกรรมทำให้ภาพนี้ถึงจุดไคลแมกซ์เล็กๆ ที่นี้ ทำบินของนกตัวที่ 9 เป็นเพียงท่าเดียวในภาพทั้งหมดที่หันหลังให้ผู้ชม แม้ว่านกตัวที่ 9 จะอยู่ในท่าทางกำลังบิน แต่เนื่องจากตำแหน่งและ ไดนามิกของนกดังที่แสดงโดยลูกศรขวานชี้ไปทางซ้ายล่างทำให้รู้สึกว่ามันกำลังบินต่ำลง ซึ่งทำให้ผู้ชมรู้สึกว่บรรยากาศค่อนข้างโปร่งสบาย อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้ ปีกบินในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 3 เทียบเท่ากับตัวแทนของเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตของเมืองเยียนไฮ ในส่วนที่ไกลออกไป นก 2 ตัวในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 4 และลวดลายสถาปัตยกรรม ดอกไม้ หญ้าและต้นไม้อันอุดมสมบูรณ์ค่อยๆ ปรากฏขึ้น นก 2 ตัวนี้มองที่เดียวกันและดวงตาของนกพุ่งไปที่แมงกะพรุนตัวเล็กๆ ด้วยความอยากรู้อยากเห็นหรือคิดว่าจะเอาเป็นอาหารได้หรือไม่ เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษของปีกบินนี้จึงเป็นจุดไคลแมกซ์เล็กๆ อีกจุดหนึ่งของภาพวาด แม้ว่าจะมีนก 2 ตัวจะสยายปีกแต่ก็ไม่ได้กางออกทั้งหมด กิจกรรมของนกตัวที่ 6 และ 9 นั้นดูอ่อนแอเท่ากัน ในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 4 ให้บรรยากาศที่สูงกว่ากรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 2 เล็กน้อยและยังเหลือพื้นที่ให้จัดการบรรยากาศที่ด้านหลังได้อีก ในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 5 มีโครงสร้างที่ค่อนข้างเรียบง่ายและบรรยากาศก็เบาโล่งอย่างเห็นได้ชัดโดยเป็นจุดไคลแมกซ์ส่วนหนึ่ง

ภาพที่ 5-6 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 3 (Li Yalin, 2023)

ส่วนที่ 4 ในส่วนนี้มีนก 5 ตัว ในภาพด้านล่าง เป็นส่วนที่มีชีวิตชีวาที่สุดของภาพ สิ่งแรกที่คุณเห็นคือปีกบินเล็กๆ มุมหนึ่งในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 1 ที่ให้ความรู้สึกเย็นสบาย เมื่อรวมกับโครงเหล็กสูงตระหง่านในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 2 และแมงกะพรุนตัวน้อยที่อยู่ด้านหลังกลับสร้างบรรยากาศที่เปลี่ยนไปได้อย่างราบรื่น ภาพนี้มีอาคารมากมาย โครงเหล็กหลายแบบ ดอกไม้ หญ้าและต้นไม้มากมายแต่ที่พิเศษที่สุดยังคงเป็นนกทั้ง 5 ตัว นกเหล่านี้เป็นอิสระจากปีกบินที่อยู่ข้างหน้าเพื่อ

ทางเนื้อเรื่องภาพถัดไป นกตัวที่ 13 และ 15 อยู่ในสถานะบินและถูกล้อมด้วยนกตัวที่ 14 และ 16 ซึ่งเป็นการแสดงออกที่ผ่อนคลายและมีความสุข รวากับว่าพวกนก กำลังสื่อสารเกี่ยวกับสิ่งที่มีความสุขที่เกิดขึ้นในวันนี้ ในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 4 มีนกน้ำชอนอยู่เป็นลวดลายต่างๆ นกกำลังก้มคอมองไปทางทิศตะวันออกราวกับชื่นชมฉากในวันนี้และดูเหมือนกำลังฟังเรื่องราวของนกกลุ่มนี้ด้วย ในขณะเดียวกัน เส้นแนวนอนที่ดวงตาของนกน้ำกำลังมองอยู่นั้นเป็นเส้นด้านล่างของลายเมฆ ในภาพด้านล่าง เส้นสีแดงในภาพคือเส้นแนวนอนที่ดวงตาของนกน้ำกำลังมอง ในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 5 เป็นตัวกันฉากจุดโคลแม็กซ์ มีปลา 3 ตัวตรงนี้ซึ่งช่วยกันบรรยากาศได้อย่างอ่อนโยน

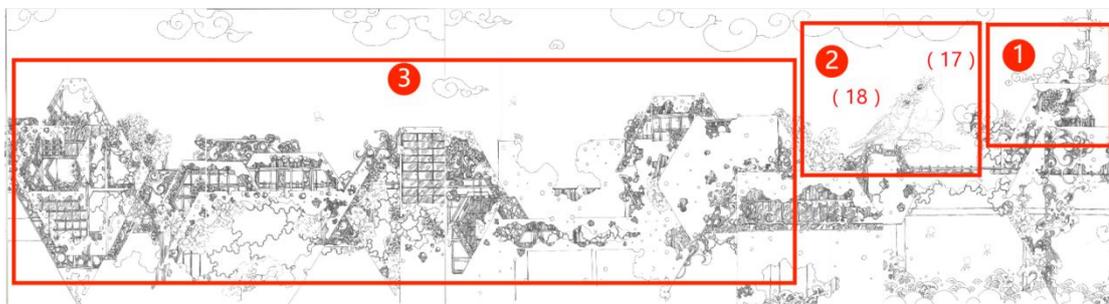
ภาพที่ 5-7 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 4 (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 5-8 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 4 (Li Yalin, 2023)

ส่วนสุดท้าย ส่วนที่ 5 สิ่งแรกที่สะดุดตาในส่วนนี้คือพระจันทร์เสี้ยวที่ชอนอยู่ในกลุ่มเมฆที่มุมขวาบนในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 1 นกตัวที่ 17 และ 18 กำลังกอดกัน ตัวของมันฟูเล็กน้อย ดูท่าทางเหนื่อยซึ่งต่างจากนกตัวที่ 16 นอกจากนี้ดวงตาของนกตัวที่ 18 ยังเบิกขึ้นเล็กน้อยราวกับว่าต้องการพักผ่อน นกตัวที่ 17 กำลังคิดว่า มันจะหริขบนหัวของมันดีไหม โคม่ไฟตรงหน้า 2 ตัวกับการปรากฏตัวของพระจันทร์เสี้ยวบ่งบอกว่านกควรเตรียมกลับรังเพื่อพักผ่อนซึ่งจบลงอย่างมีความสุข หลังจากวันที่วุ่นวาย ยิ่งไปกว่านั้น ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้คนอดไม่ได้ที่จะนึกถึงบทกวีโบราณสองบทคือ “ดวงจันทร์บนยอดไม้ ผู้คนนัดพบกันหลังพลบค่ำ” ในกรอบสี่เหลี่ยมหมายเลข 3 ไม่มีนกแต่เป็นรูปอาคารสมัยใหม่ ในด้านหนึ่งต้องขอบคุณปากกาและหมึกจำนวนมากที่ทำให้ผู้คนรู้สึกว้าเหว่ที่สุดท้าย

ของภาพนี้เข้มข้นเช่นเดียวบรรยากาศกับตอนกลางคืน ในทางกลับกันโครงร่างที่มีรายละเอียดดังกล่าว ยังแสดงให้เห็นถึงความละเอียดอ่อนของสถาบันเท็กซัสอันทันสมัยอันอุดมสมบูรณ์ของเมืองเยินไถด้วย

ภาพที่ 5-9 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 5 (Li Yalin, 2023)

นักเป็นปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนบรรยากาศของฉากภาพวาดทะเลเมฆ ตั้งแต่แรกแรกที่ตื่นขึ้นมาจนถึงนก 2 ตัวสุดท้ายที่ง่วงนอนและเตรียมพร้อมที่จะพักผ่อน นกทั้ง 18 ตัวแสดงเรื่องราวชีวิตได้อย่างสมบูรณ์แบบในแต่ละวัน

การเรียบเรียงเรื่องราวของภาพวาดทะเลเมฆนั้นคล้ายคลึงกับภาพวาดชิงหมิงริมินตี โดยในภาพวาดชิงหมิงริมินตี ได้อาศัยการเปลี่ยนแปลงของฝูงชน รถและเรือจากชานเมืองสู่ตัวเมืองเพื่อสร้างบรรยากาศ ในขณะที่ภาพวาดทะเลเมฆใช้ภาพนกรูปแบบต่าง ๆ มาแสดงเวลาที่ต่างกันและใช้ภาพสถาปัตยกรรม น้ำ และพืชพรรณต่าง ๆ มาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ

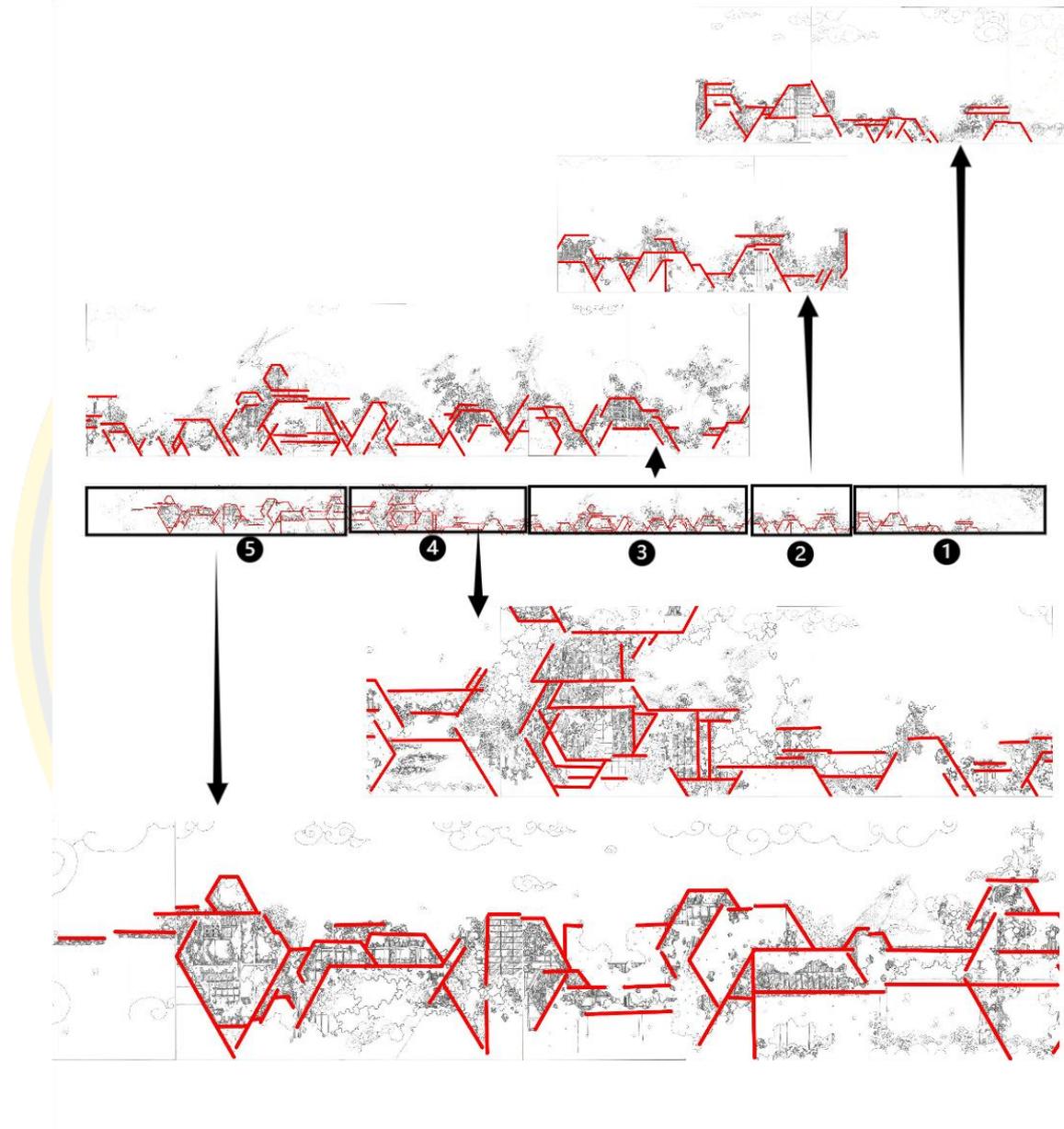
2. การวิเคราะห์เค้าโครงและจังหวะภาพ

ภาพวาดทะเลเมฆได้นำองค์ประกอบที่มีชื่อเสียงของเมืองเยินไถมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น นก ปลา ดอกไม้ ต้นไม้ แนวปะการัง และอาคาร ฯลฯ เมื่อรวมเข้ากับการจัดเค้าโครงภาพจะทำให้จังหวะภาพมีความน่าสนใจ ส่วนนี้จะวิเคราะห์ทิศทางแนวชายฝั่ง การแบ่งส่วนภาพ และเค้าโครงรูปแบบ ดังนี้

2.1 ทิศทางแนวชายฝั่ง

เส้นสีแดงในภาพคือแนวชายฝั่ง จะเห็นได้ว่า เส้นสีแดงมีการขึ้นลง ไม่เรียบและแปรผัน ในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 คือจุดเริ่มต้นของภาพ แนวชายฝั่งมีการเปลี่ยนแปลงน้อยและค่อนข้างราบเรียบ อย่างไรก็ตาม หมายเลข 2 การเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งมีมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและมีการเปลี่ยนแปลงแบบกระจายหลายครั้งซึ่งการเปลี่ยนแปลงสูงและต่ำนี้ทำให้ผู้คนรู้สึกได้ว่าความรู้สึกราบเรียบเริ่มเปลี่ยนไปตึงเครียด หมายเลข 3 การเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งมีมากกว่าในหมายเลข 2 อย่างเห็นได้ชัด และบรรยากาศก็ตึงเครียดมากขึ้น หมายเลข 4 แนวชายฝั่งจะไม่ทอดยาวไปตามภาพอีกต่อไปแต่จะเชื่อมปลายด้านบนและด้านล่างของภาพเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ระดับการ

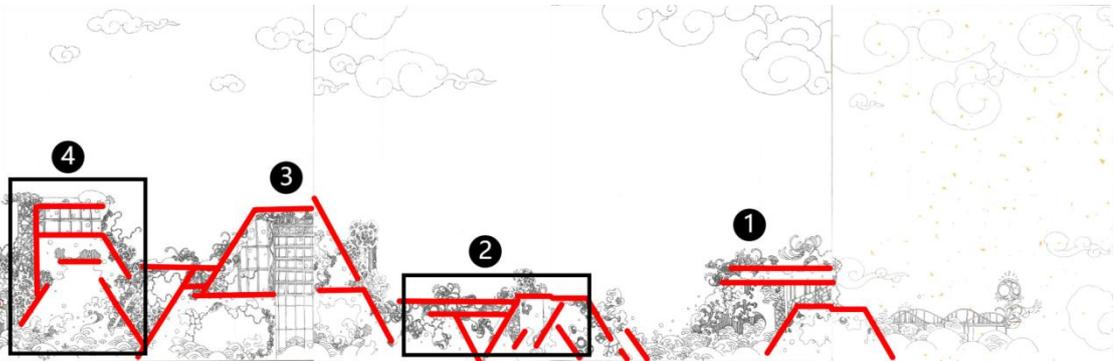
เปลี่ยนแปลงและการสลับกันจะสูงที่สุดในภาพทั้งหมดเพื่อแสดงให้เห็นว่านี่คือจุดไคลแม็กซ์ของภาพด้วย หมายเลข 5 แนวชายฝั่งจะมีความราบเรียบอย่างเห็นได้ชัดและจบลงได้อย่างราบรื่น

ภาพที่ 5-10 ภาพวาดแผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่ง (Li Yalin, 2023)

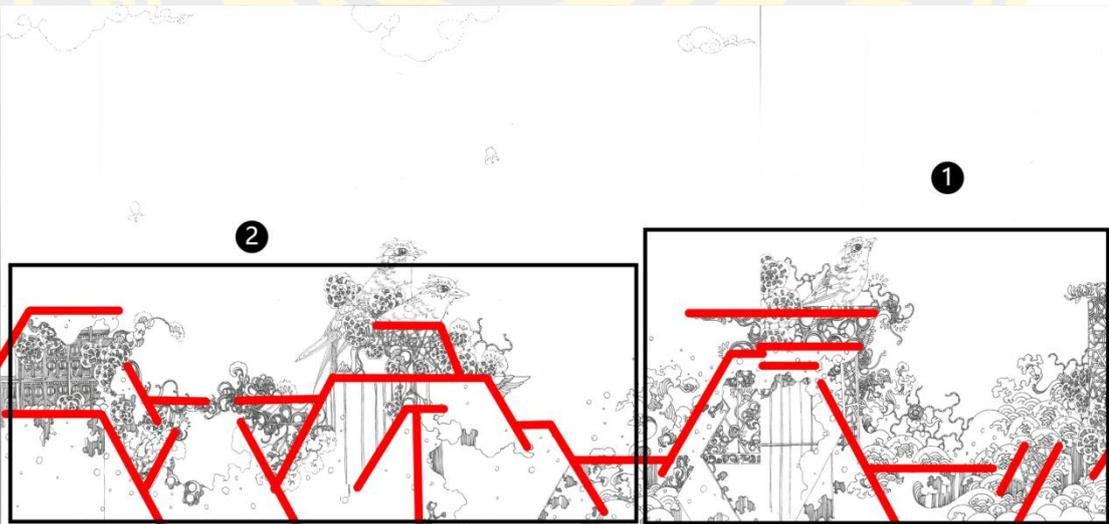
แน่นอนว่าเป็นเพียงการแบ่งภาพออกเป็น 5 ส่วนง่ายๆ เพื่อความสะดวกในการสังเกตที่จริงแล้ว แนวชายฝั่งในทั้ง 5 ส่วนนี้มีการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นและการสลับกันด้วย

ในภาพด้านล่าง แสดงแผนผังของแนวชายฝั่งส่วนแรก หมายเลข 1 และ 3 ทั้งสองตำแหน่งค่อนข้างราบเรียบ ในขณะที่ หมายเลข 2 และ 4 โดยเฉพาะ 4 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ดังนั้นโดยรวมหมายถึงความราบเรียบและความตึงเครียดและความราบเรียบและความตึงเครียด

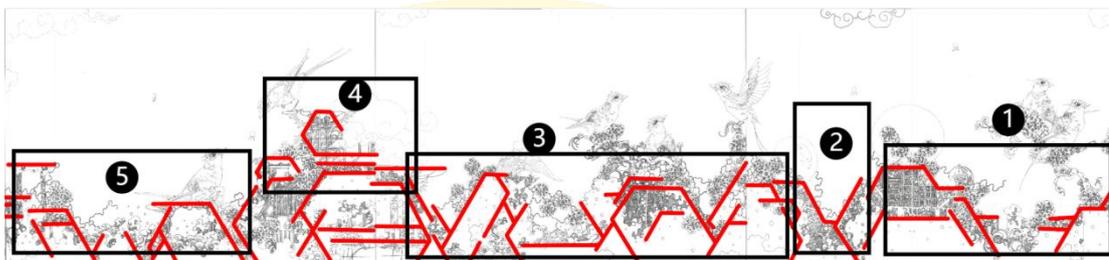
ภาพที่ 5-11 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 1 (Li Yalin, 2023)

แนวโน้มแนวชายฝั่งในส่วนที่สองดังที่แสดงในภาพด้านล่าง หมายเลข 2 ค่อนข้างราบเรียบ หมายเลข 1 เปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ดังนั้น หากเราพูดถึงแค่เค้าโครงของแนวชายฝั่งเท่านั้น ส่วนที่ 2 โดยรวมจะมีตั้งแต่ความตึงเครียดไปจนถึงการผ่อนคลาย

ภาพที่ 5-12 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 2 (Li Yalin, 2023)

แนวโน้มแนวชายฝั่งในส่วนที่สามดังที่แสดงในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 และ 3 และ 5 ค่อนข้างตึงเครียด และหมายเลข 2 และ 4 ค่อนข้างราบเรียบ เมื่อเทียบกับส่วนที่ 2 จากตึงเครียด เป็นผ่อนคลายเป็นตึงเครียด ผ่อนคลาย และตึงเครียด ส่วนที่สามจะมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม

ภาพที่ 5-13 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 3 (Li Yalin, 2023)

แนวโน้มแนวชายฝั่งในส่วนที่สี่ดังที่แสดงในภาพด้านล่าง หมายเลข 1 และ 2 และ 4 ค่อนข้างตึงเครียด และหมายเลข 3 ตึงเครียดมาก หากเราดูเฉพาะในส่วนที่ 4 จะพบว่าจากเครียดไปเครียดมากแล้วก็เครียด เมื่อเทียบกับภาพด้านบน ในภาพด้านล่างมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก หากใช้เฉพาะแนวชายฝั่งเป็นจุดอ้างอิงส่วนที่สี่ควรเป็นส่วนเชื่อมโยงจังหวะของภาพผ่านพื้นที่ตึงเครียดสองจุดคือหมายเลข 1 ในภาพด้านล่างและหมายเลข 5 ในภาพด้านบน

ภาพที่ 5-14 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 4 (Li Yalin, 2023)

ในส่วนที่ 5 และตอนจบดังแสดงในภาพด้านล่าง ส่วนนี้ค่อนข้างพิเศษ แนวชายฝั่งโดยรวมมีแนวโน้มที่จะราบเรียบ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและมีความแตกต่างกับส่วนที่ 2-4 เป็นอย่างมาก จังหวะที่ผ่อนคลายเป็นทำให้ภาพจบลงอย่างราบรื่น

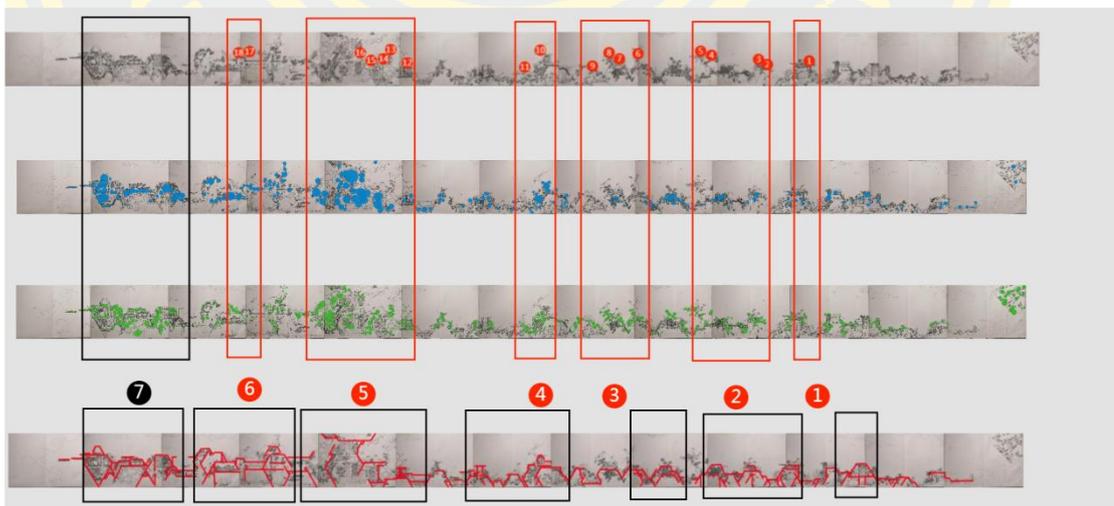

ภาพที่ 5-15 แผนผังแสดงทิศทางแนวชายฝั่งส่วนที่ 5 และช่วงทำย (Li Yalin, 2023)

ในขณะเดียวกัน แนวชายฝั่งในภาพก็ค่อยๆ สูงขึ้นจากขวาไปซ้าย ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงจังหวะที่เข้มข้น การเปลี่ยนแปลงและความกระตือรือร้นมากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น แต่ยังทำให้ผู้คนรู้สึกถึงการเพิ่มขึ้นที่ละชั้นและก้าวไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญหรือสร้างความรู้สึกลงเชิงบวก

2.2 การจัดวางรูปแบบ

เมื่อสังเกตการกระจายรูปแบบในภาพด้านล่าง พบว่า ส่วนแรกของภาพคือแผนที่การกระจายตัวของนก ตัวเลขสีแดงคือหมายเลขและตำแหน่งของนก ส่วนที่สองของภาพคือแผนผังการกระจายตัวของอาคารและโครงสร้างเหล็ก สีฟ้าคือตำแหน่งของอาคารและโครงสร้างเหล็ก ส่วนที่สามของภาพคือแผนผังการกระจายของดอกไม้ หญ้า และต้นไม้ จุดสีเขียวคือตำแหน่งของดอกไม้ หญ้า และต้นไม้

ภาพที่ 5-16 แผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบ (Li Yalin, 2023)

การเปลี่ยนแปลงจังหวะของบรรยากาศโดยมีนกเป็นสัตว์หลักร่วมกับความนิ่งของอาคารและโครงเหล็กซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมยุคใหม่ และดอกไม้ หญ้าและต้นไม้เป็นตัวแทนของความตึงเครียดพื้นฐาน แสดงให้เห็นความหลากหลายแบบเป็นขั้นเป็นตอนจากการผ่อนคลายไปสู่ความตึงเครียด

เมื่อประกอบกับการวิเคราะห์และรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับนกในการวิเคราะห์พื้นที่แล้วสรุปได้ว่า สถานที่ที่มีนกกมากกว่านั้นจัดเป็นพื้นที่เคลื่อนไหว เนื่องจากรูปภาพไม่ได้มีแค่ลายนกเพียงลายเดียวแต่ประกอบด้วยหลายลายทำให้การจัดวางลายนกเป็นเพียงวิธีสำคัญในการปรับบรรยากาศของภาพและความไม่แน่นอน เช่น ในส่วนสุดท้ายของภาพด้านล่างจะไม่มีนกแต่ภาพที่ละเอียดอ่อนนี้ถูกกำหนดว่าจะต้องไม่ใช่พื้นที่ที่เจียบสงบธรรมดา

ภาพที่ 5-17 หน้าที่ 22-24 และหน้าสุดท้ายของภาพวาดทะเลเมฆ (Li Yalin, 2023)

นอกจากผลกระทบของการจัดวางลายบนภาพแล้วยังจำเป็นต้องคำนึงถึงความสวยงามของภาพรวมด้วย หมายถึงความสมเหตุสมผลของการจัดเรียงรูปแบบภาพ การศึกษาที่ใช้สัดส่วนทองคำเป็นพื้นฐานในการวัดค่าโครงสร้างรูปแบบภาพ

ในภาพด้านล่างจะวิเคราะห์สัดส่วนทองคำจากภาพขนาดยาว อัตราส่วนภาพทะเลเมฆเป็นไปตามสัดส่วนทองคำ หมายเลข 1 กว้างมากมีความยาวรวม 15 หน้าและยังเป็นภาพที่ปูทางไปสู่จุดไคลแมกซ์ของภาพ หมายเลข 2-3 เป็นจุดไคลแมกซ์ของภาพ หมายเลข 2 คือตำแหน่งของนกทั้ง 5 ตัวและหมายเลข 3 คือฉากของเขตจื่อฝู หากพื้นที่ภาพถูกครอบครองมากเกินไปจะส่งผลต่อบรรยากาศและจังหวะของภาพ ดังนั้น พื้นที่ครอบครองจึงมีขนาดเล็ก หมายเลข 4 คือจุดสิ้นสุดของภาพ มีหน้าที่ในการเก็บภาพทั้งหมด

ภาพที่ 5-18 ทะเลเมฆ (Li Yalin, 2023)

ไม่เพียงเท่านั้น เกือบทุกส่วนของภาพทะเลเมฆยังแยกออกจากกันอย่างอิสระ โดยเฉพาะส่วนที่มีนก ในภาพด้านล่าง หน้าที่ 6 และ 13 และ 14 โดยพื้นฐานแล้วเค้าโครงของภาพจะเป็นไปตามสัดส่วนทองคำ

หน้าที่ 6 ด้านซ้ายล่างสุดของภาพคือจุดโคลแม็กซ์ภาพ นกมองไปทางขวาบนซึ่งอยู่ตรงข้ามกับตำแหน่งจุดโคลแม็กซ์จะช่วยขยายขอบเขตการมองเห็นของนกให้สูงสุดและหลีกเลี่ยงการมองภาพระยะใกล้ ในหน้า 13 และ 14 การจัดเรียงลวดลายต่างๆ โดยพื้นฐานแล้วตรงกับสัดส่วนทองคำ นกที่มุมขวาบนของภาพจะสอดคล้องกับนกที่อยู่ตรงกลางด้านล่างของภาพ และจุดโคลแม็กซ์ของภาพจะอยู่ที่ ด้านซ้ายผ่านการสบตา ขณะเดียวกัน ด้านขวายังมีลวดลายจำนวนมากและยังมีลวดลายเมฆที่ด้านบนของภาพเพื่อให้ภาพด้านซ้ายและด้านขวาสามารถประสานกันได้

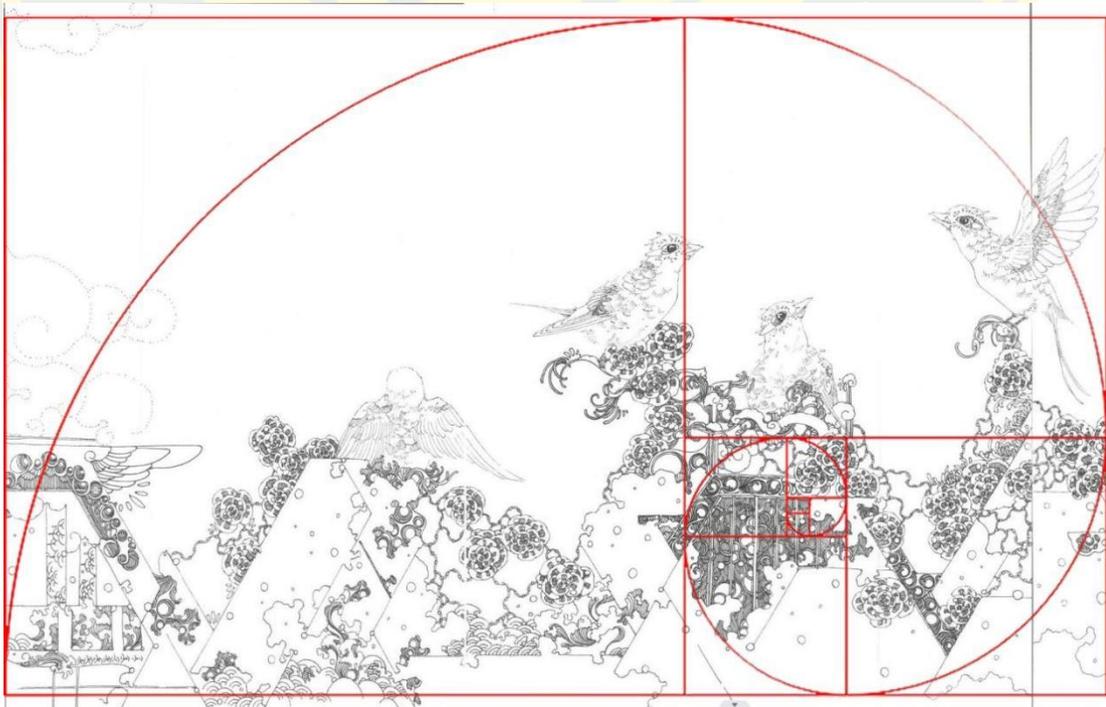

ภาพที่ 5-19 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัดส่วนทองคำ (Li Yalin, 2023)

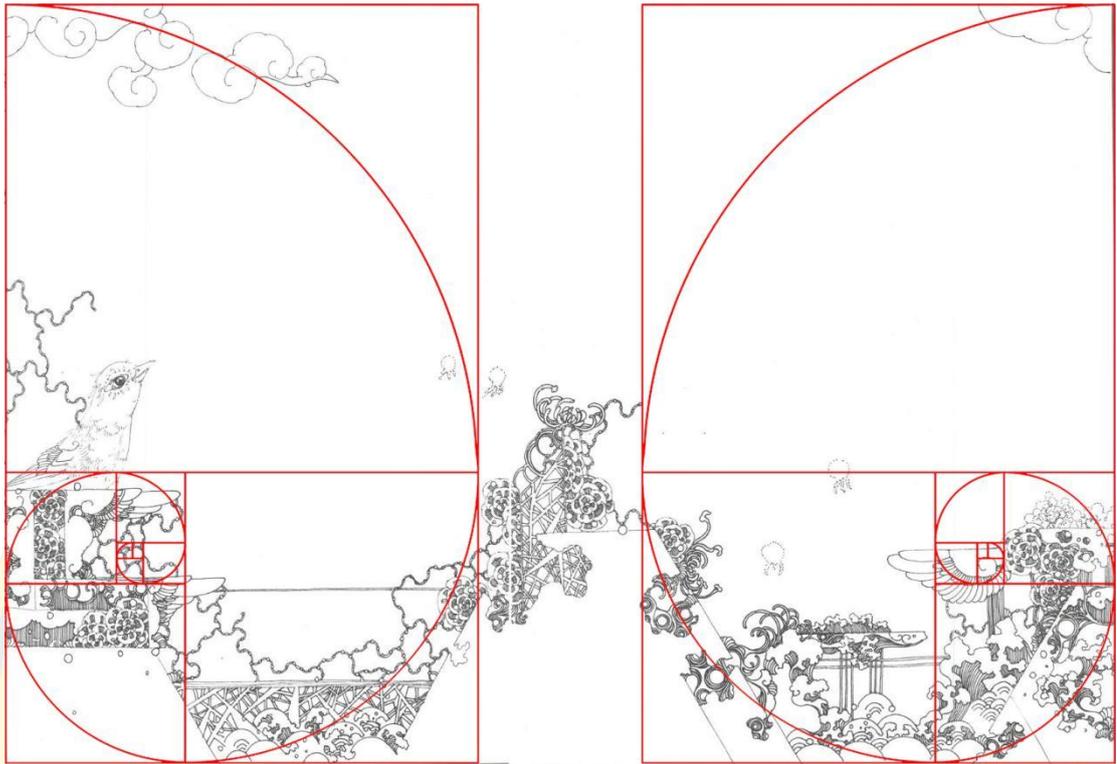
โดยทั่วไปภาพทะเลเมฆสามารถจับคู่กับสัดส่วนทองคำได้ ดังรูปด้านล่าง 5 ภาพนี้

ภาพที่ 5-20 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัตว์ส่วนทองคำ (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 5-21 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัตว์ส่วนทองคำ (Li Yalin, 2023)

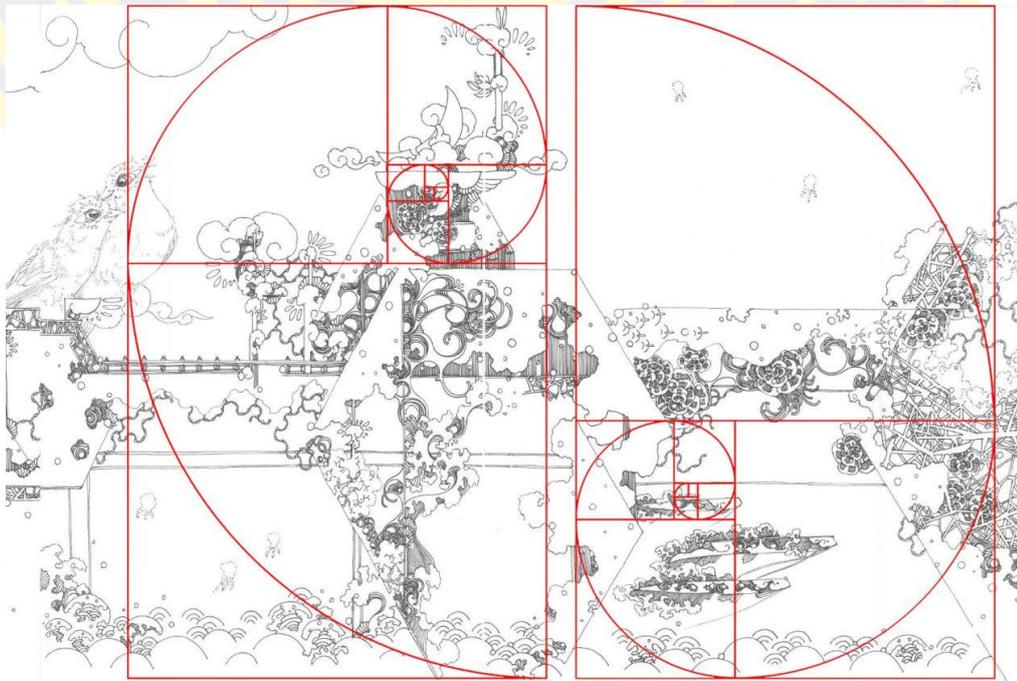
ภาพที่ 5-22 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัตว์ส่วนทองคำ (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 5-23 ลักษณะอัลบั้มภาพ (Li Yalin, 2023)

ภาพที่ 5-24 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัตว์ส่วนทองคำ (Li Yalin, 2023)

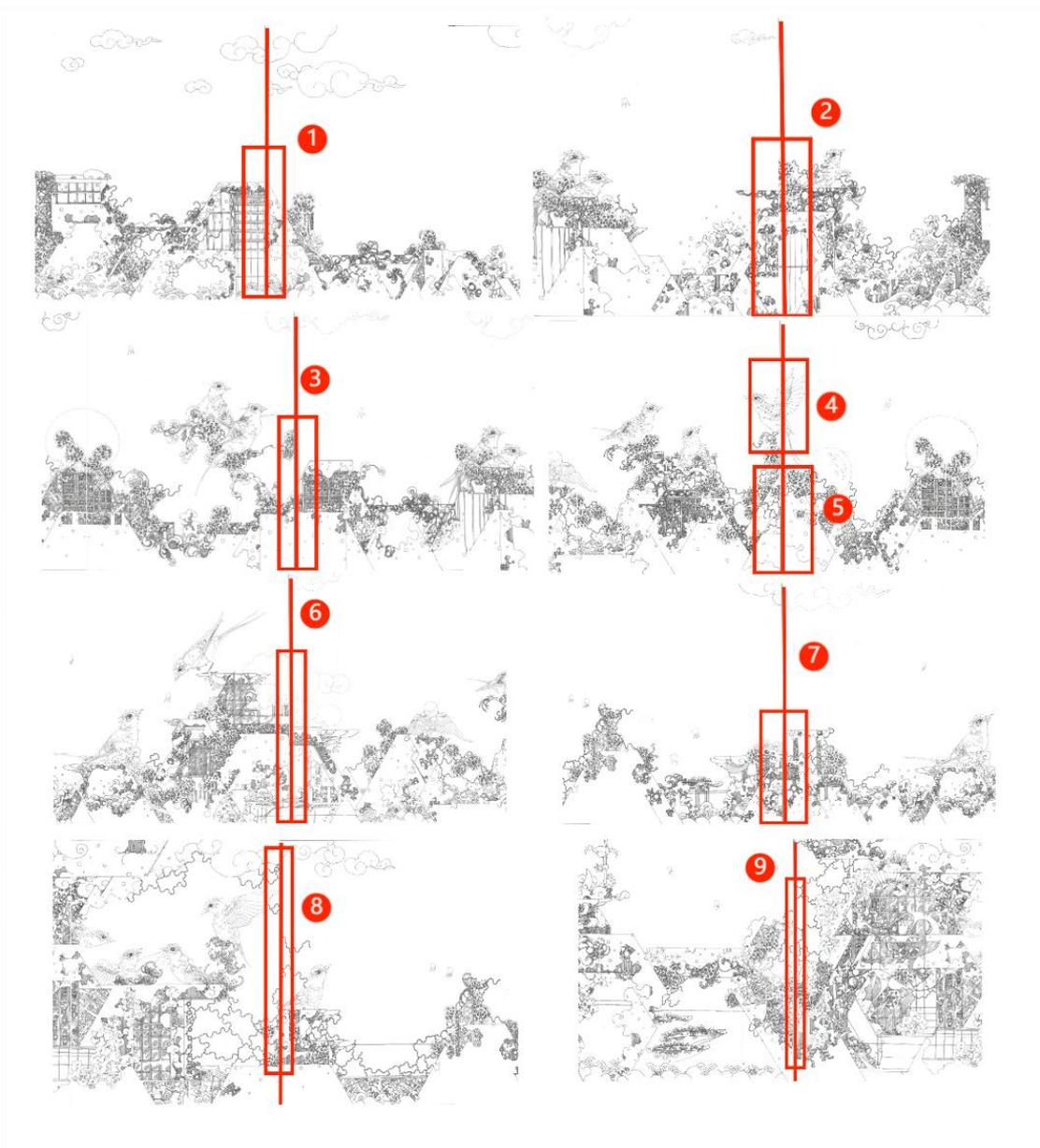
ภาพที่ 5-25 เปรียบเทียบระหว่างส่วนหนึ่งของภาพทะเลเมฆและสัตว์ส่วนทองคำ (Li Yalin, 2023)

นอกจากนี้ หน้าปกยังวาดภาพทะเลเมฆด้วย ทุกๆ สองหน้าคือส่วนเดียว แต่ละส่วนมีความเชื่อมโยงกันและมีบรรยากาศกับจังหวะภาพเหมือนกัน แต่ความเชื่อมโยงระหว่างส่วนก่อนหน้ากับส่วนถัดไปจะแตกต่างกันดังภาพด้านล่าง เส้นสีแดงในภาพคือรอยต่อระหว่างหมายเลข 1 และ 2 จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าแม้รูปแบบของหมายเลข 1 และ 2 จะแตกต่างกัน แต่องค์ประกอบของรูปทรงแหลี่ยมจะมี “ฐานราก” คล้ายกันมาก ยกเว้นความแตกต่างในรูปแบบเนื้อหา หมายเลข 1 ถูกจัดเรียงไว้ที่ด้านล่างและหมายเลข 2 ถูกจัดเรียงไว้ที่ด้านบนซึ่งมีข้อดี 2 ประการคือ ประการแรกสามารถสร้างความแตกต่างระหว่างเนื้อหา 2 ส่วนได้แต่ความแตกต่างไม่ได้ชัดเจนเป็นพิเศษเพื่อทำให้ภาพไม่ดูฉับพลันเกินไปเท่านั้น ประการที่สอง ฉากนี้ให้ความรู้สึก “ยกขึ้น” ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความแตกต่างระหว่างทางบกและทางทะเล

ภาพที่ 5-26 ทะเลเมฆ (Li Yalin, 2023)

ในภาพด้านล่าง การออกแบบลักษณะนี้ดำเนินไปทั่วทั้งภาพซึ่งมีการใช้รูปแบบเดียวกันทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวาแต่รูปแบบและการจัดเรียงโดยรวมจะแตกต่างกันเล็กน้อย เช่น หมายเลข 1 ภายนอกเป็นรูปทรงแหลี่ยมและด้านขวาของด้านในเป็นลวดลายดอกไม้ หญ้า และต้นไม้ ด้านซ้ายเป็นลวดลายสถาปัตยกรรมสลับกันไปมาทั้งซ้ายและขวาโดยด้านขวาสูงกว่าเล็กน้อยและด้านซ้ายต่ำกว่าเล็กน้อย หมายเลข 2 ด้านนอกเป็นรูปทรงแหลี่ยม ด้านขวามีลายโครงเหล็ก ด้านซ้ายมีลวดลายดอกไม้ ต้นไม้ และแนวปะการัง ด้านซ้ายและด้านขวาเป็นแบบเอียงโดยด้านขวาจะสูงกว่าเล็กน้อย ด้านซ้ายจะต่ำกว่าเล็กน้อย นอกในหมายเลข 4 เป็นตัวอย่างหนึ่งของหน้าต่อหน้าที่ของมันคือการปรับปรุงบรรยากาศ ดังนั้นจึงไม่มีการออกแบบที่ตายตัวในแง่ของรูปแบบ

ภาพที่ 5-27 การเชื่อมโยงภาพ (Li Yalin, 2023)

ข้อดีของการจัดวางเลย์เอาต์ดังกล่าวคือสามารถเชื่อมต่อด้านหน้าและด้านหลังได้ ในขณะเดียวกันยังมีบทบาทบางอย่างในการประสานจังหวะทำให้ภาพไม่ราบเรียบเกินไป เพิ่มการบิดและหมุนของภาพ รวมถึงเปลี่ยนแปลงบรรยากาศให้กับภาพ

การจัดเรียงจังหวะของภาพวาดทะเลเมฆสอดคล้องกับการจัดเรียงโครงเรื่องภาพวาดชิงหมิงริมินทีโดยใช้ความผันผวนของแนวชายฝั่งและรูปแบบสถาปัตยกรรม น้ำ พืชพรรณ ฯลฯ มากำหนดการเปลี่ยนแปลงเนื้อเรื่องของภาพผ่านการผสมผสานที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ทิศทางแนวชายฝั่งและรูปแบบในส่วนนี้จะเห็นว่าผู้วิจัยจัดภาพขนาด 598 ซม. อย่างระมัดระวังและใช้รูปแบบที่แตกต่างกันเพื่อสร้างความขัดแย้งที่ละภาพ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับภาพซึ่งสะท้อนถึงความสามารถของผู้เขียนในการออกแบบภาพม้วนขนาดยาวและความสามารถในการควบคุมการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศ

3. การวิเคราะห์ความสมจริงของภาพ

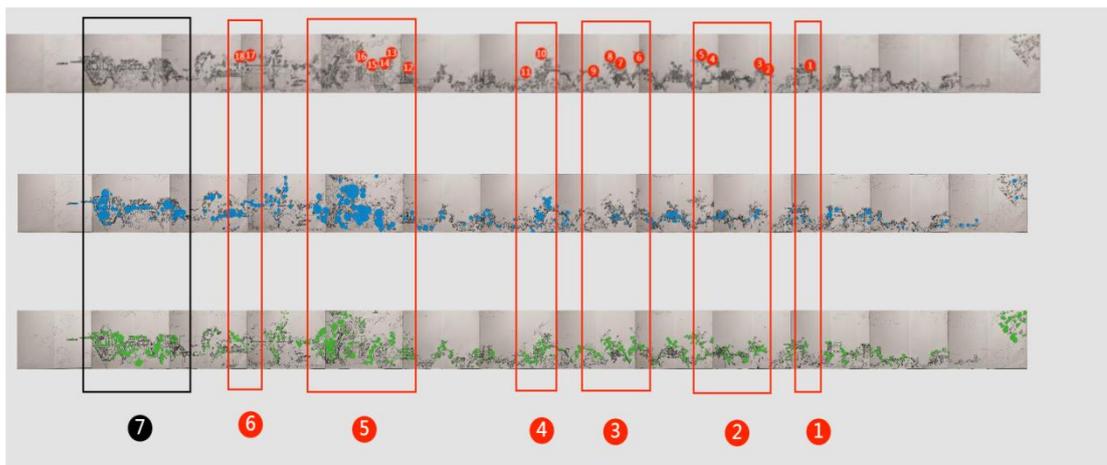
การวิเคราะห์ความสมจริงของภาพวาดทะเลเมฆสามารถวิเคราะห์ได้จาก 3 ด้าน ได้แก่ ทิศทางแนวชายฝั่ง คอนทราสต์ของการกระจายรูปแบบ และรูปแบบประลอกคลื่นน้ำ

ประการแรกให้ดูทิศทางของแนวชายฝั่งในภาพ ในภาพด้านล่าง เส้นสีแดงคือตำแหน่งแนวชายฝั่งจะเห็นได้ว่าหมายเลข 1 และ 2 โดยพื้นฐานแล้วสอดคล้องกับแนวชายฝั่งของเมืองเยียนไถ หมายเลข 3 และส่วนอื่นๆ ของภาพมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเล็กน้อยเนื่องจากประกอบด้วยรูปหกเหลี่ยมที่วิวัฒนาการมาจากเกล็ดหิมะ จะเห็นได้ว่าการดำรงอยู่ของหมายเลข 1 และ 2 และ 3 ในด้านหนึ่งสะท้อนให้เห็นว่าภาพวาดทะเลเมฆเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เป็นวัตถุประสงค์ของความเป็นจริง และในทางกลับกันสะท้อนให้เห็นว่าภาพนี้ได้รับการออกแบบและเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงตามความคิดริเริ่มเชิงอัตวิสัยอย่างเหมาะสม

ภาพที่ 5-28 ภาพวาดทะเลเมฆส่วนที่ 13 (Li Yalin, 2023)

ประการถัดมาให้สังเกตการกระจายรูปแบบในภาพดังแผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบในภาพด้านล่าง ตัวเลขสีแดงในส่วนแรกคือหมายเลขและตำแหน่งของนก จุดสีฟ้าในส่วนที่สองของภาพคือตำแหน่งของอาคารและโครงสร้างหลัก จุดสีเขียวในส่วนที่สามของภาพคือตำแหน่งของดอกไม้ หญ้าและต้นไม้

ภาพที่ 5-29 แผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบ (Li Yalin, 2023)

ในภาพด้านบน จะสังเกตเห็นชัดเจนว่าในกรอบสีแดงหมายเลข 5 มีตัวเลขสีแดง จุดสีฟ้า และจุดสีเขียวมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ของภาพ เหตุผลคือเป็นเขตจ๊อผู้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ใหญ่ที่สุดในเมืองเยินไถ เป็นพื้นที่ที่พัฒนาแล้วและมีความเจริญรุ่งเรืองมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ในเวลาเดียวกัน พื้นที่เมืองเยินไถ ยังได้รับการสนับสนุนจากภูเขาไถซานทำให้มีพืชพรรณธรรมชาติหนาแน่น ดังนั้นหมายเลข 5 จึงเป็นการออกแบบการวาดภาพที่สร้างสรรค์โดยอ้างอิงจากสถานการณ์จริง

ส่วนหน้าและหลังของภาพด้านบน มีนกรกระจายอยู่ทั่วภาพ เนื่องจากภาพวาดทะเลเมฆถูกกำหนดเวลาไว้ที่ 12 ชั่วโมง ส่วนหน้าจึงเป็นช่วงเย็นและเช้านี้ ไม่มีนก มีพืชพรรณเล็กน้อยและมีอาคารเบาบางซึ่งก็เป็นที่น่าสนใจได้ อย่างไรก็ตาม ในกรอบหมายเลข 7 มีจุดสีเขียวและจุดสีฟ้ากระจายอยู่จำนวนมาก และไม่มีจุดสีแดงที่แสดงถึงนกเนื่องจากนี่คือจุดสิ้นสุดของภาพวาดทั้งหมด ตามเวลาของวันจะแบ่งออกเป็น 21.00 น. 22.00 น. และ 23.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่สถานบันเทิงยามค่ำคึกคักในเมืองเยินไถเปิดให้บริการ ผู้คนในหยานไถจะเลือกทานอาหารเย็นกับครอบครัวและเพื่อนฝูงในตอนกลางคืนเพื่อแลกเปลี่ยนอารมณ์และชำระล้างความเหนื่อยล้า ดังนั้น ฉากนี้จึงมีดอกไม้ หญ้า และต้นไม้จำนวนมากที่เป็นตัวแทนของความต้องการขั้นพื้นฐานและอาคารเป็นตัวแทนของสังคมยุคใหม่ เหตุผลที่ไม่มีนกรปรากฏในช่วงเวลานี้เพราะประการหนึ่งสิ่งนี้เกิดจากความตั้งใจเดิมของการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากผลกระทบของโรคระบาดในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มนุษย์จึงลดกิจกรรมกลางแจ้งทำให้ระบบนิเวศทางธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูเป็นอย่างดี ดังนั้น ในส่วนนี้จึงไม่มีนกรซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงว่าชีวิตทางสังคมของมนุษย์มีผลกระทบต่อสัตว์ทำให้สัตว์เลือกที่จะอยู่ห่างจากมนุษย์ ในทางกลับกัน เนื่องจากเป็นเวลากลางคืน สัตว์ส่วนใหญ่โดยเฉพาะนก 4 ประเภทที่กำหนดไว้ ได้แก่ นกนางแอ่น นกกระจอก นกนางเขน และนกขมิ้น ทั้งหมดกำลังพักผ่อนในเวลากลางคืน

ลายน้ำและลายคลื่นถูกใช้ในภาพเป็นจำนวนมาก ในภาพทะเลเมฆหมอกมีลายน้ำกระจายอยู่ระหว่างอาคารและที่ดิน ในภาพด้านล่างเป็นคำอธิบายที่แสดง “ความจริง” ประการแรก ตามที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าเมืองเยียนไถอุดมไปด้วยทรัพยากรน้ำโดยมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอาณาเขต ดังนั้นรูปแบบน้ำและคลื่นที่กระจายระหว่างพื้นดินคือการแสดงออกของสถานการณ์นี้ ประการที่สองเยียนไถเป็นเมืองชายฝั่งทะเลและมหาสมุทร ในช่วงเทศกาลเซ็งเม้ง เมืองเยียนไถจะมีน้ำขึ้นในเวลาประมาณ 05.00 น. จากนั้นจะลดลงต่ำสุดในเวลาประมาณ 11.00 น. และขึ้นอีกครั้งในเวลาประมาณ 17.00 น. และต่ำสุดประมาณ 24.00 น. ซึ่งเหตุการณ์นี้ก็ปรากฏในภาพด้วยเช่นกัน หมายเลข 1 คือจุดไคลแม็กซ์ ในเวลาประมาณ 05.00 น. จะเห็นได้ว่าคลื่นกำลังซัดแรง หมายเลข 2 ในเวลาประมาณ 11.00 น. จะเห็นได้ว่ามีปริมาณน้ำน้อยและคลื่นอ่อนซึ่งตรงกันข้ามกับช่วงน้ำขึ้นสูงสุด หมายเลข 3 คือเวลาประมาณ 17.00 น. ซึ่งเป็นช่วงไคลแม็กซ์เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเขียนกล่าวถึงฉากคลื่นที่นี้เพียงสั้นๆ โดยไม่อธิบายโดยละเอียด ในวัฒนธรรมจีน น้ำถือเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ในเวลาประมาณ 17.00 น. และ 18.00 น. เป็นช่วงเวลาในเมืองเยียนไถครึกครื้น ผู้วิจัยจึงใช้ภาพอาคารดอกไม้ และพืชจำนวนมากมาเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของเขตจื่อฝูในรูปแบบที่ละเอียดอ่อน หมายเลข 4 เป็นช่วงน้ำลงในเวลากลางคืนและคล้ายกับหมายเลข 3 แต่จะไม่มีภาพพรรณนาถึง “น้ำ” การตกแต่งด้วยลวดลายทางสถาปัตยกรรมในหมายเลข 4 คือการแสดงถึงความมั่งคั่ง รูปแบบโครงเหล็กและลวดลายของดอกไม้ พืช และต้นไม้ มีความหนาแน่นและอุดมสมบูรณ์น้อยกว่าในหมายเลข 3 ด้วยวิธีนี้ทำให้ภาพทะเลเมฆคือคำอุปมาเพื่อแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในการขึ้นลงและการไหล

ภาพที่ 5-30 แผนภูมิเปรียบเทียบการกระจายรูปแบบ (Li Yalin, 2023)

นอกจากนี้ รูปแบบแนวปะการังและลายเมฆยังถูกนำมาใช้เป็นจำนวนมากในภาพเกือบทั่วทั้งภาพทะเลเมฆโดยเฉพาะลายแนวปะการังที่ใช้ร่วมกับภาพทกเหลี่ยม เพื่อสร้างอาคาร ที่ดิน และรูปแบบอื่นๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแนวปะการังและเมฆมีรูปร่างแบบไม่ตายตัว การศึกษานี้จึงไม่ได้อธิบายรายละเอียดมากเกินไป

จากการวิเคราะห์ภาพด้านบน 81 โดยเฉพาะการวิเคราะห์ในหมายเลข 5 และ 7 สรุปได้ว่า ภาพวาดทะเลเมฆเป็นการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ที่ได้มาจากข้อเท็จจริงและผู้วิจัยมีความเข้าใจพื้นฐานในการปฏิบัติที่ชัดเจน ในภาพด้านล่าง 82 มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ภาพและการแสดงออกของน้ำโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของกระแสน้ำ พื้นผิวที่มีความคมชัดและชัดเจนแสดงออกเชิงเปรียบเทียบในระดับลึกของภาพโดยอ้างอิงมาจากกระแสน้ำของเมืองเยินไถและแง่มุมอื่นๆ จากการวิเคราะห์เลย์เอาต์ของภาพจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการจัดเลย์เอาต์ของภาพทะเลเมฆมีพื้นฐานอยู่บนจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริงและการปฏิบัติจริงตามรูปแบบภาพวาดชิงหมิงริมนที่ ไม่เพียงเท่านั้น ผู้วิจัยยังใช้ภาพวาดตกแต่งสมัยใหม่บนพื้นฐานนี้มาเป็นเทคนิคสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานนี้ด้วย

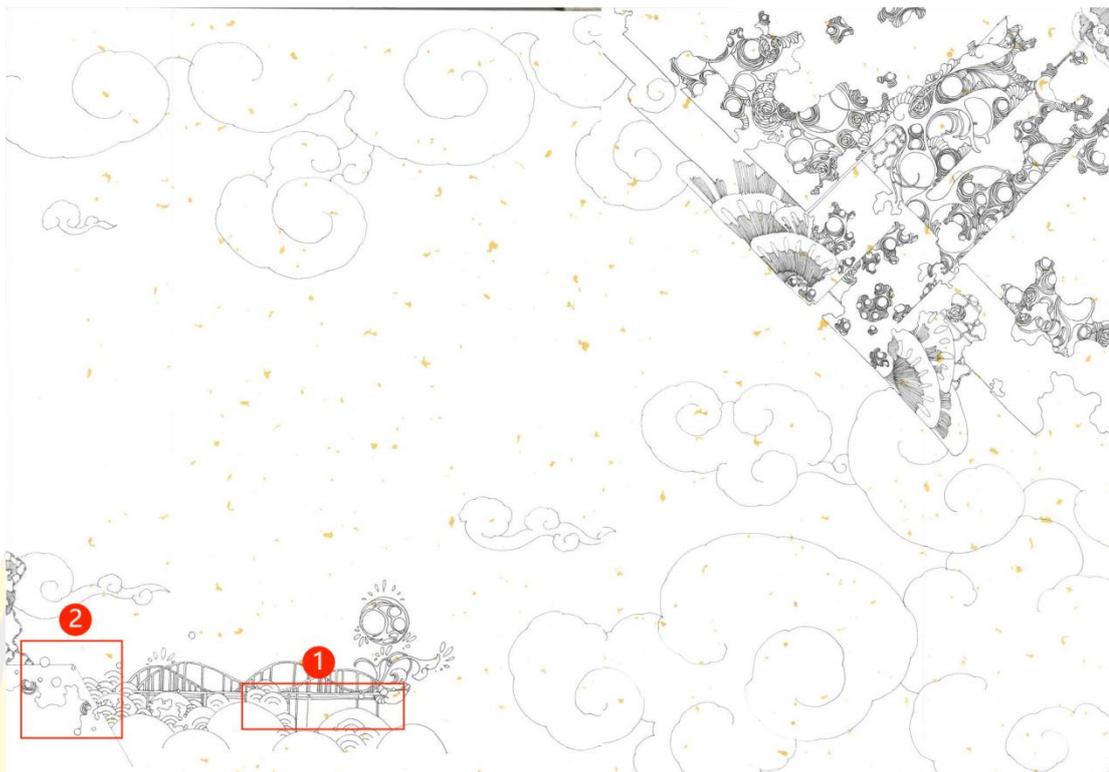
ภาพวาดทะเลเมฆมีความวิจิตรละเอียดอ่อนและสามารถอธิบายรายละเอียดได้มากมาย โดยสอดคล้องกับข้อเท็จจริงอย่างไม่สิ้นสุด เช่น การพรรณนาแนวชายฝั่ง การจัดวางพีชพรรณ นก อาคารในพื้นที่ต่าง ๆ และการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของกระแสน้ำ ทั้งหมดเกิดจากการสังเกตเชิงลึกของผู้วิจัยและความเข้าใจเกี่ยวกับฉากประจำวันของเมืองเยียนไถ่นั้นมาจากจิตวิญญาณที่มีเหตุผลและข้อเท็จจริง

4. การสะท้อนเรื่อง “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา”

สำหรับการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ทะเลเมฆจะต้องสะท้อนจิตวิญญาณแห่งวัฒนธรรมเมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา รูปแบบการแสดงออกตามสัญลักษณ์ที่สุดของแนวคิดนี้คือการแบ่งภาพวาดออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ พื้นดินและสิ่งปลูกสร้าง ดอกไม้และต้นไม้ และนก

4.1 พื้นดินและสิ่งปลูกสร้าง

ในภาพที่ 5-31 ทำเรือสะพานหมายเลข 1 คือจุดเริ่มต้นของภาพซึ่งมีข้อบกพร่องมากมายและที่ดินหมายเลข 2 ก็มีช่องว่างมากมายเช่นกัน สถานการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงอย่างแน่นอนเนื่องจากเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยอย่างมาก การจัดวางภาพสะท้อนถึงความไม่สบายใจได้สะพานและความไม่มั่นคงของแผ่นดินได้อย่างชัดเจนซึ่งแสดงถึงความสำคัญของการตระหนักรู้ในภาวะวิกฤติและความตระหนักรู้ในความกังวลโดยปริยาย ลักษณะเช่นนี้อู่อานถึงภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นภายใต้ความเจริญรุ่งเรืองและเข้ากับแนวคิดเมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา

ภาพที่ 5-31 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 1 หน้าที่ 1-2 (Li Yalin, 2023)

ในภาพที่ 5-31 เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของภาพในหน้า 1 และ 2 ซึ่งได้สะท้อนแนวคิดโดยนัยว่าเมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมาผ่านภาพท่าเรือสะพานและพื้นดิน แนวคิดนี้ชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังแสดงในรูปที่ 5-32 ซึ่งเป็นส่วนที่ 2 ของรูปภาพในหน้าที่ 3 และ 4 ในหมายเลข 1 ในภาพมีช่องว่างและความเสียหายทั้งเล็กและใหญ่บนพื้นดิน หมายเลข 2 เดิมเป็นสะพานที่ประกอบด้วยลวดลายพีช ต้นไม้ควรเติบโตได้อย่างอิสระและพลิ้วไหวไปตามลมแต่ในภาพด้านบนของสะพานตรงกลางมีเส้นขอบที่เรียบเหมือนมีดประกอกับการเปลี่ยนแปลงที่บิดเบี้ยวของพีชเองทำให้ดูเหมือนโครงสร้างสะพานไม่แข็งแรงและสื่อถึงความรู้สึกไม่มั่นคงเพื่อสะท้อนสถานการณ์ในปัจจุบันที่ผู้คนใช้เทคนิคต่าง ๆ บังคับรูปร่างพีชหรือเข้าใจได้ว่ามนุษย์ในโลกถูกบังคับให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกฎแห่งธรรมชาติและยึดยึดเจตจำนงต่อระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติซึ่งผลที่ตามมาจะเป็นเช่นนี้อย่างแน่นอน สะพานในภาพวาดจึงเต็มไปด้วยปัจจัยที่ไม่แน่นอนและจะนำไปสู่หายนะในที่สุด

ภาพที่ 5-32 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 2 หน้าที่ 3-4 (Li Yalin, 2023)

การออกแบบรูปแบบพื้นดินและสถาปัตยกรรมประเภทนี้ใช้อย่างแพร่หลายในรูปภาพ ซึ่งล้วนเป็นการแสดงออกถึงความตระหนักรู้ในภาวะวิกฤติโดยปริยาย และบทความนี้จะไม่กล่าวถึงที่ละประเด็น

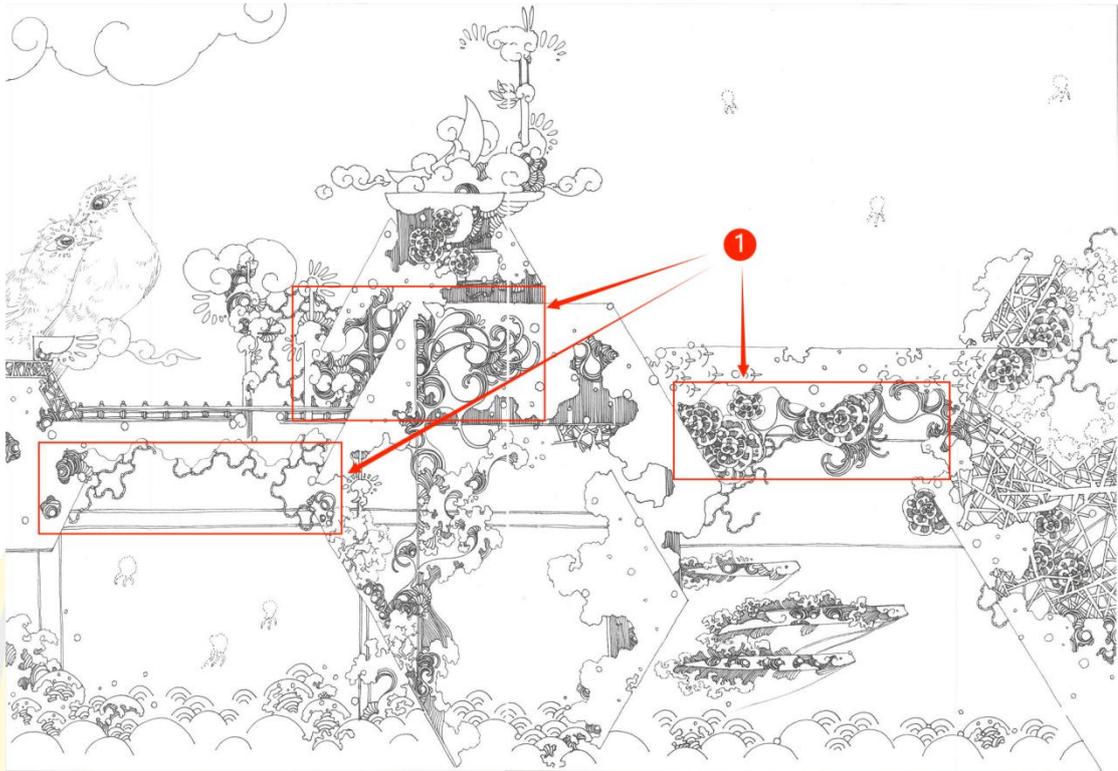
4.2 ดอกไม้และต้นไม้

ในภาพทะเลเมฆมีการประยุกต์ใช้ลวดลายหญ้าและต้นไม้มากมายมาตกแต่งภาพและยังมีการออกแบบที่ใช้ดอกไม้และต้นไม้มาใช้เพื่อสร้างอาคารอีกมากมายยกเว้นสะพาน ในภาพที่ 5-33 ดอกไม้และต้นไม้บิดเบี้ยวเข้าไปในตัวอาคารและโครงสร้างของอาคารที่ทะลุผ่านได้ โครงสร้างของดอกไม้ หญ้าและต้นไม้ในภาพกำลังซึ้ง แม้ว่ากิ่งก้านจะค่อนข้างยืดออกแต่ก็แสดงให้เห็นชัดเจนว่ามีความกดดันอย่างมากต่อกิ่งก้านเหล่านั้น ในสถานที่ 2 แห่ง เถาวัลย์ที่เชื่อมต่อรูปภาพนั้นเต็มไปด้วยรูปเงินหลายรูปอย่างเห็นได้ชัดและมีความหมายว่าการทำอะไรภายใต้ข้อจำกัดของเงิน

ภาพที่ 5-33 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 9 หน้าที่ 17-18 (Li Yalin, 2023)

ในรูปที่ 5-34 คุณสามารถมองเห็นดอกไม้ พืช และต้นไม้ได้ชัดเจนและอาคารได้อย่างชัดเจน ในด้านหนึ่ง ในสังคมจริง ดอกไม้และต้นไม้ล้วนมีทิศทางเชิงบวกและทิศทางการเจริญเติบโต ส่วนใหญ่จะมุ่งไปทางท้องฟ้าและไปยังสถานที่ที่มีแสงแดดสดใส ในทางกลับกัน แนวของดอกไม้และต้นไม้จำนวนมากในพื้นที่ 1 ดูน่าหดหู่เพราะให้ความรู้สึกที่ไม่สามารถยืดออกภายใต้แรงกดดันอันหนักหน่วงได้และโครงสร้างของเถาวัลย์ก็ไม่สม่ำเสมอ จากการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมสามารถเข้าใจได้ว่าการเติบโตของดอกไม้ พืช และต้นไม้ได้ชัดเจนและอาคารไม่ใช่ความตั้งใจเดิมแต่เกิดจากพลังของมนุษย์ เส้นสายเถาวัลย์ที่ดกกลั่นและที่ไม่สม่ำเสมอแสดงถึงการต่อต้านอย่างเงียบ ๆ เมื่อเผชิญกับแรงกดดันที่ไม่มีที่สิ้นสุด แต่แรงกดดันนี้ยังไม่ถึงจุดวิกฤตของการระเบิด

ภาพที่ 5-34 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 10 หน้าที่ 19-20 (Li Yalin, 2023)

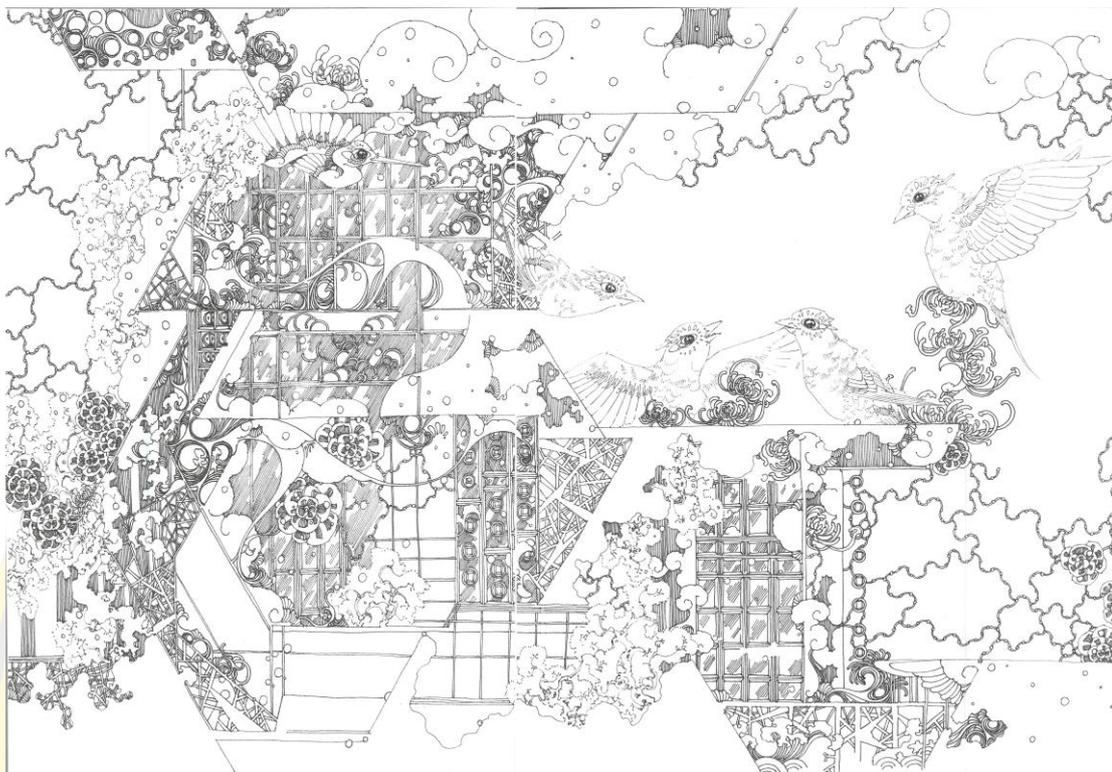
4.3 นก

นกเป็นปัจจัยควบคุมบรรยากาศที่สำคัญที่สุดในภาพวาดทะเลเมฆ ในภาพส่วนนี้จะเลือกนกสองตัวต่อไปนี้เพื่อทำการวิเคราะห์ อันแรกคือภาพที่ 5-35 มองเห็นนกสองตัวนั้นนอนอยู่ท่ามกลางอาคารและดอกไม้ได้ชัดเจน โดยเฉพาะนกตัวแรกในภาพมีเพียงส่วนบนเท่านั้นที่ปรากฏในภาพ เส้นสถาปัตยกรรมอันประณีตเปรียบเสมือนมิติที่เติมเต็มภาพลักษณะของนก แนวกัน เส้นและโครงสร้างลักษณะนี้ตัดกันอย่างชัดเจนกับขนนุ่ม ๆ บนตัวนก รูปแบบสถาปัตยกรรมเปรียบเสมือนกรงที่ต้องการกลืนนกเข้าไป สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของสังคมมนุษย์ที่มีต่อสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติที่เป็นนก

ภาพที่ 5-35 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 4 หน้าที่ 7-8 (Li Yalin, 2023)

เมื่อพิจารณาจากภาพที่ 5-36 อีกครั้งจะเห็นว่าในภาพมีนกอยู่ 4 ตัว และไม่มีนกใดเลยที่วาดกรงเล็บไว้ เหตุผลคือด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสังคมยุคใหม่ทำให้มีอาคารสูงหลายแห่งในเมืองบิบบพื้นที่อยู่อาศัยของนกอย่างโหดร้าย นกไม่มีที่จะอยู่อาศัยราวกับว่าพวกมันไม่มีกรงเล็บ ในขณะที่เดียวกันก็มีลวดลายดอกเบญจมาศมากมายที่วาดไว้รอบ ๆ ตัวนก ดอกเบญจมาศมีลักษณะถึงการเสียดสีในวัฒนธรรมจีนสมัยใหม่ เมื่อนำมารวมกับนกจะสร้างความแตกต่างระหว่างความเป็นและความตาย คุณลักษณะที่กระตือรือร้นของนกนั้นสัมพันธ์กับดอกเบญจมาศ การติดต่อสื่อสารถือเป็นอีกการแสดงออกถึงความขัดแย้งระหว่างความเจริญรุ่งเรืองและวิกฤต

ภาพที่ 5-36 ภาพวาดทะเลเมฆ ส่วนที่ 9 หน้าที่ 17-18 (Li Yalin, 2023)

ในส่วนนี้จะวิเคราะห์ภาพจาก 3 ด้าน ได้แก่ โครงเรื่อง การจัดจังหวะภาพ และความสมจริง การปฏิบัติตามสถานการณ์จริงและกฎเกณฑ์ในการสร้างภาพทะเลเมฆมาจากจิตวิญญาณที่มีเหตุผลของการแสวงหาความจริงและลัทธิปฏิบัตินิยมตามสำนวน “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้าพอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ความรู้สึกกังวลในภาพนั้นถูกอธิบายอย่างละเอียดเป็นส่วนสามส่วน ได้แก่ พื้นดินและอาคาร ดอกไม้และต้นไม้ และนก

การวิเคราะห์แนวคิดสร้างสรรค์

ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ถูกวาดขึ้นมานานกว่าพันปี ในช่วงเวลานั้นวงการวรรณกรรมและนักศิลปะจำนวนนับไม่ถ้วนได้วิเคราะห์และตีความไปในรูปแบบที่หลากหลาย แนวคิดทางทฤษฎีจำนวนนับไม่ถ้วนได้มาจากผู้อ่าน รูปภาพและแนวคิดทางทฤษฎีที่ได้มาจากภาพนั้นคือความมั่งคั่งอันไม่มีที่สิ้นสุดที่นำมาสู่คนรุ่นอนาคต และจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่บรรจุอยู่ในภาพนั้นยังเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่จางเจ๋อตวนนำเสนอให้กับคนรุ่นอนาคต การผสมผสานจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่เข้ากับเทคนิคการวาดภาพตกแต่งเพื่อสร้างภาพวาดที่สร้างสรรค์ถือเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมขึ้นมาใหม่โดยนำอดีตมาสู่ปัจจุบัน

1. การสืบทอดวัฒนธรรม

ไม่ว่าจะเป็นชนชาติใดหรือประเทศใด トラบใดที่ยังคงมีชื่ออยู่ในโลกก็ต้องมีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เป็นของตนเอง การสืบทอดวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์และดีเยี่ยมนี้ถือเป็นก้าวสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความสามัคคีของประเทศชาติและการสืบทอดวัฒนธรรมอันดีเยี่ยมกลายเป็นเรื่องที่สำคัญมาก

ประเทศจีนดำรงอยู่มาช้านานนับพันปี ในเวลาขณะนี้เกิดแนวคิดมากมายนับไม่ถ้วน เช่น ลัทธิขงจื้อ ลัทธิเต๋า สำนักนิตินิยม สำนักมั่วจื่อ ฯลฯ ตลอดจนมีกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนมากนับไม่ถ้วน เช่น ชงหนุเสียนเป่ย เจีย ตี้ ฉีเจียง คีตัน ดั่งเซียง เป็นต้น ภาษาถิ่นจำนวนมากนับไม่ถ้วน เช่น ผู้เจี้ยนตอนใต้ กวางตุ้ง เป็นต้น และก่อให้เกิดเป็น 8 อาหารตระกูลใหญ่ตามแหล่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ หลู่ไซ่ ชวนไซ่ เยวไซ่ หมิ่นไซ่ ซูไซ่ เจ้อไซ่ เซียงไซ่ และฮุยไซ่ การปะทะกันและรวมกันนี้ในที่สุดได้ก่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่ครอบคลุมทุกด้านในปัจจุบัน สำหรับเราวันนี้ หากเราต้องการเรียนรู้และสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมให้ดี เราจำเป็นต้องเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และฝึกฝนวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างกระตือรือร้น ยกตัวอย่าง ภาพวาดชิงหมิงริมที่ เป็นตัวอย่าง ผลงานชิ้นเอกที่มีเนื้อหาที่เข้มข้น โครงสร้างที่ซับซ้อน ภาษาศิลปะที่ประณีต และความหมายที่ลึกซึ้ง ถ้าจะพูดให้เข้าใจก็คือการเรียนรู้จากคนรุ่นหลัง “ถ้าฉันมองเห็นได้ไกลกว่านี้ นั่นก็เพราะฉันยืนอยู่บนไหล่ของยักษ์” ในระหว่างดำเนินโครงการนี้ ผู้วิจัยได้อ่านเอกสารการวิจัยจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดชิงหมิงริมที่ ประการที่สอง ด้วยความรู้ความเข้าใจแล้วฝึกฝนสิ่งที่รู้และเรียนรู้และใช้สิ่งที่รู้และเรียนรู้บนบ่ายักษ์มา ดำเนินการออกแบบอย่างสร้างสรรค์เป็นขั้นตอนเพราะเชื่อว่าสืบทอดจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่ได้

สำหรับผู้วิจัย ภาพวาดชิงหมิงริมที่มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย แต่ผู้วิจัยคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือแนวคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” คำง่าย ๆ นี้มีเนื้อหามากมาย รวมถึงแสดงถึง “ความกังวลที่มีต่อโลก” และจิตวิญญาณที่มีเหตุผลของการแสวงหาความจริงและการปฏิบัติ ในการสร้างสรรค์และออกแบบภาพวาดทะเลเมฆ ผู้วิจัยยึดถือแนวทาง “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” แนวโน้มของภาพทะเลเมฆสอดคล้องกับภูมิศาสตร์ที่แท้จริงของเมืองเยียนไฮและเศรษฐกิจสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นจริง การกระจายตัวของภูมิภาค การจัดน้ำให้สอดคล้องกับกระแสน้ำ ลวดลายนก และการกระจายของนกที่สมจริง เป็นต้น ล้วนสะท้อนถึงจิตวิญญาณของการแสวงหาความจริง ลัทธิปฏิบัตินิยมและเหตุผล ไม่เพียงเท่านั้นยังได้รับผลกระทบจากอาคารและโครงสร้างของสังคมมนุษย์ด้วย พื้นที่กิจกรรมของนกถูกสังคมมนุษย์เบียดเบียนและการออกแบบที่ไม่มีมนุษย์แต่ใช้นกเป็นสิ่งทดแทนยังสะท้อนถึงความกังวลของผู้วิจัยเกี่ยวกับอนาคต ความกังวลนี้มาจากความรู้สึกในช่วงที่เกิดโรคระบาดเช่นเดียวกับจิตวิญญาณแห่งความกังวลในภาพวาดชิงหมิงริมที่ ไม่ว่าจะ

บุคคล ครอบครัว ประเทศชาติ หรือชนชาติ พวกเขาควรใช้ความระมัดระวังและเตรียมการที่สอดคล้องกันเพื่อหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาผลที่ตามมาจากรายพิบัติและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น การศึกษาและการประยุกต์ใช้จิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ถือเป็นมรดกทางความคิดที่สำคัญที่สุดของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ ความต่อเนื่องของวิธีการแสดงออกในภาพวาดชิงหมิงริมินที่ค่อนข้างคลุมเครือและต้องอ่านอย่างละเอียดจึงจะเข้าใจ ในทำนองเดียวกัน การออกแบบภาพวาดทะเลเมฆของผู้วิจัยที่ดูเรียบง่ายแต่จริงๆ แล้วถ้ามองใกล้ๆ คุณจะมีความเข้าใจที่แตกต่างออกไปซึ่งนี่คือการสืบทอดเทคนิคการแสดงออกของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ สุดท้าย การออกแบบรูปภาพทะเลเมฆใช้ลวดลายดั้งเดิมจำนวนมาก ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมในสาขาศิลปะ

ความต่อเนื่องของเรื่องราวและนักในภาพวาดทะเลเมฆยังแสดงให้เห็นถึงความรักของผู้วิจัย ที่มีต่อบ้านที่สวยงามและความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่มีความสุข เป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาดีของผู้วิจัยที่มีต่อความมั่นคงทางสังคม สันติภาพและเสถียรภาพของประเทศในระยะยาว และสันติภาพของโลก นอกจากนี้ยังเป็นมรดกของอุดมคติสูงสุดด้านความรู้ในราชวงศ์ซ่งและแม้กระทั่งในประเทศจีนโดย “อาศัยและทำงานอย่างสงบสุขและพึงพอใจเพื่อให้ประเทศมีความสงบสุข”

2. ความสำคัญในทางปฏิบัติของการออกแบบจิตรกรรมสร้างสรรค์

เค็นเน็ธ คลาร์ก (Kenneth Mackenzie Clark) นักประวัติศาสตร์ศิลปะชาวอังกฤษกล่าวว่า “ปรมาจารย์เฉาเจิ้งจิงก็วิชาที่พวกเขาเลือก แน่แน่นอนว่าพวกเขามักจะปฏิบัติตามกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม แต่พวกเขายังต้องการให้ผู้ชมมั่นใจในความถูกต้องของสาขาที่พวกเขาบรรยาย และมันก็คุ้มค่า จงพึงระลึกไว้ว่า มีการใช้องค์ประกอบ รูปร่าง และแม้กระทั่งสีเพื่อทำให้เนื้อหาของงานมีความชัดเจนและเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น หากเราไม่รู้ว่าภาพวาดหรือกลุ่มภาพวาดใดแสดงถึงอะไร ความสนใจของเราก็จะหมดไป และสิ่งที่เรียกว่าประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพที่เราประสบจะอ่อนแอลงอย่างมาก” ความหมายของประโยคนี้คือการทำความเข้าใจความหมายแฝงของเนื้อหาภาพซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเข้าสู่สุนทรียศาสตร์ของไดอะแกรมและการตีความแนวความคิดทางศิลปะ ประโยคนี้ยังเหมาะมากสำหรับการออกแบบการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ในหัวข้อนี้

การออกแบบจิตรกรรมสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆมีพื้นฐานมาจากจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ ความเข้าใจและการตีความจิตวิญญาณแห่งวัฒนธรรมนี้เป็นก้าวแรกในการออกแบบจิตรกรรมสร้างสรรค์และความสำคัญในทางปฏิบัติของขั้นตอนนี้คือเพื่อช่วยให้ผู้ชมเข้าใจและมีแนวคิดที่ชัดเจนในการชื่นชมภาพวาดชิงหมิงริมินที่ แนวคิดนี้ไม่เพียงแต่สามารถนำมาใช้เพื่อชื่นชมภาพวาดชิงหมิงริมินที่ได้เท่านั้นแต่ยังนำไปใช้กับภาพวาดจีนแบบดั้งเดิมอื่นๆได้ด้วย เหตุผลคือเพราะทั้งหมดเป็นผลงานของวัฒนธรรมจีนและมีรากฐานทางวัฒนธรรมร่วมกัน

ความคิดสร้างสรรค์หมายถึงการปรับปรุงและการเกิดขึ้นของ “สิ่งใหม่” บนพื้นฐานของ “อดีต” และ “สิ่งใหม่” นี้ไม่เพียงต้องสอดคล้องกับวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยียมเท่านั้นแต่ยังตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ของประชาชนยุคใหม่และมีอิทธิพลอย่างมากต่อประเพณีดั้งเดิมและศิลปะเพราะมรดกทางวัฒนธรรมมีบทบาทที่ละเอียดอ่อน สำหรับภาพวาดทะเลเมฆ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการประยุกต์ใช้การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินทึ การออกแบบที่สร้างสรรค์นี้นำแนวคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ของจางเจ๋อตวนมาใช้ การผสมผสานระหว่างประเพณีและความทันสมัย เป็นความพยายามเชิงนวัตกรรมที่มีพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม ความพยายามนี้สามารถให้แนวคิดการออกแบบที่สร้างสรรค์และมีเป็นบทเรียนให้กับคนยุคหลังซึ่งเป็นอีกหนึ่งความสำคัญในทางปฏิบัติ

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ภาพวาดจีนแบบดั้งเดิมเต็มไปด้วยจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของชนชาติจีน แม้ว่ารูปแบบการแสดงออกของศิลปะสมัยใหม่จะหลากหลาย แต่วัฒนธรรมทางจิตวิญญาณดั้งเดิมยังคงเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การวาดภาพเชิงสร้างสรรค์เป็นหนึ่งในรูปแบบศิลปะที่สามารถใช้ในการส่งเสริมจิตวิญญาณของวัฒนธรรมดั้งเดิมและมีความหมายที่ลึกซึ้ง ผู้วิจัยเป็นเพียงแค่มิตรรายเล็ก ๆ ในกระแสศิลปะสมัยใหม่เท่านั้นที่ยังต้องรับผิดชอบในการสืบทอดจิตวิญญาณของวัฒนธรรมดั้งเดิม

วิธีชื่นชมภาพวาดชิงหมิงริมินที่ ตลอดจนวิธีใช้และการบูรณาการจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างสรรค์งานออกแบบจิตรกรรมถือเป็นประเด็นสำคัญในการวิจัยและการจัดทำรายละเอียดในหัวข้อนี้ ในระหว่างการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม สภาพสังคม และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่และเมืองเยียนไถ นอกจากนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ในแง่ของการควบคุมจังหวะและการพรรณนาภาพที่สมจริง จากนั้นจึงนำข้อค้นพบมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ โดยได้ผลลัพธ์สุดท้าย 3 ประการคือ

1. จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ภูมิหลังแห่งการสร้างสรรค์และเป้าหมายในการสร้างสรรค์ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์และข้อมูลด้านมนุษยศาสตร์ของเมืองตงจิงและเยียนไถในสมัยราชวงศ์ช่งเหนือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการวิจัยและการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอนาคต

2. ค้นพบจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของแนวคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริง เหตุผลเชิงปฏิบัติและจิตวิญญาณแห่งความกังวล จากนั้น ผู้วิจัยได้นำจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่ค้นพบมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์จิตรกรรมใหม่ที่มีความหมายและคุณค่าสอดคล้องกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ ตลอดจนจนสามารถนำข้อค้นพบดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีบางประการสำหรับนักวิจัยในอนาคตที่ต้องการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพวาดที่ “นำอดีตมาเป็นบทเรียนในปัจจุบัน” การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยค้นพบความแตกต่างมากมายระหว่างราชวงศ์ช่งเหนือและเมืองเยียนไถ

ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลทางทฤษฎีให้แก่คนรุ่นหลังในการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ตลอดจนความแตกต่างทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระหว่างสถานที่ทั้งสองแห่งนี้

3. ในการสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆจากเทคนิคการวาดภาพตกแต่งสมัยใหม่สามารถรวบรวมจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่ สามารถสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม สร้างแรงบันดาลใจ ความภาคภูมิใจและอัตลักษณ์ของชาติได้

การวิจัยเกี่ยวกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมและภาพวาดชิงหมิงริมที่มีเนื้อหาที่หลากหลายและถือเป็นความพยายามและความท้าทายครั้งใหม่สำหรับผู้วิจัย ผู้วิจัยได้รับรู้ความรู้สึกและเรียนรู้อะไรมาหลายระหว่างการค้นคว้า โดยสรุปได้ 3 ประเด็นหลักๆ คือ

(1) แรงบันดาลใจและคำเตือนของแนวคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” ทำให้ผู้วิจัยพบว่าทุกสรรพสิ่งในโลกล้วนไม่เที่ยง นับตั้งแต่ประเทศชาติ ตระกูลและปัจเจกบุคคล ทุกคนควรจะต้องอยู่บนความไม่ประมาทเสมอไม่ว่าจะเป็นในด้านการเรียน การทำงาน หรือการใช้ชีวิต เราควรเตรียมพร้อมรับมือกับวิกฤติให้ทันท่วงทีและวางแผนอนาคต หลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว จางเจอตวนให้คำแนะนำโดยนัยต่อจักรพรรดิในรูปแบบของภาพวาดที่แสดงความเคารพต่อผู้อาวุโส ผู้นำ หรือผู้อื่น นี่เป็นวิธีการแสดงออกที่สุภาพและเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เขาเรียนรู้เช่นกัน

(2) การสร้างสรรค์จิตรกรรมหรือการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบอื่นควรมีทิศทางและแผนขั้นตอนที่ชัดเจน

(3) สำหรับการวิจัยนี้ การที่จะสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆขึ้นมาจากรากฐานทางวัฒนธรรมดั้งเดิมให้สมบูรณ์ ก่อนอื่นเราควรมีความเข้าใจวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างครบถ้วนและปฏิบัติ ตามกฎของวัฒนธรรมดั้งเดิม ประการที่สองคือควรเต็มไปด้วยการเคารพกฎของธรรมชาติ การวิจัยใน ครั้งนี้อุดมไปด้วยการเคารพต่อสถานการณ์จริงและมีเรื่องราวที่สอดคล้องกับเมืองเยินไถซึ่งเป็นวิธี ที่ตรงและง่ายที่สุดในการดึงดูดผู้คน ประการสุดท้าย แนวคิดการออกแบบควรแปลกใหม่และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ตามประเพณีได้

ในการวิจัยและการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยคิดว่าเราควรเรียนรู้จากจิตวิญญาณของคนโบราณก่อนเพราะคนเป็นพื้นฐานของทุกสิ่งและตระหนักถึงแนวคิด “เมื่อพระจันทร์เต็มดวงก็จะเว้าเข้า พอน้ำเต็มแก้วก็จะล้นออกมา” คือมีความตระหนักตนอยู่เสมอและแสวงหาความจริง สำหรับการศึกษาศึกษาและชีวิตในอนาคต ชั้นแรกควรจัดทำแผนที่ชัดเจนโดยเฉพาะในการสร้างสรรค์งาน จิตรกรรมและดำเนินการที่ละเอียดอย่างมั่นคง สุดท้ายคือการตั้งประเด็นเพื่อหลีกเลี่ยงการออกนอกเส้นทางในการออกแบบในอนาคต

ปัญหาในการวิจัย

1. ภาพวาดชิงหมิงริมที่มีขนาดใหญ่มาก มีเนื้อหามากมาย และมีความหมายกว้างขวาง ในช่วงเริ่มต้นของการวิจัย ผู้วิจัยประสบปัญหาอย่างมากในการเลือกทิศทางการศึกษา แต่หลังจากได้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทำให้ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจอย่างลึกซึ้งซึ่งโดยใช้เทคนิคเป็นรากฐาน และความคิดคือแนวทางจนสามารถสำรวจจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมได้โดยการศึกษาลักษณะทางเทคนิคของภาพวาดชิงหมิงริมที่ ในท้ายที่สุดผู้วิจัยเลือกที่จะทำการวิจัยภาพวาดชิงหมิงริมที่จากสองด้าน ได้แก่ การควบคุมจังหวะและการแสดงภาพตามความเป็นจริง

2. วิธีการเลือกภาพดอกไม้และนกที่เหมาะสมมาใช้ในการสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆ การสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆมีข้อจำกัดบางประการ กล่าวคือ เมืองเยียนไถอุดมไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติและมีนกหลายชนิดซึ่งการจะอธิบายภาพโดยใช้รูปแบบเหมือนกับภาพวาดชิงหมิงริมที่ อาจทำให้ภาพดูรกมาก หลังจากตรวจสอบรูปร่างและลักษณะของนกต่างๆ แล้ว ในที่สุดผู้วิจัยได้เลือกนก 5 ชนิด ได้แก่ นกนางแอ่น นกกระจอก นกกางเขน นกขมิ้น และนกกระยาง มาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการวาดภาพทะเลเมฆ ลวดลายหลักในภาพคือการผสมผสานระหว่างนกทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ นกนางแอ่น นกกระจอก นกกางเขน และ นกขมิ้น ในภาพวาดทะเลเมฆนกถูกพรรณนาในรูปแบบต่างๆ โดยอ้างอิงถึงรูปแบบการบิน รูปแบบการพักผ่อน รูปแบบการอยู่หนึ่งและลักษณะการกระทำอื่นๆ และลายนกเดียวกันยังแสดงถึงลักษณะของนกสายพันธุ์ต่างๆ ซึ่งวิธีนี้สามารถช่วยแก้ปัญหาภาพนกในภาพได้

3. เมืองเยียนไถมีแนวชายฝั่งที่ทอดยาว มีจุดชมวิวมากมาย และมีรูปแบบสถาปัตยกรรมหลากหลาย นอกจากนี้ในเมืองยังมีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกันมากมาย เนื่องจากพื้นที่วาดภาพที่จำกัดจึงไม่สามารถแสดงผลผ่านภาพเดียวได้ทั้งหมดซึ่งเป็นปัญหาที่ยากกว่าผู้วิจัยจะเลือกใช้อองค์ประกอบใดมาสร้างสรรค์ผลงาน หลังจากการตรวจสอบในสถานที่ การสื่อสาร การปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและอ้างอิงถึงแนวคิดดั้งเดิมของการสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆ ผู้วิจัยจึงตัดสินใจว่าจะใช้อาคารเป็นฉากหลังของภาพและสุดท้ายตัดสินใจใช้เทคนิคการทาสีตกแต่งเพื่อปรับเปลี่ยนอาคารให้มีรูปแบบนามธรรมและเลือกโครงสร้างหลักที่จำเป็นสำหรับอาคารสมัยใหม่เพื่อแสดงออกถึงสถาปัตยกรรม

แม้ว่าภาพวาดชิงหมิงริมที่จะเป็นเพียงภาพวาดรูปหนึ่งเท่านั้น แต่ในภาพวาดยังมีแก่นแท้ของวัฒนธรรมและแนวคิดของประเทศจีนมาเป็นเวลา 5,000 ปี ในนั้นมีวัฒนธรรมและแนวคิดที่ยังคงมีความหมายที่ลึกซึ้งในสังคมปัจจุบัน ในการสร้างสรรค์ “ทะเลเมฆ” ควรจะหาจุดบรรจบระหว่างจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมที่กับค่านิยมในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึง

มรดกทางวัฒนธรรมของประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังคงควรที่จะตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของคนสมัยใหม่ และมีส่วนช่วยในการสืบทอดศิลปะแบบดั้งเดิม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับข้อเสนอแนะมากมายจากปัญหาการวิจัยและความยากลำบากในทางปฏิบัติที่ต้องเผชิญซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ นักวิจัยในอนาคต รัฐบาล และสถาบันการศึกษา

สำหรับนักวิจัยในอนาคต

1. ในการค้นคว้าภาพวาดจีนโบราณที่คล้ายกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ควรมีความเข้าใจโดยละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง
2. เมื่อศึกษาภาพวาดจีนโบราณที่คล้ายกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ควรมีแนวทางการวิจัยที่ชัดเจน เช่น ศึกษาเค้าโครงของภาพ ศึกษาตัวละครในภาพ ศึกษาเสื้อผ้า ศึกษาเครื่องประดับ เป็นต้น เพราะจะสามารถลดความสับสนระหว่างการวิจัยและประหยัดเวลาได้เป็นอย่างมาก
3. การค้นคว้าและสร้างสรรค์โดยใช้ภาพวาดชิงหมิงริมินที่มาเป็นตัวอย่างอ้างอิงควรเข้าใจความเหมือนและความคล้ายคลึงกันระหว่างวิธีการวาดภาพที่คุณต้องการใช้และวิธีการวาดภาพชิงหมิงริมินที่อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างสรรค์เกิดขึ้นได้จริงและเชื่อมโยงระหว่างภาพวาดของตนกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นซึ่งจะทำให้ความรู้สึของการเป็นเจ้าของวัฒนธรรมยิ่งชัดเจนยิ่งขึ้น
4. ทำความเข้าใจในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมให้เหมือนดังแนวคิด “จุดเดียวบนเสือดาวเผยให้เห็นทั้งร่างกาย” เนื้อหาของภาพวาดชิงหมิงริมินที่นั้นหลากหลายมากและเป็นเพียงหนึ่งในสิบภาพวาดแบบดั้งเดิมอันดับต้นๆ ของวัฒนธรรมจีนที่แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมจีนกว้าง ลึกซึ้งและสามารถส่งต่อให้กับคนรุ่นต่อไปได้ นอกจากนี้ยังมีข้อมูลมากมายที่น่าชื่นชมและเหมาะแก่การเรียนรู้โดยสามารถนำแนวคิด “นำอดีตมาเป็นบทเรียนในปัจจุบัน” มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต
5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจที่สร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ยอดเยี่ยมแรงบันดาลใจเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับผู้สร้างงานศิลปะ หลังจากเสร็จสิ้นการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ว่าความรู้และประสบการณ์ของบุคคลจะส่งผลกระทบต่อความคิดสร้างสรรค์ของเขาและสะท้อนให้เห็นอย่างสมบูรณ์แบบในผลงานของเขา เช่น ผลงานของผู้วิจัยในครั้งนี้อ้างอิงมาจากความรู้ที่สวางไว้เกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิม ความเข้าใจที่ครอบคลุมและการประยุกต์ใช้สาขาวิชาต่าง ๆ บนพื้นฐานของความเข้าใจและการรับรู้ ากนั้นจึงนำไปประยุกต์ใช้กับ

ความเข้าใจที่มีต่อภาพวาดชิงหมิงริมินที่ดังนั้นมีเพียงความเข้าใจที่มากพอเท่านั้นที่เราจะสามารถรวบรวมแรงบันดาลใจสำหรับการวิจัยและการสร้างสรรค์ได้ ด้วยวิธีนี้ขอแนะนำให้ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะต้องขยายขอบเขตความรู้และเพิ่มพูนความรู้ของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อที่พวกเขาจะได้มีพื้นที่ในการคิดสร้างสรรค์มากขึ้น เพิ่มแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจ และปรับปรุงระดับของผลงานของตน

สำหรับรัฐบาล

ในระหว่างการศึกษาพบว่าภาพวาดแบบดั้งเดิมและภาพวาดชิงหมิงริมินที่มีการประชาสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันน้อยลงทำให้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับรูปแบบศิลปะแบบดั้งเดิมยังขาดอยู่เล็กน้อย ดังนั้นหน่วยงานของรัฐควรใช้ภาพวาดแบบดั้งเดิมมาส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเมือง ในด้านหนึ่ง สามารถเพิ่มความนิยมของเมือง ดึงดูดนักท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจและกระตุ้นการพัฒนาเมือง ในอีกด้านหนึ่งยังก่อให้เกิดการส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมให้แพร่หลาย นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีการวางผังเมืองที่ดีและเสริมสร้างการบริหารจัดการเมือง เช่น ปัญหาการยึดครองถนนในพื้นที่หึ่งเฉียวซึ่งนี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์โดยรวม

สำหรับสถาบันการศึกษา

จากการสำรวจพบว่าประชาชนรวมทั้งนักศึกษาบางคนมีความรู้ค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับภาพวาดชิง หมิงริมินที่ ผู้วิจัยจึงขอแนะนำให้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเพิ่มหลักสูตรวัฒนธรรมและศิลปะเกี่ยวกับประเพณี เพิ่มจำนวนสื่อวัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิมในห้องสมุดโรงเรียน จัดให้มีการศึกษาที่พิพิธภัณฑสถานที่น่าสนใจโดยครู การเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรมโบราณ ฯลฯ ให้แก่นักเรียนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- Chen, J. (2023). Painting of the City -- Centered on Riverside Scene at Qingming Festival. *With the time (in)* (11), 112-114. <https://doi.org/10.16129/j.carol> carroll nki mysdz. 2023.11.037
- Chen, S. (2010). *Bian River Boats of the Song Dynasty: Ship Structure on the River Map during the Qingming Dynasty*. Shanghai Bookstore Publishing House.
- Chen, Z. (2003). *History of the Song Dynasty*. Shanghai People's Publishing House.
- Dai, L. (2005). The argument that the painting on the River During Qingming Festival is not "Autumn scenery" -- A discussion on the meaning of the painting title. *Shenyang Palace Museum*(00), 126-133.
- Deng, Y. (2004). *Master's thesis on Urban Spatial Form of Tokyo in the Northern Song Dynasty* [Master's thesis, Zhengzhou University].
- Department of Art History, Central Academy of Fine Arts, & Teaching and Research Department of Chinese Art History. (2002). *A brief history of Chinese art*. DC:Higher Education Press.
- Du, M. (2012). *A comparative study on Riverside Scene during Qingming Festival* [Master's thesis, Shaanxi Normal University].
- Fang, Y. (2023). *Research on the design of cultural and creative products based on "Riverside Scene at Qingming Festival" of the Northern Song Dynasty* [Master's thesis, Qingdao University].
- Fu, B. (2016). *Dress of the Song Dynasty: An illustration of the dress of the Song Dynasty*. Shanghai Ancient Books Publishing House.
- Fu, B. (2020). *The Tower of the Song Dynasty: The architecture of the Song Dynasty*. Shanghai Ancient Books Publishing House.
- Han, W. (2010). *Composition Art of Chinese painting*. Shandong Fine Arts Publishing House.
- Hu, Y. (2010). *Costume Expression in ancient Chinese scroll Figure Painting* [Doctoral dissertation, Donghua University].
- Hua, M. (1990). *Qingming River map: the embodiment of shipbuilding technology*.

Chinese Cultural Relics.

- Jiang, Q., & Xiao, G. (1981). The urban economy of Bianjing in the Northern Song Dynasty from the Riverside Scene at Qingming Festival and Tokyo Menghualu. *Chinese Journal of Social Sciences*(4), 185-207.
- Li, D. (2018). *Research on Chinese traditional static composition painting* [Doctoral dissertation, Northeast Normal University].
- Li, H. (2005). *Study on the layout of Tokyo in the Northern Song Dynasty* [Doctoral dissertation, Zhengzhou University].
- Li, H. (2014). *Research on subject matter of Figure painting in Song Dynasty Painting Academy* [Master's thesis, Shaanxi Normal University].
- Li, M. (2021). *Master of urban culture embodied in the works of art* [Master's thesis, Sichuan Fine Arts Institute.].
- Li, P. (2011). *A Detailed description of the Great Complete Works of the Song Dynasty*. China Overseas Chinese Publishing House.
- Li, W. (2023). *Research on the application of Miao ancient song story theme in modern decorative painting design* [Master's thesis, Guizhou Normal University].
- Liu, D. (2011). Spatial Basis of street culture: An analysis of street spatial nodes and related life scenes in Riverside Scene of Qingming Dynasty. *Southern Architecture* (4), 64-71.
- Ma, H. (1990). The shipbuilding technology of Song Dynasty reflected in Riverside Map during Qingming Festival. *Cultural Relics of the Central Plains*(4), 75-79.
<https://baike.so.com/doc/5335418-5570856.html>
- Ma, S. (2016). *Urban style in traditional landscape painting from Riverside Scene at Qingming Festival* [Master's thesis, China Academy of Art].
- Meng, Y. (2010). *Tokyo Menghua Record*. Shandong Friendship Press.
- The People's Government of Kaifeng. The situation of Kaifeng.
<https://www.kaifeng.gov.cn/viewCmsCac.do?caclId=8a28897b41c065e20141c3e9c9e7051f>
- The People's Government of Kaifeng. (2016). The ancient capital Kaifeng.
<https://www.kaifeng.gov.cn/viewCmsCac.do?caclId=ff80808150b97d0b0150c6f4f2c70c76>

The People's Government of Kaifeng. (2023). The History of Kaifeng.

<https://www.kaifeng.gov.cn/viewCmsCac.do?caclId=8a28897b41c065e20141c3e9ca060523>

The People's Government of Yantai. (2016a). Ethnicity and customs.

<https://www.yantai.gov.cn/col/col11755/index.html>

The People's Government of Yantai. (2016b). Meteorology of Yantai.

<http://data.yantai.gov.cn/yantai/catalog/index?domainId=domain-19&page=1>

The People's Government of Yantai. (2023a). Natural environment.

https://www.yantai.gov.cn/art/2023/10/8/art_11753_956700.html

The People's Government of Yantai. (2023b). The situation of Yantai.

<https://www.yantai.gov.cn/col/col11751/index.html>

The People's Government of Yantai. (2023c). Yantai specialty.

https://www.yantai.gov.cn/art/2023/10/8/art_11753_956660.html

The People's Government of Yantai. (2024a). The History of Yantai.

<http://dsyjy.yantai.gov.cn/col/col49165/index.html>

The People's Government of Yantai. (2024b). Photos of YantaiPhotos of Yantai.

<https://www.yantai.gov.cn/col/col11771/index.html>

Tian, L. (2022). *Study on contemporary communication mode of Riverside Scene during Qingming Festival* [Master's thesis, Hebei University].

Wang, P. (2017). *Study on "Painting title" of landscape painting in the Five Dynasties and Two Song Dynasties* [Doctoral dissertation, China Academy of Art].

Xu, B. (1958). A preliminary study on the Riverside map of Qingming Festival. *National Palace Museum*(1), 37-51. <https://doi.org/10.16319/j.carol.carroll.nki.0452-7402.1958.01.003>

Yang, R. (2012). *Research on Public security in Tokyo in Northern Song Dynasty* [Doctoral dissertation, Capital Normal University].

Yang, Y. (2012). *Education Research of the Two Song Dynasty Painting Academy* [Doctoral dissertation, Shanghai University].

Zhang, L. (2015). *The application of traditional painting elements in current animation from Riverside Scene during Qingming Festival* [Master's thesis, Tianjin University].

- Zhang, X. (2008). On "Qingming" in "Riverside Map at Qingming Festival". *Chinese Journal of Literature and History* (1), 75-76.
- Zhang, X. (2013). *Research on the Northern Song Dynasty Hanlin Painting Academy* [Master's thesis, Hebei University].
- Zhang, X. (2018). *Research on city tower Architecture based on "Building a French Style" of Song Dynasty* [Master's thesis, of Beijing University of Civil Engineering and Architecture].
http://42.194.184.28:8085/kcms2/article/abstract?v=A4c134OkBY-fFCRGelrZOG1O7Li6FMDYHBClykVNJNxVscGZ4bNK2_oixLa949O19QibV1WZlVWFf2F8dOfyh1ln_S0bOTArI2kLoay1lCd5pHDCnX3ZhW-0WFW_KCxArhhtm_ejVGZ7nR5-Dgioog==uniplatform=NZKPTlanguage=CHS
- Zhou, M. (1987). Bianhe River Shipping reflected in Riverside Scene during Qingming Festival. *Henan university (philosophy and social science edition)* (1), 72-74.
<https://doi.org/10.15991> / j.carol carroll nki 411028.1987.01.016

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารราชการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม งานมาตรฐานและจริยธรรมในงานวิจัย โทร. ๒๒๒๐
 ที่ อว ๘๑๐๐/๐๐๓๓๓ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖
 เรื่อง ขอส่งเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ๖
รับที่ 0087
วันที่ 12 ม.ค. 2566
เวลา ๑๕.๐๘

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตามที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในหน่วยงานของท่าน ได้ยื่นเอกสารคำร้องเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี ชุดที่ ๔ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) รหัสโครงการวิจัย G-HU 236/2565 โครงการวิจัย เรื่อง ภาพวาดเชิงทมิฬริมที่ : การศึกษาจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม “ทะเลเมฆ” โดยมี MR.LI YALIN เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี ชุดที่ ๔ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ได้พิจารณาโครงการฉบับนี้ ตามประกาศมหาวิทยาลัย เลขที่ ๑๑๐๐/ ๒๕๖๕ เรื่อง แนวปฏิบัติในการจำแนกโครงการวิจัยเพื่อขอรับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ประกาศใช้ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๕ แล้วว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นโครงการวิจัยที่สามารถให้การรับรอง โดยยกเว้นการลงมติจากที่ประชุม (Exemption Determination) ตามข้อ ๕ เป็นการวิจัยที่เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ (Survey) สัมภาษณ์ (Interview) หรือ สังเกต (Observe) พฤติกรรมสาธารณะของประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ ข้อมูลนั้นต้องไม่สามารถเชื่อมโยงถึงเจ้าของข้อมูลเป็นรายบุคคลและไม่มีผลกระทบต่อบุคคลทางสังคม ทำให้เกิดการเสื่อมเสียภาพลักษณ์ การดำเนินชีวิต การทำงาน สวัสดิการ เศรษฐกิจ รวมทั้งความเสี่ยงทางกฎหมาย จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยได้ พร้อมนี้ ได้แนบเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (หมายเลขใบรับรองที่ IRB4-265/2565) มายังท่าน เพื่อแจ้งนิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีรายชื่อข้างต้น นำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยต่อไป โดยหามินิสิตฯ เบื้องเบนรายละเอียดต่าง ๆ ของโครงการวิจัยที่ยื่นมาขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเมื่อนิสิตฯ ดำเนินการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้แจ้งปิดโครงการวิจัยมายังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้วย

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้นิสิตฯ ทราบ ว่าจะขอบคุณยิ่ง

เพื่อโปรดทราบ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี
 ชุดที่ ๔ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

เพื่อแจ้ง นิสิตฯ

๑๖ ม.ค. ๒๕๖๖

หมายเหตุ : ผู้วิจัยสามารถดาวน์โหลดเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย และเอกสารเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่างๆ ซึ่งผ่านการประทับตรารับรองเรียบร้อยแล้ว ได้ที่ระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยแบบออนไลน์ (BUU Ethics Submission Online) เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยต่อไป

เลขที่ IRB4-265/2565

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU 236/2565

โครงการวิจัยเรื่อง : ภาพวาดเชิงหิมิงรินนที : การศึกษาจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม
“ทะเลเมฆ”

หัวหน้าโครงการวิจัย : MR.LI YALIN

หน่วยงานที่สังกัด : นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 1 วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
2. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
5. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
6. เอกสารอื่นๆ	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565

วันที่หมดอายุ : วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ลงนาม

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ที่ อว ๐๖๒๙.๖/๘๐

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
๙๖ ต.ประตู่ชัย ถ.ปรีดิพนมยงค์
อ. พระนครศรีอยุธยา
จ. พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง รับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า

เรียน คุณย่าหลิน หลี คุณปิติวรรณ สมไทย และคุณกานู สรวยสุวรรณ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง ภาพวาดขิงหมิงริมที่ : การศึกษาจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม “ทะเลเมฆ” เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นั้น บัดนี้ บทความของท่าน ได้ผ่านการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) เรียบร้อยแล้ว กองบรรณาธิการวารสาร จึงขอแจ้งการตอบรับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑ เดือนมกราคม – เมษายน ๒๕๖๗ ISSN: 2985-0606 (Online)

อนึ่ง วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดอยู่ในวารสารกลุ่มที่ ๒ : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai Citation Index (TCI) และอยู่ในฐานข้อมูล TCI เป็นระยะเวลา ๕ ปี คือ ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศชาย สติตย์พานาวงศ์)

บรรณาธิการ

วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า

งานวารสารฯ
สถาบันวิจัยและพัฒนา
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๕-๓๒๒๐๘๒

ภาคผนวก ข

การจัดแสดงผลงาน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	LI YALIN
วัน เดือน ปี เกิด	30 March 1990
สถานที่เกิด	China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Yantai City, Shandong Prove, China
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	-Current occupation and position Occupation: teacher (Haidu College-Qingdao Agricultural University) List chronological record of work experience (include part-time experience) (1) Position :teacher Qilu University Of Technology (Jinan, China) Years: from 2016.09 to 2017.12 (2) Position:teacher Haidu College-Qingdao Agricultural University (Yantai, China) Years: from 2021.03 present
ประวัติการศึกษา	-Qilu University Of Technology(Shandong Academy of Sciences) (Jinan, China) Major fields of study : Design Science Degrees abbreviation : Master Years: from 2013.09 to 2016.07 -Qilu University Of Technology(Shandong Academy of Sciences) (Jinan, China) Major fields of study: Art Deco Design Degrees abbreviation: Bachelor Years: from 2008.09 to 2012.07
รางวัลหรือทุนการศึกษา	-2021.06 Excellent organization teacher and instructor in the fifth "National Youth Cup" national college art design competition